

<http://www.arlis.am/DocumentView.aspx?DocID=102260>

<http://www.arlis.am/DocumentView.aspx?DocID=102260><http://www.arlis.am/DocumentView.aspx?DocID=102260>

Համարը ՀՕ-139-Ն Number HO-139-N	Տեսակը Ինկորպորացիա Type Incorporation
Տիպը Օրենսգիրք Type Code	Կարգավիճակը Գործում է Status It works
Սկզբնաղբյուրը ՀՀՊՏ 2013.12.28/73(1013).1 Հոդ.1186.1 Source HHPT 2013.12.28 / 73 (1013) .1 Art .1186.1	Ընդունման վայրը Երևան Place of acceptance
Ընդունող մարմինը ՀՀ Ազգային ժողով Making authority National Assembly	Ընդունման ամսաթիվը 05.12.2013 Acceptance Date
Ստորագրող մարմինը ՀՀ Նախագահ Signatory authority	Ստորագրման ամսաթիվը 28.12.2013 Date of signing
Վավերացնող մարմինը ՀՀ Նախագահ Approving authority	Վավերացման ամսաթիվը 28.12.2013 Ratification date
Ուժի մեջ մտնելու ամսաթիվը 07.01.2014 Effective date	Ուժը կորցնելու ամսաթիվը 28.12.2013 Expiration date

+ [Կապեր այլ փաստաթղթերի հետ](#)
+ [Փոփոխողներ և ինկորպորացիաներ](#)

RA ADMINISTRATIVE PROCEDURE CODE
ՀՀ ՎԱՐՉԱՎԱՆ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆԱԳԻՐՔ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ

Օ Ր Ե Ն Ք Ը
REPUBLIC OF ARMENIA

H O © Central Bank

Ընդունված է 2013 թվականի դեկտեմբերի 5-ին
Adopted on December 5, 2013

CODE OF ADMINISTRATIVE PROCEDURE

SECTION I

GENERAL PROVISIONS

CHAPTER 1

KEY PROVISIONS

Article 1. Scope of this Code

1. This Code establishes the Administrative Court of the Republic of Armenia (hereinafter: Administrative Court), Armenia's Administrative Court of Appeal (the appellate court) and the House of the Republic of Armenia Civil and Administrative Court of Appeal (the Court of Cassation, and all together hereinafter referred to as the Court) State and local government officials and their right to judicial protection and administrative normative acts, actions or inaction against the order of individuals and legal entities, as well as procedures for handling claims against administrative bodies and officials, individuals and legal entities.

Article 2. Legislation on Administrative Procedure

1. Administrative proceedings shall be determined by this Code and the Judicial Code of the Republic of Armenia and the Republic of Armenia, the Code of Civil Procedure the court.
2. Administrative proceedings are carried out by the law in the investigation.

Article 3. The right to appeal to the Administrative Court

1. Any natural or legal person established by this Code shall have the right to appeal to the Administrative Court, if it considers that the administrative act of state or local government body or official, action or inaction,
 - 1) directly violated or will violate the Constitution of the Republic of Armenia (hereinafter, the Constitution), international treaties, laws or the rights and freedoms set forth in other legal acts, including if:
 - a. created obstacles for the implementation of these rights and freedoms;
 - b. do not provide the necessary conditions for the implementation of these rights, but they must be secured under the Constitution, international treaties, laws or other legal act in force.
 - 2) He has been unlawfully imposed a duty;
 - 3) the administrative order was unlawfully subjected to administrative liability.
2. The administrative court may apply to the administrative authorities or officials,
 - 1) subjecting the request of physical or administrative liability of legal persons, unless the law provides that the court may impose administrative sanctions.
 - 2) request to put certain responsibilities on them or deprivation of certain rights to natural or legal persons, unless it is the competence of the court.
 - 2.1) Public indisputable legal basis of the monetary claims of a natural or legal person to act on the request for confiscation of a sum.
 - 3) against another administrative body, the dispute concerning jurisdiction if the dispute is not subject to solving procedure.
 - 4) against one other administrative body, in cases prescribed by Section 29.2 of this Code.
3. The administrative court may also apply to state and local government agencies or officials against the administrative authority, if they consider that the body of the administrative act, action or inaction directly violated or will violate the rights of the State in which the defense authorization on them if the dispute is not subject to solving procedure.
4. Normative legal acts concerning cases challenging the lawfulness of the administrative court may be filed with the Human Rights Defender, as well as the City Council faction in accordance with Chapter 26 of this Code.
5. Administrative Court judges of the Republic of Armenia can apply to the cases provided for in Article 96.3 of the Code, cases of appeal against decisions of the judges regarding the assessment of the results of the evaluation commission. (Article 3 of the amended 21.06.14 HO-89-N, 17.12.14 HO-250-N, 18.05.15 HO-66-N)

Article 4. Procedural legal and judicial capacity

1. Procedural procedural rights and bearing responsibilities (legal proceedings) is recognized by all natural and legal persons in equal measure. The provisions of this Code shall also apply to non-profit organizations and institutions.
2. Natural and legal persons shall enjoy the right to exercise their actions and the court assuming responsibilities capabilities (procedural capacity). Full procedural capability for individuals to origin
 - 1) upon becoming the age of eighteen.
 - 2) the recognition of a juvenile fully capable (emancipation).
 - 3) marriage to eighteen years of age by the date prescribed by law.
3. The origin of the procedural capability for state registration of legal entities and institutions for its creation.
4. minors aged fourteen to eighteen, as well as the Court recognized the legitimate representatives of persons with limited capacity.
5. In cases prescribed by fourteen to eighteen year olds can submit their own interests. In such cases, the trial court may involve their legal representatives.
6. minors have not attained the age of fourteen, as well as disabled persons' rights and freedoms recognized in the present proceeding, their legal representatives, parent, guardian or other person having such a right by law.
7. During the proceedings of fourteen to eighteen year olds, as well as persons with limited capacity have the right to be heard. The court has not reached the age of fourteen can be minor or incapacitated person recognized as giving the right to be heard during the trial.

CHAPTER 2

PRINCIPLES OF ADMINISTRATIVE PROCEDURE

Article 5. The factual circumstances ex officio ascertain

1. The factual circumstances of the case the court finds ex officio ("ex officio").
2. The Court is not bound by the evidence in the administrative proceedings, motions, objections and explanations on its own initiative and take the appropriate measures necessary and possible to obtain the real facts of the available information for specific cases.
3. The Court points out the application of formal mistakes, not to find out the exact requirements of the statute, not the right to substitute a proper haytsatesaknerov Court actions, to distinguish between primary and derivative claims, replenish insufficient factual data, as well as the demands that are presented to identify and assess the facts of the case all the evidence available.

Article 6. Administrative Procedure on the basis of equality of the parties

1. The Court shall ensure that all parties have equal opportunities during the course of investigation, including a full opportunity to present its position on each side to allow the case.

Article 7. Oral Hearings

1. The case examination is carried out orally.
2. The test can be performed or exercised by written procedure in cases prescribed by this Code.

Article 8. Publicity of Hearings

1. a court shall be public.
2. The court hearing or a part thereof be held in camera only by court order and public morals, public order, protection of national security, or privacy interests of justice trial participants considerations. Enquiries relating to the court proceedings held in camera at the request of adoption affairs.
3. Closed-door trial is conducted in compliance with the laws of the state, official, commercial, banking and other secrets.
4. The final part of substantive judicial act is published in the open session of the court. In adoption cases, the final part of a substantive judicial act may be published only with the consent of the adopter.
5. When examining the case in a closed session of the court secretary are, trial participants, their representatives, and if necessary, witnesses, experts and interpreters, were taken from the signature of the identified confidential information non-disclosure and non-use, and disclosed confidential information to a warning to publish or use punishable by law.

Article 9. Administrative Procedural Language

1. The administrative court is not Armenian.
2. A Party's representative, side-appointed expert witness or a party's right to have their preferred language in court if the Armenian side provides translation. The judge, parties, witnesses, experts, representatives are not entitled to assume the responsibilities of an interpreter, even if they are fluent in the language of translation required.
3. A Party that is a natural person, his initiative or upon a petition of an expert witness at the expense of the state budget of the Republic of Armenia Court provides the services of an interpreter if the person does not speak, and the party proves that it does not have sufficient resources for having paid interpretation.
4. The court-appointed expert witness in court at the expense of the state budget of the Republic of Armenia Court provides the services of an interpreter if the person does not know Armenian.
5. If necessary to provide interpreter services at the expense of Armenia's state budget translator assigned to the procedure established by the Republic of Armenia Judicial Code.
6. The translator has the right to ask for translation adjustment, to get acquainted with the protocol of the court session or performance of court actions and make comments on the translation of the recording.
7. The translator is warned about criminal liability for making a false translation of the court interpreter's signature to take.

8. acquainted with the materials provided for the Deaf and dumb persons, access to other rights under this Code and to bear responsibility, through sign language interpreter in accordance with the provisions of this Article.

CHAPTER 3

of the jurisdiction

SUBJECT MATTER Article 10. Jurisdiction

1. The Administrative Court has jurisdiction over all cases arising from public legal relationships, including:

- 1) public or alternative service, the implementation, service disputes relating to dismissal.
- 2) the disputes between administrative bodies, which are not subject to solving procedure.
- 3) the purpose or function of the unions, including in cases of disputes regarding the termination or suspension of trade union activities in the field of public law.

2. Administrative Court are not subject to the jurisdiction of the Constitutional Court of the Republic of Armenia (hereinafter referred to as the works assigned to the constitutional court) jurisdiction, criminal cases assigned to the jurisdiction of the Court of First Instance, as well as cases related to the execution of the sentence.

Article 11. Alternating with several interrelated claims cases.

1. In the case of several interrelated claims, if those claims is under the jurisdiction of the Administrative Court and the other courts of general jurisdiction, it examines the court, which has jurisdiction over the claim.

2. The main requirement is a judicial act of the solution determines the requirements derived from the solution.

3. Examination of the Civil derivative claim, the court applies the rules of the Civil Procedure Code of the Republic of Armenia, if their use is not contrary to the principles set out in this Code of Administrative Procedure.

CHAPTER 4

COURT COMPOSITION AND withdrawal

Article 12. Sole or Collective Examination

1. The Administrative Court examines cases by a single judge, except in the cases provided for in this Code.

2. Judicial District Court of Appeals against the Administrative Court Act substantive complaints are heard, and in the case of complaints against judicial acts substantive (interim) individual positions, unless otherwise provided by this Code.

3. The Cassation Court of cassation complaint to the bench of the Chamber President and at least five judges. Cassation complaint to be adopted, if approved by a majority of the judges present at the session.

4. collegiality in decision-making, a judge has the right to abstain from voting. The chairman votes last session. Disagrees with the majority's opinion the judge has the right not to sign the act, but in that case shall be writing his dissenting opinion.

5. Special opinion can refer to the judgment as final, both the reasoning. The dissenting opinion signed and sealed by the judge, and it is attached to the case. During the trial, publication of the judgment declaring the existence of a specific opinion, but the opinion was not published. Special review is provided to trial participants.

Article 13. A judge's resignation

1. apply to the Republic of Armenia and the Republic of Armenia in accordance with the norms of the Civil Procedure Code apply to relations connected with the withdrawal of the judge.

CHAPTER 5

ADMINISTRATIVE PROCEDURE IN

Article 14 of the Administrative Procedure

1. Participants in administrative proceedings (the proceedings)

- 1) sides of the plaintiff and the defendant.
- 2) third persons.

Article 15. The plaintiff

1. The plaintiff is the natural or legal person, administrative body or official, which appealed to the administrative court.

16. Respondent

1. The defendant is the administrative body, the official, physical or legal person against whom a claim is submitted to the administrative court.

Article 17. Participation in the trial plaintiffs or hamapataskhanoghneri

1. A lawsuit may be filed by several plaintiffs (plaintiffs), if their demands are interrelated.
2. lawsuit can be filed against several respondents (hamapataskhanoghneri).
3. Individuals or corporate plaintiffs or can come to an agreement that they will all appear in the court on behalf of one or more of their representatives, or one or several. Agreement shall be in accordance with procedures for the authorization provided for in Article 24 of this Code.

Article 18. The rights and obligations of the Parties

1. The Parties have the right to:
 - 1) get acquainted with the case, receive copies, excerpts from case notes, photographs, photocopies and copies.
 - 2) To make motions rejecting his nomination.
 - 3) To present evidence and participate in their examination.
 - 4) other participants giving each other litigation issues, witnesses, experts and interpreters, motions to the court to testify.
 - 5) present their position on all matters arising in the course of the proceedings, the recommendations, objections and arguments.
 - 6) to oppose the motions of other participants in the trial, or the arguments against the position.
 - 7) judicial acts of the court of appeal.
 - 8) other rights they are entitled to make use of this Code.
2. The Parties have procedural duties prescribed by this Code.
3. The Parties shall use their procedural rights in good faith and diligently perform their judicial duties.

Article 19. Third Parties

1. Third parties are natural or legal persons or entities whose interests may be affected directly or by judicial act to be adopted as a result of the investigation, as well as the bodies or officials whose responsibilities relate to or may relate to adopted judicial act.
2. The third parties can be involved on the basis of their application.
3. If the judicial act directly and inevitably will also apply to certain persons or bodies, the administrative court must grant such persons (bodies) involved in the proceedings as third parties.
4. The third parties may be involved until the end of the trial.
5. The administrative court of appeal in litigation involving third parties or deny involvement makes a justified decision in the form of a separate legal act.
6. In the case of involving a third party in the proceedings continued, if the third party fails to submit a motion to reopen the trial preparation phase of the proceedings.
7. Third parties have all rights and bear all the obligations, other than those (including a counterclaim) represent the basis for the claim, and (or) to change the subject, the plaintiff claims or reduce, accept or withdraw the lawsuit demand rights and enforcement of the judgment.
8. Administrative Court during the hearing of the case can be removed from the trial participants, if they involve a third party foundations have disappeared, or if the court comes to the conclusion that there were no grounds for him to involve a third party in part 1 of this article (not proper third person).
9. In case of improper removal from the proceedings of the third person in the case continues.
10. Administrative Court to remove the trial participants from a third party makes a justified decision in the form of a

separate legal act.

Article 20. Procedural succession.

1. In case of withdrawal of one of the parties to the litigation (legal entity reorganization or administrative authority, a natural person's death or other cases of a change in liabilities) is conducted by the party replaces its successor, which shall decide whether a separate legal act.
2. In the trial, the plaintiff if the plaintiff leave the substitution takes place through the mediation of the plaintiff's legal successor.
3. After leaving the court suspended the case due to the plaintiff in the cases provided for in paragraph 1 of this Article, within one year, if the plaintiff's motion did not manage to replace the transferee court to resume the proceedings and Article 96 of this Code, Part 1 of 8 paragraph shall dismiss it.
4. Legal succession is possible at every stage of the proceedings.
5. The actions that have been made during the proceedings before the successor of the case into force, binding him to the extent that they would be compulsory for the person who was replaced by the successor.

Article 21. Improper replacement of proper respondent

1. The case of the plaintiff in the preparation or review of the request or with the consent of the court replaces the defendant.
2. If the court comes to the conclusion that the claim was not filed against the defendant, who must respond according to the lawsuit, the court may consent of the plaintiff nor the defendant adequate substitute for a proper response. If the plaintiff does not agree with the substitution of the defendant, the court may involve the person as a second respondent.
3. Improper replacement of the defendant or respondent in a second case involving the stage of preparing the case for trial begins.
4. Respondent to replace proper defendant or respondent as the second involving the court makes a decision.

CHAPTER 6

REPRESENTATIVE

Article 22 to act as representatives in court

1. Each Party shall have the right to perform procedural actions in court personally or through one or more representative.
2. A Party may independently perform all procedural actions and when one or more authorized representative to conduct the case.
3. incompetent and incapable person's rights and freedoms in court defending its legal representative.
4. In the case, which was supposed to participate in the missing person is recognized as the representative of the trustee of the estate.
5. In the case involving the death of the heir or the person recognized as dead if no one has yet received the inheritance, as the heir is a person designated for the conservation and management of hereditary property.
6. The Court legal entities by law and other regulations of the legal person or entity submitting the charter authorized persons.
7. bankrupt or liquidated legal cases pursued by the temporary insolvency administrator, the insolvency administrator or the authorized member of the liquidation committee.
8. As a representative body of local government or state court is the ex officio head of the body or his deputy.
9. Persons conducting cases in court cases envisaged in parts 4-8 of this article are ex officio members.
10. Legal representatives and official representatives of the conducting cases in court may authorize one or more of their elected representatives.
11. The representative is required to attend the trial as the procedural actions, as in the case of a trial participant when he performs them.

Article 23. Representative from the Proceedings

1. The Court may remove the representative of the party to the action, which is not a lawyer or legal representative or ex officio, or at the stage of preparing the case for review if it becomes clear during the trial that the person is unable to

present to the court.

Article 24. Representative authority to the

1. A power of attorney issued by a natural person to authenticate the notary or confirmed by the official who is authorized by law. Power of attorney shall be in written form and it is not subject to ratification or approval.
2. The head of the executive power of attorney on behalf of the legal entity or the person authorized by the charter of the legal person without a power of attorney to represent her signature and seal of the legal entity, the droshmmamb seal.
3. The power of attorney on behalf of a state or local government body gives her ex officio representative of the signature and stamp of the body droshmmamb.
4. The power of attorney is issued on behalf of an official body in accordance with his signature and seal.
5. The authorization granted in accordance with the persons mentioned in paragraphs 1-4 of this Article shall be borne by the authorization given by the person as a participant of the trial all the rights, regardless of the fact that a special mention of the power of attorney, except when there is a power of attorney disagreement with any one or more of the person granting the rights provided to participants on representative proceedings under this Code. This emphasizes the power of attorney representative.
6. The session is running with the court has the right to establish its authority in defining the powers of the oral volume.
7. Legal representative or ex officio authority approved the document certifying his status.

CHAPTER 7

EVIDENCE

Article 25. The subject of the research evidence, types of evidence

1. The Court obtained through the procedure established by this Code, the examination and assessment finds significant for all the facts of the case;
2. Evidence of witness testimony, expert opinion (evidence), written evidence, real evidence.

Article 26. Admissibility of evidence is relevant and

1. referred to the evidence that is more or less likely to make the existence of any fact that is material to resolve the dispute than it would be without the evidence. Irrelevant evidence is inadmissible.
2. The facts of the case, which, by law or regulation, should be established only with certain evidence, can not be confirmed by other evidence.
3. Evidence obtained illegally has no probative force and can not serve as a basis for judgment.

Article 27 Independent Assessment of Evidence

1. The court, directly evaluating all the evidence, to decide the question of the comprehensive, full and objective investigation is based on inner conviction.
2. The reasons for the formation of such a belief in the need to act.

Article 28 furnish proof of Duty

1. Each Party shall submit to the court all the evidence in his possession or under the influence of the field on which he bases his claims or objections.
2. The administrative body shall also submit all the materials of the administrative proceedings, as well as his possession or under the influence of all the evidence to substantiate the claims or objections of the opposite party.
3. The Court on its own initiative in order to take adequate measures to secure evidence required for determination of the case.
4. In order to obtain evidence, the court may make a decision to form a separate legal act, they are demanding the trial participants, the state and local government bodies (their officials), as well as physical and legal persons not involved in the trial, in which they influence or defining the term should be appointed to represent them in court.
5. The requirements must be fulfilled within the time set for him. At the request of the recipient of incapacity period shall apply to the court, asking for a new date of execution or performance, noting the impossibility of expressing the

impossibility of determining the causes. Court may set a new date or cancel its previous decision.

6. Evidence to require a court decision is final and not subject to appeal. In case of failure to comply with the court's decision to voluntarily subject of forced execution "in the performance of judicial acts" as defined by the law of the Republic of Armenia.

Article 29: Burden of proof

1. If, after reviewing all the evidence in determining the outcome of any fact remains unproven, it bears the burden of proving a negative impact on the carrier side of this fact.

2. The burden of proof is:

1) a lawsuit challenging the administrative body that issued the administrative act of intervention, facts of which it was based.

2) a lawsuit requiring the adoption of the administrative body of the administrative act which the facts of the refusal, and the natural or legal person in respect of the facts, which proved favorable for the adoption of an administrative act.

3) the enforceability of the administrative authority of the requested action or inaction served as a basis for its refusal to respect the facts, and the natural or legal person, for its part favorable facts.

4) recognition of a claim:

a. any natural or legal person, the legal facts of confirming the presence or absence,

b. administrative body of the administrative act is null and void in terms of denying the facts,

c. administrative body of the administrative act with no legal force without interfering with any of the action or inaction, allow the legality of the facts supporting part.

3. The parties have the right to destroy or conceal any evidence or otherwise obstruct the examination and evaluation, making it difficult or impossible to bring evidence. In such a case the court may hinder the burden of proof on the party, irrespective of the rules set out in Part 2 of this article.

Article 30 does not need to prove facts

1. The public facts requires no proof.

2. In the case of civil or administrative proceedings before a court, which entered into force, substantive judicial act established examine the facts of the case do not have any need to prove the participation of the parties under this Code.

3. The judgment entered into force, this Code is intended to investigate any case mandatory for the court only those facts have been confirmed by the performance of certain acts and their perpetrators.

4. do not need to prove the facts that the opposing party does not dispute, except where the court considers that they prove necessary.

Article 31. Providing evidence.

1. Persons who have reason to believe that presenting necessary evidence can be difficult or impossible to have the right to submit a petition to the court regarding the provision of such evidence.

2. Evidence to support the motion shall state the facts and the evidence which need provision for the establishment of which they are needed, as well as causes, which are the grounds for the motion.

3. The appeal shall be heard by the trial participants. In exceptional cases the court can consider the petition without trial participants whose participation would hinder the provision of evidence.

4. After consideration of the motion, the court shall decide whether a separate legal act which indicates what should be done in the form of the provision of evidence. Providing evidence may be done by examining of witnesses, written evidence or observation, examination by appointing, in writing or removing material evidence.

5. Providing evidence-examine witnesses, examine evidence in writing or by examination carried out in compliance with the requirements of this Code. properly notified by the procedure specified in Article 63 of the Code (hereinafter referred to as proper notice) is not the absence of evidence to ensure the prohibition of trial participants.

6. Providing evidence or confiscation of written evidence is made through the Service for Compulsory Enforcement of Judicial Acts, and the evidence presented to the court immediately.

Article 32. Witness convention

1. The court witness called by the initiative or upon a petition. Witness to request an invitation to celebrate the fact that the witness should be examined as a witness shall state the name and address.

Article 33. Witness testimony

1. A witness may be any person, who is known or can be aware of any factual circumstances of a given case.
2. can not be questioned as a witness,
 - 1) The representative or attorney, the fact that they have become aware of their legal services to the client.
 - 2) The Ombudsman in relation to the facts of the case, which he learned while performing their duties.
 - 3) A judge on the discussions and voting on the resolution of a case.
 - 4) the clergyman's confessor, on the facts of the case, which became known to them during confession.
3. acting as a witness before the Court have the right to refuse to give evidence regarding a separate issue,
 - 1) persons themselves or their spouse or with their blood up to 2nd degree connections or persons in their adoptee or adoptive parents adoptee or adoptive parents or their blood relationship with respect to the 1st degree.
 - 2) representatives of mass media with regard to the information relating to the facts of the case, which may be the source of the information disclosed.
4. For the purposes of this Code, a person with a 1st degree blood relationship to the person's children, parents, and siblings. A person with a blood relationship up to the 2nd degree 1st degree of kinship ties among persons with 1st degree blood relationship with the persons.
5. Persons who, because of any physical or mental defect not capable of receiving and transmitting to be proved right circumstances, can not be questioned as a witness.
6. If a dispute arises regarding the right to refuse to give testimony, the court makes a decision on it.
7. Witness by giving false testimony or refusal to testify rise to criminal liability.

Article 34. Duty of witness to appear for trial

1. The witness summoned to court in the manner prescribed by this Code for judicial notice. The notice shall state the legal consequences of failure to appear in court.
2. The witness must appear in court appear before the court. If notified by a witness fails to appear in court, the court may decide to impose upon the witness was detained on charges incurred as a result of failure to appear. At the same time he is under judicial fine may be imposed, pursuant to Article 101 of the Code.
3. imposing the obligation appointment and compensation of court costs, fines, as well as the decision to bring him removed from a witness who proves that he has not received timely notice of, or reason for his absence was excused.

Article 35 of the witness's testimony study

1. Before interrogating the witness the court must determine that person's absence of prohibitions established by paragraph 2 of Article 33 of this Code as a fact-examine a witness on the case.
2. Each witness is interrogated separately, after the absence of the other witnesses to be questioned. The court should seek to organize the questioning of witnesses so that witnesses can quickly released from the courtroom. In case of postponement of the trial court is entitled to interrogate the present witnesses, if they are present at the court proceedings.
3. The witnesses, whose testimonies contradict each other, can be interrogated simultaneously.
4. The court warned the witness about criminal liability for giving false testimony or for refusing to testify. The Court takes notice of the witness's signature, which is attached to the trial protocol.
5. The Court informed the witness about his rights provided for in Article 33 (3) of the refusal or failure to respond to specific issues: evidence of this Code.
6. In exceptional cases, may be called as a witness in a child sixteen years of age, which explains the importance of giving testimony in court and only the truth. He is warned not to give false testimony or evidence about the criminal liability for refusing to testify. Sixteen years of age, the child follows the court for questioning, questioning the method or issues that confuse the child or her from being unnecessary psychological pressure, and it may be withdrawn at any question, interrupt or stop the interrogation of a child. Court questioning the sixteen years of age may participate in the Children's child psychiatrist or child's teacher.
7. Interrogation starts to his name, place of birth, occupation and place of residence of the issues.
8. The witness gives evidence before the trial court and to answer participants' questions.
9. The first witness questions to the party whose appeal has been invited to witness (direct questioning), then the other side (cross-examination), and at the end of the court. If the witness summoned by the Court, the first questions to the court, then the court shall order the parties to:

10. The witness can be asked only questions that are revealing the facts or evidence relating to the credibility of the specific case, including in its relations with the other side. These issues are outside the scope of the Court on its own initiative or withdraw the objection.
11. Direct response during interrogation or otherwise aided guiding questions are not permitted, except where it is necessary to clarify the witness's testimony. The court may remove the issue of directing his own initiative or objections.
12. Guiding questions a witness during cross-examination are allowed.
13. The Court direct or cross-examination of a witness can ask him questions at any time it deems appropriate in order to explain or clarify the testimony of a witness.
14. The testimony of the witness to clarify, verify or cast doubt on the credibility of the witness may ask questions at the session hall, court testimony already given by other witnesses, or those of any of the participants in mediation proceedings. Witnesses have testified in court on the issue of the court is entitled to request any additional evidence.
15. The witness can give evidence during the court's permission to use written notes, if his testimony related to any digital or other data that are difficult to remember. Written notes are submitted to the court and trial participants and attached to the case.
16. If necessary, the court may resume the interrogation. In this case, the questions are asked in the order in which they first questioned the witness.
17. The motion of a party or of its own motion, the court may require the questioned witnesses leave the courtroom before the hearing, interrogated witnesses interacting with the exclusion, as well as to secure him the opportunity to ask questions.
18. Witness testimony can be done by taking the witness through the court at the location of the assignment, if:
 - 1) taking testimony from a witness in place will contribute to revealing the truth.
 - 2) the witness's presence at trial, in its Report in the context of information, it is not advisable due to the distance.
 - 3) the witness of sickness, infirmity or other reasons are unable or not allowed to leave its location.

Article 36. To participate in the trial as evidence

1. If, despite the measures taken to obtain evidence, the evidence is insufficient to make the appropriate judgment, and the trial participant may be aware of any fact to be clarified for the case, the court of its own motion or the motion of the other party may be ordered to perform act as a witness.
2. If a trial participant, referring to paragraph 3 of Article 33 of this Code, refuses to give evidence, the court may interpret it against him if the fact to be proved, which was necessary for his testimony remains unproven .
3. A participant acting as a witness in the trial has the right to be present at the meeting, during which they questioned other witnesses.

Article 37 - Appointment of expertise

1. In order to clarify issues requiring special knowledge which arise during the course of the investigation, the court can party (parties) or by its own initiative, examination appointment, which can be assigned to either specialized expert institution or expert;
2. The costs related to the examination of the Court shall be made at the expense of court costs.
3. The participants are entitled to nominate the court issues that need to be clarified during the examination, as well as the specialized expert establishment or the expert, the Court may order the examination.
4. The court makes a decision on the appointment of Examiners, which sets out the list of questions and content.
5. An expert appointed by the court makes a decision, which indicates the name and date of the examination, the name of the case, the expert raised questions of the expert's name, name of the institution or specialized expert entrusted with the examination, the expert provided material (documents) if necessary, with their terms of reference.
6. The court forewarns the expert evidence about criminal liability for giving false conclusion. The Court takes the expert signature about the warning which is attached to the trial protocol.

Article 38. Participants in the trial examination

1. The participants of the trial have the right to be present at the examination, except in cases where their presence may interfere with the normal work of the expert. In this case the court decides to prohibit their participation in the examination or on its separate stages.

Article 39. The examination procedure

1. Assessment conducted by the decision of the Court of specialized expert institutions or other professionals appointed as an expert.
2. The Court may appoint one or more experts with different specialties. Experts have the right to consult with each other and come to common conclusions, giving a single conclusion. The experts who do not agree to a joint conclusion, represent a separate opinion.
3. The Court's examination of the case based on its own initiative, as well as trial participants may prohibit mediation experts in contact with each other and present a single opinion from them.
4. examination in court or out of court, depending on the expertise and ability to bring to the court investigation materials (documents).
5. If an expert is appointed expert institution, person appointed to carry out this type of examination, then he is obliged to perform the required expertise. The expert shall determine the priority assigned to the field belonging to his professional expertise and the ability to perform without the involvement of additional experts.
6. carry out inspection on the grounds mentioned in paragraph 5 of this Article is not possible, the expert is obliged to immediately notify the court. The expert examination assigned to him can not be delegated to another person. If the expert examination carrying out assistance to the other person, except persons engaged in secondary auxiliary functions, the expert shall be the name of the court and the extent of his work.
7. If expertise in a specialized expert establishment, the persons responsible for an expert opinion to which the institution is instructed to perform an examination.

Article 40 Expert's Report

1. The expert's opinion shall be made in writing. It contains:
 - 1) a survey of the place and time of performance.
 - 2) a statement of the methods used.
 - 3) a detailed description of the research.
 - 4) Research the conclusions made.
 - 5) grounded answers to the questions asked.
2. If the examination the expert finds out such facts significant for the case, which was not asked any questions, he is entitled to his opinion to reflect on those circumstances.
3. The expert's opinion shall be published in the court session examined and evaluated with other evidence.
4. The court may decide on the written opinion of the expert is called to court to give evidence about it, if it is necessary to clarify the circumstances of the individual case. The expert testimony of a witness to give testimony concerning the rules apply.
5. The participants are entitled to determine their solvency issues to the experts.
6. The expert's conclusion is not clear or complete cases, the court may appoint additional examination, delegating it to the same or another expert (specialized expert institution).
7. If the court has doubts regarding the validity or reliability of expert opinion, or there is inconsistency in the findings of several experts, the court may appoint a re-examination on the same issue, which is delegated to another expert (experts, institutions, specialized expert).
8. Additional or repeated examination is appointed by the court decision, which shall state the reasons previously submitted to the court regarding his disagreement with the experts' conclusions.

Article 41. A motion to authorize the written evidence

1. A written request for evidence to allow the presentation of evidence and made specific references to the fact that the party wants to prove.

Article 42. The written evidence

1. Written evidence of legal acts, containing information on facts relevant to the case, records, business and private correspondence and other written materials (documents).
2. Written evidence by electronic or other communication by the materials, if there is an opportunity to prove the authenticity of communications.
3. Written evidence submitted in the original or copies of the form.
4. The Court, on its own initiative or participate in mediation proceedings may request a copy of the written evidence

submitted by the participant of the trial due to submit a certified copy. In the absence of a duly certified copy of the Court may be removed from the proof of evidence to be inspected.

5. The material obtained through electronic or other communication submitted in hard copy.

6. If the case under review relates only to one part of the document, it may be submitted in its statement. The Court, on its own initiative or participate in mediation proceedings, the statement can be written as a proof of the trial participants demanded the complete document. Failure to submit a complete document can be removed from the court that the proof of evidence to be inspected.

7. Original documents are required to be submitted in case the relevant facts, laws or other normative legal acts, could be established only originals. The original case is not submitted to the court, on its own initiative or participate in mediation proceedings, the evidence can be removed from the evidence to be inspected.

8. The Court, on its own initiative or participate in mediation proceedings may request a foreign language written evidence submitted at trial the evidence Armenian translation certified in accordance with the law. Such translation is not submitted to the court the evidence can be removed from the evidence to be inspected.

9. The court returned the originals of the documents by filing a motion submitted by the parties, if it considers that they are no longer needed for the trial. In this case, the case is attached to the document, a copy or a certified extract from the court seal.

43. Contrary to the submission of written evidence or under the domination of another person who is not a party to the proceedings

1. If, at the behest of the evidence under the domination of the opposing party or other person who is not a participant in the proceedings, the party shall file a motion to the court to order evidence to present written evidence of the dominant person. The motion points to the fact that the burden of proof required for written evidence.

2. The mediating party shall attach to his petition a copy of the document, which must present proof of possessing the person, and if this is not possible, as accurately as possible and the full contents of this document. At the same time mediating party should indicate the circumstances that suggest evidence of the alleged possession of probability by the holder.

3. Written evidence may not be required.

1) representatives or attorneys, if written evidence is created or obtained in accordance with their legal services to the client.

2) If the petition contains the nominal statistical information.

3) if the request relates to the confidentiality of the will.

4. The request will be dealt with alleged evidence of the presence of the holder. The latter, if it is not participating in the trial, called as a witness. His failure is not an obstacle for considering the motion. If the evidence proves the fact that a person possessing denies its possession, the court may order that person to give testimony of the witness's testimony for the procedure.

5. If the evidence is not dominant on the opposite side of the court's order to present the evidence, then a copy of the document ratified the mediators may be considered reliable. In cases where the solicitor has not submitted a copy of his testimony the allegations made in the document can be considered credible.

Article 44. Written proof of authenticity

1. In case of reasonable doubt about the authenticity of a written document presenting evidence to prove it is true, with the exception of Article 2 hereunder. The duty to prove the authenticity of a written document bearing the party is entitled to appeal the proof of evidence removed from the series, if the party does not object to dispute its authenticity.

2. is not true in case of reasonable doubt regarding the authenticity of the document in the bilateral documents signed between the Republic of Armenia or foreign state or local authorities of a document issued or certified by the parties as well as the appealing party must prove its authenticity.

3. The document's authenticity can be verified by the court.

4. If the court comes to the conclusion that the document is genuine, it reveals a series of evidence.

Article 45. Examination of written evidence

1. The content of the written evidence examined at the court session. After that parties can give explanations on the evidence.

2. Written evidence can be provided, if necessary, the witnesses and experts.

Article 46. A motion to allow the material evidence

1. To enable material evidence on the motion made reference to the fact that the party wants to show identification data and evidence. The motion artifact can be attached to a copy of the photo or video.

Article 47. The evidence and its examination

1. evidence of the objects of the material world, which by their presence, the external appearance, internal properties, whereabouts or other features can be a means of establishing facts relevant to the case a solution.
2. evidence as well as photos (lusazhapavennere), sound recordings and video recordings. If the recording or videotaping or photographing of a person without that person's consent or knowledge are carried out, the evidence is admissible only if the law permits the photographing, recording or video without the person's consent.
3. Proof of submission of the petition made by the participants of the trial evidence is presented for examination at trial, unless the court decides otherwise.
4. If evidence or other person in possession of the opposite party to the proceedings is not, then it may be required by Articles 28 and 43 of the Articles.
5. The court returns the available evidence, the motion of persons, if any, that are no longer needed for the trial. Physical evidence in any case be returned to them upon completion of the investigation of the case, without delay, the decision is left to the court a copy of the evidence, the photo or video, if it is necessary to check the evaluation of the evidence in the Supreme Court.
6. Material evidence are examined through inspection.

Article 48. This screening

1. examination of persons, objects or terrain, the case for investigation and resolution of the significance of (the ability to influence the senses) for the inspection of features exploring the judge to describe the object. If necessary, the examination of witnesses and experts may also be involved.
2. Visual inspection is typically done by the court. If the inspection object can not move, or transfer it to excessive difficulties or costs associated with the court, the court makes an inspection of the site.
3. screening in place to preserve the order established by this Code for the hearing. Performing inspection on the spot inspection of the time and place of the trial participants are notified, but their absence is not an obstacle for an inspection.
4. The inspection results are recorded verbatim the words of the judge. Or may be attached to the minutes of screening time-tested plans, drawings, photographs, copies of documents, photos or videos taken during the examination, the written opinion of an expert. Examination during the trial participants have the right to demand to include their comments in the inspection protocol. Written proof of the inspection protocol.
5. If the examination of a notary "On Notary" and by the Republic of Armenia, the participants of the trial have the right to interrogate the notary trial. The notary questioned the witness prescribed by this Code. Depending on the nature of the court or the court of the opportunity to bring the expertise and the reference materials (documents).
5. If an expert is appointed expert institution, person appointed to carry out this type of examination, then he is obliged to perform the required expertise. The expert shall determine the priority assigned to the field belonging to his professional expertise and the ability to perform without the involvement of additional experts.
6. carry out inspection on the grounds mentioned in paragraph 5 of this Article is not possible, the expert is obliged to immediately notify the court. The expert examination assigned to him can not be delegated to another person. If the expert examination carrying out assistance to the other person, except persons engaged in secondary auxiliary functions, the expert shall be the name of the court and the extent of his work.
7. If expertise in a specialized expert establishment, the persons responsible for an expert opinion to which the institution is instructed to perform an examination.

Article 40 Expert's Report

1. The expert's opinion shall be made in writing. It contains:
 - 1) a survey of the place and time of performance.
 - 2) a statement of the methods used.
 - 3) a detailed description of the research.

- 4) Research the conclusions made.
- 5) grounded answers to the questions asked.
2. If the examination the expert finds out such facts significant for the case, which was not asked any questions, he is entitled to his opinion to reflect on those circumstances.
3. The expert's opinion shall be published in the court session examined and evaluated with other evidence.
4. The court may decide on the written opinion of the expert is called to court to give evidence about it, if it is necessary to clarify the circumstances of the individual case. The expert testimony of a witness to give testimony concerning the rules apply.
5. The participants are entitled to determine their solvency issues to the experts.
6. The expert's conclusion is not clear or complete cases, the court may appoint additional examination, delegating it to the same or another expert (specialized expert institution).
7. If the court has doubts regarding the validity or reliability of expert opinion, or there is inconsistency in the findings of several experts, the court may appoint a re-examination on the same issue, which is delegated to another expert (experts, institutions, specialized expert).
8. Additional or repeated examination is appointed by the court decision, which shall state the reasons previously submitted to the court regarding his disagreement with the experts' conclusions.

Article 41. A motion to authorize the written evidence

1. A written request for evidence to allow the presentation of evidence and made specific references to the fact that the party wants to prove.

Article 42. The written evidence

1. Written evidence of legal acts, containing information on facts relevant to the case, records, business and private correspondence and other written materials (documents).
2. Written evidence by electronic or other communication by the materials, if there is an opportunity to prove the authenticity of communications.
3. Written evidence submitted in the original or copies of the form.
4. The Court, on its own initiative or participate in mediation proceedings may request a copy of the written evidence submitted by the participant of the trial due to submit a certified copy. In the absence of a duly certified copy of the Court may be removed from the proof of evidence to be inspected.
5. The material obtained through electronic or other communication submitted in hard copy.
6. If the case under review relates only to one part of the document, it may be submitted in its statement. The Court, on its own initiative or participate in mediation proceedings, the statement can be written as a proof of the trial participants demanded the complete document. Failure to submit a complete document can be removed from the court that the proof of evidence to be inspected.
7. Original documents are required to be submitted in case the relevant facts, laws or other normative legal acts, could be established only originals. The original case is not submitted to the court, on its own initiative or participate in mediation proceedings, the evidence can be removed from the evidence to be inspected.
8. The Court, on its own initiative or participate in mediation proceedings may request a foreign language written evidence submitted at trial the evidence Armenian translation certified in accordance with the law. Such translation is not submitted to the court the evidence can be removed from the evidence to be inspected.
9. The court returned the originals of the documents by filing a motion submitted by the parties, if it considers that they are no longer needed for the trial. In this case, the case is attached to the document, a copy or a certified extract from the court seal.

43. Contrary to the submission of written evidence or under the domination of another person who is not a party to the proceedings

1. If, at the behest of the evidence under the domination of the opposing party or other person who is not a participant in the proceedings, the party shall file a motion to the court to order evidence to present written evidence of the dominant person. The motion points to the fact that the burden of proof required for written evidence.
2. The mediating party shall attach to his petition a copy of the document, which must present proof of possessing the person, and if this is not possible, as accurately as possible and the full contents of this document. At the same time mediating party should indicate the circumstances that suggest evidence of the alleged possession of probability by the

holder.

3. Written evidence may not be required.

1) representatives or attorneys, if written evidence is created or obtained in accordance with their legal services to the client.

2) If the petition contains the nominal statistical information.

3) if the request relates to the confidentiality of the will.

4. The request will be dealt with alleged evidence of the presence of the holder. The latter, if it is not participating in the trial, called as a witness. His failure is not an obstacle for considering the motion. If the evidence proves the fact that a person possessing denies its possession, the court may order that person to give testimony of the witness's testimony for the procedure.

5. If the evidence is not dominant on the opposite side of the court's order to present the evidence, then a copy of the document ratified the mediators may be considered reliable. In cases where the solicitor has not submitted a copy of his testimony the allegations made in the document can be considered credible.

Article 44. Written proof of authenticity

1. In case of reasonable doubt about the authenticity of a written document presenting evidence to prove it is true, with the exception of Article 2 hereunder. The duty to prove the authenticity of a written document bearing the party is entitled to appeal the proof of evidence removed from the series, if the party does not object to dispute its authenticity.

2. is not true in case of reasonable doubt regarding the authenticity of the document in the bilateral documents signed between the Republic of Armenia or foreign state or local authorities of a document issued or certified by the parties as well as the appealing party must prove its authenticity.

3. The document's authenticity can be verified by the court.

4. If the court comes to the conclusion that the document is genuine, it reveals a series of evidence.

Article 45. Examination of written evidence

1. The content of the written evidence examined at the court session. After that parties can give explanations on the evidence.

2. Written evidence can be provided, if necessary, the witnesses and experts.

Article 46. A motion to allow the material evidence

1. To enable material evidence on the motion made reference to the fact that the party wants to show identification data and evidence. The motion artifact can be attached to a copy of the photo or video.

Article 47. The evidence and its examination

1. evidence of the objects of the material world, which by their presence, the external appearance, internal properties, whereabouts or other features can be a means of establishing facts relevant to the case a solution.

2. evidence as well as photos (lusazhapavennere), sound recordings and video recordings. If the recording or videotaping or photographing of a person without that person's consent or knowledge are carried out, the evidence is admissible only if the law permits the photographing, recording or video without the person's consent.

3. Proof of submission of the petition made by the participants of the trial evidence is presented for examination at trial, unless the court decides otherwise.

4. If evidence or other person in possession of the opposite party to the proceedings is not, then it may be required by Articles 28 and 43 of the Articles.

5. The court returns the available evidence, the motion of persons, if any, that are no longer needed for the trial. Physical evidence in any case be returned to them upon completion of the investigation of the case, without delay, the decision is left to the court a copy of the evidence, the photo or video, if it is necessary to check the evaluation of the evidence in the Supreme Court.

6. Material evidence are examined through inspection.

Article 48. This screening

1. examination of persons, objects or terrain, the case for investigation and resolution of the significance of (the ability to

influence the senses) for the inspection of features exploring the judge to describe the object. If necessary, the examination of witnesses and experts may also be involved.

2. Visual inspection is typically done by the court. If the inspection object can not move, or transfer it to excessive difficulties or costs associated with the court, the court makes an inspection of the site.

3. screening in place to preserve the order established by this Code for the hearing. Performing inspection on the spot inspection of the time and place of the trial participants are notified, but their absence is not an obstacle for an inspection.

4. The inspection results are recorded verbatim the words of the judge. Or may be attached to the minutes of screening time-tested plans, drawings, photographs, copies of documents, photos or videos taken during the examination, the written opinion of an expert. Examination during the trial participants have the right to demand to include their comments in the inspection protocol. Written proof of the inspection protocol.

5. If the examination of a notary "On Notary" and by the Republic of Armenia, the participants of the trial have the right to interrogate the notary trial. The notary questioned the witness prescribed by this Code.

CHAPTER 8

Court instructions.

Article 49 of the Administrative Court assignment

1. The trial court to obtain evidence in another region of the Republic of Armenia be entitled to bring administrative court to perform certain procedural actions to assign the appropriate seat, if it would make more efficient the investigation.

2. Assignment briefly describes the essence of the decision in the case in question, indicate the facts to be proved and the evidence must obtain a court performing the instructions.

3. The instruction is mandatory for the court-assigned and should be carried out, within two weeks from the date.

4. The assignment is made by the court hearing the rules established by this Code.

5. The decision is made to perform a task in which all materials are immediately sent to the trial court.

Article 50 of the Constitutional Court assignment

1. The Constitutional Court "cases 73 and 74 of the articles of" Republic of Armenia Law on the Constitutional Court may assign the necessary evidence to bring administrative court.

2. The commission shall state the essence of the case in the Constitutional Court, indicates the facts and the interpretation of the evidence, the court shall obtain.

3. The assignment is made by the Constitutional Court within the prescribed period.

4. The Constitutional Court Administrative Court of the impossibility of performance of the assignment if the prescribed period shall be no later than three days prior to the expiration date of the execution of the assignment in writing of the constitutional court of that. not extending the deadline for assignments or assignment by the Constitutional Court in another case chverahastseagrelu body remains in effect and the Constitutional Court has defined the term.

5. The assignment of the Constitutional Court on the basis of evidence obtained in accordance with the "rules prescribed by the taking of evidence by the Law on the Constitutional Court of the Republic of Armenia."

6. Administrative Court on making the task of the Constitutional Court makes a decision that the evidence obtained immediately sent to the Constitutional Court.

CHAPTER 9

TERMS OF THE PROCEEDINGS

Article 51. The definition and calculation of procedural terms

1. Procedural acts are committed by this Code and other laws of the time, but they are not determined within the time set by the court.

2. The performance of procedural actions are determined by calendar year, month, day, indicating inevitably imminent event or time period within which action may be performed.

3. Procedural periods calculated in years, months, weeks and days. Calculated excluding non-business days within the time prescribed by law.

4 years, months, weeks or days calculated in terms of the procedural process begins with the date of the next calendar

year, month, week, date to be determined at the beginning of that period.

Article 52. The procedural deadlines for completion

1. Procedural calculated in years shall expire on the date specified in the corresponding month of the last year of the term.
2. procedural calculated in months shall expire on the corresponding day of the last month of the term. If no term end date coincides with the corresponding month of the trial period expires on the last day of that month.
3. procedural calculated in weeks shall expire on the last day of the week corresponding period.
4. calculated procedural expire on the last day of that period.
5. In cases where a non-working day, the last day of the period prescribed by the court, the date of termination of the subsequent working day.
6. If the claim, complaint, or other documents of the funds deposited in the mail, forwarded or submitted to the appropriate authority or person authorized to accept them up at the last day ksanhorse procedural deadline, the deadline will be missed.
7. If a procedural act must be performed in court or organization, then the trial period expires at the hour when the court rules established by the organization or the business day ends.

Article 53. Suspension of procedural deadlines

1. unfinished all the time be suspended at the same time to suspend the proceedings.
2. Since the time of the resumption of case proceedings continue.

Article 54. The procedural deadlines missed and Restore

1. After completion of the procedural deadlines of trial participants lose the right to the terms of the action.
2. Adoption of applications submitted after the procedural deadlines shall be rejected on the basis of paragraph 6 of Part 1 of Article 80 of this Code, if the missed procedural deadlines are not restored by the decision of the administrative court. After completion of the procedural deadlines and other documents submitted by the administrative court returned to the submitting persons not to be missed if the time of making a request to restore the right of action. Such a motion is granted, if the court finds that a person has missed the deadline for valid reasons.
3. The procedural motion on the restoration of the missed period is presented to the court where the court action is to be made. Simultaneously with the filing of the motion, if it is possible, necessary procedural actions are performed (application, appeal, filing of documents, etc.), for which the deadline was missed.
4. procedural deadline missed after being examined by the court within one week after receiving the request for the restoration of trial participants, without notice, unless this Code provides otherwise.
5. Court proceedings to recover the missed deadline and later decide whether to open a note in the substantive judicial act. The new trial date for the implementation of the missed deadline can be set simultaneously with the restoration of the right, which can not exceed the term prescribed by law. A copy of the decision is sent to the parties no later than the day after the decision.
6. Open left the court makes a decision to refuse the renewal of procedural term.
7. A copy of the decision to the parties no later than the day after the decision.

Article 55. Extension of procedural deadlines

1. designated by the court, pending the judicial deadline may be extended by the same court and participate in mediation proceedings in the manner prescribed in Article 54 of this Code.

CHAPTER 10

COURT COSTS

Article 56. Composition of court costs

1. Court costs consist of fees and other expenses related to the investigation of the case.

Article 57. State duty

1. The size of state duty, exemption, deferral or postponement of relations with Armenia to reduce its amount are regulated by the Law "On State Duty".

Article 58. The case-related costs

1. The case was related to other expenses:

- 1) witnesses, experts, amounts paid to translators.
- 2) the parties to the case to arrive at the test site, as well as the costs associated with them, subpoenas rental buildings.
- 3) representatives of the participants' fees.
- 4) examination, including inspection costs.
- 5) postal expenses of the participants.
- 6) the requirements and costs associated with the performance of judicial assignments.
- 7) In accordance with Article 47 of the cost of storing material evidence of this Code.
- 8) the Court recognized the need for other expenses.

Article 59 Witnesses, experts, and representatives of the amounts paid to translators

1. Witnesses, experts and interpreters, travel costs reimbursed to appear in court. They paid a per diem and Lodging. Up to 30 kilometers from the place of residence or other place to go, regardless of distance, to leave the place of residence and return the same day, only reimbursed travel.
2. unoccupied persons shall be paid compensation for the actual loss of time, loss of time depending on the size of the minimum wage established by law, and persons involved in the procedure and the amount of compensation paid to the Labour Code of the Republic of Armenia.
3. Experts and interpreters are paid to carry out the court's orders, if these actions (work) are not included in state or local government body, the scope of their official duties. Otherwise they are not paid, but their salaries at work maintained throughout the trial period, their lack of involvement.
4. The amounts payable by court decision in consultation with the parties, experts and translators prior agreement.
5. Witnesses, experts and interpreters to contribute to Armenia's Judicial Department by the end of their performance of their duties, the Court examined the case on the basis of the letter sent on making payment.
6. The Court of witnesses, translators, experts in the performance of their duties after the end of three days, the court department informs about the need for payment.
7. Judicial Department makes payment after receiving notification no later than 20 days after the Republic of Armenia State Budget Allocations of the Republic of Armenia Judicial Department.
8. Witnesses, experts and translators per diem, lodging and travel payments may not exceed the maximum amount set by the Government of the Republic of Armenia on a business trip expenses.
9. The costs are paid by those involved in the trial participant.

Article 60. Distribution of court costs between the parties to the proceedings

1. A party against whom the award was made, or whose applications are rejected, shall be borne by the Republic of Armenia Judicial Department, witnesses and experts paid by the refund of the duty, as well as costs and expenses incurred by the other party compensation responsibility to the extent that they were necessary judicial for the effective implementation of the right of defense. Judicial protection of the costs associated with a measure that does not serve its purpose, to put this measure on the used side, even if the judgment was given in favor of that party.
2. The obligation of compensation for costs and expenses provided for in paragraph 1 of this Article shall lie with the claimant, if proceedings were terminated, with the exception of Article 96 of this Code, Part 1, 7, 10 of the cases referred to in points. In these cases the court may fully or partially the obligation of compensation for court costs to the respondent. In case of refusal or withdrawal of the appeal filed against the judgment shall bear responsibility for compensation for legal costs caused by it, except when making a decision on accepting the application or accept the appeal proceedings has applied for the return.
3. If the defendant is a state or local government agency or official, the court costs are imposed on the Republic of Armenia or the community if:
 - 1) the defendant's decision, the Court recognized the unlawful action or inaction.
 - 2) the defendant's decision, action or inaction of the Court has recognized the legitimate, but confirmed that the administrative authorities of the applicant's administrative appeal before the court of appeal was left unanswered in

violation of law, or the response issued in violation of the terms set by law.

4. If the decision, action or inaction is recognized as unlawful or fraudulent documents because of (the) adopted based on the information, and if the documents or information presented to the participants of the trial, then the obligation of compensation for litigation costs may be imposed on those involved, except for the where he was not aware or could not have known about the falsification of such documents or information.

5. If the plaintiff or the person filing requirements are partly offset by the court to the plaintiff, the defendant filed the appeal and dismiss the mutual compensation of court costs or court costs proportionately distributed between them.

6. Each party to the case provided for in Article 110 of this Code shall bear the legal expenses incurred by his actions, if a peace agreement provides otherwise.

7. The obligation for compensation of court costs several plaintiffs or defendants distributed equally between those who protest, or each bears its share of the costs incurred in actions.

8. Third parties may bear responsibility for compensation for legal costs only if their actions or inaction (including procedural) resulted in court costs.

9. If the court's decision as an expert appointed person fails to appear at the hearing or fails to submit the required report, then he shall bear the legal costs incurred as a result thereof.

10. reimbursement of legal costs in respect of the fees imposed by the Republic of Armenia or the community if the case was resolved to the detriment of themselves. In determining the amount of compensation, the court considers the costs of reasonable size.

11. The evidence presented to the trial participant in cases prescribed by paragraph 2 of Article 144 of this Code shall bear the responsibility for compensation for costs and expenses in the amount of three times the cost. In this case the compensation granted in exchange for half of the cost is transferred to the state budget of the Republic of Armenia, and the other half on the other side.

12. The payment of court costs, compensation shall be made not later than the date of entry into force of the court costs of the distribution of the judicial act than 10 days after which the default if it is enforceable in the manner prescribed by the Republic of Armenia Law "On Compulsory Enforcement of Judicial Acts".

CHAPTER 11

COURT SUMMONS

Article 61. Notification

1. The notice about the time and place of the hearing or separate court actions are informed of the trial participants, witnesses, experts and interpreters.

Article 62 Notification Content

1. The notification shall include:

1) the court (residence) Name and address.

2) the court called party name (title).

3) identification of the procedural status of the recipient.

4) note on the time.

5) a statement of the case in which the person is summoned.

2. If a procedural actions carried out of the court, the notice shall specify the venue of court proceedings;

3. The notice shall also indicate the reasons for not appearing in court or absence of the consequences of failure to comply with the duty to inform the court.

4. The summons to the court staff.

Article 63. The proper notification

1. Notification Extradition shall be "Special Delivery of Documents" and by the Republic of Armenia. The participants may agree on another mode of notification, in particular by fax, e-mail, telephone, telegram.

2. In cases where a trial participant's address is unknown, it is considered proper notification in the official website of the Republic of Armenia public notifications summons Install.

3. The notification shall be made by legal entities "Internet public and private notification" pursuant to Article 10 of the Law of the Republic of Armenia.

4. Notification sent to the recipient, along with copies of procedural documents.
5. Notification is sent to the account that the recipients of their introduction, the trial proceedings or the fulfillment of the participation of at least 5 days prior notice of the time and place of the trial or execution of procedural actions.
6. The notices are sent to the address indicated by the person, and in case of no such address indicated by the address specified in Article 76 of this Code, and, in the cases provided for in paragraphs 2-5 of Article 76 of the Code at the same time the notice is published in the Republic of Armenia notifications official website.
7. The participants and their representatives, as well as other persons are obliged to inform the court during the hearing of their change of address. In the absence of such notification, the notification is sent to their last known address and is deemed to be delivered, even if the addressee does not reside at the address is located.
8. The participants or their representatives shall be deemed to have been properly notified of when they are notified "the public Internet and individual notice to the Republic of Armenia" Law on the Internet in the manner provided for individual notification.
9. The participants attending the next session of the trial by the court shall be notified of the time and place of the oral procedure, except in cases when the hearing was not recorded in a computer drive mode, in which case the court trial participant attending the notice of the time and place of the next session handing over to the judicial notice after the court session.

Article 64. Consequences of refusal to accept the summons

1. The notification of refusal is given equal and not being an obstacle to deal with the case. Notification of refusing entry must be made on the notification that is returned to the court.
2. A witness, expert or interpreter in case of refusal of the notification is received by the court determines that a person brought to court.

SECTION II

CASE IN COURT AND SOLUTION

CHAPTER 12

BASIS FOR ACTION AND TYPES case

Article 65. The grounds for prosecution Administrative Court

1. The administrative court case is initiated on the basis of the claim.

Article 66. Dispute Lawsuit

1. Dispute the claim of the plaintiff may demand full or partially eliminate interfering administrative act (including the combined provisions of interfering administrative act).
2. If the administrative appeal submitted interfering administrative act appealed against the administrative procedure, the claim also includes a claim contesting the administrative act of intervention decisions on administrative appeal.

Article 67 requiring action

1. The lawsuit requiring the claimant may request it received a favorable administrative act, which rejected the adoption of the administrative body.
2. The claim involves requiring the administrative authority by interfering requirement to contest the administrative act referred to in paragraph 1 of this Article.

Article 68. Enforcement Action Lawsuit

1. The implementation of the action lawsuit may require the claimant to perform certain actions or to refrain from actions that are aimed at the adoption of the act.
2. The implementation of the action lawsuit, the plaintiff may require administrative action within the time prescribed by law is not passed to the relevant document required by law to be adopted by the administrative act.

Article 69. Recognition suit

1. In recognition of the claim, the claimant may request recognition of any legal relationship whether or not, if he can not claim in the corresponding Articles 66-68 of this Code.
2. In recognition of the claim, the claimant may request an administrative act as being void.
3. An applicant may request a claim for recognition unlawful administrative act with no legal force without interfering or performance or any other action or inaction exhausted, or if the applicant is truly interested in the act of unlawful action or inaction, that is,
 - 1) There is a similar situation to adopt similar administrative act of intervention or action again making the threat.
 - 2) the plaintiff intends to demand compensation for property damage, or
 - 3) it seeks to restore the applicant's honor, dignity or business reputation.

Article 70. Accession claims

1. The plaintiff claims can combine more than one request, if they are directed against the same defendant and affiliates.

Article 71. Consequences derivative claim

1. Dispute, obligations, actions or recognition of the claim may be filed with the consequences of the claim arising from the adoption of the contested administrative act or the contested action (or inaction) or due to the withdrawal of an administrative act or refusal to act.

Article 72. Deadlines for filing lawsuits

1. The complaint may be filed with the Administrative Court,
 - 1) In case of dispute the claim, within two months from the date of entry into force of the administrative act.
 - 2) In case of a lawsuit requiring, within two months, be informed of the date of the refusal to approve the administrative act.
 - 3) the execution of the request:
 - a. be informed within one month from the date of execution of the administrative authority by dismissing the action,
 - b. within two months of the date upon which the period set for the execution of the requested action,
 - c. within three months from the time an application is made to perform the action requested in the absence of this paragraph "a" and "b" is scheduled events.
 - 4) In case of a claim,
 - a. irrespective of the time the cases referred to in Article 69 (2) of this Code,
 - b. 5 years, the administrative act is repealed, after the act or omission exhausted, in cases specified in Paragraph 3 of Article 69 of this Code,
 - c. 5 years, from the time of origination or termination of the legal relationship, in cases specified in Article 69 (1) of this Code.
2. In cases where the performance of or failure to act or act of rejection or action taken by the governing body appealed to the administrative procedure prescribed in this Article shall be calculated from the date of entry into force of the decision on the complaint or after the deadline for appeal.

Article 73. Requirements for complaint

1. The complaint shall be in writing.
2. The complaint shall include:
 - 1) notes that the lawsuit filed in the administrative court.
 - 2) the applicant's name, surname (company name), residence (location), notification address (if different from residence), including personal data plaintiff individual plaintiff legal entity, taxpayer identification number and state registration or state registration certificate , the name of his representative, address, and if an appeal is filed, the official having the right post.
 - 3) the defendant's name, location, and in cases where the respondent is a natural or legal person established in this Code, then the name (company name), residence (location).
 - 4) a brief description of the nature of the claim.

- 5) the facts on which the plaintiff's claim.
 - 6) the arguments of the plaintiff's claim.
 - 7) the plaintiff's claim.
 - 8) information, administrative act, action or inaction of the administrative body of appeal to higher authorities.
 - 9) A list of written evidence, if any, are attached to the suit.
 - 10) claim to represent the year, month, date.
3. If the application is filed after the expiration of the trial period, the user can restore the plaintiff filed the petition and indicate the reasons for the release.
4. The complaint may be included:
- 1) Other information that has significance for the investigation and resolution, as well as the plaintiff's motions.
 - 2) the plaintiff in the case and other participants fax, telephone number, email address.
5. The complaint is signed by the claimant or his representative.

Article 74. The documents attached to the complaint

1. The complaint shall be accompanied by:
- 1) a document confirming payment of the prescribed fee, pursuant to the law of the original, and if the law provides for the deferment of payment or delay in payment of the duty or possibility, then the claim must be accompanied by the appropriate appeals.
 - 2) power of attorney or other document certifying the authorization of the representative (if the trial participants act through a representative).
 - 3) a motion to invite the witness or expert, on examination.
 - 4) there is written evidence in its possession, in case they can be attached to the application.
 - 5) a copy of the contested act or, if it is possible at present.
 - 6) copies of the application and attached documents (if they can be copied) the defendant and sending a third person confirming evidence.
 - 7) by sending the documents provided for in Article 63 of this Code, the application of public finance management body in paragraph 2 of this Article.
2. In the event that the respondent will be the administrative body or official, Plaintiff and sends a copy of the attached documents to the public finance management authority.
3. Where the application documents are voluminous or difficult to copy, send a notice to the plaintiff and third parties claim that in order to get acquainted with these documents deposited with the Administrative Court.
4. The trial participants are entitled to receive copies of the documents attached to the application of the administrative court, paying the state duty.
- (Article 74 edited by HO-99-N, 21.06.14)

Article 75. The complaint to the administrative court filing method

1. The claim of the plaintiff in court in person or sent by mail.

Article 76. Statements of claim and supporting documents to the defendant and other participants of the trial sending mail

1. Individual respondent to the application and its accompanying documents are sent to the address state register of the population.
2. The State Register of Population place of residence is not listed as a defendant in the case of not having a permanent residence in Armenia complaint and attached documents are sent to the address of the defendant on any real estate.
3. The defendant's address is set out in Part 2 of this article, it is impossible to determine if the application and accompanying documents are sent to the address last known place of residence.
4. The last known place of residence is determined according to the state population register.
5. Legal entities respondent to the application and attached documents are sent to the address listed in the State Register of Legal Entities.
6. The defendant administrative body or official documents attached to the application and sent to the official address.

CHAPTER 13

Acceptance of a claim, refund, redirection, Rejection of complaints

Article 77. The decisions taken by the administrative court after receiving the complaint

1. Within one week after receiving the complaint, the administrative court makes the following decisions:

- 1) admitting the application.
- 2) return the claim.
- 3) rejecting the complaint.
- 4) the re-application.

Article 78. Acceptance of a claim

1. The issue of admissibility of a claim, the judge resolves the sole exception of the cases provided for in this Code. Administrative Court makes a decision on accepting the claim.

2. The administrative court shall, within one week after receiving the complaint, filed the complaint submitted to the requirements prescribed by this Code, if there are no set return the claim to its acceptance or rejection of the re-foundation of Articles 79-81.

3. The administrative court proceedings to determine the admissibility of the complaint, petition, please refer to the documents and deposit them in the administrative court to consider the case, it may be unreasonable to make a decision under Article 79 of the Code.

4. Upon receipt of the complaint to the Administrative Court, the Chief of a complaint is not rejected, the application will return to take a decision on accepting or chverahastseagrelu the proceedings.

5. After deciding to accept a claim within three days, the decision of the administrative court, copies of the application and supporting documents to the trial participants.

6. The Administrative Court decision on admitting the claim, sending copies of the application and supporting documents at the same time he warned of the need to submit a response to the complaint and the legal consequences of failure.

7. The Administrative Court has no right to reject a claim based purely formal errors.

(Article 78 amended AL-99-N, 21.06.14)

Article 79. Statements of claim refund

1. The court returns the complaint if:

1) are not complied with requirements specified in claim 73, Article 74, Article 2, Article 6 § 1 and 7 of this Code as well as Article 74 of Part 1 of the Code 5 paragraph requirement if the disputed act or a copy thereof may be present.

2) the application is not signed, or is signed by a person not authorized to sign, or a person whose official status is indicated.

3) If not prescribed pursuant to the documents confirming the payment of the fee, and in cases when the law envisages the possibility of postponing or delaying or reducing the size of the fee, no relevant motion or the motion was rejected.

4) combined in one application are directed to one or more of the defendant claims not related to each other.

5) decision, the plaintiff applied for the recalling of the acceptance of the claim.

6) the term of the period for filing a complaint under this Code, and presented a petition to restore it.

2. The Court shall decide whether to return the claim that the application to the applicant within three days and the documents attached to it.

3. The administrative court application returns the proper justification, noting all the apparent flaws.

4. The complaint will return appealed the decision and abolished the application is deemed to be seized of the original filing date.

5. After receipt of the complaint mistakes and eliminate the decision within fifteen days, the administrative court in case a claim is accepted as the original filing date.

Article 80. Rejection of complaints

1. The Administrative Court rejected the complaint, if:

1) the claim is not subject to judicial review.

2) between the same parties, the same subject and the same grounds there is a court judgment entered into legal force.

3) other court proceedings between the same parties, the same subject and the same grounds.

4) the claim is clearly not the right person.

5) the plaintiff has not remedied within the time period specified in Paragraph 5 of Article 79 of this Code, the application

of such mistakes, which chveratsneln obstacle for the case review.

6) the term for filing a complaint in terms of this Code, and the terms of the administrative court rejected the petition for the recovery.

7) the ground prescribed in Article 97 (2) of this Code.

2. The person then refused to file a case on the same subject and the same grounds can not be re-applied to the administrative court, with the exception of paragraph 1 of this Article 3 and Article 5 of the Constitution of the cases.

3. The administrative court makes a decision to reject the petition, which will be sent within three days to the plaintiff, the defendant and the third party, the complaint and the attached documents are sent to the applicant.

4. The decision on the rejection of the complaint and appeal in case of termination of the application will be deemed to be seized of the original filing date.

Article 81. forwarding of complaints.

1. The Administrative Court in the case at any stage of the investigation revealed that the application of that requirement is not under its jurisdiction, it forwards a justified decision by jurisdiction.

2. The requirement to redirect decision on the jurisdiction of the court makes a claim on the fact of not being under its jurisdiction has been determined, within three days, sending it to trial participants.

Article 82. A few cases of connection and separation

1. Administrative Court examined each stage of the case relating to the same subject several connecting one proceeding.

2. An administrative court has the right to one or more joined demands into separate proceedings.

Article 83. Dispute seized accept the legal consequences

1. Dispute the claim under consideration to suspend the contested administrative act until these cases, the legal enforcement of the substantive judicial act into force, except,

1) prescribed by law for cases where the administrative act is subject to immediate execution.

2) in cases when the administrative body of the administrative act (including the administrative complaint is made) accept a written reasoned that immediate implementation is necessary in the public interest.

2. The plaintiff's motion, the court may, the proceedings in the case provided for in paragraph 2 of Part 1 of this article, in whole or in part suspend the administrative act.

3. A decision on the motion is made within 3 days.

4. The motion is granted, if there is reasonable suspicion that the applicant significant damage or administrative act would make it impossible to protect its rights.

5. Administrative Court contesting the claim conditional suspension for a definite period and may, at any time to change or cancel its decision.

Article 84. The case dates

1. preparing the case for trial and the trial should be implemented within a reasonable timeframe, except in cases when this Code for the resolution of individual cases and set out certain terms.

2. The trial normally be completed in one session, without delay;

CHAPTER 14

PROCEDURE FOR PREPARING THE CASE HEARING

Article 85. In order to prepare the case for trial

1. After accepting a claim to court to ensure the effective investigation of the case begins preparing the case for trial.

Article 86. Procedure for filing the application, answer

1. The respondent shall, after receiving the decision admitting the lawsuit within two weeks, the court sent a response to the claim.

2. Based on the specifics of the case, the administrative court can determine the answer to a longer period or the defendant's motion to extend the time limit for response.
3. Response to the complaints include:
 - 1) indicates that the response is submitted to the administrative court.
 - 2) the applicant's name, surname (title).
 - 3) the defendant's full name (company name), residence (location), notification address (if different from residence), his representative's name, address, and if the request is made against an official of the office.
 - 4) the nature of the response (brief description).
 - 5) lawsuits filed against each claim all or part of its acceptance or objection of the respondent's position.
4. The object of the defendant's position would discuss the following questions:
 - 1) the claim is based on the facts that he does not accept.
 - 2) indication of whether the facts presented by the petitioner are essential to the resolution of the case.
 - 3) the facts underlying its objections.
 - 4) a list of evidence attached to the response.
5. The response can include:
 - 1) Other information that has significance for the investigation and resolution, as well as the defendant's motions.
 - 2) the defendant, fax, telephone number, email address.
6. Response to Respondent also presents:
 - 1) motion to call a witness or expert, on examination.
 - 2) present a written or real evidence in his possession.
 - 3) the power of attorney or other document certifying the authorization of the defendant's representative (if the trial participant acts through a representative).
 - 4) In response to the claim and supporting documents are sent to the plaintiff and third parties confirming evidence.
7. The answer is signed by the defendant or his representative;
8. Failure to Answer Administrative Court can be regarded as invoked by the claimant accepts the facts.
9. Filing counter-claim shall not exempt from the obligation to submit.

Article 87. Filing of cross-action.

1. Assigning the case to trial, the respondent may submit a counter-claim against the plaintiff, to examine together with the initial claim.
2. A counter-claim if:
 - 1) to offset the initial counter-claim requirement demand, or
 - 2) full or partial satisfaction of the counterclaim excludes satisfaction of the initial claim, or
 - 3) there is the relationship between the counter and the initial action, and their joint consideration can promote speedy and correct solution of the dispute.
3. The cross-appeal submitted to the general rules of filing a claim. accepting the counterclaim proceedings, proceedings for the return or refusal to adopt counter-claim made in accordance with Articles 78-80 of this Code. Counterclaim proceedings acceptance also rejected if it does not comply with the requirements set out in this Article paragraphs 1 and 2 of the.
4. The cross-action lawsuit and can not be challenged, as well as Chapters 26 and 28 of the cases provided for in this Code.

Article 88. The basis of the lawsuit or the subject of change

1. The basis for the claim of the plaintiff and (or) the object can be modified, within seven days after receiving the decision of the administrative court to appoint a preliminary hearing or trial. The basis of the claim or object can be modified within the jurisdiction of the trial court.
2. The Court may not allow such a change, if it leads to a change in the nature of the claim. In this case, the administrative court makes a decision.
3. Respondent basis of the application or receipt of the object may change in response to the new procedure and on the terms set out in Article 86 of this Code.

Article 89. The activities performed during the preparation of the hearings

1. While preparing the case for trial in court after receiving a response to the claim by the defendant, and it is not received after the deadline for sending the response, the trial could be convened for the purpose of the preliminary hearing. The

participants are properly notified about the place and time of the preliminary hearing.

2. When properly notified of the preliminary hearing of the trial of the absence of the preliminary hearing may be held in their absence.

3. Administrative Court preliminary court hearing,

1) determines the subject and grounds.

2) if necessary, the parties clarify their rights and obligations, the consequences of failure to perform or judicial actions.

3) clarifying the contentious nature of the legal framework and applicable regulations.

4) determines the composition of the participants and other persons involved in the trial.

5) the parties to consider and decide on applications requiring proof of facts. Determining the scope of evidence required to prove the preparatory stage of the administrative court does not limit the right to request other evidence at the trial stage.

6) determines the timing of the submission of evidence in order to introduce the opposite side with the evidence.

7) the motion of the parties, as well as on its own initiative the necessary evidence required to decide on appointing an examination, court experts, the summoning of witnesses, translator attract, place and study material written evidence of withdrawal.

8) solution for securing evidence or counter-claim issues, as well as other motions.

9) discusses the investigation of the case involving other persons, not replace proper hand, a few of the merger and separation issues.

10) carry out other activities aimed at effective investigation of the case.

4. A preliminary hearing is recorded as defined in chapter 21 of this Code.

5. If appropriate, the administrative court may draw more than one preliminary trial.

Article 90. The case in preparation for trial and the trial is completed Appointment

1. The court, considering the hearing prepared to make a decision on appointing the case for trial.

2. The case is sent to trial decision on the appointment of trial participants, which indicates the time and place of the hearing.

3. The Court, considering that it is possible to start the trial may make finishing the preliminary hearing, a decision to initiate court proceedings if the preliminary at the trial of the parties (or their representatives), and to inform them possible. In such cases, the court makes a decision.

CHAPTER 15

to secure a claim

Article 91. Grounds for Termination of provisional

1. obligations, administrative action or court case claim to participate in the mediation proceedings shall take measures to secure a claim if the failure to take such measures may complicate or make impossible the execution of the judgment.

2. Termination of provisional measures are:

1) temporary satisfaction of the plaintiff's claim.

2) the trial participant to forbid certain actions.

3) the defendant's property (including the claim on the funds) amount of the complaint.

4) temporary maintenance or modification of any situation.

3. secure a claim is permitted in each stage of the proceedings.

4. The request for provisional remedy under consideration after its receipt, but no later than within two days, and its decision is made in the form of a separate legal act.

5. In case of dispute the claim of legal cash requirements of the administrative authority may file a petition for injunction of the debtor's property, unless there is an immediate danger of failing to meet financial obligations. Money nonperformance imminent danger to the administrative court may seize the property of the plaintiff in the amount of monetary liability.

Article 92. The execution of the decision on provisional remedy.

1. The decision of the administrative court of securing the action carried out immediately, "the order established by the Republic of Armenia Law on Compulsory Enforcement of Judicial Acts".

Article 93. Replacement of provisional measures, modification or removal

1. The trial court has the right to participate in mediation to replace one another by means of securing the claim, modify or delete it.
2. one provisional remedy with another participant via a substitution, alteration or cancellation of the mediation procedure can not present a petition on the same protective measures.
3. A provisional remedy is another way to replace, modify or eliminate the issue is resolved within ten days after receiving the petition, the court hearing. The participants are properly notified about the time and place. Their failure to appear shall not be an obstacle for the discussion.
4. The decision is made based on the results of the discussion.
5. dismissing the lawsuit or court decision to terminate the proceedings will be made in the case of interim measures are maintained until the entry into force of the Act, if they are up to the entry into force of the act provided for by the law have not been eliminated.
6. In case of a ruling will be made to satisfy the provisional remedies are preserved until the execution of the judgment, if not in the manner prescribed by law, they lifted up enforcement.

CHAPTER 16

Suspension of the case and DISMISSING

Article 94. The powers of the Court to suspend the case

1. The court shall suspend the proceedings if:
 - 1) can not be the case until a constitutional, civil, criminal or administrative proceedings in the case pending in another decision, verdict or sentence.
 - 2) there is a force majeure, which impede the course of further proceedings in the case.
 - 3) the disputed legal relations after the death of the individual who is participating in the trial will allow succession.
 - 4) trial, the individual is recognized as incapable or participant.
 - 5) the court "shall apply to the constitutional court." Article 71 of the Law on the Constitutional Court of the Republic of Armenia.
2. The court is entitled to suspend the case if:
 - 1) as the examination.
 - 2) the individual is under investigation by the respondent or third party.
 - 3) The legal entity reorganized by trial participants.
3. The court makes a decision to suspend the case is sent to trial participants within three days.

Article 95. Resumption of proceedings

1. The proceedings resumed when the circumstances that caused the suspension.
2. Article 94, Part 1, suspended on the grounds provided for in paragraph 5 of this Code, the proceedings shall be resumed if:
 - 1) staff of the Constitutional Court, the court returned the application and the applicant "Constitutional Court" of the Republic of Armenia as prescribed by law after the President of the Constitutional Court does not appeal, or appeal to return the application to the Constitutional Court the final court decision.
 - 2) The Constitutional Court has closed the case.
 - 3) constitutional court denied review of the case, except for the case when the Constitutional Court on the basis of other application (s) is carried out in the matter of the appeal hearing.
 - 4) with effect from the decision of the Constitutional Court, the application of the provision of the Constitution Act, subject to regulatory compliance issue.
3. The court makes a decision on restarting the case, the sending of a three-day trial period.
4. The decision to suspend the case be removed if the proceedings are resumed.

Article 96. Case Proceeding

1. The court at any stage of the proceedings terminates the case if:
 - 1) the dispute is not subject to any judicial review.

- 2) the term prescribed by law for filing an appeal expires.
 - 3) on the same subject and between the same parties on the same grounds there is a court judgment entered into legal force.
 - 4) excludes the disputable legal succession after the death of a person participating in the trial.
 - 5) a person involved in legal proceedings has been dissolved.
 - 6) the plaintiff withdrew the lawsuit, except for the cases set out in Chapter 26 of this Code, which are based on public or state interests.
 - 7) the matter has actually expired.
 - 8) During the proceedings, the decision on suspension after one year, the circumstances are not grounds for suspension no longer exist (with the exception of Article 94, Part 1 of the grounds provided for in paragraph 1 of the Code), and the restarting of the case under that conditions is impossible.
 - 9) if identified as provided for in Article 80 of the grounds for refusal of the application, adoption of this Code.
 - 10) the Court confirmed the agreement on reconciliation.
2. If the applicant submits an application for renunciation of the claim, the court convened within two weeks of the trial, in order to examine it. If the plaintiff to withdraw his application to repeat the session or properly notified of the conditions not present at the hearing, the court shall make a decision within three days of the termination of the case.

Article 97. Procedure and effects of quashing the case proceedings.

1. The court makes a decision on the termination of the proceedings in which the issue of distribution of court costs between the parties to the proceedings.
2. In case of termination of the case on the same subject and between the same parties on the same grounds is not allowed to re-apply to the administrative court on the dispute, except in cases where the plaintiff to withdraw the preparatory phase of the trial, or the proceedings discontinued by Article 96 (1) of this Code on the part of the grounds provided for in point 8.

CHAPTER 17

TRIAL ADMINISTRATIVE COURT

Article 98. Trial in Administrative Court

1. The trial is being conducted by the administrative court, administrative court sessions court building specially designed for the site (the courtroom).

Article 99. The trial presidency

1. The single trial judge presiding at the hearing.
2. The collegial meeting chaired by one of the judges hearing the case in court.
3. The trial chairperson organizes and conducts the session, providing the order of the court session, creates the conditions for full, objective and comprehensive examination of the evidence, carry out a proper investigation and other actions aimed at ensuring the solution.
4. The trial court chairman clarifies administrative actions.

Article 100. The order of the court hearing

1. courtroom when the judge enters the courtroom audience stand up and then take their seats at the invitation of the presiding.
2. The participants and other persons in court as "honorable court", are standing trial at the court and communicate with the other party, except for cases when the judge allowed to communicate sitting.
3. The trial was conducted in a manner that ensures the safety of the participants, as well as the proper order.
4. The participants and guests are entitled to a public hearing making notes, shorthand and recording.
5. From the courtroom when the judge enters the court room sessions are prohibited from photographing, video recording, broadcast.
6. trial, photographing, video recording, as well as on radio, television or the Internet are going to take part in mediation proceedings, the trial court's permission.

Article 101 Sanctions Applied by Court

1. before the court or procedural rights unscrupulously evasion or failure to use the proper performance of judicial duties without good reasons or not, failure to comply with the instructions of the judge, court or obstruction of the normal course of the procedure by means of breaching the cases of contempt of court action, the court has the right to perform other administrative proceedings persons involved and apply the following sanctions against the other persons present at the meeting.

1) warning;

2) Removal from the courtroom.

3) judicial fine.

4) Application of the liability of the Attorney General or the Chamber of Advocates to apply.

2. The sanction must be proportionate to the gravity of the act and pursue the goal of ensuring the normal course of business.

3. Sending the courtroom participating in administrative proceedings may be no more than 36 hours and the other persons present at the session for a certain period of time or until the end of the trial.

4. Administrative proceedings participating in mediation, the court substantiated removed from the courtroom, lawyer or other person has the right to sanction period to recover from the person's participation in the trial.

5. Warning and removal from the courtroom applied to the same court session protocol decision taken by a court.

6. the court room can not be applied to the witness giving evidence at the moment.

7. In the event immediately voluntarily complied with the decision of the court room is made compulsory by the Republic of Armenia Judicial Department.

8. The penalty applies to administrative proceedings against persons and representatives of non-participating lawyer. Judicial fine may be imposed up to 100,000 drams. Judicial fine shall be determined at the discretion of the court, but in addition to the gravity, we must also take into account the personal act. Judicial fine shall be a separate court decision made in the same court session. In case of failure to implement the court's decision to fine voluntarily subject to compulsory execution in the manner prescribed by the Republic of Armenia Law "On Compulsory Enforcement of Judicial Acts".

9. The prosecutor participating in the case and the investigation as a representative of the attorney may be applied to Part 1 of this article (1) and (4) the sanctions. The Attorney General or the Chamber of Advocates to apply in the same court session, the court made a decision. Paragraph 4 of Part 1 of this Article, the judicial sanction for initiating disciplinary proceedings against a prosecutor or a lawyer mandatory basis.

10. The court decision imposing a judicial sanction comes into effect at the date of publication. A court decision imposing a judicial fine may be appealed within three days after its publication.

11. If the court finds that the participants of the trial, the court or other person present at the meeting showed disrespect to the court, which gives rise to criminal liability, it may impose sanctions against the offending party in this article and is obliged to initiate a criminal case appealed to the prosecutor.

Article 102. Opening a court session

1. The hearing at the prescribed time for the start of the hearing, the chairperson opens the court session, announces the composition of the court and the case to be reviewed.

2. The secretary reports to the court trial proceedings and other persons to attend the meeting, will be properly notified fails to appear, as well as the reasons for their absence.

3. The trial court chairman finds out the identity of the persons attending the trial participants and other checks to representatives of the authorities.

4. The hearing before the judge to interrogate the witnesses leave the courtroom.

Article 103. In the absence of trial proceedings

1. The plaintiff, defendant or third party shall have the right to consider the case on the basis of their appeal against the administrative court and the lack of materials.

2. During the trial, and the trial was not properly notified of the absence of an obstacle for the case review.

Article 104 of the trial participants and other persons participating in the trial explain their rights and responsibilities

1. The trial presiding trial participants and other persons participating in the trial clarifies their rights and obligations, if they are not informed about the absence of necessity, investigate and pass on the merits of the case.
2. The trial chairman determines whether the plaintiff insists on its demands, whether the defendant accepts the plaintiff's claims.
3. After hearing the judge determines whether or not the parties before the beginning of trial motions.

Article 105 witnesses, experts and translators, the consequences of failure to appear in court

1. Witnesses, experts and interpreters, court hears the views of the participants of the trial court in the case of the absence of their lack of the possibility to examine the case and decide whether to continue or postpone the trial, the trial of the case.

Article 106. The court postponed

1. The administrative court may postpone the trial if:
 - 1) considers that it can not be considered at the meeting, in particular one of the participants of the trial, witnesses, experts, due to a lack of interpreters.
 - 2) is dictated by the necessity to present additional evidence.
 - 3) the business day if specific deadlines are set out in this Code of case review.
 - 4) a party files a motion to give a reasonable period for the extra-judicial resolution of the dispute.
 - 5) The plaintiff filed a request basis and (or) a motion to change the subject.
 - 6) mutual consent of the parties files a motion to postpone the trial.
2. A decision is made to postpone the hearing of the case.
3. The participants are properly notified about the time and place of the hearing.
4. After postponing the case, the moment it is still interrupted.

Article 107. Consideration of complaints and petitions

1. The parties to proceedings, applications and petitions the court for all issues related to the investigation of the case decided by the court after hearing the opinions of other participants.
2. Upon consideration of complaints and petitions the court makes a decision.
3. The application or petition is not subject to it, which only repeats the same arguments previously rejected application or petition.

Article 108. Refusal demands

1. Before the end of the trial, the plaintiff has the right without any reason full or in part of its claims. In this case, the administrative court makes a decision regarding the request to dismiss the case, which rejected the applicant, except in cases provided for in Chapter 26 of the Code, which are based on public or state interests.

Article 109. Acceptance of Terms

1. The defendant has the right to accept all or part of the plaintiff's claim. In this case, the Administrative Court granted the claim in respect of the request, which was made by the defendant, unless: (unlawful acceptance of the request) when:
 - 1) require the adoption of a prima facie violation of the law or other regulations;
 - 2) require the adoption of a prima facie violation of anyone's rights and freedoms.
 - 3) will be dealt with in any case, pursuant to Chapter 26 of this Code.
2. The administrative court of the lawfulness of the decision to adopt a justified decision in the form of a separate legal act.
3. If the defendant has partially accepted the plaintiff's claim, and the Court considers that it is legitimate, the court may set aside the requirements of the separate proceedings. In this trial, the court declares over and make a decision.

Article 110. A settlement

1. Before the end of the trial court participants at each stage of the trial may conclude a settlement agreement, which shall be in writing and submitted to the court for approval.
2. In the case provided for in paragraph 1 of this Article, the court shall render a judgment in the case of the completion of

the peace agreement, except for the cases when:

- 1) consent to reconcile seemingly contradicts the law or other regulations.
- 2) consent to reconcile seemingly violates someone's rights and freedoms.
- 3) will be dealt with in any case, pursuant to Chapter 26 of this Code.
3. The Court approving the settlement agreement before the court explains its procedural consequences.

Article 111. The opening words of the participants

1. After the submission of the case to the Administrative Court Administrative Court hears the plaintiff, defendant and third words, which they briefly present their claims, objections, supporting facts and legal positions.
2. The Court may initially set the maximum duration of the opening speech.

Article 112. Examination of evidence. The adoption of additional evidence

1. The evidence examined in the proceedings. Participant of the trial evidence published by mentioning the fact or facts that prove to be adopted in accordance with the evidence and examined. Court Square is evidence of court.
2. Proof of objections against acceptance and examination of proof can be brought for the relevance or admissibility of evidence on the matter.
3. The question of admissibility in administrative court decision in the case of immediate objection, objection to hearing the views of the participants, if necessary. Impossible, the court may later refer to solve this problem.
4. The Court may reject the admission of the evidence and its examination of the admissibility or relevance of evidence-based hearing the other parties.

Article 113. Court deliberations

1. After completion of the trial participants have the right to play in the final examination of evidence speeches (legal arguments).
2. First comes the plaintiff, the defendant, then the third person.
3. The Court may initially set the maximum duration of each trial participant for equal judicial disputes.

Article 114. End of trial

1. After hearing oral arguments in the trial chairman asks whether they do not like motions. In the absence of such motions hearing chairman completes the review of the case and announce the time and place of publication, substantive judicial act.
2. An amount of substantive judicial act and sign on (to) the case tried by a judge (judges panel). Substantive judicial act is published after the completion of the investigation within 15 days, unless another date is specified in this Code.
3. The dispute according to the merits of the case, the administrative court issued a verdict, a decision in cases specified by this Code.
4. The Administrative Court shall act according to the court decision on the merits for the Republic of Armenia.
5. An substantive judicial act must be legitimate and reasonable. Substantive judicial act based only on the evidence examined at the court session.
6. The final session is published in the substantive part of the judgment.
7. published immediately after the case is submitted to the substantive judicial act of the trial participants. in the absence of any of the parties to proceedings, substantive judicial act or a copy of the publication sent to him the next day.
8. If the claim is submitted simultaneously by more than 20 plaintiffs, the court admitting the claim, as well as those of all judicial acts after the date they are made in accordance with this Code in respect of three days, to the application of the first five applicants a specified sequence. In this case, the act shall be posted in the courtroom after the date of the judgment, one month, as well as published on the website of Armenia's judicial power. Lodge each of the plaintiffs provided a judicial act from the date of submission of the written request to the court within three days.

Article 115. The court Resumption

1. After the Administrative Court, hearing it necessary to additionally examine the evidence for or continue to clarify the circumstances relevant, to resume consideration of the case, which makes a decision.
2. If the Administrative Court during oral arguments in the case for the need to identify new circumstances or new

evidence of purchase or to study, then he makes a decision on restarting the case review in that regard. In that case, a new trial resumed after the end of court deliberations are taking place on the grounds of circumstances for the resumption of the trial of the case.

CHAPTER 18

WRITTEN TRIAL

Article 116. Written trial basis

1. In case of an agreement of the participants, the court may decide to examine the case of a written procedure.
2. oral hearing, a written procedure is carried out in the rules governing the procedure of judicial review, to the extent they are applicable to the written procedure trial.

Article 117. The court decision imposing Written trial

1. Written trial court to impose a decision in the form of a separate legal act.
2. The decision to implement the written proceedings may be taken at any stage of the proceedings.
3. The decision to impose administrative court hearing in writing within three days to the trial participants.

Article 118. The decision on application of the written proceedings

1. If the application for the case in preparation for trial by written procedure are factors that determine if a trial is necessary to hold oral proceedings, the administrative court decides to investigate the case of the oral procedure, by sending the decision within three days of the trial participants.

CHAPTER 19

ACCELERATED TRIAL

Article 119. Grounds for speedy trial.

1. A speedy trial is applied in the following cases:
 - 1) an application is made on the specification of voter lists.
 - 2) the claim is manifestly unfounded.
 - 3) the claim is manifestly unfounded.

Article 120. Court decision on application of speedy trial.

1. The court makes a decision on expedited trials, which are notified within three days of the trial participants.
2. speedy trial decision may be taken at each stage of the case review.

Article 121. The order and terms of speedy trial.

1. The presence of grounds specified in Article 119 of this Code, the court shall immediately pass the case on the substantive decision-making.

Article 122. The court decree on application of speedy trial.

1. If substantive decision-making, there are circumstances in which the trial is to determine the need to hold oral proceedings, the court shall decide on the resumption of the case by sending the decision within three days of the trial participants.

CHAPTER 20

ADMINISTRATIVE COURT JUDICIAL ACTS

Article 123. Requirements for judicial acts of the administrative court

1. The administrative court's substantive judicial acts and intermediate requirements, judicial act contains errors, graskhalneri and distributed in accordance with the rules of the Civil Procedure Code of the Republic of Armenia on the arithmetical error correction, an additional award, the award for clarification, unless otherwise provided by this Code it is not.

Article 124. The Court of substantive issues to be addressed by the Act

1. The Administrative Court shall act according to substantive judicial decision,

1) assessment of the evidence;

2) determines that the circumstances significant for the case are revealed, and which have not.

3) Determine the case applicable laws and regulations, as well as the regulations that will be applied to this case, however, the law shall not prejudice the application of reason.

4) decides to request full or partial satisfaction or rejection of it.

2. The legality of an administrative act shall be determined in the framework of the evidence obtained during the administrative proceeding to the adoption of the act and its adoption on the basis of currently existing laws, except when related to the future of the natural or legal persons, the more favorable law for those involved in the trial and if it is prescribed by the law.

3. The requested administrative act, as well as the requested action or to refrain from deciding on the legality of the evidence obtained in the framework of judicial decision-making is based on the existing laws and judicial decision-making.

4. An administrative act is null and void shall be determined on the basis of the laws of its adoption.

5. No legal relationship is determined by the presence or absence of the law is based on the legal relationship that had arisen or could arise, unless the law provides otherwise.

6. no legal force without interfering administrative act or performing any other act or omission exhausted legitimacy is determined by the time of the act or action on the basis of the laws of manifestation performance or omission of that action.

Article 125. An substantive judicial act types

1. Subject to approval of the administrative court shall make a substantive decision,

1) The full or partial invalidation of the administrative act.

2) annul the decision rejecting the requested administrative act of acceptance by the administrative authority and the administrative authority to mandate the adoption of the administrative act.

3) participants and other persons to perform certain actions or refrain from undertaking their performance.

4) the presence or absence of legal or administrative act, entirely or partially void the user.

5) no legal force without interfering with exhausted administrative act or not the unlawful action or inaction.

6) revoke his or her specific duties on certain rights to natural or legal person.

7) as to the competence of an administrative authority is reserved to a particular issue.

2. In case of refusal of the Administrative Court make a decision about it.

3. In case of other types of proceedings before the judicial act provided for in Section 5 of this Code, the court shall make a corresponding judgment.

4. The Court shall make a decision to resolve the issue of the elimination of consequences in case of a claim under Article 71 of this Code.

5. Where a competent administrative body to act at its discretion, an administrative court to check whether the administrative act of acceptance or rejection of the acceptance, action or inaction making manifest were lawful. If the administrative authority with the power to act in his discretion, and the court comes to the conclusion that the administrative authority discretionary powers implemented unlawfully, then define the competent administrative body of Duty final part of the decision to accept the payment of administrative act or perform an act or abstain from action, based on the Court's legal positions.

6. In the event of a settlement agreement approved by the administrative court ruled in the case of the completion of the reconciliation agreement, which contains the literal wording of the settlement agreement.

Article 126. The content of the judgment Merits

1. A court judgment shall consist of introductory, descriptive, motivational and concluding parts.
2. The introduction contains the full name of the Administrative Court, the composition of the court, the case number, the judgment of the year, month, date, place, representatives of the parties and their name, the subject of the claim. The introduction part must be made of the proceedings and their representatives, the personal identification document of the legal entity of the taxpayer identification number and state registration certificate number, their registered addresses, and in the case of participation, also represent the basis for the document data. The above information indicates the introductory part of the decision on third parties, if any, during the court hearing the case.
3. The descriptive part contains:
 - 1) states that when the lawsuit was filed in the administrative court proceedings and when it was made.
 - 2) a statement of claim or cause of change, change, change the date and nature of the case.
 - 3) a response to the claim or counterclaim, the counterclaim filing a response.
 - 4) indication of the involvement of third parties.
 - 5) notes on decisions adopted in the form of a separate act.
 - 6) a higher court sent the case for re-examination. In this case also indicates the appropriate procedural background, indicating a higher court hearing set new volume.
 - 7) Note: The trial participants and their representatives to attend the meeting or not appearing in the court.
 - 8) filed a brief description of each claim, the facts underlying each claim, statement of the facts on which the plaintiff relies, legal basis and rationale for citing provisions of the laws and regulations of each provision.
 - 9) the defendant's position in brief the contents of the applicant's every demand, or completely against it or partial objection on the facts underlying the objections, statement of the facts on which it is based by the defendant, the legal basis for objection to writing the respondent's arguments claim legal justification for referring and Law other legal acts, reference rules.
 - 10) third person's position, which shall be in accordance with this Part of the 8th or 9th paragraph.
 - 11) the position of a counter-claim against the plaintiff and defendant in the counterclaim, which shall be stated in accordance with this Part of the 8th and 9th paragraphs.
 - 12) The evidence collected by the court and the positions of the participants.
4. The motivation part include:
 - 1) facts material to the case;
 - 2) the importance of each of the proven facts without a detailed explanation of the court's findings and assessing the case for establishing the fact of refusal or suitable for, the evidence presented by each of the participants.
 - 3) In conclusion, the applicable law on international treaties, laws and other legal acts, the norms, the Constitutional Court and the Cassation Court, the European Court of Human Rights decisions with reference to which the court considers relevant.
 - 4) the conclusion, no evidence is inadmissible, irrelevant or as having no probative force,
 - a. iravanormerin reference to it on the basis of the evidence was inadmissible, irrelevant or no probative force,
 - b. statement of the facts upon which the Court came to a similar conclusion.
 - 5) conclusion, claims and objections concerning the validity of the trial participants.
 - 6) the position, distribution of court costs between the parties to the proceedings.
5. The conclusion contains:
 - 1) each claim the full or partial satisfaction of the court or to reject or dismiss the case.
 - 2) conclusions on the distribution of court costs between the parties to the proceedings.
 - 3) The conclusion to maintain or abolish the provisional remedies.
 - 4) conduct involving failure to make a ruling in the case of notes, the verdict on the case of the debtor's account through the Service for Compulsory Enforcement of Judicial Acts.
 - 5) deadline to appeal the judgment to a higher tribunal and the appeal may be filed.
5. each page judgment of the Administrative Court judgment signed and sealed by the judge.

Article 127. The judicial acts of the administrative court date

1. The administrative court's substantive judicial acts shall enter into force one month after its publication, unless otherwise provided by this Code.
2. Paragraph 1 of Article 145 of this Code provided for in paragraph 1, as well as under paragraphs 2-4, non-quashed part of the judicial act complained of and the Administrative Court, if left unchanged, the case according to Article 145 (1) substantive judicial act of the (relevant part of) the entry into force of the appellate court, substantive legal force from the date of the judgment.

3. If the job to protest against the adoption of substantive judicial acts, was rejected by the administrative court, substantive judicial act enters into force from the date of entry into force of the judgment of the appellate court.
4. Where a substantive judicial acts against the appeal was returned to the grounds provided for in paragraphs 1-3 of Part 1 of Article 136 of this Code, and then complain about the mistakes are not corrected within the prescribed period and by losing the appeal again to the Court losing a complaint in an administrative court, substantive judicial act enters into force on the date of entry into force of the appeal to the Court of appeal decision.
5. In accordance with Article 139 of this Code, the Administrative Court of Appeal from the decision of the Court to dismiss the appeal proceedings, substantive judicial act enters into force, if the period of entry into force of this Act, and will not appeal the judicial act other persons.
6. Appeal against the court's substantive judicial acts within the prescribed appeal the administrative court shall not enter into force.
7. As a result of the review substantive judicial acts, the Cassation Court did not allow the Court of Appeals, which completely or partially upheld the Administrative Court Act, or fully or partially reverse the Court of Appeals, the court gives legal force to the Administrative Court Act , the administrative court of the judicial act remained unchanged (the relevant part of the Act) comes into force from the date of publication of the decision of the Court of Cassation.
8. Administrative Court, the case by the court of substantive legal act comes into effect on the decision to reject the appeal or protest the adoption by the Court of Appeal after the entry into force if:
 - 1) The decision of the Appeal Court of Cassation Court left in force.
 - 2) the complaint appeals court has dismissed or returned, and complain about the mistakes have not been corrected within the time limit specified in the order or the appeal has not been reached again.
9. According to the administrative court, substantive judicial acts may be declared by the court, which entered into the publication if it is to do so would inevitably cause serious side effects. Such acts are acts which have not come into force for the procedure for appeal.
10. The Administrative Court, the date of entry into force of the interim judicial acts not subject to appeal, unless otherwise provided by this Code.
11. The Administrative Court, as part of interim judicial acts provided for in Article 131 of this Code, 1 to 5 days after receiving them.

Article 128. The additional Administrative Court decision

1. If the trial court finds that the state or local government agency has allowed physical and legal entities on a gross or systematic violations of the Constitution or any other law of the Republic of Armenia as well as significant irregularities, the administrative court shall render a judgment together with additional decision to the appropriate state or local government official, and the need for superior attention to it during the court examination revealed significant violations, which were pre-trial proceedings in the administrative case. Such a decision can be made towards the licensee and authorized entities, if they are available evidence on the specific case.
2. By decision of the Administrative Court shall be reasoned. Further decision will be published at the court session.
3. The additional decision shall be communicated to the official who violated the supervisor (licensing, licensing authority), and failing that, it violated the official, who shall within one month after receipt of the decision and discuss it.

CHAPTER 21

COURT SESSION record

Article 129. The court session protocol Requirements

1. The court sessions are recorded.
2. The form and content of the trial protocol, the running order, apply to the relevant protocol to submit comments on the rules of the Civil Procedure Code of the Republic of Armenia.

CHAPTER 22

PROCEEDINGS IN THE COURT OF APPEAL

Article 130. The right to appeal

1. The administrative court, substantive judicial acts, as well as have the right to lodge an appeal against interim judicial acts under Article 131 of the Code,
 - 1) the trial participants.
 - 2) the trial participant chdardzvats persons, whose rights and obligations of a substantive judicial act.
2. The persons referred to in paragraph 2 of Part 1 of this Article, the Court of Appeal shall enjoy the rights of third parties and carry the duties prescribed for them.

Article 131. Interim Administrative Court judgments subject to appeal

1. Appeal administrative court of appeal shall be subject to the following interim judicial acts.
 - 1) rejecting the complaint.
 - 2) return the claim.
 - 3) provision of the claim (counter-guarantee) reject, by a provisional remedy with another replacement, remove the interim measure.
 - 4) a decision to refuse the additional award.
 - 5) errors, to correct arithmetical errors or graskhálnere or refusing to make correction, reject the verdict explanation.
 - 6) restoration of missed procedural term or refuse its renewal.
 - 7) to extend the procedural time limits or reject the extension.
 - 8) the refusal to replace or replacement by the successor to refuse or withdraw from the trial of a third party application into litigation with third parties.
 - 9) the provisions specified in Article 83 of this Code.
 - 10) suspend the case, with the exception of Article 94 of this Code, Part 1, Paragraph 5 of the case.
 - 11) acts on withdrawal.
2. If the administrative court to restore a missed deadline procedural grounds a decision admitting the claim, the procedural decision of the missed period is abolished claim under the decision on restoration is taken, and the complaint, rejected.

Article 132. Time limits of appeal

1. An appeal against a substantive judicial act can be brought before the entry into force of this Act for a specified period, with the exception of paragraph 3 of this Article on the basis of court cases challenging the act.
2. An appeal against interim judicial act may be brought before the court date set for the entry into force of the act.
3. The participant chdardzvats persons whose rights and responsibilities was made in the case of substantive judicial act, have the right to appeal to the date, within three months, when they knew or could have known about the making of such a decision. Such an appeal may be lodged after the entry into force of the judicial act if twenty years have passed.
4. appeal to the Court of Appeal after the deadlines specified in paragraphs 1-3 of this Article may be adopted proceedings, if the release date is considering the request, and the court is satisfied.
(26.04.16 DCC -1268 Part 4 of Article 132 of the Constitution of the Republic of Armenia to recognize (as amended 2015) Articles 61 and 63 (1) contrary to the requirements of the components and void the part of the person having the right to appeal for reasons beyond appeal for the restoration of the missed period is left to the discretion of the court and the mediation and case evidence by force of law (ex jure) not recognized dear :)

Article 133. The procedure for lodging an appeal

1. The appeal and the attached documents are sent to the appellate court. Appellant's appeal and sent copies of the documents attached to the trial participants, and the copy of the judicial act made by the administrative court.
2. The Administrative Court no later than the day following the date of receipt of the copy of the complaint, and if that is not possible, as soon as possible, but no later than ten days following the expiration of the time limit for appeal, shall refer the case to the appellate court.

Article 134. Form and content of the appeal

1. The appeal shall be made in writing, which shall contain:
 - 1) Name the Court of Appeal, to which the complaint is addressed.
 - 2) the person lodging the complaint and the names of the participants (names).
 - 3) the name of the administrative court, which brought a complaint against the decision of the judicial act, judicial act on

the case number and the year, month, date.

4) violation of substantive or procedural law norms, which could influence the outcome of the case.

5) grounds on their impact on the appeal referred to in the material or the violation of procedural norms, as well as the outcome of the case, referring to the decisions of the European Court, the Constitutional Court and the Cassation Court of Human Rights that the person who brought the appeal considers relevant, in bringing the conflicting parts and a comparative analysis.

6) the requirement.

7) list of documents attached to the complaint.

2. If any opportunity to express its position on the issue of the administrative court by the appellant was not subject to appeal, the appeal must also indicate its position on this issue.

3. An appeal signed by the appellant or his representative.

4. The appeal shall be accompanied by documents certifying the payment of stamp duty, the evidence on sending the decision made by the administrative court of appeal and trial copies of power of attorney or other document certifying the representative authority (if appellant acts through a representative). In cases where the law is intended to reduce its size or postponement or deferment of payment of the fee, then attached to the appeal or complaint is included in the relevant request.

Article 135. The decision on the appeal proceedings

1. An absence of grounds for refusal or acceptance to appeal against a substantive judicial act after the expiry of the deadline for lodging an appeal no later than within one month, the appeals court makes a decision on the appeal proceedings.

2. In the absence of receipt of the grounds for refusal or acceptance to appeal against interim judicial act on the case, not later than five days after the appellate court makes a decision on the appeal proceedings.

3. After making the decision to accept the appeal proceedings, within three days, the appellate court shall send it to the person lodging the complaint and the trial participants.

4. Merits of the forwarding decision on the appeal proceedings against the judgment at the same time the appellant and the trial participants are informed about the time and place of the hearing.

Article 136. Return of appeal.

1. The appeal is returned if:

1) do not meet the requirements of Article 134 of this Code.

2) the complaint within the framework of seemingly ruled out the possibility of judicial error, violation of substantive or procedural law, which could influence the outcome of the case.

3) the appeal has been lodged after the expiry of the deadline set in motion and does not include the restoration of the missed deadline.

4) the Court of Appeal to appeal a decision admitting the appeal lodged by the person who received it to take, with the exception of Article 139 of this Code 2 hereunder.

2. The court of appeal after receiving the decision to return the case to the appeal:

1) within seven days, substantive complaint lodged against the judgment.

2) within five days of an appeal against interim judicial act.

3. An appeal to the decision on the complaint shall contain all the apparent flaws.

4. Whenever a decision on the appeal to the Court of Appeal's decision is sent to the person lodging the complaint and the documents attached to the complaint. If the complaint brought by more than one person, the documents attached to the complaint lodged by persons returned to their representative or one of the others on notice that, unless another procedure is indicated in the notice of appeal.

5. After returning the grounds of the appeal provided for in paragraphs 1-3 of part 1 of this article an action to eliminate the mistakes and after receiving the decision to appeal the case on the complaint lodged against the judgment within fifteen days of substantive and against interim judicial acts. again within three days of lodging an appeal to the court of appeal considered the initial filing date. If the complaint is not given a new deadline for eliminating mistakes again.

6. The decision on the return of the complaint in the Court of Appeal can be appealed to the Court of Cassation.

7. A decision by the Supreme Court considered the case of termination of the appeal, the Court of Appeal accepted the initial filing date.

Article 137. Rejection of the appeal

1. Adoption of the appeal is denied, if:

- 1) within the period specified in Paragraph 5 of Article 136 of the Code has not kept complaining about the mistakes which chveratsneln obstacle for the appeal, or the appeal brought by the violation of the term specified in Paragraph 5 of Article 136 of this Code, or 136 of this Code paragraph 5 of Article submitted a petition within the time limit or reduce the size of postponement or deferment of payment of the fee, which was refused.
 - 2) the appeal has been lodged after the expiry of the prescribed period, missed period to restore the motion and rejected.
 - 3) the complaint brought by the person who has the right to appeal against the Administrative Court's judicial act.
 - 4) appealed against the judgment, which is not subject to appeal.
 - 5) appealed against the judgment, which is not under the jurisdiction of the Court of Appeal.
2. The Court of Appeal after the date of receipt of the decision to reject the appeal, the adoption of
- 1) within seven days, substantive complaint lodged against the judgment.
 - 2) within five days of an appeal against interim judicial act.
3. Adoption of the decision to reject the complaint, the Court of Appeal can be appealed to the Court of Cassation.
4. The decision by the Court of Appeal considered the initial case was terminated on the day the Court of Appeal.

Article 138. Response to appeal.

1. After receiving the decision of the Court of Appeal on the appeal proceedings, the trial participant has the right to submit a response to the appeal
 - 1) within fifteen days, substantive complaint lodged against the judgment.
 - 2) within five days of an appeal against interim judicial act.
2. In response to the appeal sent to the appellate court and trial participants.
3. In response to the appeal submitted in writing. answering the appeal shall contain:
 - 1) Name the Court of Appeal, which was addressed to answer.
 - 2) The answer to the names of the participants and the person (s).
 - 3) the name of the administrative court, which brought an appeal against the decision of the judicial act, the case number and the year award date.
 - 4) position on the appeal and arguments.
4. The reply shall be accompanied by evidence sent copies of trial participants respond, the power of attorney or other document certifying the authorization of the representative (if the answer to the applicant acts through a representative).
5. Response to appeal signed by the response of the person or his representative.

Article 139. Recalling the appeal.

1. The Court of Appeal after a complaint before the conclusion of the trial in the Court of Appeal in an appeal brought by the person entitled to submit an application to withdraw the complaint.
2. In the cases specified in chapter 26 of this Code, which are based on public or state interests, an appeal after appeal appellant has the right to submit a request to withdraw the appeal.
3. If an appeal is lodged with the application for withdrawal of the complaint is adopted after examination by the court of appeal, the appellate court makes a decision to dismiss the appeal proceedings other than those specified in Chapter 26 of this Code, cases in which the investigation is in the public or state interest. If the judicial decision to appeal to the other parties, the proceedings were terminated only with regard to the complaint.

Article 140. Trial in the Court of Appeal

1. The Court of Appeal shall examine and take a decision within a reasonable time.
2. The Court of Appeal shall hear appeals against interim judicial acts and takes a decision on the case within one month after receipt.

Article 141. The examination procedure of the Court of Appeal

1. An appeals brought against a substantive judicial act shall be examined and decisions are made collectively by the 3-judge panel of the appeals cases challenging the lawfulness of normative legal acts of the 5 judges.
2. appeals against interim judicial acts and decisions of the Administrative Court are heard by a single judge.
3. appeals against interim judicial acts of the administrative court are examined and decisions are made without convening

a court sitting.

Article 142. The order of the Court of Appeal hearing

1. A review of the case carried out by the Court of Appeal Administrative Court rules on judicial proceedings in accordance with the specifics of this Article.
2. The appellant and the trial participants are properly notified about the time and place. Their failure to appear shall not be an obstacle for the case review.
3. The trial judge presiding over the Court of Appeal begins the report. The presiding judge read summary of the contents of the response to the complaint and protest. Have the right to ask questions of the panel of judges presiding judge in the trial, after the trial ends, and announced on the place and time of the publication of the judicial act.

Article 143. The Court of Appeal postponed the trial of the case, suspension of the case

1. The court postponed the Court of Appeals made in cases specified in Article 106 of this Code.
2. The Court of Appeal shall apply to Articles 94 and 95 of this Code on the suspension of the proceedings. The participants of the Appeal Court to suspend the proceedings may appeal to the Court of Cassation.

Article 144. Appeal in the Court of Appeal

1. The Court of Appeal judicial review to appeal the claim within the act, the measures necessary to appeal for investigation.
2. The Court of Appeal accepted the trial court by a participant in the evidence filed within the period determined by this Code or the Administrative Court, except when you consider that they are not essential to the resolution of the case. If a trial participant does not justify the administrative court proceedings, evidence was not submitted due to circumstances beyond his control, the legal costs, regardless of the outcome of the case, be borne by the participant in the trial of 11 of Article 60 of this Code.
3. The fact of the administrative court of appeal at the Court of Appeal accepted as evidence if the complaint is not in dispute that fact, or the Court of Appeal did not consider it necessary to re-examine it.

Article 144. Appeal in the Court of Appeal

1. The Court of Appeal judicial review to appeal the claim within the act, the measures necessary to appeal for investigation.
2. The Court of Appeal accepted the trial court by a participant in the evidence filed within the period determined by this Code or the Administrative Court, except when you consider that they are not essential to the resolution of the case. If a trial participant does not justify the administrative court proceedings, evidence was not submitted due to circumstances beyond his control, the legal costs, regardless of the outcome of the case, be borne by the participant in the trial of 11 of Article 60 of this Code.
3. The fact of the administrative court of appeal at the Court of Appeal accepted as evidence if the complaint is not in dispute that fact, or the Court of Appeal did not consider it necessary to re-examine it.

Article 145. The powers of the Court of Appeal

1. An appeal substantive judicial act of the Court of Appeal:
 - 1) reject the appeal of the judicial act unchanged, but if the appellate court rejects the appeal, the decision, the administrative court is essentially correct judicial act defective or incorrectly reasoned, the reason the constant loss of the judicial act.
 - 2) all or part of the appeal, in whole or in part by the act of reversing the Administrative Court reversed part of the case to the administrative court for a new trial, and defining the scope of the new investigation, and the non-quashed part of the judicial act has left unchanged.
 - 3) Fully or partially quash and change the Administrative Court Act - making a new decision, if possible to the facts established by the administrative court to make such an act, and if it is in the interests of efficiency of justice and the judicial act is disputed and non-quashed part leaves unchanged .
 - 4) Fully or partially quash a judicial act and halt the case proceedings in full or in part, but appealed and non-quashed part of the judicial act left unchanged.

2. As a result of reviewing appeals against interim judicial acts, the Appellate Court upheld the complaint removes the interim judicial act or make a new decision of the Administrative Court rejected the appeal or judicial act unchanged.

Article 146. The Appeals Court

1. The decision of the appeal proceedings shall consist of the introductory, descriptive, motivational and concluding parts.
2. The decision contained in the introductory part,
 - 1) full name of the appellate court, the case number, decision making in the year, month, date, location and composition of the Court of Appeal.
 - 2) the name of the Administrative Court, the judgment of the year, month, date, the judge (judges) name.
 - 3) the names of the participants and their representatives, the names (titles), in an appeal brought by the person's name (name), a response to the appeal against the present case, the answer to the person's name (name).
3. In the descriptive part of the
 - 1) a description of the litigation, the judgment of the publication date of the final judgment of the court brief description.
 - 2) the superior court to send the case for re-examination, the relevant procedural background, indicating a higher court hearing set new volume.
 - 3) a statement of the administrative court, the decisions made in the form of a separate act.
 - 4) identification of the decisions of the Court of Appeal, in a separate act.
 - 5) The grounds of appeal and the grounds of appeal, the appellant's claim, if any appeal answer answer the presenter's position and arguments.
4. The decision is part of the reasoning,
 - 1) facts material to the case investigated and the examination of the appeal, including:
 - a. the facts are confirmed by the court of appeal are not disputed,
 - b. the facts that are approved by the court and challenged in the appeal, but the appeals court came to the conclusion thereof, the court gave no mistake with regard to the matter, explaining this conclusion is based on evidence and a reference to a similar conclusion,
 - c. the facts that established the administrative court of appeal challenged, and the Court of Appeal came to the conclusion that it is wrong to regard the matter to the Administrative Court, arguing such a conclusion and that conclusion by reference to the underlying evidence. In such cases, the appellate court shall specify in the administrative court confirmed the fact of what new facts to consider instead of, or an administrative court confirmed the fact that the reasoning for this conclusion and is not considered an appropriate reference to the evidence examined by the administrative court,
 - d. the facts that are not approved by the administrative court, and it is challenged on appeal, and the Court of Appeal on the basis of the evidence examined by the administrative court are considered to be established with reference to the corresponding position of the person who brought the appeal and the Court of First Instance examined the evidence, which are the fact of the establishment of the base,
 - e. the facts are confirmed by the Court of Appeal.
 - 2) conclusion: the justification of every demand put forward, particularly by answering the following questions:
 - a. whether the claim is well-founded reasons for the limits set on it, complain or independent of them,
 - b. if the claim is based on the appeal is not valid, then what reasoning with reference to international treaties, laws and other legal norms of the Act, the Constitutional Court, the court of appeals, the decisions of the European Court of Human Rights, which the Court of Appeal considers the complaint underlying claim is not valid,
 - c. if the request was justified on the basis of the appeal, the justification referring to the international treaty, law or regulation norms, the Constitutional Court, the court of appeals, the decisions of the European Court of Human Rights, which the Court of Appeal considers that the requirement on the basis of the complaint is well-founded,
 - d. the validity of the claim, whether based on breach of the appeal court allowed the appeal referred to in substantive or procedural law affected or could affect the outcome of the case on the grounds of appropriate conclusion.
 - 3) The volume of re-examination of this Code Article 145, part 1 of the application of the authorization provided for in paragraph 2 of the case or that the case must be examined in full.
 - 4) the importance of facts, conclusions regarding the outcome of the case, if the Court of Appeal considered that the administrative court decided to prove the wrong item or the wrong solution to determine the facts relevant to the case.
 - 5) The position of the Court of Appeal regarding the distribution of court costs between the parties to the proceedings, referring to the relevant legal provisions.
5. The final part contains:
 - 1) the court is wholly or partly accept or reject the appeal proceedings or dismiss the appeal.
 - 2) upon satisfaction of the appeal in accordance with the procedural consequence.
 - 3) The conclusion to maintain or abolish the provisional remedies.

- 4) report on the allocation of costs between the parties to the proceedings.
- 5) implement the decision voluntarily assuming decision-making point in the case of the failure of the debtor to perform the Service for Compulsory Enforcement of Judicial Acts.
- 6) The decision of the appeal period and the higher tribunal, where the appeal can be lodged.
6. Appeals upheld the decision of the judges in signed and sealed.

Article 147. The decision of the Court of Appeal additional

1. If set, part 2 of Article 144 of this Code, the evidence presented to the trial participant state or local government body or official, the appellate court makes a further decision in the manner prescribed in Article 128 of this Code.

Article 148. The coming into force of the decision of the Appeal Court

1. The Court of Appeal, substantive decisions shall enter into force one month after the date of publication.
2. The time limit prescribed by the appellate court's substantive appeal against judicial acts, these acts do not come into legal force.
3. If the result of the case under review substantive judicial acts, the Cassation Court to change the whole or part of the Court of Appeals, the Appellate Court left unchanged the Act (the relevant part of the Act) comes into force from the date of publication of the decision of the Court of Cassation.
4. The Court of Appeal case on substantive judicial act enters into force upon a decision of the Cassation Court, if the appeal has been dismissed by the Court of Cassation or returned and complained about the mistakes are not corrected within the time limit specified in the order or appeal again has not been reached.
- (5) of the appellate court's substantive judicial acts may be declared by the court, which entered into the publication if it is to do so would inevitably cause serious side effects. Such acts are acts which have not come into force for the procedure for appeal.
6. The interim measures are not subject to the Court of Appeal, the appeal comes into force from the moment of establishment if this Code provides otherwise.
7. The Court of Appeal, appeal subject of interim judicial acts shall become effective 5 days after they are received.

Article 149. Publication of Judicial Acts of the Appellate Court and sending them to trial participants

1. Judicial acts of the Appellate Court made or published in the manner prescribed by this Code for judicial acts to the administrative court of trial participants.

Article 150 of the judgment on the grounds of judicial error

1. The grounds for quashing the judgment on the grounds of judicial error are:
 - 1) violation or incorrect application of material law.
 - 2) violation of procedural law or incorrect application.

Article 151. Material violation of law or incorrect application

1. The norms of substantive law are considered breached or incorrectly applied, if the court:
 - 1) does not apply to the Republic of Armenia in international law or contract or other legal act which should be applied;
 - 2) applied the law of the Republic of Armenia or international agreement or other legal act which should not be applied;
 - 3) incorrectly interpreted the law or international treaty or other legal acts of the Republic of Armenia.
2. A material breach of law or misuse of a ground for quashing the judgment if the case has led to the wrong solution.

Article 152. Violation of procedural law or incorrect application

1. Breach or wrong application of the law as a basis for quashing the judgment, if led or could lead to the wrong solution. Court essentially correct judicial act may not be reviewed only for formal reasons.
2. The Act shall be subject to any appeal if:
 - 1) the court examined the case of non-legal staff, including by a judge who, in accordance with Article 91 of the Judicial Code of the Republic of Armenia, was obliged to withdraw his candidacy.
 - 2) the court tried the case in the absence of one of the participants in the trial, which was not properly notified about the

time and place.

3) the act is signed and sealed.

4) the act is signed and sealed by the decision of the judge or judges.

5) no judicial act was made by the judge who entered into the court trying the case.

6) There is no record of the court session or performance of court action.

7) The case was considered in violation of rules;

8) of the Act affects the rights and obligations of the parties to the proceedings chdardzvats.

9) There are grounds for quashing the proceedings of the case stipulated by Article 96 of this Code.

CHAPTER 23

PROCEEDINGS IN COURT

Article 153. Judicial review of acts of cassation.

1. The Court of Appeal upon the court and the judicial review of decisions and acts which have not come into legal force of the court of appeal and judicial acts that have entered into legal force of the court.

2. The Court of Appeals reviews the decisions made as a result of reviewing interim judicial acts by the Administrative Court of Cassation.

3. referred to in paragraph 2 of this article, as well as appeals against interim judicial acts, the Appellate Court are heard by the court sitting without inviting.

Article 154. Right to Lodge Appeal

1. The appellate court's substantive judicial act shall have the right to appeal against the Court of Appeal:

1) the trial participants.

2) the Attorney General or his deputy, state advocacy issues.

3) the trial participant chdardzvats persons, whose rights and obligations of a substantive judicial act.

2. The persons referred to in paragraph 3 of Part 1 of this Article, the Court shall enjoy the rights and bear the obligations of a third party for them.

3. The right to appeal decisions of the Court of Appeals on interim judicial acts complained of, the administrative court of intermediate appellate court and the appellate court have judicial acts of the trial participants or persons whose rights related to the intermediate Court of Appeals.

4. Individuals and legal entities can appeal brought by a lawyer.

(Part 4 of Article 154 of the Republic of Armenia to recognize Article 14.1 of the Constitution, Article 18, paragraph 1, Article 19, paragraph 1 of the Decree unconstitutional and invalid, 03.03.2015 DCC -1192, meaning that the cause of a disproportionate burden for the provision of social conditions of use of the existing legal regulations, depending on their financial capabilities, also does not provide a fair trial and effective judicial protection and the full realization of the rights of access :)

Article 155. Limitations on Lodging a Cassation Complaint

1. The appeal procedure court decision subject to appeal to the Court of Cassation can not be appealed, if it is not appealed to the court on the same grounds, with the exception of Article 156 of this Code 3 hereunder.

2. A person may appeal the judicial act only against unfavorable for his part.

Article 156. Cassation appeal period

1. An appeal against a substantive judicial act may be lodged before the entry into force of this Act for a specified period, with the exception of paragraph 3 of this Article on the basis of court cases challenging the act.

2. The appeal against the interim judicial act may be brought before the court date set for the entry into force of the act.

3. The participant chdardzvats persons whose rights and obligations made by the court of appeal, substantive judicial act, shall have the right to appeal within three months from the date when they knew or could have known of such a decision-making about.

4. In the case provided for in paragraph 3 of this Article, the appeal can not be reached, if after the entry into force of the Act passed in twenty years.

5. The appeal was lodged after the expiry of the terms defined in Article 1-3 of the present appeal, the court may issue proceedings, if the release date is considering the request, and the court is satisfied.

Article 157. The procedure for lodging an appeal

1. The cassation appeal to the Court of Cassation, and the copy of the appeal court and trial participants.
2. The Supreme Court ensures the application can not be filed, amending or terminating the mediation.
3. After the cassation appeal of an appeal can not be modified or amended claim is raised.
4. The Court of Appeal no later than the day following the receipt of a copy of the complaint, and if not possible - as soon as possible, but no later than after the expiry of the time limit for appeal, within ten days, shall send the case to the Court of Cassation.

Article 158. Content of the cassation appeal

1. The cassation appeal shall contain:
 - 1) Name of the Cassation Court, to which the complaint is addressed.
 - 2) the name (title) of the procedural status.
 - 3) Name of the court decision, the case number, the year of the judgment, the date, the names of the participants, surnames (titles), subject of the dispute.
 - 4) the appellant's claim with reference to laws, regulations, and notes that the substantive or procedural law that the rules have been breached or incorrectly applied, or that the grounds for reviewing the newly emerged or new circumstances and the reasons for them.
 - 5) the presence of the grounds under Article 161 Part 1 of the Code, which, according to the person lodging the complaint, the basis for the acceptance of the appeal proceedings.
 - 6) list of documents attached to the complaint.
2. The cassation appeal by submitting a complaint under Article 161 of this Code, Part 1, on the basis of paragraph 1, the person must prove that its decision will contribute to ensuring the uniform application of the law of the Cassation Court, the cassation appeal, arguing in particular that:
 - 1) different cases at least two judicial acts of the same rule applied to the lower courts is inconsistent interpretation by attaching these judicial acts and citing their conflicting parts, making a comparative analysis of the appeal court act in similar factual circumstances in another case in a lower court judicial act the same norm conflicting interpretation on.
 - 2) the appealed judicial act any provision comment contradicts the content of the Constitution of the provision identified in the final part of the decision of the Constitutional Court, including the Constitutional Court decision and citing the judgment of the lower court, which is contrary to the final decision of the Constitutional Court, by making a comparative analysis of the appeal court the final part of the conflict between the Act and the constitutional Court decision.
 - 3) the appealed judicial act any provision comment (justification), contrary to the interpretation of the provision in the decision of the European Court of Human Rights attaching to the judgments and citing their conflicting parts in comparison, appealed the judgment and Human Rights in the case of certain factual circumstances contradicts the judgment of the Court.
 - 4) any provision comment appealed judicial act contrary to the interpretation of the provision in the decision of the court of appeals, including those judgments and citing their conflicting parts, making a comparative analysis of the appeal court act in similar factual circumstances of the case regarding the conflict between the judicial act of the Cassation Court .
 - 5) of the judgment under appeal, there is a problem of development.
3. The cassation appeal to the cassation appeal the appellant mentions the substantive or procedural norm on the grounds of paragraph 2 of Part 1 of Article 161 of this Code, which has been violated on the grounds that the violation affected the outcome of the case.
4. Cassation appeal signed by the appellant, the Attorney General or his deputy. Representative of the power of attorney is attached to the complaint filed in the manner prescribed by this Code.
5. The appeal shall be accompanied by the prescribed manner and amount of payment of the fee and the copy of the document confirming the trial court and the trial evidence to send participants to appeal the electronic version (e-card).

Article 159. cassation petition.

1. After bringing a complaint to the Court of Cassation, before the end of the trial, the complainant has the right to file a request for cassation appeal with the pickup.
2. In the cases specified in chapter 26 of this Code, which are based on public or state interests, appeal after appeal

appellant has the right to request to withdraw the complaint.

3. If the appellant's appeal to withdraw the application after receiving the appeal by the Court of Cassation, the appeals court makes a decision to terminate the cassation proceedings, except in cases in which the test set out in Chapter 26 of this code is in the public or state interests. If the appeal lodged by the other parties, the proceedings were terminated only with regard to the complaint.

Article 160. Abandonment of Appeal dismissed the appeal and refund

1. The cassation appeal is left without consideration, if:

1) appeal was lodged after the expiry of the prescribed period, and request for restoration of the missed period is missing or rejected.

2) the appeal by a person who had no right to appeal.

3) appealed against the judgment, which is not subject to appeal in cassation.

4) the person who brought the appeal before making a decision on accepting the appeal proceedings on the appeal submitted an application to withdraw.

5) the Court of Appeal on the grounds mentioned in the same case has already been decided.

2. The cassation appeal is returned if the appeal does not comply with the requirements of Article 158 of this Code.

3. The Court of Cassation on returning the cassation appeal is left without consideration, or take a decision after receiving the case to the Court of Cassation within one month, noting the flaws. The cassation appeal brought again the dates are calculated again.

4. The Court of Cassation on returning the cassation appeal the decision within one month, sets out to correct the mistakes and to bring the appeal again.

Article 161. Acceptance of cassation appeal proceedings

1. The cassation appeal is admitted, if the Cassation Court comes to the conclusion that:

1) decision of the Court of Cassation on the issue raised can be essential for the uniform application of the law, or

2) seemingly has been a judicial error, which could influence the outcome of the case, or

3) there is a new or newly discovered fact.

2. The decision of the Court of Cassation on the issue raised in the complaint within the meaning of this Article may be essential for the uniform application of, in particular, if:

1) at least two different cases judicial acts contradictory interpretations of the same rule applied to the lower courts.

2) any provision contrary to the content of the comment appealed the court act given constitutional norm revealed in the final part of the decision of the Constitutional Court.

3) any provision contrary to the interpretation of the disputed legal act interpretation of the provision in the decision of the European Court of Human Rights.

4) acts contrary to any provision comment appealed the court's decision in the interpretation of the provision in the Court of Cassation.

5) the Court of Cassation considers that the judgment under appeal on the issue of the right to development.

3. For the purposes of paragraph 2 of Part 1 of this Article, the court is wrong in the cases provided for in Article 150 of this Code.

4. The Court of Cassation on accepting the cassation appeal proceedings shall decide the case after receiving the court within three months.

5. The Court of Cassation is sent to the person lodging the complaint and the trial participants.

Article 162. Refusal to accept the cassation appeal proceedings

1. Acceptance of Cassation rejected the appeal proceedings, if:

1) there are no Article 160 (1) of this Code and on the grounds provided for in paragraphs 2 and

2) there are no grounds specified in Clause 1 of Article 161 of this Code.

2. The cassation appeal under consideration refusal shall be reasoned. The cassation appeal the decision of the Court of Cassation must justify refusal to accept the cassation appeal proceedings cited the absence of a cassation complaint to accept any grounds provided for in paragraphs 1-4, the 2nd part of Article 161 of this Code.

3. The Cassation Court of Appeal dismissing the appeal proceedings shall decide whether to accept the case of receipt of the appeal within three months.

4. Cassation appeal under consideration is made for the decision to reject the Republic of Armenia.

Article 163. The violation of material or procedural law or incorrect application

1. substantive or procedural law are considered breached or incorrectly applied in cases stipulated by Articles 151 and 152 of this Code.

Article 164. Cassation appeal response

1. A participant in the proceedings, getting the Cassation Court's decision on admissibility of the appeal proceedings, the right to send its response to the review of the case on appeal and cassation court trial participants.
2. Copies of the trial evidence attached to the response to the response to send to the participants.
3. The answer is signed by the trial participant or his representative.

Article 165. The Supreme Court trial period

1. The Court of Cassation examines the case and makes a decision within a reasonable time.

Article 166. Procedure of trial in cassation court.

1. The court of cassation court begins with the report of the judge of the Court of Cassation. The report indicates the contents of the response to the appeal and cassation appeal. Appeal court judges have the right to ask questions to the speaker, the trial participants.
2. The appellant and the trial participants are entitled to attend the meeting of the Court of Cassation.
3. In case of necessity to give explanations cassation court session may be called by the appellant and the trial participants are properly notified about the time and place. Their failure to appear shall not be an obstacle for the case review.

Article 167. The Supreme Court postponed the case, suspension of the case

1. Deferment of consideration of the case made by the Court of Cassation in cases specified in Article 106 of this Code.
2. The Court of Appeal shall apply to Articles 94 and 95 of this Code on the suspension of the proceedings.

Article 168. examination of a case in the Court of Cassation

1. The Court of Appeal to review the appealed judicial act within the requirements of the cassation appeal.

Article 169. The powers of the Court of Cassation

1. As a result of the review of substantive judicial acts, the Cassation Court,
 - 1) reject the appeal of the judicial act remained unchanged, while in the case when the Court of Cassation rejected the appeal, but the court's substantive right judicial act defective or incorrectly reasoned, the Cassation Court explaining unchanged missed judicial act .
 - 2) completely or partially satisfy the appeal, in whole or partially reverse the judgment, reversed part of the case to the appropriate court for a new trial, and sets the volume of the new test, and non-quashed part of the judicial act has left unchanged.
 - 3) Partially quash and change the act in court, if the facts established by the lower court to make such an act a possibility, and if it is in the interests of justice and the dispute and non-quashed part of the judicial act left unchanged.
 - 4) Fully or partially quash a judicial act and halt the case proceedings in full or in part, but appealed and non-quashed part of the judicial act left unchanged.
 - 5) In case of change of the judicial act by the Court of Appeal to quash all or part of the Court of Appeals, Administrative Court and give legal force to the judicial act, and if it is incomplete or wrong reasons, then additional reasoning in the court of the Administrative Court.
2. As a result of reviewing interim judicial acts, the Cassation Court rejects the appeal, leaving the judicial act into legal force, or make a new judicial act, which comes into force from the date of establishment.

Article 170. The Court of Cassation, the decision-making procedure

1. The Court of Appeal hearings take a decision.
2. The decision is made in favor of the Republic of Armenia.
3. The decision shall be made without the appellant and the court of cassation called for the meeting to explain the presence of persons.
4. The decision of the Court of Cassation accepted by the majority vote of the judges present.
5. The decision is made by open vote.
6. The decision of the Cassation Court shall be signed by the judges.
7. The decision of the Court of Cassation announced at the session.

Article 171. The decision of the Court of Cassation

1. The ruling of the Court of Appeal shall contain:
 - 1) the case number and the year, month and date of the decision made by the Court of Cassation.
 - 2) The appeal brought by the person's name (name).
 - 3) Name of Appeal Administrative Court which tried the case, the case number, determine the year, month, date of the decision made by the judge (judges) name.
 - 4) A summary of the substance of the judgment under appeal, trial participants' names, surnames (titles).
 - 5) the grounds on which the issue of determining the legitimacy of the judicial act.
 - 6) accept the appeal proceedings under Article 161 Part 1 of the rationale for the existence of one of the grounds specified in this Code.
 - 7) laws, international treaties and other legal acts of the Republic of Armenia, which the cassation court decision.
 - 8) the act of reviewing the motives on which the Court of Appeals did not agree with the conclusions of the act or decision of the court grounds.
 - 9) As a result of the cassation appeal the findings of the Court of Cassation.
2. The Cassation Court has discovered that breaches of the rules do not result in vacation of the judgment of the judgment of the Court of Appeal shall so indicate in its decision.
3. The decision of the Court of Appeal shall be reasoned and ensure the uniform application of the correct interpretation and development of law.

Article 172. The Supreme Court decision comes into force

1. In the case of the Cassation Court's substantive decision into legal force from the date of publication in the courtroom, is final and not subject to appeal.
2. The Cassation Court under Article 160 of the Code 1 and 2 of Article 162 and Article shall enter into force from the moment of making decisions, are final and not subject to appeal.

Article 173. The decision of the Court of Appeal and the appeal proceedings shall be sent to other participants

1. The Court of Appeal's decision is sent to the applicant, and the other participants in the trial court within seven days after the date of publication.

SECTION III

NEW INVESTIGATION

CHAPTER 24

NEW INVESTIGATION

Article 174. The initiation of proceedings

1. In the case of a lower court ruling issued by the Court on the substantive judicial act of sending the case for new trial and to overturn a lower court decision to initiate the investigation proceedings in case no later than 3 days after the decision on the interim judicial act .
2. The interim judicial act according to the procedure set out in Article 63 of this Code within three days.

Article 175. The Court in the case of re-examination

1. The lower court judge can not participate in the examination of a new investigation into the case.

Article 176. The new investigation procedure

1. The new test is carried out by administrative or appellate court or administrative rules prescribed by this Code for the Court of Appeals.
2. The grounds for re-examination of the claim can not be changed, or the object of the claimed amount can not be filed a counterclaim.

Article 177. The new trial

1. The lower court for new consideration of the case to the higher court's decision is carried out on the basis of the volume defined by a higher court.
2. The new trial, the parties may not submit new evidence, except as provided for in Article 3 hereunder.
3. The new investigation to be proved in court may indicate new facts and present new evidence related to the claim, as well as listening to the other side of the objections which the facts on appeal.

Article 178. The Court's substantive judicial act of the new probe

1. The new test after the court makes a substantive judicial act.
2. Merits of the judgment, in addition to the requirements set forth in Article 123 of this Code, shall contain:
 - 1) The first time the name of the residence of the decisions of the Administrative Court or the Court of Appeal, ruling the year, month, date.
 - 2) the number of appeals or judicial act of the Cassation Court, year, month, date of the decision of the Court, the appellant's name (title).
 - 3) the substantive content of the judgment of the Court of Appeal reversed the short or intermediate judicial act of the Cassation Court.

Article 179. The new investigation after the decision, substantive judicial act enters into force

1. After examination of the new decision, the court case on substantive legal act enters into force of the Administrative Court, the case according to the procedure established for the entry into force of the substantive judicial act.

SECTION IV

JUDICIAL REVIEW OF NEW AND FROM YEREVAN new circumstances

CHAPTER 25

NEW FROM YEREVAN AND JUDICIAL ACTS New Circumstances review

Article 180. Grounds for reviewing judgments and decisions entered into legal force

1. The judgments and decisions which have entered into legal force in the manner prescribed by this Code will be reviewed by the newly emerged or new circumstances.

Article 181. The newly discovered circumstances, the grounds for review of the judgment

1. The newly discovered circumstances are the basis for review of the judgment where:
 - 1) The judicial decree passed by the court's final verdict confirmed, false testimonies, expert witness false conclusion that the translator's obviously incorrect translation, on the basis of false documents or evidence.
 - 2) a valid court judgment confirmed that the trial participant or his representative or the judge examining the case with regard to the crime.
- (Article 181 of the Constitution 26.06.2015 recognize 1, Article 3, Article 6 of the Code of Administrative Procedure DCC -

1222, 18th and 19th articles unconstitutional and invalid to the extent to which blocked a final judicial dispute the legality of acts of unlawful other circumstances "newly discovered" basis, resulting person, and restriction of access rights to a fair trial)

Article 182. Grounds for review of the judgment of new circumstances

1. New grounds for review of the judgment, if,

- 1) The Constitutional Court recognized the constitutional provision of the applicable law in the case, the Court recognized the constitutional or unconstitutional and invalid and at the same time revealing the content of the final part of its constitutional decision, considered that this provision is applied in practice is unconstitutional interpretation.
 - 2) Article 191 of the Code of Administrative Court made a decision in the cases provided for in Part 7 of Article 199, which declared invalid the legal act or any of its provisions, which were used to make the decision in the case.
 - 3) the participation of the Republic of Armenia international court has made the decision, which confirms that the judicial acts of the Republic of Armenia to participate in court proceedings in the case violated the right of the Republic of Armenia international treaties.
 - 4) The Judicial Council adopted a decision that the judgment made by the judge subjected to disciplinary responsibility, paragraph 2 of Article 153 of the Judicial Code of the Republic of Armenia (1) and (2) any of the grounds specified paragraphs.
- (Article 182 supplemented by HO-89-N, 21.06.14)

Article 183. The newly emerged or new circumstances, the court reviewing court

1. The newly emerged or new circumstances Administrative Court judicial review of the act, which came into force in the Court of Appeal, if the entry into force of the judgment the Court of Cassation does not review or appeal.
2. The newly emerged or new circumstances the decisions of the courts of appeal and cassation, which came into force a review of the Court of Cassation.

Article 184. The newly emerged or new circumstances, the right to submit an application for review of the judgment

1. The newly emerged or new circumstances have the right to request a review of the judgment:
 - 1) the trial participants, as well as their successors, if the disputed legal relations allow succession.
 - 2) those who date of the decision of the Constitutional Court as to the constitutionality of a provision of the law, "the Constitutional Court of the Republic of Armenia" in accordance with law, have the right to sell to or the same Law 32, Article 3 or Article 5 of the force had no access to the investigation of their case before the constitutional court.
 - 3) persons who at the time of the judgment of the International Court of the Republic of Armenia in accordance with international treaty had the right to appeal to the international court.

Article 185. The newly emerged or new circumstances, the deadline for submitting an application for review of the judgment

1. The application for judicial review of the act with newly emerged or new circumstances may be filed after the respective grounds, within 3 months.
2. After the trial, the successor to the individual who is participating in the newly emerged or new circumstances may submit an application for review of the judgment successor recognized, within 3 months, if the time period specified in paragraph 1 of this Article transferor has not exercised its right to submit an application because of death.
3. Judicial Review Act application be filed if the entry into force of the judicial act passed in twenty years.

Article 186. The form and content of the application filing procedure

1. The application for judicial review of the act with newly emerged or new circumstances shall be made in writing, which shall contain:
 - 1) the name, which is addressed in the application.
 - 2) the names of the participants and the application names (titles).
 - 3) review of the judgment of the year, month, date and case number.
 - 4) the reconsideration of the foundations of the newly emerged or new circumstances, as well as the basis of their impact on the outcome of the case.

5) The person submitting the application requirement.

6) list of documents attached to the application.

2. The application shall be accompanied by a new or newly discovered fact is confirming evidence (evidence), as well as other additional evidence not previously presented. In cases prescribed by the application can also be attached to the payment of stamp duty in connection with its examination of identification documents, and if the law provides for the possibility of postponing or delaying or reducing the size of the fee, the application must include the appropriate motion.

3. The application shall be signed by the person submitting the application or his representative.

4. The application and the attached documents and materials are sent to the appropriate court. The applicant sent copies of the documents attached to the application and trial participants.

Article 187. The application under consideration

1. The application to receipt of the court decision in the case of the absence of grounds for appeal within fifteen days following the decision on admissibility proceedings.

2. After making the decision to accept the application, the court within three days to the trial participants while informing them about the right to submit a reply to the application.

3. The application together with the notice of trial proceedings to which the decision was notified of the time and place of the hearing.

Article 188. Refund application

1. The court returns the application if:

1) do not meet the requirements of Article 186 of this Code.

2) the case is not subject to the jurisdiction of that court.

3) application before making a decision on accepting an application for examination of the application was received from the return of the exception is in the public interest or the state of the affairs, which are set out in Chapter 26 of this Code.

4) The application was submitted in the petition after the date fixed by Article 185 (1) of this Code and does not constitute a solicitation for the restoration of missed period or missed period to restore declined.

5) The application was submitted after the expiry of the period specified in paragraph 2 of Article 185 of this Code.

2. The court shall decide on the form of a separate act of returning the application, within fifteen days from the date of receiving the application.

3. The decision indicates the application contains all formal mistakes.

4. Such decision shall be sent to the person lodging the appeal court's decision and the documents attached to the application. If the application is filed by more than one person, then the supporting documents are returned to their representative or one of the persons applying knowledge to the others, if the application is not indicated in the notice of a different procedure.

5. Paragraph 1 and Paragraph 4 of the grounds specified in Article 1 of this application for the return of the receipt of the application and the decision to eliminate the mistakes, within three days of submitting the application again from the original date of submission of the court. event of an application for a new term is not recommended to eliminate mistakes again.

6. The decision to return the application to the Court of Appeal can be appealed to the Court of Cassation decision, within fifteen days of receipt.

7. The decision of the Court of Appeal by the Court of Appeals eliminated the initial application is deemed to be the date of submission of the appellate court.

Article 189. The reply to

1. After receiving the application, the participant of the trial court's decision to accept within ten days, the right to reply to the court case and other participants.

2. The reply to be submitted in writing, which shall contain:

1) the name, which was addressed to answer.

2) the response of the person's name (name).

3) application of the position.

3. In response to the petition signed by the response of the person or his representative; Representative signed authorization certifying his response is attached, if it had not been filed in that case.

Article 190. The newly revealed circumstances and new procedures for judicial review of acts

1. The newly emerged or new circumstances reviewing courts judicial acts referred to in Article 183 of this Code, the court shall hear the case in accordance with the relevant rules set by the Code for the investigation, unless otherwise specified in this chapter.
2. The newly emerged or new circumstances of the act revising the reviewing court must examine new facts arise quash a judicial act and sent the case to the lower court reviewed a new examination.

SECTION V

SPECIAL PROCEEDINGS

CHAPTER 26

PROCEEDINGS ON challenging legitimacy of normative legal acts

Article 191. Regulations regarding the legality of the proceedings to challenge the legal acts

1. The Administrative Court has jurisdiction in the following cases on the state and local governments and their officials disputed normative legal acts.

The President of Armenia, the Republic of Armenia, Republic of Armenia Prime Minister normative legal acts Normative legal acts, as well as the community council and community leader normative legal acts of the comparison of higher legal force of normative legal acts (except for the Constitution) cases on challenging compliance.

Article 192. The right to appeal to the Administrative Court

1. In cases provided for in Article 191 of this Code, the court may apply to any natural or legal person, if it considers that,
 - 1) any individual regulation, with the exception of the judicial act, or any real act applied regulations (its provision) violated the Constitution in Chapter 2, the norms of international law relating to human and civil rights and freedoms, as well as the laws of Armenia fixed his rights.
 - 2) the spoiled their regulations (the provision) may have violated their rights of part 1 of this article referred to in paragraph 1.
2. In cases provided for in Article 191 of this Code, the court may also apply to state and local governments or their officials against the administrative authority, if they consider that the regulations violated the rights of the State in which protection authority rests with the applicant, if the dispute is not subject to solving procedure.
3. In cases provided for in Article 191 of this Code, the court may apply to the Ombudsman, as well as the City Council faction, to challenge the acts of the City Council.
4. In cases provided for in Article 191 of this Code, a court can also apply in the event that the appeal had no legal force normative legal act, but applied to the applicant in respect of any individual, including judicial act.

Article 193. Deadlines for appealing to the Administrative Court

1. In the cases provided for in Article 192 paragraph 1 of Part 1 of this Code Administrative Court may be appealed to the contested normative legal act (as an individual legal act on the application of the contested provision) into force or its use (performance) provided act or omission since then, four months, and 1, part 2, point 2 hereunder, and, four months after the entry into force of the contested normative legal act.
2. If an individual legal act on the application of the contested normative legal act (the disputed provision) applicant to be null and void, it shall inform the applicant of the date of acceptance of the terms set forth in Paragraph 1 of this Code shall be calculated by the Act.
3. If the application of normative legal act (provisions thereof) of the Act concerning the adoption of individual or legal person shall be informed of the entry into force of the law, or he was unaware of the legal act (the performance of) the act or omission is provided, it may apply after the administrative court within four months from the date when it knew or should have become aware of the act or omission in providing adoption or entry into force of an individual legal act or action.
4. The administrative court in the case referred to in paragraph 2 of this Article may be applied, if the contested normative legal act or its challenged provision goes into effect, has not been in 10 years.

5. In the cases provided for in Article 192 paragraph 2 of Article 3 hereof the administrative court may be appealed without time limitation.

Article 194. Requirements for application

1. In addition to Article 73 of this Code, 1 st, 2 nd, 4-7-th, 9 th and the cases regarding the challenge the legality of the regulations contained in the application of Article 10

1) Information on the time to learn about the application or the applicant applied to individual legal act of adoption or entry into force or the entry into force of the act or acceptance (performance) is provided on the implementation of the action or inaction.

2) Name the contested normative legal act and the provision (provisions), whose legitimacy is contested.

3) Name of higher legal force of normative legal act (provisions thereof) to which the applicant to be contradicted by the contested normative legal act.

4) reasons: the contested normative legal act of higher legal force of normative legal act in conformity with the danger of the applicant's rights violations or possible violations.

2. The application of this Article shall be attached to the 2nd and 3rd spots copies of the text of the normative legal acts.

Ensuring the application of Article 195 of the Administrative Court

1. After receiving the petition of appeal or administrative court proceedings in the case on its own initiative until the end of the trial may suspend the contested normative legal act (the disputed provision) operation, if a decision on suspension or stopping can cause irreversible harmful consequences to the applicant or the public.

2. The contested normative legal act (the decision on suspension of the contested provision) shall enter into force upon publication of public notices on the official website (www.azdarar.am):

Article 196. Regulations regarding the composition of the administrative court cases challenging the legality of legal acts

1. The cases provided for in this Section, as well as appeals against interim judicial acts of the Administrative Court in these cases examine and resolve the administrative court bench of 5 judges.

(Article 196 "cases as well as the 18th, 19th and 92th articles of the Constitution of the Republic of Armenia has recognized a provision of Part 1 of appeals' against interim judicial acts of the Administrative Court of the Constitution and invalid DCC 06.10.2015 -1231 decision)

Article 197. Procedure of Hearings

1. The cases provided for in this chapter, the court shall hear the written procedure, except in cases when the administrative court's assessment of the case has gained great publicity, or oral trial will contribute to the rapid detection of the case.

Article 198. Normative legal acts concerning cases challenging the lawfulness features make the decision

1. In the case of a contested normative legal act of higher legal force compliance with the normative legal acts in the appeal, the administrative court ruling issued in compliance with the contested decision clarifies the application of the Act other than those specified in the legal acts of higher legal force, if it is not reserved to the jurisdiction of the Court.

2. Identifying the normative legal act of higher legal effect not mentioned in the application incompatibility of the challenged act, the court invalidates the challenged act on that basis, regardless of the applicant's request.

3. In cases provided for in this chapter, decision-making, administrative court finds that the impugned act (the disputed provision) legitimacy, particularly given

1) the type of the legal act.

2) the legal act adopted and implemented in compliance with the laws procedures;

3) human and civil rights, constitutional rights and freedoms enshrined in the necessity of protection and free exercise of their permissible limits.

4) the permissible limits of powers of state and local governments and their officials.

4. In determining the lawfulness of regulatory administrative court challenged provision of the act finds out the legitimacy of the system interconnected with other provisions of the regulation that provision and, at the conclusion of their invalidity, is authorized to invalidate these provisions.

5. If an unlawful act is repealed regulations by the administrative court in that case had been taken on the merits of the litigation, the administrative court of appeal is its recognition of the unlawful if the act was used against the applicant. Otherwise, the proceedings were terminated under Article 96 (1) of point 7 of Part I of this Code.

Article 199. Normative legal acts of the court cases challenging the lawfulness of the acts of the Administrative Court, their nature and legal consequences

1. In cases provided for in this chapter shall be made by the administrative court of judicial acts.

1) corresponding to the recognition of the disputed normative legal act or its challenged provision of the normative legal act of higher legal force.

2) annul the contested normative legal act or its challenged provision.

3), the power of the contested unlawful revocation of the normative legal act or its challenged provision.

2. Normative legal acts on declaring invalid the judgments of the Administrative Court of the Republic of Armenia after the official announcement throughout compulsory for everyone.

3. Invalidated normative act loses its legal force from the moment of official publication of the invalidity of the judgment of the Administrative Court (ex nunc), except as provided for in Article 6 hereunder.

4. The publication is based on the decision of the Administrative Court declared invalid the normative legal acts and individual legal acts adopted in the preceding period, not subject to review, but after the official publication of the decision of the Administrative Court can not be applied.

5. After the official publication of the decision of the Administrative Court of outstanding individual, including the execution of the judgment is immediately stopped by the decision of state or local government body with the authority of its adoption, the body motion or at the request of the persons concerned.

6. Normative legal acts Upon entry into force of the act can be annulled by the administrative court, if such a decision stopping can cause serious consequences for the community or state.

7. Entry into force (ex t SO c) invalid regulatory legal acts adopted on the basis of its content or reproducing laws also lose their legal force, invalid act invalidating the same time.

8. Effective date of the invalid regulatory legal acts, as well as based on it or its contents reproducing individual acts which have become indisputable on the application of prudential regulations, including the legal acts in force, shall review the adopted state or local government agencies at the request of the persons concerned, if taken as invalid regulatory legal acts to lapse during the last two years, the new rules set out for review in accordance with the circumstances of the individual act accordingly.

9. frustrated over individual legal acts apply the rule in paragraph 5 of this Article.

10. The normative legal act invalid if used, have not become indisputable individual legal act of the persons referred to in Article 192 (1) of this Code shall be recognized as invalid, and the consequences of action or inaction should be prescribed by law.

11. Section 10 of this Article shall also apply to the persons referred to in Article 192 (1) of the Code, which as of the date of publication of the Administrative Court still maintain their right to appeal to the Administrative Court on the same issue, but did not apply to the administrative court. In this case, these persons do not apply to the 2nd and 3rd paragraphs of Article 80 (1) of this Code.

12. The Court may delay its recognized invalid by invalidating a normative act shall, if it considers that such gaps in the administrative court's decision in force at the time of entry into force of the act will inevitably cause the loss of legal regulation, which will disrupt the elimination of the act is approved legal security. Legal effect of postponing the date of loss can not exceed 3 months.

13. Normative legal acts on declaring invalid the decision comes into force, shall be restored to the legal situation that existed in the administrative court decision or before the entry into force of these regulations.

Article 200. The official announcement of the Administrative Court Judgements

1. The final part of the judgment of the legal act invalid or unlawful administrative court no later than the date of entry into force of the Act, 30 days after it is published in the official gazette, the "Law of the Republic of Armenia, published the Regulations" this type is recognized as invalid the normative legal act.

CHAPTER 27

DECISIONS AND ACTIONS OF THE COMMUNITY GATHERING OF PROCEEDINGS CONCERNING THE APPEAL legitimacy

Article 201 of the rally community leader works on challenging the lawfulness of decisions and actions

1. The Administrative Court has jurisdiction in the following cases challenging the mayor's decisions and actions of the assembly.

- 1) the mayor's decision to challenge the lawfulness of the acts of restrictions on holding the rally.
- 2) prohibit the gathering of community leaders' decision to challenge the legality of the acts.
- 3) gathering of education to take note of the actions challenging the lawfulness.

Article 202. The right to appeal to the Administrative Court

1. The gathering restrictive administrative court in order to challenge the decisions of the community head or prohibit gatherings may apply organizer of the meeting if it considers that the decision violated his right to freedom of assembly.
2. The notification of a community leader, taking note of the meeting may contest the event which is expected to hold a meeting in the ownership or lease, if they consider that the decision violated or will violate their rights.

Article 203. The assembly holding the legality of decisions and actions of community leaders to challenge the composition of the court cases

1. In cases of dispute the legality of decisions and actions of community leaders about the conduct of the meeting, examine and resolve the administrative court bench of 3 judges.

Article 204. Applying the Administrative Court and claims handling deadlines

1. against decisions and actions of the head of the holding of the meeting may request the court decision comes into force on the notification of the meeting or within three days after receiving the notice, and if the decision is made, or the notification about the meeting took note of the notification referred to in the gathering not later than 7 days prior to 24 hours.
2. The claims submitted within the time period specified in paragraph 1 of this Article shall be filed with the administrative court proceedings and examined within 2 calendar days.
3. If paragraph (1) a non-working day and last day of the time periods specified in paragraphs 2, then the request is submitted to the court or judicial decision is made on the next business day.

Article 205. The administrative court's substantive judicial act

1. The cases on challenging the lawfulness of the decisions or actions of community leaders conduct the meeting during consideration of the administrative court shall make one of the following judicial acts.
 - 1) leave unchanged the decision of the community leader.
 - 2) completely or partially annul the decision of the head of the community.
 - 3) The notification of acceptance of unlawful or illegal.
2. the administrative court of substantive judicial act final, not subject to review and shall enter into force upon publication.
3. The substantive judicial act of the claimant and sent to the chief of the community.

CHAPTER 28

ELECTORAL LAW ON PROTECTION OF PROCEEDINGS

Article 206. In cases concerning the protection of the right to vote

1. In cases concerning the protection of the right to elect the President, National Assembly and local government elections, the organization and conduct of the referendum on the basis of applications submitted on the violation of the rights of election and referendum initiated appropriate actions under this head are (hereinafter referred to as the work).

Article 207. The right to appeal to the Administrative Court

1. Electoral Matters, the Administrative Court may apply to the persons referred to in Article 3 of the Code, the Electoral

Code of the Republic of Armenia in the cases specified in the relevant electoral commission.

Article 208. The jurisdiction of the Administrative Court and the Election

1. The electoral sole examine and resolve the administrative court judge, except:

1) local government elections in the electoral lists contesting candidates and political decisions (they included candidates), the registration of candidates for non-registration, the registration is invalid, challenging the legality of administrative acts relating to the recognition of cases that are actually investigated and resolved by the Administrative Court 'bench of 5 judges.

2) on the specification of voter lists, which are prescribed by this Code shall handle the whereabouts of First Instance courts.

2. In cases of dispute the legitimacy of the regulatory decisions of the Central Election Commission investigated and resolved in a format specified by Article 196 of this Code.

Article 209. Applying the Administrative Court and date of examination of the application

1. The complaint may be filed with an administrative court within 3 calendar days from the date the plaintiff knew or should have known about the violation of his right to vote.

2. The administrative court shall, within two days after receiving the complaint, filed the complaint submitted to the requirements prescribed by this Code, if there are no grounds specified in Articles 79 and 80 of this Code.

3. The Court reasoned decision, stating the application returns all formal mistakes. After receipt of the formal complaint and the decision to eliminate errors within 24 hours, submit the case to the Administrative Court again considered the initial lawsuit Administrative Court accepted the day.

4. supervising the conduct of election campaigns by the election commissions related applications may be submitted from the date of the next election campaign, including election day. These applications are examined applications have five to two calendar days' prior within five calendar days from election day until election day, and election day, the preceding or following the date of the applications, not later than the results of the elections, the law specified period preceding the date of expiry .

5. in the lists of voters and referendum participants, eliminating unrelated person inaccuracies plaintiff disputes regarding amending the lists of applications can be submitted to a vote no later than 8 days ago. These applications are examined and resolved within three days of receipt.

6. voters and participants in the referendum lists to correct mistakes in the person of the plaintiff, the plaintiff disputes the inclusion of the list of applications can be submitted at any time. These applications are examined and solved in a timeframe that enable an elector to vote, but not later than within three days after receiving the application.

7. After receiving the applications examined and solved by legal action on disputes related to the results of local government elections, no later than 7 calendar days.

8. Candidates, the registration of electoral lists of political parties, non-registration, registration or invalidation of the lost power applications, the administrative court shall examine and resolve the complaint within 5 days of receipt, but no later than the day preceding the vote.

9. Elections and referenda (the date of elections and referenda before the appointment of elections, summarizing the results of referenda period), the administrative court shall examine and resolve the complaint within seven days, but no later than election day, and in the period between elections, within fifteen days.

10. When examining such cases, the judge taking into account the special terms set out in this Article shall endeavor to carry out the investigation period, not to jeopardize the future electoral processes.

Article 210. Claims of examination dates on challenging normative decisions of the Central Election Commission

1. Applications for the Administrative Court to examine and resolve the matter in the manner prescribed by Chapter 26 of this Code,

1) calendar day, 7 elections.

2) the period between general elections.

Article 211 candidates, registering electoral lists of parties, invalid, or unenforceable claims exam on revocation

1. If an application has been lost or invalidate the registration of candidates included in the electoral lists at the request of another candidate or party electoral list of the party, the status of the third person involved in the investigation of the

matter to the appropriate candidate or party, the registration issue is discussed. Their non-participation is not an obstacle for the case review.

2. The Administrative Court in its judgment in the electoral list of the party or candidate, registered party or candidate recognizes the corresponding registration revoked or invalid of registered voters.

3. Voter lists are examined cases on the specification written procedure.

Article 212. Any disputes related to the results of local government elections

1. Decisions on the results of local government elections may be appealed by candidates in local elections, the party.

2. The investigation of cases of disputes related to the election results of the third person is involved in the status of the person whose election is contested. Its non-participation is not an obstacle for the case review.

3. The administrative court jurisdiction to establish the results of voting.

4. disputes over administrative disputes related to the results of the election, the court adopts the following decisions on the case.

1) leave unchanged the decision of the electoral commission.

2) annul the decision of the electoral commission and,

a. the vote is invalid,

b. elected the relevant candidate or party (bloc) in accordance with the number of candidates on a list,

c. the elections invalid.

5. If after examination of the Administrative Court, exhausting all means of evidence provided for by this law, however, has not been able to find out the real results of the election, but by the administrative court as credible evidence evaluated It has become clear that the violations had organized, massive, repetitive or systematic nature, and the combination of evidence of a systemic interconnectedness between them, which violate the principles of electoral rights prescribed in Article 4 of the Constitution, the decision of the administrative court may invalidate the results of the election on that basis.

Article 213. The administrative court's substantive judicial act

1. The administrative court cases relating to the protection of the right to substantive judgments are final and not subject to review and shall enter into force upon publication.

2. The Court act substantive to the appropriate state or local governments, electoral commissions, as well as trial participants.

CHAPTER 29

COURT PROCEEDINGS ON ADMINISTRATIVE PENALTIES

Article 214. The court filing cases on administrative liability

1. The cases on administrative liability lawsuit filed by the Republic of Armenia under the Code of Administrative Offences.

2. The application is submitted to the court on imposing administrative liability period provided for in Article 37 of the Code on Administrative Offences of the Republic of Armenia.

Article 215. The requirements for the application of administrative sanctions

1. the administrative liability of the state or local government body (official person) application, in addition to the requirements of Article 73 of the Code, also includes:

1) information on the place and time of execution of the grounds for drawing up the protocol on administrative offense.

2) the person who made the protocol on administrative offense, first and last names.

3) information about the person against whom drawn up a protocol on administrative offense.

4) The provisions of the law, which provides for administrative responsibility for the implementation of the actions for which the record of an administrative offense.

5) the plaintiff's request for administrative sanction.

2. The competent state or local government body (official person) shall be attached to the application protocol on administrative offense and the attached documents.

3. A person or legal entity subject to administrative liability of application, in addition to the requirements of Article 73 of

the Code, also includes:

- 1) information of the grounds for submitting the application and enforcement of the time.
- 2) to which the provisions of the Law provides for administrative responsibility for the execution of the application.
- 3) the applicant's request for administrative sanction.

Article 216. The trial court cases on administrative liability and administrative judicial act

1. The burden of proving the circumstances that served as the basis for drawing up a protocol on administrative offense cases on administrative liability can not be imposed on a person whose actions have been prepared in accordance with the protocol. The protocol itself is not proof.
2. The State or local government body (official), which make the basis for the application of physical or legal entity on administrative liability which the action or not take the requested action, the plaintiff alleged that it was obliged to carry in his decision, action or serving as the basis for inactivity of the factual circumstances of the burden of proof.
3. When considering the case on administrative liability Administrative Court of the Republic of Armenia among 279 and 247 of the Articles of Administrative Offences Code, it is also clear that there has been any act referred to in the protocol on administrative offense, and there is whether the person specified in the application, it is the fact of whether the law provided for administrative responsibility for committing the offense.
4. In cases provided for in Article 214 of this Code Administrative Court decides that a person to refuse the application or impose administrative sanctions.

Chapter 29.1

(Chapter supplemented by 17.12.14 HO-250-N)

LEGAL BASIS OF ADMINISTRATIVE ACT indisputable monetary claims to receive compensation ON PROCEEDINGS

Article 216.1 million. Indisputable legal basis of the administrative acts of public works on confiscation of monetary claims

1. indisputable administrative acts based on the cash requirements of legal cases concerning the amount of levy (the levy on the case) brought in the "Principles of Administration and Administrative Proceedings" of the Republic of Armenia on the grounds specified in paragraph 1.1 of Article 88 of the Law, the administrative act was adopted based on the application.
2. Execution of the cases the application may be submitted to the administrative court,
 - 1) within three months from the date of the administrative act shall become indisputable.
 - 2) within two months, the enforcement officer by the end of legal proceedings from the time of the enforcement of monetary claims.
3. Execution of the works of the administrative court's decision on admissibility of a claim is indisputable that the act is eliminated.

(Article 216.1 million was supplemented by 17.12.14 HO-250-N)

Article 216.2. Matters relating to the application levy Requirements

1. With regard to the execution of the application, in addition to the requirements of Article 73 of the Code, also include the following information:
 - 1) the administrative act of entry into force and become indisputable.
 - 2) public legal requirements of the planned amount of money out of court to confiscate, on the existence of any restrictions established by law.
 2. Execution of the works of the lawsuit filed in accordance with article 74 of this Code. Also attached to the application for which the administrative act to the Administrative Court demanding compensation.
- (Article 216.2 was amended on 17.12.14 HO-250-N)

Article 216.3. In cases of seizure claim refund

1. Execution of application cases, in addition to the grounds specified in Article 79 of the Code, returned to this Code 216.1 million in Article 1 of the Criminal Law of the.
- (Article 216.3 was amended on 17.12.14 HO-250-N)

Article 216.4. The burden of proof

1. During the examination of the factual circumstances of the burden of proof on the execution grounds for the adoption of an administrative act shall be borne by the respective administrative act of the administrative body.
(Article 216.4 was amended on 17.12.14 HO-250-N)

Article 216.5. An substantive judicial acts

1. In cases provided for in Article 216.1 million of this Code, the court shall make one of the following judicial acts.

- 1) application fully satisfy fully confiscating the public legal monetary claim amount.
- 2) the partial acceptance of the application, the administrative act as partially invalid or void, in part by confiscating the public legal monetary claim amount.
- 3) application completely denying completely the administrative act as invalid or void.

(Article 216.5 was amended on 17.12.14 HO-250-N)

Chapter 29.2

(Chapter supplemented by HO-66-N, 18.05.15)

PROCEEDINGS ON PERSONAL DATA PROTECTION

Article 216.5. Cases concerning the protection of personal data

1. The Administrative Court has jurisdiction in cases concerning the protection of personal data.

- 1) personal data protection body authorized to challenge the legitimacy of the decision or action or inaction on cases.
- 2) personal data processing or administrative body supervising the action or inaction on cases or challenging the legality of the decision to process personal data.

2. The rules apply to the execution or recognition of the claim, dispute or obligations under this Code or action on the part 1 of this article.
(Article 216.5 is amended by HO-66-N, 18.05.15)

CHAPTER 30

Licensing authority decisions legality AUTHORIZED ON CHALLENGING THE PROCEEDINGS

Article 217. The license-related cases on challenging the lawfulness of decisions of the authorized body

1. The following cases are under the jurisdiction of the Administrative Court challenging the decision of the authorized body of the license.

- 1) license, license renewal or reissuance of the license application for the rejection of cases challenging the lawfulness of the decision of the authorized body.
- 2) rejecting the application for a license or license insert provided copies of the cases challenging the lawfulness of the decision of the authorized body.
- 3) The change of location or activity subject to licensing in another place doing the same action on the application is rejected in the cases challenging the lawfulness of the decision of the authorized body.
- 4) license suspension or the decision to eliminate the cases challenging the lawfulness of the decision of the authorized body.
- 5) cases challenging the lawfulness of the decision of the authorized body to suspend the license.
- 6) works on challenging the legitimacy of the results of the qualification testing.

Article 218. The license-related cases on challenging the lawfulness of decisions of the authorized body composition

1. cases challenging the lawfulness of decisions in connection with the license of the authorized body to examine and resolve the administrative court judge.

Article 219. Applying the Administrative Court and claims handling deadlines

1. The body authorized by the license against the legality of decisions can claim to be filed with the court decision, within fifteen days of receipt.
2. The Administrative Court within two months following the receipt of the application in the manner prescribed by this Code shall be obliged to examine the case and make a substantive judicial act.

CHAPTER 31

ACTION lawfulness of a notary PROCEEDINGS

Article 220 cases on challenging the lawfulness of a notary

1. The administrative court of jurisdiction:
 - 1) notarial act or notarial action challenging the rejection of the legitimacy of the cases.
 - 2) compensate the damage caused as a result of the rejection of cases on the performance of a notarial act or notarial act.
2. Notary of legitimacy can be challenged within three months after the date when the person knew or should have known about the implementation of the contested notarial action.
3. Rejection of notary act can be challenged within three months from the date when the notary has made a decision on rejection of notarial action, and in case of failure to take such a decision after the date of expiration of the term provided by law for the making of the decision.
4. A person notarial act or notarial action to reject the result of the execution of rejection may file a request for compensation for damage caused by notarial act or notarial action challenging the legitimacy of the claim or three years after the date when this Code Article 221 (1) or is made pursuant to paragraph 2 of the substantive judicial act entered into force.

Article 221. The Court's substantive judicial act

1. If a claim is granted in the cases of the court case challenging the lawfulness of a decision Notary substantive judicial act of unlawful notarial act and its consequences on the availability of such a claim and the grounds also obliges the notary to perform the requested operation.
2. Matters concerning the refusal to challenge the legality of the notarial action to fulfill the request, the court obliges the notary to perform the requested operation.
3. In case of notarial act or notarial action is the result of the refusal to compensate the damage caused to satisfy the court makes a ruling on the claim for compensation for the damage caused to the plaintiff as a result of the notary action.
4. In all cases arising from civil legal relations arising as a result of the notarial action, including certified disputes between the parties, the jurisdiction of the Court of First Instance if they are in accordance with this chapter, subject to the requirements of the test are derived from the requirements.

Article 222. Notary action cases on challenging the lawfulness of the actions of the officials eligible

1. Actions relating to the actions challenging the legality of the officials eligible for notary act is examined in the manner prescribed in this Chapter.

Chapter 31.1

EVALUATION COMMISSION PROCEEDINGS CHALLENGING JUDICIAL DECISIONS (Chapter supplemented by HO-89-N, 21.06.14)

Article 222.1. Judges evaluate the work of the Commission's decision is challenged

1. Administrative court judges may apply to the Republic of Armenia in cases provided for in Article 96.3 of the Judicial Code, the request to appeal the decisions of the judges regarding the assessment of the results of the evaluation commission.
2. The matters referred to in this Chapter may apply to the court within one month after receipt of the decision of the administrative court judges evaluation committee.
3. In the cases provided for in this chapter, the court examines the administrative panel of 5 judges.
4. The rules apply to disputes concerning the claim on the matters referred to in this Section, so far as they are applicable

in the cases provided for in this chapter.
(Article 222.1 was supplemented by HO-89-N, 21.06.14)

SECTION 6

TRANSITIONAL AND FINAL PROVISIONS

CHAPTER 32

TRANSITIONAL PROVISIONS

Article 223. Transitional Provisions

1. After the entry into force of this Code Administrative Court orders release demanding applications can not be submitted. Up to this Code coming into force of the Administrative Court Office received as well as the entry into force of this Code of mail delivered, but after the entry into force of this Code Administrative Court memorials relating to or derived from the issuing payment instructions shall examine the Administrative Court of the Republic of Armenia on November 28, 2007 as defined in chapter 27 of the Code of administrative procedure.
2. Until the establishment of tariffs for special delivery of documents within the meaning of this code by the national postal operator sending the item is considered proper notification by registered mail with delivery receipt, or by using other means of communication or transfer.
3. Before the entry into force of this Code Administrative Court, but returned to the administrative body for the applications on the basis of physical or legal persons carrying out confiscation proceedings are still not adopted by the Administrative Court, the administrative act.
4. Up to this Code coming into force of the decisions adopted against an appellate or cassation complaint may be lodged within fifteen days of receipt of interim judicial act.

CHAPTER 33

FINAL PROVISIONS

Article 224. Entry into force of this Code,

1. This Code shall enter into force on the tenth day following publication.
2. This Code comes into effect, to repeal the Republic of Armenia on November 28, 2007, the Administrative Procedure Code.

Republic of Armenia
S. Sargsyan

2013. December 28
Yerevan
HO-139-N

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՍԳԻՐՔ

ԲԱԺԻՆ I

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

ԳԼՈՒԽ 1

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

Հոդված 1. Սույն օրենսգրքի գործողության ոլորտը

1. Սույն օրենսգրքը սահմանում է Հայաստանի Հանրապետության վարչական դատարանում (այսուհետ՝ վարչական դատարան), Հայաստանի Հանրապետության վարչական վերաքննիչ դատարանում (այսուհետ՝ վերաքննիչ դատարան) և Հայաստանի Հանրապետության վճռաբեկ դատարանի քաղաքացիական և վարչական պալատում (այսուհետ՝ վճռաբեկ դատարան, իսկ բոլորը միասին այսուհետ՝ դատարան) պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների ու դրանց պաշտոնատար անձանց նորմատիվ իրավական և վարչական ակտերի, գործողությունների կամ անգործության դեմ ֆիզիկական և իրավաբանական անձանց դատական պաշտպանության իրավունքի իրականացման կարգը, ինչպես նաև ֆիզիկական և իրավաբանական անձանց դեմ վարչական մարմինների և պաշտոնատար անձանց հայցադիմումների քննության կարգը:

Չորված 2. Վարչական դատավարության մասին օրենսդրությունը

1. Վարչական դատավարության կարգը սահմանվում է սույն օրենսգրքով և Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգրքով, իսկ սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերում՝ նաև Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքով:

2. Վարչական դատավարությունն իրականացվում է գործի քննության ժամանակ գործող օրենքով:

Չորված 3. Վարչական դատարան դիմելու իրավունքը

1. Յուրաքանչյուր ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձ սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով իրավունք ունի դիմելու վարչական դատարան, եթե համարում է, որ պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնի կամ դրա պաշտոնատար անձի վարչական ակտով, գործողությամբ կամ անգործությամբ՝

1) խախտվել են կամ անմիջականորեն կարող են խախտվել նրա՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությամբ (այսուհետ՝ Սահմանադրություն), միջազգային պայմանագրերով, օրենքներով կամ այլ իրավական ակտերով ամրագրված իրավունքները և ազատությունները, ներառյալ, եթե՝
ա. խոչընդոտներ են հարուցվել այդ իրավունքների և ազատությունների իրականացման համար,
բ. չեն ապահովվել անհրաժեշտ պայմաններ այդ իրավունքների իրականացման համար, սակայն դրանք պետք է ապահովվեին Սահմանադրության, միջազգային պայմանագրի, օրենքի կամ այլ իրավական ակտի ուժով:

2) նրա վրա ոչ իրավաչափորեն դրվել է որևէ պարտականություն:

3) նա վարչական կարգով ոչ իրավաչափորեն ենթարկվել է վարչական պատասխանատվության:

2. Վարչական դատարան կարող են դիմել նաև վարչական մարմինները կամ պաշտոնատար անձինք՝

1) ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու պահանջով, եթե օրենքով նախատեսված է, որ վարչական պատասխանատվության կարող է ենթարկվել միայն դատարանը:

2) ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձանց որոշակի իրավունքներից զրկելու կամ նրանց վրա որոշակի պարտականություններ դնելու պահանջով, եթե օրենքով դա վերապահված է դատարանին:

2.1) անբողոքարկելի վարչական ակտի հիման վրա ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձից հանրային իրավական դրամական պահանջներով նախատեսվող գումարի բռնագանձման պահանջով:

3) ընդդեմ մեկ այլ վարչական մարմնի՝ իրավասության վերաբերյալ վեճով, եթե այդ վեճը ենթակա չէ լուծման վերադատության կարգով:

4) ընդդեմ մեկ այլ վարչական մարմնի՝ սույն օրենսգրքի 29.2-րդ գլխով նախատեսված դեպքերում:

3. Վարչական դատարան կարող են դիմել նաև պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինները կամ պաշտոնատար անձինք՝ ընդդեմ վարչական մարմնի, եթե համարում են, որ այդ մարմնի վարչական ակտով, գործողությամբ կամ անգործությամբ խախտվել կամ անմիջականորեն կարող են խախտվել պետության կամ համայնքի այն իրավունքները, որոնց պաշտպանության լիազորությունը դրված է իրենց վրա, եթե այդ վեճը ենթակա չէ լուծման վերադատության կարգով:

4. Նորմատիվ իրավական ակտերի իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով վարչական դատարան կարող է դիմել նաև Մարդու իրավունքների պաշտպանը, ինչպես նաև Երևանի ավագանու խմբակցությունը՝ սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխին համապատասխան:

5. Վարչական դատարան կարող են դիմել նաև դատավորները Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգրքի 96.3-րդ հոդվածով նախատեսված դեպքերում՝ դատավորների գնահատման հանձնաժողովի գնահատման արդյունքների վերաբերյալ որոշումները վիճարկելու վերաբերյալ գործերով:

(3-րդ հոդվածը լրաց. 21.06.14 ՉՕ-89-Ն, 17.12.14 ՉՕ-250-Ն, 18.05.15 ՉՕ-66-Ն)

Չորված 4. Դատավարական իրավունակությունը և դատավարական գործունակությունը

1. Դատավարական իրավունքներ ունենալու և դատավարական պարտականություններ կրելու ունակությունը (դատավարական իրավունակություն) ճանաչվում է բոլոր ֆիզիկական և իրավաբանական անձանց համար՝ հավասար չափով: Սույն օրենսգրքի դրույթները տարածվում են նաև պետական ոչ առևտրային կազմակերպությունների և հիմնարկների վրա:

2. Ֆիզիկական և իրավաբանական անձինք օժտված են դատարանում իրենց գործողություններով իրավունքներ իրականացնելու և պարտականություններ ստանձնելու ունակությամբ (դատավարական գործունակություն): Դատավարական գործունակությունը ֆիզիկական անձանց համար լրիվ ծավալով ծագում է՝

1) տասնութ տարեկան դառնալու պահից:

2) անչափահասին լրիվ գործունակ ճանաչելու պահից (Էմանսիպացիա):

3) մինչև տասնութ տարին լրանալը՝ օրենքով սահմանված կարգով ամուսնանալու պահից:

3. Դատավարական գործունակությունը իրավաբանական անձանց համար ծագում է պետական գրանցման, իսկ հիմնարկների համար՝ ստեղծման պահից:

4. Տասնչորսից տասնութ տարեկան անչափահասներին, ինչպես նաև սահմանափակ գործունակ ճանաչված անձանց դատարանում ներկայացնում են նրանց օրինական ներկայացուցիչները:

5. Օրենքով նախատեսված դեպքերում տասնչորսից տասնութ տարեկան անչափահասները կարող են ինքնուրույն ներկայացնել իրենց շահերը: Նման դեպքերում դատարանը կարող է դատավարությանը մասնակից դարձնել նրանց օրինական ներկայացուցիչներին:

6. Տասնչորս տարեկան չդարձած անչափահասների, ինչպես նաև անգործունակ ճանաչված անձանց իրավունքները և ազատությունները դատավարությունում ներկայացնում են նրանց օրինական ներկայացուցիչները՝ ծնողը, ինսամակալը կամ օրենքով նման իրավունք ունեցող այլ անձինք:

7. Գործի քննության ընթացքում տասնչորսից տասնութ տարեկան անչափահասները, ինչպես նաև սահմանափակ գործունակ ճանաչված անձինք լավելու իրավունք ունեն: Դատարանը կարող է տասնչորս տարեկան չդարձած անչափահասին կամ անգործունակ ճանաչված անձին ընձեռել գործի քննության ընթացքում լավելու իրավունք:

ԳԼՈՒԽ 2

ՎԱՐՉԱՎԱՆ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՍԿԶԲՈՒՆՔՆԵՐԸ

Հոդված 5. Փաստական հանգամանքներն ի պաշտոնե պարզելը

1. Գործի փաստական հանգամանքները դատարանը պարզում է ի պաշտոնե ("ex officio"):

2. Դատարանը կաշկանդված չէ վարչական դատավարության մասնակիցների ներկայացրած ապացույցներով, միջնորդություններով, առաջարկություններով, բացատրություններով և առարկություններով և իր նախաձեռնությամբ ձեռնարկում է համարժեք միջոցներ՝ կոնկրետ գործի լուծման համար անհրաժեշտ իրական փաստերի վերաբերյալ հնարավոր և հասանելի տեղեկություններ ձեռք բերելու համար:

3. Դատարանը մատնանշում է հայցադիմումներում առկա ձևական սխալները, առաջարկում է ճշտել ոչ հստակ հայցային պահանջները, ոչ ճիշտ հայցատեսակները փոխարինել պատշաճ հայցատեսակներով, տարբերակել հիմնական և ածանցյալ պահանջները, համալրել ոչ բավարար փաստական տվյալները, ինչպես նաև պահանջում է, որ ներկայացվեն գործի փաստական հանգամանքները պարզելու և գնահատելու համար անհրաժեշտ բոլոր ապացույցները:

Հոդված 6. Վարչական դատավարության իրականացումը կողմերի իրավահավասարության հիման վրա

1. Դատարանը պարտավոր է ապահովել, որ կողմերն ունենան հավասար հնարավորություններ գործի քննության ամբողջ ընթացքում, ներառյալ՝ յուրաքանչյուր կողմին ընձեռել քննվող գործի վերաբերյալ իր դիրքորոշումը ներկայացնելու լիարժեք հնարավորություն:

Հոդված 7. Գործերի քննության բանավորությունը

1. Դատարանում գործերի քննությունն իրականացվում է բանավոր:

2. Սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերում գործի քննությունը կարող է իրականացվել կամ իրականացվում է գրավոր ընթացակարգով:

Հոդված 8. Գործերի քննության հրապարակայնությունը

1. Դատարանում գործերի քննությունը դռնբաց է:

2. Դատական քննությունը կամ դրա մի մասն անցկացվում է դռնփակ միայն դատարանի որոշմամբ՝ հանրության բարքերի, հասարակական կարգի, պետական անվտանգության, դատավարության մասնակիցների անձնական կյանքի կամ արդարադատության շահերի պաշտպանության նկատառումներով: Որդեգրողի պահանջով որդեգրման գործերին առնչվող դատական քննությունն անցկացվում է դռնփակ:

3. Դռնփակ նիստում գործի քննությունն իրականացվում է պետական, ծառայողական, առևտրային, բանկային և այլ գաղտնիքների մասին օրենքների պահանջների պահպանմամբ:

4. Գործն ըստ էության լուծող դատական ակտի եզրափակիչ մասը հրապարակվում է դատարանի դռնբաց նիստում: Որդեգրման գործերով գործն ըստ էության լուծող դատական ակտի եզրափակիչ մասը կարող է հրապարակվել միայն որդեգրողի համաձայնությամբ:

5. Գործը դռնփակ նիստում քննելիս ներկա են լինում դատական նիստի քարտուղարը, դատավարության մասնակիցները, նրանց ներկայացուցիչները, իսկ անհրաժեշտության դեպքում՝ նաև վկաները, փորձագետները և թարգմանիչները, որոնցից վերցվում է ստորագրություն՝ բացահայտված գաղտնի տեղեկությունները չհրապարակելու և չօգտագործելու մասին, և որոնք նախագրուշացվում են բացահայտված գաղտնի տեղեկությունները հրապարակելու կամ օգտագործելու համար օրենքով սահմանված պատասխանատվության մասին:

Չոդված 9. Վարչական դատավարության լեզուն

1. Վարչական դատավարությունն ընթանում է հայերեն:
2. Կողմը, նրա ներկայացուցիչը, կողմի նախաձեռնությամբ նշանակված փորձագետը կամ կողմի միջնորդությամբ հրավիրված վկան իրավունք ունեն դատարանում հանդես գալու իրենց նախընտրած լեզվով, եթե կողմն ապահովում է հայերեն թարգմանությունը: Դատավորը, կողմերը, վկաները, փորձագետները, ներկայացուցիչներն իրավունք չունեն ստանձնելու թարգմանչի պարտականություններ, անգամ եթե նրանք տիրապետում են թարգմանության համար անհրաժեշտ լեզվին:
3. Կողմ հանդիսացող ֆիզիկական անձին, նրա նախաձեռնությամբ նշանակված փորձագետին կամ կողմի միջնորդությամբ հրավիրված վկային Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջեի միջոցների հաշվին դատարանն ապահովում է թարգմանչի ծառայություններով, եթե համապատասխան անձը չի տիրապետում հայերենին, և կողմն ապացուցում է, որ բավարար միջոցներ չունի վճարովի թարգմանություն ապահովելու համար:
4. Դատարանի նշանակված փորձագետին և դատարանի նախաձեռնությամբ հրավիրված վկային Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջեի միջոցների հաշվին դատարանն ապահովում է թարգմանչի ծառայություններով, եթե համապատասխան անձը չի տիրապետում հայերենին:
5. Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջեի միջոցների հաշվին թարգմանչի ծառայություններ մատուցելու անհրաժեշտության դեպքում թարգմանիչ նշանակվում է Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգրքով սահմանված կարգով:
6. Թարգմանիչն իրավունք ունի հարցեր տալու թարգմանության ճշգրտման համար, ծանոթանալու դատական նիստերի կամ առանձին դատավարական գործողությունների արձանագրությանը և դիտողություններ անելու թարգմանության ճիշտ արձանագրման կապակցությամբ:
7. Թարգմանիչը նախագրուշացվում է ակնհայտ սխալ թարգմանություն կատարելու համար նախատեսված քրեական պատասխանատվության մասին, որի վերաբերյալ դատարանը թարգմանչից ստորագրություն է վերցնում:
8. Խուլ և համր անձանց համար ապահովվում է գործի նյութերին ծանոթանալու, սույն օրենսգրքով սահմանված այլ իրավունքներից օգտվելու և պարտականություններ կրելու հնարավորությունը՝ ժեստերի լեզվի թարգմանչի միջոցով՝ սույն հոդվածի դրույթներին համապատասխան:

ԳԼՈՒԽ 3

ԳՈՐԾԵՐԻ ԸՆԴՀԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ

Չոդված 10. Գործերի առարկայական ընդդատությունը

1. Վարչական դատարանին ընդդատյա են հանրային իրավահարաբերություններից ծագող բոլոր գործերը, ներառյալ՝
 - 1) հանրային կամ այլընտրանքային ծառայության անցնելու, այն իրականացնելու, ծառայությունից ազատելու հետ կապված վեճերը.
 - 2) վարչական մարմինների միջև այն վեճերը, որոնք ենթակա չեն լուծման վերադատության կարգով.
 - 3) հանրային իրավունքի բնագավառում գործող կամ գործելու նպատակ ունեցող միավորումների, ներառյալ՝ արհեստակցական միությունների գործունեությունը կասեցնելու կամ դադարեցնելու վերաբերյալ վեճերով գործերը:
2. Վարչական դատարանին ընդդատյա չեն Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանի (այսուհետ՝ սահմանադրական դատարան) ենթակայությանը վերապահված գործերը, ընդհանուր իրավասության դատարանի ենթակայությանը վերապահված քրեական գործերը, ինչպես նաև պատժի կատարման հետ կապված գործերը:

Չոդված 11. Միմյանց հետ փոխկապակցված մի քանի պահանջներով գործերի ընդդատությունը

1. Միմյանց հետ փոխկապակցված մի քանի պահանջներով գործը, եթե այդ պահանջներից մեկն ընդդատյա է վարչական դատարանին, իսկ մյուսը՝ ընդհանուր իրավասության դատարանին, քննում է այն դատարանը, որին ընդդատյա է հիմնական պահանջը:
2. Հիմնական է այն պահանջը, որի լուծման արդյունքում կայացված դատական ակտը կանխորոշում է դրանից ածանցվող պահանջների լուծման ելքը:
3. Զաղաքացիաիրավական ածանցյալ պահանջ քննելիս դատարանը կիրառում է Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի կանոնները, եթե դրանց կիրառումը չի հակասում վարչական դատավարության՝ սույն օրենսգրքով ամրագրված սկզբունքներին:

ԳԼՈՒԽ 4

ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԿԱԶՄԸ ԵՎ ԻՆՔՆԱԲԱՑԱՐԿԸ

Չոդված 12. Գործերի միանձնյա և կոլեգիալ քննությունը

1. Վարչական դատարանում գործերը քննում է դատավորը՝ միանձնյա, բացառությամբ սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերի:

2. Վարչական վերաքննիչ դատարանում գործն ըստ էության լուծող վարչական դատարանի դատական ակտի դեմ բերված բողոքները քննվում են կոլեգիալ, իսկ գործն ըստ էության չլուծող (միջանկյալ) դատական ակտերի դեմ բերված բողոքները՝ միանձնյա, եթե այլ բան նախատեսված չէ սույն օրենսգրքով:

3. Վճռաբեկ դատարանը վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելու հարցը լուծում է կոլեգիալ՝ պալատի նախագահի և առնվազն հինգ դատավորի կազմով: Վճռաբեկ բողոքը վարույթ է ընդունվում, եթե դրան կողմ է քվեարկել նիստին ներկա դատավորների մեծամասնությունը:

4. Կոլեգիալ կարգով դատական ակտ կայացնելիս որևէ դատավոր իրավունք չունի ձեռնպահ մնալու քվեարկելուց: Նիստում նախագահողը քվեարկում է վերջինը: Մեծամասնության կարծիքի հետ չհամաձայնող դատավորն իրավունք ունի չստորագրելու դատական ակտը, սակայն այդ դեպքում պարտավոր է գրավոր շարադրել իր հատուկ կարծիքը:

5. Հատուկ կարծիքը կարող է վերաբերել դատական ակտի ինչպես եզրափակիչ, այնպես էլ պատճառաբանական մասին: Հատուկ կարծիքը ստորագրում և կնքում է այն ներկայացրած դատավորը, և դա կցվում է գործին: Դատական նիստում դատական ակտի հրապարակման ժամանակ հայտարարվում է հատուկ կարծիքի առկայության մասին, սակայն հատուկ կարծիքը չի հրապարակվում: Հատուկ կարծիքը տրամադրվում է դատավարության մասնակիցներին:

Հոդված 13. Դատավորի ինքնաբացարկը

1. Դատավորի ինքնաբացարկի հետ կապված հարաբերությունների վրա տարածվում են Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության և Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգրքերի համապատասխան նորմերը:

ԳԼՈՒԽ 5

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍՆԱԿԻՑՆԵՐԸ

Հոդված 14. Վարչական դատավարության մասնակիցները

1. Վարչական դատավարության մասնակիցներն են (այսուհետ՝ դատավարության մասնակիցներ)՝

- 1) կողմերը՝ հայցվորը և պատասխանողը.
- 2) երրորդ անձինք:

Հոդված 15. Հայցվորը

1. Հայցվորն այն ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձն է, վարչական մարմինը կամ պաշտոնատար անձը, որը դիմել է վարչական դատարան:

Հոդված 16. Պատասխանողը

1. Պատասխանողն այն վարչական մարմինն է, պաշտոնատար անձը, ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձը, որի դեմ հայց է ներկայացվել վարչական դատարան:

Հոդված 17. Դատավարությանը համահայցվորների կամ համապատասխանողների մասնակցությունը

1. Հայց կարող են ներկայացնել մի քանի հայցվորներ (համահայցվորներ), եթե նրանց պահանջները փոխկապակցված են:

2. Հայց կարող է ներկայացվել ընդդեմ մի քանի պատասխանողների (համապատասխանողների):

3. Ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձ հանդիսացող համահայցվորները կամ համապատասխանողները կարող են համաձայնության գալ, որ դատարանում բոլորի անունից հանդես գա իրենցից մեկը կամ մի քանիսը կամ իրենց ներկայացուցիչներից մեկը կամ մի քանիսը: Համաձայնությունը ձևակերպվում է սույն օրենսգրքի 24-րդ հոդվածով նախատեսված ներկայացուցչի լիազորագրի համար սահմանված կարգով:

Հոդված 18. Կողմերի իրավունքները և պարտականությունները

1. Կողմերն իրավունք ունեն՝

1) ծանոթանալու գործի նյութերին, ստանալու դրանց պատճենները, գործի նյութերից անելու քաղվածքներ, լուսանկարներ, լուսապատճեններ և պատճեններ.

2) անելու ինքնաբացարկ հայտնելու միջնորդություններ.

3) ներկայացնելու ապացույցներ և մասնակցելու դրանց հետազոտմանը.

- 4) հարցեր տալու միայնաց, դատավարության մյուս մասնակիցներին, վկաներին, փորձագետներին և թարգմանիչներին, միջնորդություններ անելու, բացատրություններ տալու դատարանին:
- 5) գործի քննության ընթացքում ծագող բոլոր հարցերի վերաբերյալ ներկայացնելու իրենց դիրքորոշումը, առաջարկները, առարկություններն ու փաստարկները:
- 6) առարկելու դատավարության մյուս մասնակիցների միջնորդությունների, դիրքորոշման կամ փաստարկների դեմ:
- 7) սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերում բողոքարկելու դատական ակտերը:
- 8) օգտվելու սույն օրենսգրքով իրենց վերապահված այլ դատավարական իրավունքներից:
- 2. Կողմերը կրում են սույն օրենսգրքով սահմանված դատավարական պարտականություններ:
- 3. Կողմերը պետք է բարեխղճորեն օգտվեն իրենց դատավարական իրավունքներից և բարեխղճորեն կատարեն իրենց դատավարական պարտականությունները:

Յոթերորդ 19. Երրորդ անձինք

- 1. Երրորդ անձինք այն ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձինք են կամ մարմինները, որոնց իրավունքները շոշափվում են կամ անմիջականորեն կարող են շոշափվել գործի քննության արդյունքում ընդունվելիք դատական ակտով, ինչպես նաև այն մարմինները կամ պաշտոնատար անձինք, որոնց լիազորություններին առնչվում է կամ կարող է առնչվել ընդունվելիք դատական ակտը:
- 2. Երրորդ անձինք դատավարության մեջ կարող են ներգրավվել իրենց դիմումի հիման վրա:
- 3. Եթե դատական ակտը անխուսափելիորեն և ուղղակիորեն տարածվելու է նաև որոշակի անձանց կամ մարմինների վրա, ապա վարչական դատարանը պարտավոր է այդ անձանց (մարմիններին) ներգրավել դատավարության մեջ որպես երրորդ անձ:
- 4. Երրորդ անձինք դատավարության մեջ կարող են ներգրավվել մինչև դատաքննության ավարտը:
- 5. Երրորդ անձանց դատավարության մեջ ներգրավելու կամ ներգրավման դիմումը մերժելու մասին վարչական դատարանը կայացնում է պատճառաբանված որոշում՝ առանձին դատական ակտի տեսքով:
- 6. Երրորդ անձի՝ դատավարության մեջ ներգրավելու դեպքում գործի վարույթը շարունակվում է, եթե երրորդ անձը միջնորդություն չի ներկայացնում դատաքննության նախապատրաստելու փուլից գործի վարույթը վերսկսելու մասին:
- 7. Երրորդ անձինք օգտվում են կողմի բոլոր իրավունքներից և կրում են նրա բոլոր պարտականությունները, բացառությամբ հայց (ներառյալ՝ հակընդդեմ հայց) ներկայացնելու, հայցի հիմքը և (կամ) առարկան փոխելու, հայցային պահանջների չափը ավելացնելու և (կամ) նվազեցնելու, հայցն ընդունելու կամ հայցից հրաժարվելու և դատական ակտի հարկադիր կատարում պահանջելու իրավունքներից:
- 8. Վարչական դատարանը գործի քննության ընթացքում կարող է երրորդ անձին հանել դատավարության մասնակիցների կազմից, եթե նրան ներգրավելու հիմքերը վերացել են, կամ եթե դատարանը հանգում է այն համոզման, որ ընդհանրապես բացակայում էին սույն հոդվածի 1-ին մասով նրան որպես երրորդ անձ ներգրավելու հիմքերը (ոչ պատշաճ երրորդ անձ):
- 9. Ոչ պատշաճ երրորդ անձին դատավարության մասնակիցների կազմից հանելու դեպքում գործի վարույթը շարունակվում է:
- 10. Դատավարության մասնակիցների կազմից երրորդ անձին հանելու մասին վարչական դատարանը կայացնում է պատճառաբանված որոշում՝ առանձին դատական ակտի տեսքով:

Յոթերորդ 20. Դատավարական իրավահաջորդությունը

- 1. Դատավարությունից կողմերից մեկի դուրս գալու դեպքում (իրավաբանական անձի կամ վարչական մարմնի վերակազմակերպում, ֆիզիկական անձի մահ կամ պարտավորություններում անձանց փոփոխման այլ դեպքեր) դատարանը կատարում է այդ կողմի փոխարինումը նրա իրավահաջորդով, որի վերաբերյալ կայացնում է որոշում՝ առանձին դատական ակտի տեսքով:
- 2. Դատավարությունից հայցվորի դուրս գալու դեպքում հայցվորի փոխարինումը տեղի է ունենում հայցվորի իրավահաջորդի միջնորդությամբ:
- 3. Սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված դեպքերում դատավարությունից հայցվորի դուրս գալու հետևանքով գործի վարույթը կասեցվելուց հետո՝ մեկ տարվա ընթացքում, իրավահաջորդից հայցվորի փոխարինման վերաբերյալ միջնորդություն չստացվելու դեպքում դատարանը վերսկսում է գործի վարույթը և սույն օրենսգրքի 96-րդ հոդվածի 1-ին մասի 8-րդ կետով սահմանված կարգով կարճում այն:
- 4. Իրավահաջորդությունն հնարավոր է դատավարության յուրաքանչյուր փուլում:
- 5. Այն գործողությունները, որոնք կատարվել են դատավարության ընթացքում մինչև իրավահաջորդի՝ գործի մեջ մտնելը, նրա համար պարտադիր են այնքանով, որքանով դրանք պարտադիր կլինեին այն անձի համար, որին փոխարինել է իրավահաջորդը:

Յոթերորդ 21. Ոչ պատշաճ պատասխանողի փոխարինումը պատշաճ պատասխանողով

- 1. Գործի քննության նախապատրաստման կամ դատաքննության ընթացքում հայցվորի միջնորդությամբ կամ նրա համաձայնությամբ դատարանը փոխարինում է պատասխանողին:
- 2. Եթե դատարանը հանգում է այն համոզման, որ հայցը ներկայացվել է ոչ այն պատասխանողի դեմ, որը պետք է պատասխանի ըստ հայցի, ապա դատարանը կարող է հայցվորի համաձայնությամբ ոչ պատշաճ

պատասխանողին փոխարինել պատշաճ պատասխանողով: Եթե հայցվորը համաձայն չէ պատասխանողին փոխարինելուն, ապա դատարանը կարող է այդ անձին ներգրավել որպես երկրորդ պատասխանող:

3. Ոչ պատշաճ պատասխանողին փոխարինելուց կամ գործում որպես երկրորդ պատասխանող ներգրավելուց հետո գործի վարույթը սկսվում է գործը դատաքննության նախապատրաստելու փուլից:

4. Պատասխանողին փոխարինելու կամ պատշաճ պատասխանողին որպես երկրորդ պատասխանող ներգրավելու մասին դատարանը կայացնում է որոշում:

ԳԼՈՒԽ 6

ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑՉՈՒԹՅՈՒՆԸ

Յոդված 22. Դատարանում ներկայացուցիչների միջոցով հանդես գալը

1. Կողմն իրավունք ունի դատարանում դատավարական գործողություններ կատարելու անձամբ կամ մեկ կամ մի քանի ներկայացուցչի միջոցով:

2. Կողմը կարող է ինքնուրույն կատարել բոլոր դատավարական գործողությունները նաև այն ժամանակ, երբ տվյալ գործը վարելու համար լիազորել է մեկ կամ մի քանի ներկայացուցչի:

3. Անգործունակ և սահմանափակ գործունակ անձի իրավունքները և ազատությունները դատարանում պաշտպանում է նրա օրինական ներկայացուցիչը:

4. Այն գործով, որին պետք է մասնակցեր սահմանված կարգով անհայտ բացակայող ճանաչված անձը, որպես նրա ներկայացուցիչ հանդես է գալիս նրա գույքի հավատարմագրային կառավարիչը:

5. Այն գործով, որին պետք է մասնակցեր մահացած կամ սահմանված կարգով մահացած ճանաչված անձի ժառանգը, եթե ժառանգությունը ոչ ոք դեռևս չի ընդունել, որպես ժառանգի ներկայացուցիչ հանդես է գալիս ժառանգական գույքի պահպանման և կառավարման համար նշանակված անձը:

6. Դատարանում իրավաբանական անձանց գործերը վարում են օրենքով և այլ նորմատիվ իրավական ակտերով կամ իրավաբանական անձի կանոնադրությամբ իրավաբանական անձը ներկայացնելու լիազորությամբ օժտված անձինք:

7. Սնանկ ճանաչված կամ լուծարվող իրավաբանական անձանց գործերը վարում են սնանկության ժամանակավոր կառավարիչը, սնանկության կառավարիչը կամ լուծարային հանձնաժողովի լիազորած անդամը:

8. Որպես պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնի ներկայացուցիչ դատարանում ի պաշտոնե հանդես է գալիս այդ մարմնի ղեկավարը կամ նրա տեղակալը:

9. Սույն հոդվածի 4-8-րդ մասերով նախատեսված դեպքերում դատարանում գործերը վարող անձինք հանդիսանում են ի պաշտոնե ներկայացուցիչներ:

10. Օրինական ներկայացուցիչները և ի պաշտոնե ներկայացուցիչներն իրենց հերթին կարող են գործերի վարումը դատարանում լիազորել իրենց կողմից ընտրված մեկ կամ մի քանի ներկայացուցչի:

11. Ներկայացուցչի կատարած դատավարական գործողությունները դատավարության մասնակցի համար նույնքան պարտադիր են, որքան այն դեպքում, երբ դատավարության մասնակիցն ինքը դրանք կատարեր:

Յոդված 23. Ներկայացուցչին վարույթից հեռացնելը

1. Դատարանը կարող է հեռացնել վարույթից կողմի այն ներկայացուցչին, որը փաստաբան կամ օրինական կամ ի պաշտոնե ներկայացուցիչ չէ, եթե գործը քննության նախապատրաստելու փուլում կամ դատաքննության ընթացքում պարզ է դառնում, որ տվյալ անձն ունակ չէ դատարանում ներկայացնելու կողմին:

Յոդված 24. Ներկայացուցչի լիազորությունների ձևակերպումը

1. Ֆիզիկական անձին տրված լիազորագիրը վավերացնում է նոտարը կամ հաստատում է օրենքով նման իրավասություն ունեցող պաշտոնատար անձը: Փաստաբանին լիազորագիրը տրվում է հասարակ գրավոր ձևով և այն վավերացման կամ հաստատման ենթակա չէ:

2. Իրավաբանական անձի անունից լիազորագիրը տալիս է նրա գործադիր մարմնի ղեկավարը կամ կանոնադրությամբ այդ իրավաբանական անձին առանց լիազորագրի ներկայացնելու իրավասություն ունեցող անձը՝ նրա ստորագրությամբ, իսկ կնիքի առկայության դեպքում՝ նաև իրավաբանական անձի կնիքի դրոշմմամբ:

3. Պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնի անունից լիազորագիրը տալիս է նրա ի պաշտոնե ներկայացուցիչը՝ վերջինիս ստորագրությամբ և այդ մարմնի կնիքի դրոշմմամբ:

4. Պաշտոնատար անձի անունից լիազորագիրը տրվում է նրա ստորագրությամբ և համապատասխան մարմնի կնիքով:

5. Սույն հոդվածի 1-4-րդ մասերում նշված անձանց կողմից այդ մասերով սահմանված կարգով տրված լիազորագրով ներկայացուցիչները ստանձնում են լիազորագիրը տված անձի՝ որպես դատավարության մասնակցի բոլոր իրավունքները՝ անկախ դրանց վերաբերյալ լիազորագրում հատուկ նշում կատարված լինելու հանգամանքից, բացառությամբ այն դեպքի, երբ առկա է լիազորագիրը տվող անձի անհամաձայնությունը սույն օրենսգրքով դատավարության մասնակիցներին վերապահված իրավունքներից որևէ մեկով կամ մի քանիսով ներկայացուցչին օժտելու վերաբերյալ: Այդ մասին հատուկ նշվում է ներկայացուցչի լիազորագրում:

6. Դատական նիստին ներկայացուցչի հետ մասնակցող կողմն իրավունք ունի իր ներկայացուցչի լիազորությունները հաստատելու դատարանի առջև՝ բանավոր սահմանելով վերջինիս լիազորությունների ծավալը:

7. Օրինական կամ ի պաշտոնե ներկայացուցչի լիազորությունները հաստատվում են նրա կարգավիճակը հավաստող փաստաթղթով:

ԳԼՈՒԽ 7

ԱՊԱՑՈՒՅՑՆԵՐԸ

Յոդված 25. Ապացույցների հետազոտման առարկան, ապացույցների տեսակները

1. Դատարանը սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով ձեռք բերված ապացույցների հետազոտման և գնահատման միջոցով պարզում է գործի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող բոլոր փաստերը:

2. Ապացույցներ են վկայի ցուցմունքը, փորձագետի եզրակացությունը (ցուցմունքը), գրավոր ապացույցները, իրեղեն ապացույցները:

Յոդված 26. Ապացույցների վերաբերելիությունը և թույլատրելիությունը

1. Վերաբերելի է այն ապացույցը, որն ավելի կամ պակաս հավանական է դարձնում վեճը լուծելու համար էական նշանակություն ունեցող որևէ փաստի գոյությունը, քան այն կլիներ առանց այդ ապացույցի: Ոչ վերաբերելի ապացույցն անթույլատրելի է:

2. Գործի հանգամանքները, որոնք, օրենքի կամ այլ իրավական ակտի համաձայն, պետք է հաստատվեն միայն որոշակի ապացույցներով, չեն կարող հաստատվել այլ ապացույցներով:

3. Օրենքի խախտմամբ ձեռք բերված ապացույցներն ապացուցողական ուժ չունեն և չեն կարող դրվել դատական ակտի հիմքում:

Յոդված 27. Ապացույցների ազատ գնահատումը

1. Դատարանը, անմիջականորեն գնահատելով գործում եղած բոլոր ապացույցները, որոշում է փաստի հաստատված լինելու հարցը՝ բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա հիմնված ներքին համոզմամբ:

2. Դատարանը դատական ակտի մեջ պետք է պատճառաբանի նման համոզմունքի ձևավորումը:

Յոդված 28. Ապացույցներ ներկայացնելու պարտականությունը

1. Կողմը պարտավոր է դատարանին ներկայացնել իր տիրապետման տակ կամ ազդեցության ոլորտում եղած այն բոլոր ապացույցները, որոնցով նա հիմնավորում է իր պահանջները կամ առարկությունները:

2. Վարչական մարմինը պարտավոր է նաև ներկայացնել վարչական վարույթի բոլոր նյութերը, ինչպես նաև իր տիրապետման տակ կամ ազդեցության ոլորտում եղած այն բոլոր ապացույցները, որոնք հիմնավորում են հակառակ կողմի պահանջները կամ առարկությունները:

3. Գործի լուծման համար անհրաժեշտ ապացույցներ ձեռք բերելու նպատակով դատարանն իր նախաձեռնությամբ ձեռնարկում է համարժեք միջոցներ:

4. Ապացույցներ ձեռք բերելու նպատակով դատարանն իրավասու է կայացնելու որոշում՝ առանձին դատական ակտի տեսքով, դրանք պահանջելով դատավարության այն մասնակիցներից, պետական և տեղական ինքնակառավարման այն մարմիններից (դրանց պաշտոնատար անձանցից), ինչպես նաև դատավարությունում չներգրավված ֆիզիկական և իրավաբանական այն անձանցից, որոնց ազդեցության ոլորտում են դրանք կամ պետք է լինեն՝ սահմանելով ժամկետ դրանք դատարան ներկայացնելու համար:

5. Դատարանի պահանջները պարտադիր են կատարման համար նրա սահմանած ժամկետում: Այդ ժամկետում կատարման անհնարինության դեպքում պահանջի հասցեատերը պարտավոր է գրավոր դիմել դատարան՝ հայցելով կատարման նոր ժամկետ կամ հայտնելով որոշման կատարման անհնարինության մասին՝ նշելով անհնարինության պատճառները: Դատարանն իր որոշմամբ կարող է սահմանել նոր ժամկետ կամ վերացնել նախկինում ընդունած որոշումը:

6. Ապացույց պահանջելու մասին դատարանի որոշումը վերջնական է և բողոքարկման ենթակա չէ: Դատարանի որոշումը կամովին չկատարվելու դեպքում ենթակա է կատարման «Դատական ակտերի հարկադիր կատարման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով:

Յոդված 29. Ապացուցման բեռը

1. Եթե բոլոր ապացույցները հետազոտելուց հետո գործի ելքը պայմանավորող որևէ փաստ մնում է չապացուցված, ապա դրա բացասական հետևանքները կրում է այդ փաստի ապացուցման բեռը կրող կողմը:

2. Ապացուցման բեռը կրում է՝

1) վիճարկման հայցով՝ վարչական մարմինը, որն ընդունել է միջամտող վարչական ակտը՝ դրա համար հիմք ծառայած փաստերի մասով:

2) պարտավորեցման հայցով՝ վարչական մարմինը՝ հայցվող վարչական ակտի ընդունումը մերժելու հիմք հանդիսացած փաստերի մասով, և ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձը՝ այն փաստերի մասով, որոնցով հիմնավորվում է իր համար բարենպաստ վարչական ակտի ընդունումը:

3) գործողության կատարման հայցով՝ վարչական մարմինը՝ հայցվող գործողության կատարումը մերժելու կամ անգործություն ցուցաբերելու համար հիմք հանդիսացած փաստերի մասով, և ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձը՝ իր համար բարենպաստ փաստերի մասով:

4) ճանաչման հայցով՝

ա. ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձը՝ որևէ իրավահարաբերության առկայությունը կամ բացակայությունը հաստատող փաստերի մասով,

բ. վարչական մարմինը՝ վարչական ակտի առ ոչինչ լինելը հերքող փաստերի մասով,

գ. վարչական մարմինը՝ այլևս իրավաբանական ուժ չունեցող միջամտող վարչական ակտի, ինչպես նաև որևէ կատարված գործողության կամ թույլ տրված անգործության իրավաչափությունը հիմնավորող փաստերի մասով:

3. Կողմերն իրավունք չունեն ոչնչացնելու կամ թաքցնելու որևէ ապացույց կամ այլ եղանակով խոչընդոտելու դրա հետագոտմանը և գնահատմանը՝ անհնարին կամ դժվարին դարձնելով ապացույցներ ձեռք բերելը: Նման դեպքում դատարանը կարող է ապացուցման բեռը դնել խոչընդոտող կողմի վրա՝ անկախ սույն հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված կանոններից:

Հոդված 30. Ապացուցման կարիք չունեցող փաստերը

1. Հանրահայտ փաստերն ապացուցման կարիք չունեն:

2. Նախկինում քննված քաղաքացիական կամ վարչական գործով դատարանի՝ օրինական ուժի մեջ մտած՝ գործն ըստ էության լուծող դատական ակտով հաստատված փաստերը միևնույն կողմերի մասնակցությամբ սույն օրենսգրքով նախատեսված որևէ գործ քննելիս վերստին ապացուցման կարիք չունեն:

3. Քրեական գործով օրինական ուժի մեջ մտած դատավճիռը սույն օրենսգրքով նախատեսված որևէ գործ քննելիս պարտադիր է դատարանի համար միայն այն փաստերով, որոնցով հաստատված են որոշակի գործողությունների կատարումը և դրանք կատարած անձինք:

4. Ապացուցման կարիք չունեն այն փաստերը, որոնք հակառակ կողմը չի վիճարկում, բացառությամբ այն դեպքի, երբ դատարանը համարում է, որ դրանց ապացուցումն անհրաժեշտ է:

Հոդված 31. Ապացույցների ապահովումը

1. Անձինք, որոնք հիմքեր ունեն կարծելու, որ անհրաժեշտ ապացույցներ ներկայացնելը կարող է դժվար կամ անհնարին դառնալ, իրավունք ունեն դատարանին միջնորդություն ներկայացնելու այդ ապացույցների ապահովման վերաբերյալ:

2. Ապացույցների ապահովման մասին միջնորդության մեջ նշվում են ապահովման կարիք ունեցող ապացույցները և այն փաստերը, որոնց հաստատման համար դրանք անհրաժեշտ են, ինչպես նաև պատճառները, որոնք հիմք են ծառայել դրանք ապահովելու միջնորդությամբ դիմելու համար:

3. Միջնորդությունը քննվում է դատավարության մասնակիցների մասնակցությամբ: Բացառիկ դեպքերում դատարանը կարող է միջնորդությունը քննել առանց դատավարության այն մասնակիցների, որոնց մասնակցությունը կխոչընդոտի ապացույցի ապահովմանը:

4. Միջնորդության քննարկումից հետո դատարանը կայացնում է որոշում՝ առանձին դատական ակտի տեսքով, որում նշում է, թե ինչ ձևով պետք է իրականացվի ապացույցի ապահովումը: Ապացույցների ապահովումը կարող է իրականացվել վկաներին հարցաքննելով, գրավոր կամ իրեղեն ապացույցներ զննելով, փորձաքննություն նշանակելով, գրավոր կամ իրեղեն ապացույցներ առգրավելով:

5. Ապացույցների ապահովումը վկաներին հարցաքննելու, գրավոր կամ իրեղեն ապացույցներ զննելու, փորձաքննություն նշանակելու միջոցով իրականացվում է սույն օրենսգրքի պահանջների պահպանմամբ: Սույն օրենսգրքի 63-րդ հոդվածով սահմանված կարգով պատշաճ ծանուցված (այսուհետ՝ պատշաճ ծանուցում) դատավարության մասնակիցների չներկայանալն արգելք չէ ապացույցների ապահովման համար:

6. Ապացույցների ապահովումը գրավոր կամ իրեղեն ապացույցների առգրավմամբ կատարվում է դատական ակտերի հարկադիր կատարումն ապահովող ծառայության միջոցով, և համապատասխան ապացույցն անհապաղ ներկայացվում է դատարան:

Հոդված 32. Վկայի հրավիրումը

1. Դատարանը վկա հրավիրում է իր նախաձեռնությամբ կամ կողմի միջնորդությամբ: Վկա հրավիրելու վերաբերյալ միջնորդություն ներկայացնելիս նշվում է այն փաստը, որի վերաբերյալ վկան պետք է հարցաքննվի, ինչպես նաև նշվում են վկայի անունը, ազգանունը և հասցեն:

Հոդված 33. Վկայի ցուցմունքը

1. Վկա կարող է լինել յուրաքանչյուր անձ, որին հայտնի է կամ կարող է հայտնի լինել տվյալ գործին վերաբերող որևէ փաստական հանգամանք:

2. Որպես վկա չեն կարող հարցաքննվել՝

1) ներկայացուցիչը կամ փաստաբանը՝ այն փաստերի առնչությամբ, որոնք նրանց հայտնի են դարձել իրենց վստահորդին իրավաբանական ծառայություններ մատուցելիս:

2) Մարդու իրավունքների պաշտպանը՝ գործի այն փաստերի առնչությամբ, որոնք նրան հայտնի են դարձել իր պարտականությունները կատարելիս:

3) դատավորը՝ որևէ գործի լուծման վերաբերյալ քննարկումների և քվեարկությունների առնչությամբ:

4) ձեռնադրված հոգևորական-խոստովանահայրը՝ գործի այն փաստերի մասին, որոնք նրան հայտնի են դարձել խոստովանության ժամանակ:

3. Դատարանում որպես վկա հանդես գալիս առանձին հարցի վերաբերյալ ցուցմունք տալուց հրաժարվելու իրավունք ունեն՝

1) անձինք՝ իրենց կամ իրենց ամուսնու կամ իրենց հետ արյունակցական մինչև 2-րդ աստիճանի կապի մեջ գտնվող անձանց կամ որդեգրողների կամ իրենց որդեգրածների կամ որդեգրողների կամ իրենց որդեգրածների հետ արյունակցական կապի 1-ին աստիճանի մեջ գտնվող անձանց վերաբերյալ:

2) զանգվածային լրատվության միջոցների ներկայացուցիչները՝ գործի փաստերին վերաբերող այն տեղեկությունների առնչությամբ, որոնցով կարող է բացահայտվել այդ տեղեկությունների աղբյուրը:

4. Սույն օրենսգրքի իմաստով՝ անձի հետ արյունակցական կապի 1-ին աստիճանի մեջ են անձի զավակները, ծնողները, քույրերը և եղբայրները: Անձի հետ արյունակցական կապի մինչև 2-րդ աստիճանի մեջ են արյունակցական կապի 1-ին աստիճանի մեջ գտնվող անձինք, ինչպես նաև վերջիններիս հետ արյունակցական կապի 1-ին աստիճանի մեջ գտնվող անձինք:

5. Անձինք, որոնք որևէ ֆիզիկական կամ հոգեկան արատի պատճառով ունակ չեն ճիշտ ընկալելու և վերարտադրելու գործով ապացուցման ենթակա հանգամանքները, չեն կարող հարցաքննվել որպես վկա:

6. Եթե որպես վկա ցուցմունք տալուց հրաժարվելու իրավունքի վերաբերյալ ծագում է վեճ, ապա դատարանը դրա վերաբերյալ որոշում է կայացնում:

7. Վկայի կողմից սուտ ցուցմունք տալը կամ ցուցմունք տալուց հրաժարվելը առաջացնում է քրեական պատասխանատվություն:

Յոթված 34. Դատական նիստին ներկայանալու վկայի պարտականությունը

1. Վկան դատարան է կանչվում դատական ծանուցման համար սույն օրենսգրքով սահմանված կարգին համապատասխան: Ծանուցագրում նշվում են դատարան չներկայանալու իրավական հետևանքները:

2. Վկան պարտավոր է ներկայանալ դատարանի կանչով: Եթե սահմանված կարգով ծանուցված վկան չի ներկայանում դատական նիստին, ապա դատարանը կարող է վկային բերման ենթարկելու որոշում կայացնել՝ նրա վրա դնելով չներկայանալու հետևանքով առաջացած ծախսերը: Միևնույն ժամանակ նրա նկատմամբ կարող է նշանակվել դատական տուգանք՝ սույն օրենսգրքի 101-րդ հոդվածով սահմանված կարգով:

3. Դատական տուգանքի նշանակումը և ծախսերի հատուցման պարտականությունը դնելը, ինչպես նաև բերման ենթարկելու մասին որոշումը վերացվում են, եթե վկան ապացուցում է, որ նա ժամանակին չի ստացել ծանուցումը, կամ նրա բացակայության պատճառը հարգելի է եղել:

Յոթված 35. Վկայի ցուցմունքի հետազոտությունը

1. Մինչև վկային հարցաքննելը դատարանը պարտավոր է պարզել այդ անձին տվյալ գործի որևէ փաստի վերաբերյալ որպես վկա հարցաքննելու՝ սույն օրենսգրքի 33-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված արգելքների բացակայությունը:

2. Յուրաքանչյուր վկա հարցաքննվում է առանձին՝ իրենից հետո հարցաքննության ենթակա մյուս վկաների բացակայությամբ: Դատարանը պետք է ձգտի վկաների հարցաքննությունը կազմակերպել այնպես, որ վկաները հնարավորինս արագ արձակվեն նիստերի դահլիճից: Դատաքննությունը հետաձգելու դեպքում դատարանն իրավունք ունի հարցաքննելու ներկայացած վկաներին, եթե դատական նիստին ներկա են դատավարության մասնակիցները:

3. Վկաները, որոնց ցուցմունքները հակասում են միմյանց, կարող են հարցաքննվել միաժամանակ:

4. Դատարանը նախազգուշացնում է վկային սուտ ցուցմունք տալու կամ ցուցմունք տալուց հրաժարվելու համար նախատեսված քրեական պատասխանատվության մասին: Դատարանը վկայից ստորագրություն է վերցնում նախազգուշացման մասին, որը կցվում է դատական նիստի արձանագրությանը:

5. Դատարանը վկային հայտնում է առանձին հարցերի չպատասխանելու կամ ցուցմունք տալուց հրաժարվելու՝ սույն օրենսգրքի 33-րդ հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված նրա իրավունքի մասին:

6. Բացառիկ դեպքերում որպես վկա կարող է կանչվել տասնվեց տարեկան չդարձած երեխան, որին բացատրվում է դատարանին ցուցմունք տալու և միայն ճշմարտությունը հայտնելու կարևորությունը: Նա չի նախազգուշացվում սուտ ցուցմունք տալու կամ ցուցմունք տալուց հրաժարվելու համար քրեական պատասխանատվության ենթարկվելու մասին: Տասնվեց տարեկան չդարձած երեխայի հարցաքննության ընթացքում դատարանը հետևում է, որ հարցաքննության մեթոդը կամ հարցերը չփոթեցնեն երեխային կամ չենթարկեն նրան անհարկի հոգեբանական ճնշման, և այդ նպատակով կարող է ցանկացած հարց հանել, ընդմիջել կամ դադարեցնել երեխայի հարցաքննությունը: Տասնվեց տարեկան չդարձած երեխայի հարցաքննությանը դատարանի նախաձեռնությամբ կարող է մասնակցել մանկական հոգեբանը կամ երեխայի մանկավարժը:

7. Վկայի հարցաքննությունը սկսվում է նրա անվան, ծննդյան վայրի, զբաղմունքի և բնակության վայրի մասին հարցերով:

8. Վկան ցուցմունք է տալիս դատավարության մասնակիցների և դատարանի հարցերին պատասխանելու ձևով:

9. Վկային առաջինը հարցեր է տալիս այն կողմը, որի միջնորդությամբ հրավիրվել է վկան (ուղիղ հարցաքննություն), ապա մյուս կողմը (խաչաձև հարցաքննություն), իսկ վերջում՝ դատարանը: Եթե վկան հրավիրվել է դատարանի նախաձեռնությամբ, ապա առաջինը հարցեր է տալիս դատարանը, այնուհետև կողմերը՝ ըստ դատարանի սահմանած հերթականության:

10. Վկային կարող են տրվել միայն այնպիսի հարցեր, որոնք ծառայում են գործի փաստերի բացահայտմանը կամ վերաբերում են կոնկրետ գործով նրա ցուցմունքների արժանահավատությանը, ներառյալ՝ մյուս կողմի հետ նրա հարաբերություններին: Այս շրջանակից դուրս տրված հարցերը դատարանը հանում է իր նախաձեռնությամբ կամ կողմի առարկությանը:

11. Ուղղակի հարցաքննության ընթացքում հուշող կամ պատասխանն այլ կերպ ուղղորդող հարցեր չեն թույլատրվում, բացառությամբ եթե դա անհրաժեշտ է վկայի ցուցմունքը հստակեցնելու համար: Դատարանը կարող է հանել ուղղորդող հարցն իր նախաձեռնությամբ կամ կողմի առարկությանը:

12. Վկայի խաչաձև հարցաքննության ընթացքում ուղղորդող հարցերը թույլատրվում են:

13. Դատարանը վկայի ուղղակի կամ խաչաձև հարցաքննության ժամանակ յուրաքանչյուր պահի կարող է նրան հարցեր տալ, որոնք անհրաժեշտ է համարում վկայի ցուցմունքը պարզաբանելու կամ այն հստակեցնելու համար:

14. Վկայի ցուցմունքները ճշգրտելու, հաստատելու կամ դրանց արժանահավատությունը կասկածի տակ դնելու նպատակով վկային կարող են հարցեր տալ նաև նիստերի դահլիճում ներկա, դատարանում արդեն իսկ ցուցմունք տված մյուս վկաները՝ նրանց կամ դատավարության մասնակիցներից որևէ մեկի միջնորդությամբ: Այդ հարցերի առնչությամբ դատարանում արդեն ցուցմունք տված վկաներից դատարանն իրավունք ունի պահանջելու լրացուցիչ ցուցմունքներ:

15. Վկան ցուցմունք տալու ընթացքում դատարանի թույլտվությամբ կարող է օգտվել գրավոր նշումներից, եթե նրա ցուցմունքները կապված են որևէ թվային կամ այլ տվյալների հետ, որոնք դժվար է մտապահել: Գրավոր նշումները ներկայացվում են դատարանին և դատավարության մասնակիցներին ու կցվում են գործին:

16. Անհրաժեշտության դեպքում դատարանը կարող է վերսկսել վկայի հարցաքննությունը: Այդ դեպքում կողմերը հարցերը տալիս են այն հերթականությամբ, որով առաջին անգամ հարցաքննվել է վկան:

17. Կողմի միջնորդությամբ կամ սեփական նախաձեռնությամբ դատարանը կարող է հարցաքննված վկայից պահանջել չլքել դատական նիստերի դահլիճը մինչև դատական նիստի ավարտը՝ չհարցաքննված վկաների հետ հաղորդակցվելու բացառելու, ինչպես նաև նրան հետագայում հարցեր տալու հնարավորությունն ապահովելու նպատակով:

18. Վկայից ցուցմունք վերցնելը կարող է կատարվել նաև վկայի գտնվելու վայրում դատական հանձնարարության միջոցով, եթե՝

1) վկայից տեղում ցուցմունք վերցնելը կնպաստի ճշմարտության բացահայտմանը.

2) վկայի ներկայանալը դատաքննությանը, իր հաղորդելիք տեղեկատվության համատեքստում, նպատակահարմար չէ մեծ հեռավորության պատճառով.

3) վկան հիվանդության, տկարության կամ այլ պատճառով ի վիճակի չէ կամ իրավունք չունի լքելու իր գտնվելու վայրը:

Յոթերորդ 36. Դատավարության մասնակցի՝ որպես վկայի ցուցմունքը

1. Եթե, չնայած ապացույցներ ձեռք բերելու համար ձեռնարկված միջոցներին, ձեռք բերված ապացույցները բավարար չեն համապատասխան դատական ակտը կայացնելու համար, և դատավարության մասնակցին կարող է հայտնի լինել տվյալ գործով պարզելու ենթակա որևէ փաստ, ապա իր նախաձեռնությամբ կամ մյուս կողմի միջնորդությամբ դատարանը կարող է կարգադրել նրան հանդես գալ որպես վկա:

2. Եթե դատավարության մասնակիցը, հղում կատարելով սույն օրենսգրքի 33-րդ հոդվածի 3-րդ մասի վրա, հրաժարվում է ցուցմունք տալ, ապա դատարանը կարող է դա մեկնաբանել ի վնաս նրա, եթե ապացուցման ենթակա փաստը, որի վերաբերյալ անհրաժեշտ էր նրա ցուցմունքը, մտում է չապացուցված:

3. Որպես վկա հանդես եկող դատավարության մասնակիցն իրավունք ունի ներկա լինելու նիստին, որի ընթացքում հարցաքննվում են մյուս վկաները:

Յոթերորդ 37. Փորձաքննություն նշանակելը

1. Գործի քննության ժամանակ ծագող հատուկ գիտելիքներ պահանջող հարցերի պարզաբանման նպատակով դատարանը կարող է կողմի (կողմերի) միջնորդությամբ կամ իր նախաձեռնությամբ փորձաքննություն նշանակել, որը կարող է հանձնարարվել կա՛մ մասնագիտացված փորձագիտական հաստատությանը, կա՛մ փորձագետին:

2. Դատարանի նշանակած փորձաքննության հետ կապված ծախսերը կատարվում են դատական ծախսերի հաշվին:

3. Դատավարության մասնակիցներն իրավունք ունեն դատարանին առաջադրելու հարցեր, որոնք պետք է պարզաբանվեն փորձաքննության ընթացքում, ինչպես նաև նշելու այն մասնագիտացված փորձագիտական հաստատությունը կամ այն փորձագետին, որին դատարանը կարող է հանձնարարել փորձաքննության կատարումը:

4. Փորձաքննություն նշանակելու մասին դատարանը կայացնում է որոշում, որով սահմանվում են հարցերի ցանկը և բովանդակությունը:

5. Փորձագետ նշանակելու մասին դատարանը կայացնում է որոշում, որում նշում է դատարանի անվանումը, փորձաքննություն նշանակելու ամսաթիվը, գործի անվանումը, փորձագետին առաջադրվող հարցերը, փորձագետի անունը, ազգանունը կամ մասնագիտացված փորձագիտական հաստատության անվանումը, որին հանձնարարվում է փորձաքննության կատարումը, փորձագետին տրամադրված նյութերը (փաստաթղթերը), անհրաժեշտության դեպքում՝ դրանց հետ վարվելու պայմանները:

6. Դատարանը նախազգուշացնում է փորձագետին՝ ակնհայտ կեղծ եզրակացություն տալու համար քրեական պատասխանատվության մասին: Դատարանը փորձագետից ստորագրություն է վերցնում նախազգուշացման մասին, որը կցվում է դատական նիստի արձանագրությանը:

7. Դատավարության մասնակիցը կարող է միջնորդել դատարանին նշանակելու փորձաքննություն և այն հանձնարարելու իր կողմից ընտրված փորձագիտական հաստատությանը կամ փորձագետին՝ իր միջոցների հաշվին:

Յոթերորդ 38. Դատավարության մասնակիցների մասնակցությունը փորձաքննությանը

1. Դատավարության մասնակիցներն իրավունք ունեն ներկա լինելու փորձաքննությանը, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ նրանց ներկայությունը կարող է խանգարել փորձագետի բնականոն աշխատանքին: Այդ դեպքում դատարանը որոշում է կայացնում նրանց մասնակցությունը փորձաքննությանը կամ դրա առանձին փուլերին արգելելու վերաբերյալ:

Յոթերորդ 39. Փորձաքննության անցկացման կարգը

1. Փորձաքննությունն անցկացնում են մասնագիտացված փորձագիտական հաստատությունների աշխատակիցները կամ դատարանի որոշմամբ որպես փորձագետ նշանակված այլ մասնագետներ:

2. Դատարանը կարող է նշանակել միևնույն կամ տարբեր մասնագիտություններ ունեցող մեկից ավելի փորձագետների: Փորձագետներն իրավունք ունեն խորհրդակցելու միմյանց հետ և ընդհանուր հետևությունների գալու դեպքում՝ տալու միասնական եզրակացություն: Այն փորձագետները, որոնք համաձայն չեն միասնական եզրակացությանը, ներկայացնում են առանձին եզրակացություն:

3. Դատարանը, ելնելով գործի քննության շահերից, իր նախաձեռնությամբ, ինչպես նաև դատավարության մասնակիցների միջնորդությամբ կարող է արգելել փորձագետների շփումը միմյանց հետ և նրանց կողմից միասնական եզրակացություն ներկայացնելը:

4. Փորձաքննությունն անցկացվում է դատարանում կամ դատարանից դուրս՝ կախված փորձաքննության բնույթից և հետազոտվող նյութերի (փաստաթղթերի)՝ դատարան բերելու հնարավորությունից:

5. Եթե փորձագետ է նշանակվել փորձագիտական հաստատությունում տվյալ տեսակի փորձաքննություններ կատարելու համար նշանակված անձը, ապա նա պարտավոր է կատարել պահանջվող փորձաքննությունը: Փորձագետը պարտավոր է առաջնահերթ պարզել հանձնարարված փորձաքննության՝ իր մասնագիտական ոլորտին պատկանելու հարցը և այն առանց լրացուցիչ փորձագետների ներգրավման կատարելու հնարավորությունը:

6. Սույն հոդվածի 5-րդ մասում նշված հիմքերով փորձաքննություն կատարելու անհնարինության դեպքում փորձագետը պարտավոր է այդ մասին անհապաղ տեղեկացնել դատարանին: Փորձագետն իրեն հանձնարարված փորձաքննությունը չի կարող վերահանձնարարել այլ անձի: Եթե փորձագետին փորձաքննություն իրականացնելիս օգնություն է ցուցաբերում այլ անձ, բացառությամբ երկրորդական բնույթի օժանդակ գործառույթներ իրականացնող անձանց, փորձագետը պարտավոր է դատարանին հայտնել նրա անունը և նրա իրականացրած աշխատանքի ծավալը:

7. Եթե փորձաքննությունն անցկացնում է մասնագիտացված փորձագիտական հաստատությունը, ապա դրա համար պատասխանատու են փորձագիտական եզրակացություն տված այն անձինք, որոնց տվյալ հաստատությունում հանձնարարվել է կատարել փորձաքննություն:

Յոթերորդ 40. Փորձագետի եզրակացությունը

1. Փորձագետի եզրակացությունը կազմվում է գրավոր: Այն բովանդակում է՝

- 1) նշում է հետազոտության կատարման վայրի և ժամանակի մասին.
- 2) նշում է կիրառված մեթոդների մասին.
- 3) կատարված հետազոտությունների մանրամասն նկարագրությունը.
- 4) հետազոտություններից արված հետևությունները.
- 5) առաջադրված հարցերի հիմնավորված պատասխանները:

2. Եթե փորձագետը փորձաքննություն կատարելիս պարզում է գործի համար նշանակություն ունեցող այնպիսի հանգամանքներ, որոնց կապակցությամբ նրան հարցեր չեն առաջադրվել, ապա նա իրավունք ունի այդ հանգամանքների վերաբերյալ հետևություններն արտացոլելու իր եզրակացությունում:

3. Փորձագետի եզրակացությունը հրապարակվում է, հետազոտվում դատական նիստում և գնահատվում մյուս ապացույցների հետ:

4. Դատարանը կարող է որոշում կայացնել գրավոր եզրակացություն ներկայացրած փորձագետին դրա վերաբերյալ ցուցմունք տալու նպատակով դատարան հրավիրելու վերաբերյալ, եթե դա անհրաժեշտ է գործի առանձին հանգամանքներ պարզելու համար: Փորձագետի ցուցմունք տալու նկատմամբ կիրառվում են վկայի ցուցմունք տալուն վերաբերող կանոնները:

5. Դատավարության մասնակիցներն իրավունք ունեն փորձագետներին հարցեր տալու նրանց վարկաբանությունը պարզելու համար:

6. Փորձագիտական եզրակացության պարզ կամ ամբողջական չլինելու դեպքերում դատարանը կարող է նշանակել լրացուցիչ փորձաքննություն՝ դրա կատարումը հանձնարարելով միևնույն կամ մեկ այլ փորձագետի (մասնագիտացված փորձագիտական հաստատության):

7. Եթե դատարանը կասկածներ ունի փորձագիտական եզրակացության արժանահավատության կամ հիմնավորվածության վերաբերյալ, կամ առկա են հակասություններ մի քանի փորձագետների եզրակացություններում, ապա դատարանը միևնույն հարցերի վերաբերյալ կարող է նշանակել կրկնակի փորձաքննություն, որի կատարումը հանձնարարվում է մեկ այլ փորձագետի (փորձագետների, մասնագիտացված փորձագիտական հաստատության):

8. Լրացուցիչ կամ կրկնակի փորձաքննությունը նշանակվում է դատարանի որոշմամբ, որում շարադրվում են նաև դատարանի պատճառաբանությունները՝ նախկինում ներկայացված փորձագիտական եզրակացությունների հետ նրա անհամաձայնության վերաբերյալ:

Յոթված 41. Գրավոր ապացույց թույլատրելու վերաբերյալ միջնորդությունը

1. Գրավոր ապացույց թույլատրելու վերաբերյալ միջնորդությունն արվում է ապացույցի ներկայացմամբ և այն փաստի մատնանշումով, որը կողմը ցանկանում է ապացուցել:

Յոթված 42. Գրավոր ապացույցը

1. Գրավոր ապացույցներ են գործի լուծման համար նշանակություն ունեցող փաստերի մասին տեղեկություններ պարունակող իրավական ակտերը, տեղեկանքները, գործարար և մասնավոր թղթակցությունը և այլ գրավոր նյութեր (փաստաթղթեր):

2. Գրավոր ապացույցներ են նաև էլեկտրոնային կամ կապի այլ միջոցով ստացված նյութերը, եթե առկա է հաղորդակցության իսկությունն ապացուցելու հնարավորություն:

3. Գրավոր ապացույցները ներկայացվում են բնօրինակով կամ պատճենի ձևով:

4. Դատարանը, իր նախաձեռնությամբ կամ դատավարության մասնակցի միջնորդությամբ, կարող է պատճենի ձևով գրավոր ապացույց ներկայացրած դատավարության մասնակցից պահանջել պատշաճ վավերացված պատճենը ներկայացնել: Պատշաճ վավերացված պատճենը չներկայացնելու դեպքում դատարանը տվյալ ապացույցը կարող է հանել հետազոտման ենթակա ապացույցների շարքից:

5. Էլեկտրոնային կամ կապի այլ միջոցով ստացված նյութը ներկայացվում է թղթային կրիչով:

6. Եթե քննվող գործին վերաբերում է փաստաթղթի միայն մեկ մասը, ապա կարող է ներկայացվել դրա քաղվածքը: Դատարանը, իր նախաձեռնությամբ կամ դատավարության մասնակցի միջնորդությամբ, կարող է քաղվածքը որպես գրավոր ապացույց ներկայացրած դատավարության մասնակցից պահանջել ամբողջական փաստաթուղթը ներկայացնել: Ամբողջական փաստաթուղթը չներկայացնելու դեպքում դատարանը տվյալ ապացույցը կարող է հանել հետազոտման ենթակա ապացույցների շարքից:

7. Փաստաթղթերի բնօրինակները պարտադիր ներկայացվում են այն դեպքում, երբ համապատասխան փաստերը, օրենքներին կամ նորմատիվ իրավական այլ ակտերին համապատասխան, կարող են հաստատվել միայն բնօրինակով: Բնօրինակը չներկայացվելու դեպքում դատարանը, իր նախաձեռնությամբ կամ դատավարության մասնակցի միջնորդությամբ, տվյալ ապացույցը կարող է հանել հետազոտման ենթակա ապացույցների շարքից:

8. Դատարանը, իր նախաձեռնությամբ կամ դատավարության մասնակցի միջնորդությամբ, կարող է օտարալեզու գրավոր ապացույց ներկայացրած դատավարության մասնակցից պահանջել գրավոր ապացույցը ներկայացնել օրենքով սահմանված կարգով վավերացված հայերեն թարգմանությամբ: Նման թարգմանություն չներկայացնելու դեպքում դատարանը տվյալ ապացույցը կարող է հանել հետազոտման ենթակա ապացույցների շարքից:

9. Դատարանը վերադարձնում է գործում առկա փաստաթղթերի բնօրինակները՝ դրանք ներկայացրած անձանց միջնորդությամբ, եթե համարում է, որ դրանք դատաքննության համար այլևս անհրաժեշտ չեն: Այդ դեպքում գործին կցվում է փաստաթղթի բնօրինակի՝ դատարանի կնիքով վավերացված պատճենը կամ քաղվածքը:

Յոթված 43. Հակառակ կողմի կամ դատավարության մասնակցից չհանդիսացող այլ անձի տիրապետության ներքո գտնվող գրավոր ապացույց ներկայացնելը

1. Եթե կողմի պնդմամբ գրավոր ապացույցը հակառակ կողմի կամ դատավարության մասնակցից չհանդիսացող այլ անձի տիրապետության ներքո է, ապա կողմը միջնորդում է դատարանին՝ կարգադրելու ապացույց տիրապետող անձին ներկայացնելու գրավոր ապացույցը: Միջնորդության մեջ մատնանշվում է այն փաստը, որի ապացուցման համար պահանջվում է գրավոր ապացույցը:

2. Միջնորդող կողմը պարտավոր է իր միջնորդությանը կցել այն փաստաթղթի պատճենը, որը պետք է ներկայացնի ապացույցը տիրապետող անձը, իսկ եթե դա հնարավոր չէ, ապա հնարավորինս ճշգրիտ և լրիվ հաղորդել այդ փաստաթղթի բովանդակությունը: Միաժամանակ միջնորդող կողմը պետք է մատնանշի այնպիսի հանգամանքներ, որոնք վկայում են ապացույցը ենթադրաբար տիրապետող անձի կողմից այն տիրապետելու հավանականության մասին:

3. Գրավոր ապացույց չի կարող պահանջվել՝

1) ներկայացուցիչներից կամ փաստաբաններից, եթե գրավոր ապացույցները ստեղծվել կամ ձեռք են բերվել իրենց վստահորդին իրավաբանական ծառայություններ մատուցելիս:

2) եթե միջնորդությունը բովանդակում է անվանական վիճակագրական տեղեկատվություն:

3) եթե միջնորդությունը վերաբերում է կտակի գաղտնիությանը:

4. Միջնորդությունը քննվում է ապացույցը ենթադրաբար տիրապետող անձի ներկայությամբ: Վերջինս, եթե դատավարության մասնակից չէ, հրավիրվում է որպես վկա: Նրա չներկայանալը արգելք չէ միջնորդությունը քննելու համար: Եթե ապացույցը տիրապետող անձը հերքում է ապացույցն իր տիրապետության ներքո լինելու փաստը, ապա դատարանը կարող է կարգադրել այդ անձին ցուցմունք տալ՝ վկայի ցուցմունքի համար սահմանված կարգով:

5. Եթե ապացույցը տիրապետող հակառակ կողմը չի կատարում ապացույցը ներկայացնելու վերաբերյալ դատարանի կարգադրությունը, ապա միջնորդող կողմի ներկայացրած փաստաթղթի չվավերացված պատճենը կարող է համարվել հավաստի: Այն դեպքերում, երբ միջնորդող կողմը պատճենը չի ներկայացրել, նրա ցուցմունքում արված անդունդները փաստաթղթի բովանդակության մասին կարող են համարվել հավաստի:

Յոթերորդ 44. Գրավոր ապացույցի իսկությունը

1. Գրավոր փաստաթղթի իսկության վերաբերյալ հիմնավոր կասկածի դեպքում ապացույց ներկայացնողը պետք է ապացուցի դրա իսկական լինելը, բացառությամբ սույն հոդվածի 2-րդ մասով նախատեսված դեպքերի: Գրավոր փաստաթղթի իսկությունն ապացուցելու պարտականությունը կրող կողմն իրավունք ունի միջնորդելու հանել այդ ապացույցն ապացույցների շարքից, եթե դրա իսկությունը վիճարկող կողմը չի առարկում:

2. Հայաստանի Հանրապետության կամ օտարերկրյա պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինների կողմից տրված կամ վավերացված փաստաթղթի, ինչպես նաև կողմերի միջև ստորագրված երկկողմ փաստաթղթերի իսկության վերաբերյալ հիմնավոր կասկածի դեպքում փաստաթղթի ոչ իսկական լինելը պետք է ապացուցի դրա իսկությունը վիճարկող կողմը:

3. Փաստաթղթի իսկությունը կարող է ստուգվել նաև դատարանի նախաձեռնությամբ:

4. Եթե դատարանը հանգում է այն համոզման, որ փաստաթուղթը իսկական չէ, ապա այն հանում է ապացույցների շարքից:

Յոթերորդ 45. Գրավոր ապացույցի հետազոտումը

1. Գրավոր ապացույցի բովանդակությունը հետազոտվում է դատական նիստում: Դրանից հետո կողմերը կարող են բացատրություններ տալ այդ ապացույցի վերաբերյալ:

2. Գրավոր ապացույցներն անհրաժեշտության դեպքում կարող են տրամադրվել նաև վկաներին և փորձագետներին:

Յոթերորդ 46. Իրեղեն ապացույց թույլատրելու վերաբերյալ միջնորդությունը

1. Իրեղեն ապացույց թույլատրելու վերաբերյալ միջնորդությունը արվում է այն փաստի մատնանշմամբ, որը կողմը ցանկանում է ապացուցել, և իրեղեն ապացույցի նույնացման տվյալներով: Միջնորդությանը կարող են կցվել իրեղեն ապացույցի պատճենը, լուսանկարը կամ տեսագրությունը:

Յոթերորդ 47. Իրեղեն ապացույցը և դրա հետազոտումը

1. Իրեղեն ապացույցներ են կյուբական աշխարհի այն օբյեկտները, որոնք իրենց առկայությամբ, դրությամբ, արտաքին տեսքով, ներքին հատկություններով, գտնվելու վայրով կամ այլ հատկանիշներով կարող են գործի լուծման համար նշանակություն ունեցող փաստերի հաստատման միջոց դառնալ:

2. Իրեղեն ապացույցներ են նաև լուսանկարները (լուսաժապավենները), ձայնագրություններն ու տեսագրությունները: Եթե անձի լուսանկարում կամ նրա ձայնագրում կամ տեսագրումն իրականացվել են առանց այդ անձի համաձայնության կամ գիտության, ապացույցը թույլատրելի է միայն այն դեպքում, երբ օրենքը թույլատրում է տվյալ լուսանկարում, ձայնագրում կամ տեսագրումն առանց անձի համաձայնության:

3. Ապացույց ներկայացնելու վերաբերյալ միջնորդությունն արած դատավարության մասնակիցը իրեղեն ապացույցները ներկայացնում է դատաքննության ժամանակ հետազոտման համար, եթե դատարանն այլ բան չի որոշել:

4. Եթե իրեղեն ապացույցը հակառակ կողմի կամ դատավարության մասնակից չհանդիսացող այլ անձի տիրապետության ներքո է, ապա այն կարող է պահանջվել սույն օրենսգրքի 28-րդ և 43-րդ հոդվածներով սահմանված կարգով:

5. Դատարանը վերադարձնում է գործում առկա իրեղեն ապացույցները՝ դրանք ներկայացրած անձանց միջնորդությամբ, եթե առկա է, որ դրանք դատաքննության համար այլևս անհրաժեշտ չեն: Իրեղեն ապացույցներն ամեն դեպքում վերադարձվում են դրանք ներկայացրած անձանց գործի քննության ավարտից հետո՝ անհապաղ, իսկ գործում դատարանի որոշմամբ թողնվում են իրեղեն ապացույցի պատճենը, լուսանկարը կամ տեսագրությունը, եթե դա անհրաժեշտ է վերադաս առյալում տվյալ ապացույցի գնահատումը ստուգելու համար:

6. Իրեղեն ապացույցները հետազոտվում են զննման միջոցով:

Հոդված 48. Չննումը

1. Չննումը կատարվում է անձանց, առարկաների կամ տեղանքի՝ տվյալ գործի քննության և լուծման համար նշանակություն ունեցող արտաքին (զգայարանների վրա ներգործելու ունակ) հատկանիշները հետազոտելու և բացահայտելու նպատակով՝ զննման օբյեկտը դատավորի նկարագրելու միջոցով: Անհրաժեշտության դեպքում զննմանը կարող են ներգրավվել նաև փորձագետներ և վկաներ:

2. Չննումը, որպես կանոն, կատարվում է դատարանում: Եթե զննման օբյեկտը հնարավոր չէ տեղաշարժել, կամ դրա տեղափոխումը դատարան կապված է անհամաչափ դժվարությունների կամ ծախսերի հետ, ապա զննումը դատարանը կատարում է տեղում:

3. Չննումը տեղում կատարելիս պահպանվում է դատական նիստի համար սույն օրենսգրքով սահմանված կարգը: Չննումը տեղում կատարելիս զննման ժամանակի և վայրի մասին դատավարության մասնակիցները ծանուցվում են, սակայն նրանց չներկայանալն արգելք չէ զննումը կատարելու համար:

4. Չննման արդյունքները դատավորի խոսքից բառացի արձանագրվում են: Արձանագրությանը կարող են կցվել զննման ժամանակ կազմված կամ ստուգված պլաններ, գծագրեր, լուսանկարներ, փաստաթղթերի պատճեններ, զննման ժամանակ կատարված լուսանկարներ կամ տեսագրություններ, ինչպես նաև փորձագետի գրավոր եզրակացություն: Չննման ժամանակ դատավարության մասնակիցներն իրավունք ունեն պահանջելու զննման արձանագրության մեջ ներառել իրենց դիտողությունները: Չննման արձանագրությունը գրավոր ապացույց է:

5. Եթե զննումը կատարել է նոտարը՝ «Նոտարիատի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով, ապա դատավարության մասնակիցներն իրավունք ունեն հարցաքննելու նոտարին դատական նիստում: Նոտարը հարցաքննվում է վկայի համար սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով:

ԳԼՈՒԽ 8

ԴԱՏԱԿԱՆ ՀԱՆՁՆԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Հոդված 49. Վարչական դատարանի հանձնարարությունը

1. Գործը քննող վարչական դատարանը Հայաստանի Հանրապետության մեկ այլ մարզի տարածքում ապացույցներ ձեռք բերելու անհրաժեշտության դեպքում իրավունք ունի հանձնարարելու համապատասխան նստավայրի վարչական դատարանին՝ կատարելու որոշակի դատավարական գործողություններ, եթե դա առավել արդյունավետ կդարձնի գործի քննությունը:

2. Հանձնարարության մասին որոշման մեջ համառոտ շարադրվում է քննվող գործի էությունը, նշվում են ապացուցման ենթակա փաստերը և այն ապացույցները, որոնք պետք է ձեռք բերի հանձնարարություն կատարող դատարանը:

3. Հանձնարարությունը պարտադիր է հանձնարարությունը ստացած դատարանի համար և պետք է կատարվի այն ստանալու օրվանից հետո՝ երկշաբաթյա ժամկետում:

4. Հանձնարարությունը կատարվում է դատական նիստում՝ սույն օրենսգրքով սահմանված կանոններով:

5. Հանձնարարությունը կատարելու մասին կայացվում է որոշում, որը բոլոր կյուրթերի հետ անհապաղ ուղարկվում է գործը քննող դատարան:

Հոդված 50. Սահմանադրական դատարանի հանձնարարությունը

1. Սահմանադրական դատարանը «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 73-րդ և 74-րդ հոդվածներով նախատեսված գործերով կարող է անհրաժեշտ ապացույցներ ձեռք բերելը հանձնարարել վարչական դատարանին:

2. Սահմանադրական դատարանի հանձնարարության մեջ շարադրվում է քննվող գործի էությունը, նշվում են պարզաբանման ենթակա հանգամանքները և այն ապացույցները, որոնք պետք է ձեռք բերի վարչական դատարանը:

3. Սահմանադրական դատարանի հանձնարարությունը կատարվում է դրանով սահմանված ժամկետում:

4. Սահմանադրական դատարանի հանձնարարության կատարումը դրանով սահմանված ժամկետում կատարելու անհնարինության դեպքում վարչական դատարանը պարտավոր է ոչ ուշ, քան հանձնարարության կատարման ժամկետը լրանալուց երեք օր առաջ սահմանադրական դատարանին գրավոր իրազեկել այդ մասին: Սահմանադրական դատարանի կողմից հանձնարարության կատարման ժամկետը չերկարաձգելու կամ հանձնարարությունը մեկ այլ մարմնին չվերահասցեագրելու դեպքում ուժի մեջ է մտնում սահմանադրական դատարանի արդեն իսկ սահմանած ժամկետը:

5. Սահմանադրական դատարանի հանձնարարության հիման վրա ապացույցները ձեռք են բերվում «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով ապացույցներ ձեռք բերելու համար սահմանված կանոններին համապատասխան:

6. Սահմանադրական դատարանի հանձնարարությունը կատարելու մասին վարչական դատարանը կայացնում է որոշում, որը ձեռք բերված ապացույցների հետ անհապաղ ուղարկում է սահմանադրական դատարան:

ԳԼՈՒԽ 9

ԴԱՏԱՎԱՐԱԿԱՆ ԺԱՄԿԵՏՆԵՐԸ

Յօդված 51. Դատավարական ժամկետների սահմանումը և հաշվարկը

1. Դատավարական գործողությունները կատարվում են սույն օրենսգրքով, այլ օրենքներով սահմանված դատավարական ժամկետներում, իսկ դրանց սահմանված չլինելու դեպքում՝ դատարանի սահմանած ժամկետներում:
2. Դատավարական գործողությունների կատարման ժամկետները որոշվում են օրացուցային տարով, ամսով, ամսաթվով՝ անխուսափելիորեն վրա հասնող իրադարձության մատնանշմամբ կամ ժամանակահատվածով, որի ընթացքում գործողությունը կարող է կատարվել:
3. Դատավարական ժամկետները հաշվարկվում են տարիներով, ամիսներով, շաբաթներով և օրերով: Օրերով հաշվարկվող ժամկետներում չեն ներառվում օրերով նախատեսված ոչ աշխատանքային օրերը:
4. Տարիներով, ամիսներով, շաբաթներով կամ օրերով հաշվարկվող դատավարական ժամկետների ընթացքն սկսվում է այն օրացուցային տարվա, ամսվա, շաբաթվա, ամսաթվի հաջորդ օրվանից, որով որոշված է այդ ժամկետի սկիզբը:

Յօդված 52. Դատավարական ժամկետների ավարտը

1. Տարիներով հաշվարկվող դատավարական ժամկետը լրանում է սահմանված ժամկետի վերջին տարվա համապատասխան ամսին և ամսաթվին:
2. Ամիսներով հաշվարկվող դատավարական ժամկետը լրանում է սահմանված ժամկետի վերջին ամսվա համապատասխան օրը: Եթե ժամկետի վերջը համընկնում է համապատասխան ամսաթվի չունեցող ամսվան, ապա դատավարական ժամկետը լրանում է այդ ամսվա վերջին օրը:
3. Շաբաթներով հաշվարկվող դատավարական ժամկետը լրանում է սահմանված ժամկետի վերջին շաբաթվա համապատասխան օրը:
4. Օրերով հաշվարկվող դատավարական ժամկետը լրանում է այդ ժամկետի վերջին օրը:
5. Այն դեպքերում, երբ դատավարական ժամկետի վերջին օրն օրենքով նախատեսված ոչ աշխատանքային օր է, ապա ժամկետի ավարտման օրը դրան հաջորդող աշխատանքային օրն է:
6. Եթե հայցադիմումը, բողոքը, այլ փաստաթղթերը կամ դրամական միջոցները հանձնվել են փոստին, փոխանցվել կամ ներկայացվել են համապատասխան մարմնին կամ դրանք ընդունելու լիազորություն ունեցող անձին մինչև դատավարական ժամկետի վերջին օրվա ժամը քսանչորսը, ապա ժամկետը չի համարվում բաց թողնված:
7. Եթե դատավարական գործողությունը պետք է կատարվի դատարանում կամ կազմակերպությունում, ապա դատավարական ժամկետը լրանում է այն ժամին, երբ դատարանում կամ կազմակերպությունում սահմանված կանոններով ավարտվում է աշխատանքային օրը:

Յօդված 53. Դատավարական ժամկետների կասեցումը

1. Չլրացած բոլոր դատավարական ժամկետների ընթացքը կասեցվում է գործի վարույթը կասեցնելու հետ միաժամանակ:
2. Գործի վարույթը վերսկսելու օրվանից դատավարական ժամկետների ընթացքը շարունակվում է:

Յօդված 54. Դատավարական ժամկետները բաց թողնելը և վերականգնելը

1. Դատավարական ժամկետների ավարտից հետո դատավարության մասնակիցները կորցնում են այդ ժամկետներով պայմանավորված գործողություններ կատարելու իրավունքը:
2. Դատավարական ժամկետների ավարտից հետո ներկայացված հայցադիմումների ընդունումը մերժվում է սույն օրենսգրքի 80-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի հիմքով, եթե բաց թողնված դատավարական ժամկետները վարչական դատարանի որոշմամբ չեն վերականգնվում: Դատավարական ժամկետների ավարտից հետո ներկայացված այլ փաստաթղթերը վարչական դատարանի որոշմամբ վերադարձվում են դրանք ներկայացրած անձանց, եթե բացակայում է բաց թողնված դատավարական ժամկետներով պայմանավորված գործողություններ կատարելու իրավունքը վերականգնելու մասին միջնորդությունը: Նման միջնորդությունը բավարարվում է, եթե վարչական դատարանը համարում է, որ անձը ժամկետը բաց է թողել հարգելի պատճառով:
3. Բաց թողնված դատավարական ժամկետը վերականգնելու վերաբերյալ միջնորդությունը ներկայացվում է այն դատարան, որտեղ պետք է կատարվի դատավարական գործողությունը: Միջնորդության ներկայացման հետ միաժամանակ, եթե դա հնարավոր է, կատարվում են անհրաժեշտ դատավարական գործողությունները (դիմումի, բողոքի, փաստաթղթերի ներկայացում և այլն), որոնց կատարման ժամկետը բաց է թողնվել:
4. Բաց թողնված դատավարական ժամկետը վերականգնելու վերաբերյալ միջնորդությունը քննվում է դատարանում այն ստացվելու օրվանից հետո՝ մեկշաբաթյա ժամկետում՝ առանց դատավարության մասնակիցների ծանուցման, եթե սույն օրենսգրքով այլ բան նախատեսված չէ:
5. Բաց թողնված դատավարական ժամկետը վերականգնելու մասին դատարանը կայացնում է որոշում և հետագայում այդ մասին նշում է գործն ըստ էության լուծող դատական ակտում: Դատարանը բաց թողնված ժամկետը վերականգնելու հետ միաժամանակ կարող է սահմանել իրավունքի իրականացման համար նոր

դատավարական ժամկետ, որը չի կարող գերազանցել օրենքով սահմանված ժամկետը: Որոշման պատճենը ուղարկվում է կողմերին ոչ ուշ, քան որոշման կայացման հաջորդ օրը:

6. Բաց թողնված դատավարական ժամկետի վերականգնումը մերժելու մասին դատարանը կայացնում է որոշում:

7. Որոշման պատճենն ուղարկվում է կողմերին ոչ ուշ, քան որոշման կայացման հաջորդ օրը:

Հոդված 55. Դատավարական ժամկետները երկարաձգելը

1. Դատարանի նշանակած՝ չավարտված դատավարական ժամկետները կարող է երկարաձգել սույն դատարանը՝ դատավարության մասնակցի միջնորդությամբ՝ սույն օրենսգրքի 54-րդ հոդվածով սահմանված կարգով:

ԳԼՈՒԽ 10

ԴԱՏԱԿԱՆ ԾԱԽՍԵՐԸ

Հոդված 56. Դատական ծախսերի կազմը

1. Դատական ծախսերը կազմված են պետական տուրքից և գործի քննության հետ կապված այլ ծախսերից:

Հոդված 57. Պետական տուրքը

1. Պետական տուրքի չափի, դրա վճարումից ազատելու, պետական տուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետելու և դրա չափը նվազեցնելու հետ կապված հարաբերությունները կարգավորվում են «Պետական տուրքի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով:

Հոդված 58. Գործի քննության հետ կապված այլ ծախսեր

1. Գործի քննության հետ կապված այլ ծախսերն են՝
- 1) վկաներին, փորձագետներին, թարգմանիչներին վճարվելիք գումարները.
 - 2) կողմերի՝ գործի քննության վայր ժամանելու, ինչպես նաև նրանց՝ դատարան ներկայանալու կապակցությամբ շինությունների վարձակալման հետ կապված ծախսերը.
 - 3) դատավարության մասնակիցների ներկայացուցիչների վճարները.
 - 4) զննում, ներառյալ՝ տեղազննություն կատարելու ծախսերը.
 - 5) դատավարության մասնակիցների փոստային ծախսերը.
 - 6) դատարանի պահանջները և դատական հանձնարարությունները կատարելու հետ կապված ծախսերը.
 - 7) սույն օրենսգրքի 47-րդ հոդվածին համապատասխան՝ իրեղեն ապացույցների պահպանման ծախսերը.
 - 8) դատարանի կողմից անհրաժեշտ ճանաչված այլ ծախսեր:

Հոդված 59. Վկաներին, փորձագետներին, ներկայացուցիչներին և թարգմանիչներին վճարվելիք գումարները

1. Վկաների, փորձագետների և թարգմանիչների՝ դատարան ներկայանալու ճանապարհածախսը հատուցվում է: Նրանց վճարվում է նաև օրապահիկ և գիշերավարձ: Բնակության վայրից մինչև 30 կիլոմետր հեռավորությամբ այլ վայր մեկնելու կամ, անկախ հեռավորությունից, բնակության վայրից մեկնելու և սույն օրը վերադառնալու դեպքում հատուցվում է միայն ճանապարհածախսը:

2. Չգբաղված անձանց վճարվում է հատուցում՝ ժամանակի կորստի համար՝ ելնելով ժամանակի փաստացի կորստի և օրենքով սահմանված նվազագույն աշխատավարձի չափերից, իսկ գբաղված անձանց հատուցումը վճարվում է Հայաստանի Հանրապետության աշխատանքային օրենսգրքով սահմանված կարգով և չափով:

3. Փորձագետները և թարգմանիչները դատարանի հանձնարարականները կատարելու համար վարձատրվում են, եթե այդ գործողությունները (աշխատանքը) չեն ներառվում պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնում նրանց ծառայողական պարտականությունների շրջանակի մեջ: Հակառակ դեպքում նրանք չեն վարձատրվում, սակայն նրանց աշխատավարձն աշխատանքի վայրում պահպանվում է դատավարությունում ներգրավվելու հետ կապված նրանց բացակայության ամբողջ ժամանակահատվածում:

4. Վճարվելիք գումարների չափը որոշում է դատարանը՝ կողմերի հետ խորհրդակցելով, փորձագետների և թարգմանիչների նախնական համաձայնությամբ:

5. Վկաներին, փորձագետներին և թարգմանիչներին վճարումը կատարում է Հայաստանի Հանրապետության դատական դեպարտամենտը՝ նրանց կողմից իրենց պարտականությունների կատարման ավարտից հետո՝ գործը քննած դատարանի ուղարկած վճարումը կատարելու մասին գրության հիման վրա:

6. Դատարանը վկաների, թարգմանիչների, փորձագետների կողմից իրենց պարտականությունների կատարման ավարտից հետո՝ եռօրյա ժամկետում, դատական դեպարտամենտին տեղեկացնում է վճարման անհրաժեշտության մասին:

7. Դատական դեպարտամենտը վճարումը կատարում է տեղեկացումը ստանալուց հետո՝ ոչ ուշ, քան 20 օր հետո՝ Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջեով Հայաստանի Հանրապետության դատական դեպարտամենտին հատկացված միջոցների հաշվին:

8. Վկաներին, փորձագետներին և թարգմանիչներին օրապահիկի, գիշերավարձի և ճանապարհածախսի վճարումները չեն կարող գերազանցել Հայաստանի Հանրապետության կառավարության սահմանած ծառայողական գործուղման ծախսերի առավելագույն չափերը:

9. Ներկայացուցիչների ծախսերը վճարում է նրանց ներգրավված դատավարության մասնակիցը:

Յոթերորդ 60. Դատական ծախսերի բաշխումը դատավարության մասնակիցների միջև

1. Կողմը, որի դեմ կայացվել է վճիռ, կամ որի բողոքը մերժվել է, կրում է Հայաստանի Հանրապետության դատական դեպարտամենտի՝ վկաներին և փորձագետներին վճարած գումարների հատուցման պարտականությունը, ինչպես նաև մյուս կողմի կրած դատական ծախսերի հատուցման պարտականությունը այն ծավալով, ինչ ծավալով դրանք անհրաժեշտ են եղել դատական պաշտպանության իրավունքի արդյունավետ իրականացման համար: Դատական պաշտպանության այն միջոցի հետ կապված ծախսերը, որ իր նպատակին չի ծառայել, դրվում են այդ միջոցն օգտագործած կողմի վրա, անգամ եթե վճիռը կայացվել է այդ կողմի օգտին:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված դատական ծախսերի հատուցման պարտականությունը դրվում է հայցվորի վրա, եթե գործի վարույթը կարճվում է, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 96-րդ հոդվածի 1-ին մասի 7-րդ, 10-րդ կետերում նշված դեպքերի: Նշված դեպքերում դատարանը կարող է դատական ծախսերի հատուցման պարտականությունը ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն դնել պատասխանողի վրա: Հայցից հրաժարվելու կամ դատական ակտի դեմ ներկայացրած բողոքը հետ վերցնելու դեպքում անձը կրում է դրա հետևանքով առաջացած դատական ծախսերի հատուցման պարտականությունը, բացառությամբ այն դեպքի, երբ մինչև հայցադիմումը վարույթ ընդունելու կամ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին որոշում կայացնելը կողմը դիմել է այն վերադարձնելու մասին:

3. Եթե պատասխանող է պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինը կամ պաշտոնատար անձը, ապա դատական ծախսերը դրվում են Հայաստանի Հանրապետության կամ համապատասխան համայնքի վրա, եթե՝

1) պատասխանողի որոշումը, գործողությունը կամ անգործությունը դատարանը ճանաչել է ոչ իրավաչափ:

2) պատասխանողի որոշումը, գործողությունը կամ անգործությունը դատարանը ճանաչել է իրավաչափ, սակայն հաստատել է, որ հայցվորի՝ վարչական մարմիններին ներկայացրած վարչական բողոքը մինչև դատարանում դրա քննությունը թողնվել է անպատասխան՝ օրենքի խախտմամբ, կամ պատասխանը տրվել է օրենքով սահմանված ժամկետի խախտմամբ:

4. Եթե որոշումը, գործողությունը կամ անգործությունը ճանաչվում է ոչ իրավաչափ կեղծ փաստաթղթերի կամ տեղեկությունների հիման վրա ընդունված (կատարված) լինելու պատճառով, և եթե այդ փաստաթղթերը կամ տեղեկությունները ներկայացրել է դատավարության մասնակիցը, ապա դատական ծախսերի հատուցման պարտականությունը կարող է դրվել այդ մասնակցի վրա, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ նա տեղյակ չի եղել կամ չէր կարող տեղյակ լինել սույն փաստաթղթերի կամ տեղեկությունների կեղծ լինելու մասին:

5. Եթե հայցվորի կամ բողոք բերողի պահանջները բավարարվում են մասամբ, ապա հաշվանցման եղանակով դատարանը կարող է հայցվորին, բողոք բերողին և պատասխանողին փոխադարձաբար ազատել դատական ծախսերի հատուցումից կամ համաչափորեն բաշխել դատական ծախսերը նրանց միջև:

6. Սույն օրենսգրքի 110-րդ հոդվածով նախատեսված դեպքում յուրաքանչյուր կողմ կրում է իր գործողություններով առաջացած դատական ծախսերը, եթե հաշտության համաձայնությամբ այլ բան նախատեսված չէ:

7. Դատական ծախսերի հատուցման պարտականությունը մի քանի հայցվորների, բողոք բերողների կամ պատասխանողների միջև բաշխվում է հավասարաչափ, կամ յուրաքանչյուրը կրում է իր գործողություններով առաջացած ծախսերի մասնաբաժինը:

8. Երրորդ անձինք դատական ծախսերի հատուցման պարտականությունը կարող են կրել միայն այն դեպքում, եթե նրանց գործողությունների կամ անգործության (ներառյալ՝ դատավարական) հետևանքով առաջացել են դատական ծախսեր:

9. Եթե դատարանի որոշմամբ որպես փորձագետ նշանակված անձը չի ներկայանում դատական նիստին կամ չի ներկայացնում պահանջվող եզրակացությունը, ապա նա կրում է դրա հետևանքով առաջացած դատական ծախսերը:

10. Ներկայացուցիչների վճարների գծով դատական ծախսի հատուցումը դրվում է համապատասխանաբար Հայաստանի Հանրապետության կամ համայնքի վրա, եթե գործը լուծվել է ի վնաս իրենց: Հատուցման չափը որոշելիս դատարանը հիմք է ընդունում ծախսերի ողջամիտ չափերը:

11. Սույն օրենսգրքի 144-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված դեպքում ապացույց չներկայացրած դատավարության մասնակիցը կրում է դատական ծախսերի հատուցման պարտականությունը՝ դատական ծախսերի եռապատիկի չափով: Այդ դեպքում դատական ծախսերի դիմաց տրամադրված հատուցման կեսը փոխանցվում է Հայաստանի Հանրապետության պետական բյուջե, իսկ մյուս կեսը՝ մյուս կողմին:

12. Դատական ծախսերի հատուցման վճարումը պետք է կատարվի դատական ծախսերի բաշխման հարցը լուծող դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելուց ոչ ուշ, քան 10 օր հետո, որի չկատարման դեպքում այն ենթակա է կատարման «Դատական ակտերի հարկադիր կատարման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով:

ԴԱՏԱԿԱՆ ԾԱՆՈՒՑՈՒՄՆԵՐԸ

Հոդված 61. Ծանուցագիրը

1. Ծանուցագրով դատական նիստի կամ առանձին դատավարական գործողություններ կատարելու ժամանակի և վայրի մասին տեղեկացվում են դատավարության մասնակիցները, վկաները, փորձագետները և թարգմանիչները:

Հոդված 62. Ծանուցագրի բովանդակությունը

1. Ծանուցագիրը բովանդակում է՝
 - 1) դատարանի (նստավայրի) անվանումը և հասցեն.
 - 2) դատարան կանչվող անձի անունը, ազգանունը (անվանումը).
 - 3) նշում՝ հասցեատիրոջ դատավարական կարգավիճակի մասին.
 - 4) նշում՝ ներկայանալու ժամանակի մասին.
 - 5) նշում այն գործի մասին, որի վերաբերյալ անձը ծանուցվում է:
2. Եթե դատավարական գործողությունն իրականացվելու է դատարանից դուրս, ապա ծանուցագրում պետք է նշվի նաև դատավարական գործողության անցկացման վայրը:
3. Ծանուցագրում նշվում է նաև դատարան չներկայանալու կամ չներկայանալու պատճառները դատարանին հայտնելու պարտականությունը չկատարելու հետևանքների մասին:
4. Ծանուցագիրն ուղարկվում է դատարանի աշխատակազմը:

Հոդված 63. Պատշաճ ծանուցումը

1. Ծանուցագրի հանձնումն իրականացվում է «Փաստաթղթերի հատուկ առաքման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով: Դատավարության մասնակիցները կարող են համաձայնվել ծանուցման այլ եղանակի մասին, մասնավորապես ֆաքսով, էլեկտրոնային փոստով, հեռախոսով, հեռագրով:
2. Այն դեպքերում, երբ դատավարության մասնակցի հասցեն անհայտ է, ապա պատշաճ ծանուցում է համարվում Հայաստանի Հանրապետության հրապարակային ծանուցումների պաշտոնական ինտերնետային կայքում ծանուցագրի տեղադրելը:
3. Իրավաբանական անձանց ծանուցումը կատարվում է «Ինտերնետով հրապարակային և անհատական ծանուցման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 10-րդ հոդվածով սահմանված կարգով:
4. Ծանուցագրի հետ մեկտեղ հասցեատիրոջն ուղարկվում են դատավարական փաստաթղթերի պատճենները:
5. Ծանուցագրերն ուղարկվում են այն հաշվով, որ դրանց հասցեատերերը դատական նիստին ներկայանալուց կամ դատավարական գործողությունների կատարմանը մասնակցելուց առնվազն 5 օր առաջ իրազեկվեն դատական նիստի կամ դատավարական գործողությունների կատարման ժամանակի և վայրի վերաբերյալ:
6. Ծանուցագրերը ուղարկվում են անձի նշած հասցեով, իսկ նման հասցե նշած չլինելու դեպքում՝ սույն օրենսգրքի 76-րդ հոդվածով սահմանված հասցեով, ընդ որում, սույն օրենսգրքի 76-րդ հոդվածի 2-5-րդ մասերով նախատեսված դեպքերում ծանուցագիրը միևնույն ժամանակ հրապարակվում է Հայաստանի Հանրապետության հրապարակային ծանուցումների պաշտոնական ինտերնետային կայքում:
7. Դատավարության մասնակիցները և նրանց ներկայացուցիչները, ինչպես նաև այլ անձինք պարտավոր են դատարանին հայտնել գործի քննության ընթացքում իրենց հասցեի փոփոխության մասին: Նման հաղորդման բացակայության դեպքում ծանուցագիրն ուղարկվում է նրանց վերջին հայտնի հասցեով և համարվում է հանձնված, թեկուզև հասցեատերն այդ հասցեում այլևս չի բնակվում կամ չի գտնվում:
8. Դատավարության մասնակիցները կամ նրանց ներկայացուցիչները համարվում են պատշաճ ծանուցված նաև այն դեպքում, երբ նրանք ծանուցվել են «Ինտերնետով հրապարակային և անհատական ծանուցման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով՝ ինտերնետի միջոցով անհատական ծանուցման համար նախատեսված կարգով:
9. Դատական նիստին ներկայացած դատավարության մասնակիցները հաջորդ դատական նիստի ժամանակի և վայրի մասին դատարանի կողմից ծանուցվում են բանավոր կարգով, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ դատական նիստը համակարգչային ձայնագրման եղանակով չի արձանագրվում, որի դեպքում դատարանը դատական նիստին ներկայացած դատավարության մասնակցին հաջորդ դատական նիստի ժամանակի և վայրի մասին ծանուցում է դատական նիստի ավարտից հետո՝ դատական ծանուցագիրը առձեռն հանձնելով:

Հոդված 64. Ծանուցագիրն ընդունելուց հրաժարվելու հետևանքները

1. Ծանուցագիրն ստանալուց հրաժարվելը հավասարեցվում է այն հանձնված լինելուն և խոչընդոտ չէ գործը քննելու համար: Ծանուցագիրն ստանալուց հրաժարվելու մասին նշում է արվում ծանուցագրի վրա, որը վերադարձվում է դատարանին:
2. Վկայի, փորձագետի կամ թարգմանչի կողմից ծանուցագիրն ստանալուց հրաժարվելու դեպքում դատարանը որոշում է կայացնում անձին դատարան բերման ենթարկելու մասին:

ԲԱԺԻՆ II

ԳՈՐԾԻ ԶՆՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԼՈՒԾՈՒՄԸ ԴԱՏԱՐԱՆՈՒՄ

ԳԼՈՒԽ 12

ԳՈՐԾ ԶԱՐՈՒՑԵԼՈՒ ԶԻՍՔԸ ԵՎ ԶԱՅՑԻ ՏԵՍԱԿՆԵՐԸ

Հոդված 65. Վարչական դատարանում գործ հարուցելու հիմքը

1. Վարչական դատարանում գործը հարուցվում է հայցի հիման վրա:

Հոդված 66. Վիճարկման հայցը

1. Վիճարկման հայցով հայցվորը կարող է պահանջել ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն վերացնել միջամտող վարչական ակտը (ներառյալ՝ զուգորդվող վարչական ակտի միջամտող դրույթները):
2. Եթե մինչև վարչական հայց ներկայացնելը միջամտող վարչական ակտը բողոքարկվել է վարչական կարգով, ապա հայցը ներառում է նաև վարչական բողոքի վերաբերյալ կայացված միջամտող վարչական ակտի վիճարկման պահանջ:

Հոդված 67. Պարտավորեցման հայցը

1. Պարտավորեցման հայցով հայցվորը կարող է պահանջել ընդունել այն բարենպաստ վարչական ակտը, որի ընդունումը մերժել է վարչական մարմինը:
2. Պարտավորեցման հայցը ներառում է վարչական մարմնի կողմից սույն հոդվածի 1-ին մասում նշված միջամտող վարչական ակտը վիճարկելու պահանջը:

Հոդված 68. Գործողության կատարման հայցը

1. Գործողության կատարման հայցով հայցվորը կարող է պահանջել կատարելու որոշակի գործողություններ կամ ձեռնպահ մնալու այնպիսի գործողություններից, որոնք ուղղված չեն վարչական ակտի ընդունմանը:
2. Գործողության կատարման հայցով հայցվորը կարող է պահանջել նաև օրենքով սահմանված ժամկետում վարչական ակտ չընդունվելու հետևանքով վարչական ակտն ընդունված համարվելու դեպքում տրամադրել օրենքով նախատեսված համապատասխան փաստաթուղթը:

Հոդված 69. Ճանաչման հայցը

1. Ճանաչման հայցով հայցվորը կարող է պահանջել ճանաչել որևէ իրավահարաբերության առկայությունը կամ բացակայությունը, եթե նա չի կարող հայց ներկայացնել սույն օրենսգրքի 66-68-րդ հոդվածներին համապատասխան:
2. Ճանաչման հայցով հայցվորը կարող է պահանջել ճանաչել վարչական ակտի առ ոչինչ լինելը:
3. Ճանաչման հայցով հայցվորը կարող է պահանջել ոչ իրավաչափ ճանաչել այլևս իրավաբանական ուժ չունեցող միջամտող վարչական ակտը կամ կատարմամբ կամ որևէ այլ կերպ իրեն սպառած գործողությունը կամ անգործությունը, եթե հայցվորն արդարացիորեն շահագրգռված է ակտը կամ գործողությունը կամ անգործությունը ոչ իրավաչափ ճանաչելու մեջ, այսինքն՝
1) առկա է նմանատիպ իրավիճակում նմանատիպ միջամտող վարչական ակտ կրկին ընդունելու կամ գործողություն կրկին կատարելու վտանգ.
2) հայցվորը մտադիր է պահանջել գույքային վնասի հատուցում, կամ
3) դա նպատակ է հետապնդում վերականգնելու հայցվորի պատիվը, արժանապատվությունը կամ գործարար համբավը:

Հոդված 70. Հայցերի միացումը

1. Հայցվորը կարող է մեկից ավելի պահանջներ միավորել մեկ հայցում, եթե դրանք ուղղված են միևնույն պատասխանողի դեմ և փոխկապակցված են:

Հոդված 71. Հետևանքների վերացման ածանցյալ պահանջը

1. Վիճարկման, պարտավորեցման, գործողության կատարման կամ ճանաչման հայցի հետ կարող է ներկայացվել պահանջ այն հետևանքները վերացնելու մասին, որոնք առաջացել են վիճարկվող վարչական ակտի կամ վիճարկվող գործողության (անգործության) կամ վարչական ակտ ընդունելը մերժելու կամ վարչական ակտ չընդունելու հետևանքով:

Յոդված 72. Հայց ներկայացնելու ժամկետները

1. Հայցը վարչական դատարան կարող է ներկայացվել՝
 - 1) վիճարկման հայցի դեպքում՝ երկամսյա ժամկետում՝ վարչական ակտի ուժի մեջ մտնելու պահից.
 - 2) պարտավորեցման հայցի դեպքում՝ երկամսյա ժամկետում՝ վարչական ակտի ընդունումը մերժելու մասին իրազեկվելու պահից.
 - 3) գործողության կատարման հայցի դեպքում՝
 - ա. մեկամսյա ժամկետում՝ վարչական մարմնի կողմից գործողության կատարումը մերժելու մասին իրազեկվելու պահից,
 - բ. երկամսյա ժամկետում այն պահից, երբ լրացել է հայցվող գործողության կատարման համար սահմանված ժամկետը,
 - գ. եռամսյա ժամկետում այն պահից, երբ դիմում է ներկայացվել հայցվող գործողությունը կատարելու համար, եթե առկա չեն սույն կետի «ա» և «բ» ենթակետերով նախատեսված դեպքերը.
 - 4) ճանաչման հայցի դեպքում՝
 - ա. անկախ ժամկետից՝ սույն օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 2-րդ մասում նշված գործերով,
 - բ. 5 տարվա ընթացքում՝ վարչական ակտն ուժը կորցնելու, գործողության կամ անգործության սպառվելու պահից՝ սույն օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 3-րդ մասով սահմանված գործերով,
 - գ. 5 տարվա ընթացքում՝ իրավահարաբերության ծագման կամ դադարման պահից՝ սույն օրենսգրքի 69-րդ հոդվածի 1-ին մասով սահմանված գործերով:
 2. Այն դեպքերում, երբ վարչական մարմնի ընդունած ակտը կամ ակտը չընդունելը կամ գործողություն կատարելը կամ չկատարելը բողոքարկվել է վարչական կարգով, սույն հոդվածով սահմանված ժամկետները հաշվարկվում են բողոքի վերաբերյալ որոշումն ուժի մեջ մտնելուց կամ բողոքի քննության համար սահմանված ժամկետն ավարտվելուց հետո:

Յոդված 73. Հայցադիմումին ներկայացվող պահանջները

1. Հայցադիմումը ձևակերպվում է գրավոր:
2. Հայցադիմումը բովանդակում է՝
 - 1) նշում այն մասին, որ հայցը ներկայացվում է վարչական դատարան.
 - 2) հայցվորի անունը, ազգանունը (անվանումը), բնակության (գտնվելու) վայրը, ծանուցման հասցեն (եթե այն տարբերվում է բնակության վայրից), ներառյալ՝ հայցվոր ֆիզիկական անձի անձնական տվյալները, հայցվոր իրավաբանական անձի հարկ վճարողի հաշվառման համարը և պետական գրանցման կամ պետական գրանցման վկայականի համարը, նրա ներկայացուցչի անունը, ազգանունը, հասցեն, եթե հայցը ներկայացրել է օրենքով դրա իրավունքն ունեցող պաշտոնատար անձը՝ նաև պաշտոնը.
 - 3) պատասխանողի անվանումը, գտնվելու վայրը, իսկ այն դեպքերում, երբ սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով որպես պատասխանող հանդես է գալիս ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձը, ապա վերջինիս անունը, ազգանունը (անվանումը), բնակության (գտնվելու) վայրը.
 - 4) հայցի էության հակիրճ նկարագրությունը.
 - 5) այն փաստերը, որոնք վրա հիմնվում է հայցվորի պահանջը.
 - 6) հայցվորի պահանջը հիմնավորող փաստարկները.
 - 7) հայցվորի պահանջը.
 - 8) տեղեկություններ՝ վարչական ակտը, վարչական մարմնի գործողությունը կամ անգործությունը վերադասության կարգով բողոքարկելու վերաբերյալ.
 - 9) գրավոր ապացույցների ցանկը, եթե այդպիսիք կցվում են հայցին.
 - 10) հայցադիմումը ներկայացնելու տարին, ամիսը, ամսաթիվը:
3. Եթե հայցադիմումը ներկայացվել է դատավարական ժամկետը լրանալուց հետո, ապա կարող է ներկայացվել հայցվորի միջնորդությունն այն վերականգնելու մասին՝ դրանում նշելով բացթողման պատճառները:
 4. Հայցադիմումում կարող են ներառվել՝
 - 1) այլ տեղեկություններ, որոնք նշանակություն ունեն գործի քննության և լուծման համար, ինչպես նաև հայցվորի միջնորդությունները.
 - 2) հայցվորի և դատավարության մյուս մասնակիցների ֆաքսի, հեռախոսի համարը, էլեկտրոնային հասցեն:
 5. Հայցադիմումն ստորագրում է հայցվորը կամ նրա ներկայացուցիչը:

Յոդված 74. Հայցադիմումին կցվող փաստաթղթերը

1. Հայցադիմումին կցվում են՝
 - 1) օրենքով սահմանված կարգով և չափով պետական տուրքի վճարումը հավաստող փաստաթղթի բնօրինակը, իսկ եթե օրենքը նախատեսում է պետական տուրքի մասնակի վճարման կամ վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետելու հնարավորություն, ապա հայցադիմումին պետք է կցվի համապատասխան միջնորդությունն այդ մասին.
 - 2) լիազորագիր կամ այլ փաստաթուղթ, որը հավաստում է ներկայացուցչի լիազորությունը (եթե դատավարության մասնակիցները հանդես են գալիս ներկայացուցչի միջոցով).

- 3) միջնորդություն՝ վկա կամ փորձագետ հրավիրելու, փորձաքննություն նշանակելու մասին.
- 4) իր տիրապետման ներքո առկա գրավոր ապացույցները, եթե դրանք հնարավոր է կցել հայցադիմումին.
- 5) վիճարկվող ակտը կամ դրա պատճենը, եթե այն հնարավոր է ներկայացնել.
- 6) հայցադիմումը և կից փաստաթղթերի պատճենները (եթե դրանք հնարավոր է պատճենահանել) պատասխանողին և երրորդ անձանց ուղարկելը հավաստող ապացույցները.
- 7) սույն հոդվածի 2-րդ մասով նախատեսված դեպքում հայցադիմումը պետական ֆինանսների կառավարման մարմին սույն օրենսգրքի 63-րդ հոդվածով սահմանված կարգով ուղարկելը հավաստող փաստաթղթերը:
 2. Այն դեպքում, երբ գործով որպես պատասխանող հանդես է գալու վարչական մարմինը կամ պաշտոնատար անձը, հայցվորը հայցադիմումի և դրան կցվող փաստաթղթերի պատճենը ուղարկում է նաև պետական ֆինանսների կառավարման մարմին:
 3. Այն դեպքում, երբ հայցադիմումին կից փաստաթղթերը ծավալուն են, կամ դրանք դժվար է պատճենահանել, հայցվորը պատասխանողին և երրորդ անձանց հայցադիմումի հետ ուղարկում է ծանուցում, որ նշված փաստաթղթերը դրանց ծանոթանալու նպատակով դեպքում կարգավորվելու են վարչական դատարանում:
 4. Դատավարության մասնակիցներն իրավունք ունեն վարչական դատարանում ստանալու հայցադիմումին կից փաստաթղթերի պատճենները՝ վճարելով օրենքով սահմանված պետական տուրքը:

(74-րդ հոդվածը խմբ. 21.06.14 ՅՕ-99-Ն)

Հոդված 75. Հայցադիմումը վարչական դատարան ներկայացնելու եղանակը

1. Հայցադիմումը հայցվորը ներկայացնում է վարչական դատարան առձեռն կամ ուղարկում է փոստով:

Հոդված 76. Հայցադիմումը և կից փաստաթղթերը պատասխանողին և դատավարության մյուս մասնակիցներին փոստով ուղարկելը

1. Ֆիզիկական անձ պատասխանողին հայցադիմումը և կից փաստաթղթերն ուղարկվում են նրա՝ բնակչության պետական ռեգիստրում նշված հասցեով:
2. Բնակչության պետական ռեգիստրում մշտական բնակության վայրը նշված չլինելու, ինչպես նաև պատասխանողի՝ Հայաստանի Հանրապետությունում մշտական բնակության վայր չունենալու դեպքում հայցադիմումը և կից փաստաթղթերն ուղարկվում են պատասխանողի որևէ անշարժ գույքի գտնվելու վայրի հասցեով:
3. Սույն հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված կարգով պատասխանողի հասցեն որոշելու անհնարինության դեպքում հայցադիմումը և կից փաստաթղթերն ուղարկվում են պատասխանողի բնակության վերջին հայտնի վայրի հասցեով:
4. Բնակության վերջին հայտնի վայրը որոշվում է բնակչության պետական ռեգիստրի տվյալներով:
5. Իրավաբանական անձ հանդիսացող պատասխանողին հայցադիմումը և կից փաստաթղթերն ուղարկվում են իրավաբանական անձանց պետական ռեգիստրում նշված հասցեով:
6. Վարչական մարմին կամ պաշտոնատար անձ հանդիսացող պատասխանողին հայցադիմումը և կից փաստաթղթերն ուղարկվում են նրանց պաշտոնական հասցեով:

ԳԼՈՒԽ 13

ՀԱՅՑԱԴԻՄՈՒՄԸ ՎԱՐՈՒՅԹ ԸՆԴՈՒՆԵԼԸ, ՎԵՐԱԴԱՐՁՆԵԼԸ, ՎԵՐԱՀԱՍՑԵԱԳՐԵԼԸ, ՀԱՅՑԱԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆՈՒՄԸ ՄԵՐԺԵԼԸ

Հոդված 77. Հայցադիմումն ստանալուց հետո վարչական դատարանի կողմից կայացվող որոշումները

1. Հայցադիմումն ստանալուց հետո՝ մեկշաբաթյա ժամկետում, վարչական դատարանը կայացնում է հետևյալ որոշումներից մեկը.
 - 1) հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին.
 - 2) հայցադիմումը վերադարձնելու մասին.
 - 3) հայցադիմումի ընդունումը մերժելու մասին.
 - 4) հայցադիմումը վերահասցեագրելու մասին:

Հոդված 78. Հայցադիմումը վարույթ ընդունելը

1. Հայցադիմումը վարույթ ընդունելու հարցը դատավորը լուծում է միանձնյա, բացառությամբ սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերի: Հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին վարչական դատարանը կայացնում է որոշում:
2. Վարչական դատարանը պարտավոր է հայցադիմումն ստանալու օրվանից հետո՝ մեկշաբաթյա ժամկետում, վարույթ ընդունել սույն օրենսգրքով նախատեսված պահանջների պահպանմամբ ներկայացված հայցադիմումը, եթե առկա չեն սույն օրենսգրքի 79-81-րդ հոդվածներով սահմանված՝ հայցադիմումը վերադարձնելու, դրա ընդունումը մերժելու կամ այն վերահասցեագրելու հիմքերը:

3. Հայցադիմումը վարույթ ընդունելու հարցը լուծելիս վարչական դատարանն անդրադառնում է նաև փաստաթղթերին ծանոթանալու նպատակով դրանք վարչական դատարանում դեպոնացնելու վերաբերյալ կողմի միջնորդությանը և այն անհիմն համարելու դեպքում կարող է կայացնել սույն օրենսգրքի 79-րդ հոդվածով նախատեսված որոշումը:

4. Վարչական դատարանը հայցադիմումն ստանալու օրվանից հետո՝ մեկշաբաթյա ժամկետում, հայցադիմումի ընդունումը չմերժելու, հայցադիմումը չվերադարձնելու կամ չվերահասցեագրելու դեպքում կայացնում է այն վարույթ ընդունելու մասին որոշում:

5. Հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշում կայացնելուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում, վարչական դատարանն այդ որոշումը, հայցադիմումի և կից փաստաթղթերի պատճենները ուղարկում է դատավարության մասնակիցներին:

6. Վարչական դատարանը հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշումը, հայցադիմումի և կից փաստաթղթերի պատճենները պատասխանողին ուղարկելու հետ միաժամանակ վերջինիս նախագուշացնում է հայցադիմումին պատասխան ներկայացնելու անհրաժեշտության և չներկայացնելու իրավական հետևանքների մասին:

7. Վարչական դատարանն իրավունք չունի չընդունելու հայցադիմումը վարույթ սուս ձևական սխալների հիմքով:

(78-րդ հոդվածը փոփ. 21.06.14 ՅՕ-99-Ն)

Հոդված 79. Հայցադիմումը վերադարձնելը

1. Դատավորը վերադարձնում է հայցադիմումը, եթե՝

1) չեն պահպանվել սույն օրենսգրքի 73-րդ հոդվածի և 74-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ, 6-րդ և 7-րդ կետերով սահմանված՝ հայցադիմումին առաջադրվող պահանջները, ինչպես նաև սույն օրենսգրքի 74-րդ հոդվածի 1-ին մասի 5-րդ կետով սահմանված պահանջը, եթե համապատասխան վիճարկվող ակտը կամ դրա պատճենը հնարավոր է ներկայացնել:

2) հայցադիմումը ստորագրված չէ, կամ այն ստորագրել է ստորագրելու լիազորություն չունեցող անձը կամ այնպիսի անձ, որի պաշտոնական դրոշմը նշված չէ:

3) չեն ներկայացվել սահմանված կարգով և չափով պետական տուրքի վճարումը հավաստող փաստաթղթեր, իսկ այն դեպքերում, երբ օրենքով նախատեսված է պետական տուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետելու կամ դրա չափը նվազեցնելու հնարավորություն, բացակայում է դրա վերաբերյալ միջնորդությունը, կամ նման միջնորդությունը մերժվել է:

4) մեկ հայցադիմումում միացված են մեկ կամ մի քանի պատասխանողին ուղղված՝ միմյանց հետ չկապված պահանջներ:

5) մինչև հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշում կայացնելը հայցվորը դիմել է այն վերադարձնելու մասին:

6) լրացել է հայցադիմում ներկայացնելու համար սույն օրենսգրքով սահմանված ժամկետը, և չի ներկայացվել միջնորդություն այն վերականգնելու մասին:

2. Վարչական դատարանը հայցադիմումը վերադարձնելու մասին կայացնում է որոշում, որը հայցադիմումի և դրան կից փաստաթղթերի հետ եռօրյա ժամկետում ուղարկում է հայցվորին:

3. Վարչական դատարանը հայցադիմումը վերադարձնում է պատշաճ հիմնավորմամբ՝ նշելով բոլոր առերևույթ սխալները:

4. Հայցադիմումը վերադարձնելու մասին որոշումը բողոքարկվելու և վերացվելու դեպքում հայցադիմումը համարվում է վարույթ ընդունված սկզբնական ներկայացման օրը:

5. Հայցադիմումում թույլ տրված սխալները վերացնելու և որոշումը ստանալու օրվանից հետո՝ տասնհինգօրյա ժամկետում, վարչական դատարան կրկին ներկայացվելու դեպքում հայցադիմումը վարույթ ընդունված է համարվում սկզբնական ներկայացման օրը:

Հոդված 80. Հայցադիմումի ընդունումը մերժելը

1. Վարչական դատարանը մերժում է հայցադիմումի ընդունումը, եթե՝

1) հայցը ենթակա չէ դատարանում քննության:

2) նույն անձանց միջև, նույն առարկայի մասին և նույն հիմքերով առկա է դատարանի՝ օրինական ուժի մեջ մտած վճիռ:

3) այլ դատարանի վարույթում առկա է նույն անձանց միջև, նույն առարկայի մասին և միևնույն հիմքերով վեճի վերաբերյալ գործ:

4) հայցադիմում է ներկայացրել դրա իրավունքն ակնհայտորեն չունեցող անձը:

5) սույն օրենսգրքի 79-րդ հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված ժամկետում հայցվորը չի վերացրել հայցադիմումի այնպիսի սխալները, որոնց չվերացնելն արգելք է գործի քննության համար:

6) լրացել են հայցադիմում ներկայացնելու համար սույն օրենսգրքով սահմանված ժամկետները, իսկ ժամկետները վերականգնելու մասին միջնորդությունը վարչական դատարանը մերժել է:

7) առկա է սույն օրենսգրքի 97-րդ հոդվածի 2-րդ մասով նախատեսված հիմքը:

2. Անձը գործի հարուցումը մերժելուց հետո չի կարող նույն առարկայի վերաբերյալ և միևնույն հիմքերով կրկին դիմել վարչական դատարան, բացառությամբ սույն հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ և 5-րդ կետերով նախատեսված դեպքերի:

3. Վարչական դատարանը հայցադիմումի ընդունումը մերժելու մասին կայացնում է որոշում, որը եռօրյա ժամկետում ուղարկվում է հայցվորին, պատասխանողին և երրորդ անձին, իսկ հայցադիմումը և դրան կից փաստաթղթերն ուղարկվում են հայցվորին:

4. Հայցադիմումի ընդունումը մերժելու մասին որոշումը բողոքարկվելու և վերացվելու դեպքում հայցադիմումը համարվում է վարույթ ընդունված սկզբնական ներկայացման օրը:

Յոթերորդ 81. Հայցադիմումի վերահասցեագրումը

1. Վարչական դատարանը, գործի քննության ցանկացած փուլում պարզելով, որ տվյալ հայցադիմումի պահանջն ընդդատյա չէ իրեն, այն պատճառաբանված որոշմամբ վերահասցեագրում է ըստ ընդդատության:

2. Պահանջն ըստ ընդդատության վերահասցեագրելու վերաբերյալ որոշումը դատարանը կայացնում է պահանջն իրեն ընդդատյա չլինելու վերաբերյալ հանգամանքը պարզվելուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում՝ այն ուղարկելով դատավարության մասնակիցներին:

Յոթերորդ 82. Մի քանի հայցերով գործերի միացումը և առանձնացումը

1. Վարչական դատարանն իրավունք ունի գործի քննության յուրաքանչյուր փուլում մեկ վարույթում միացնելու միևնույն առարկային վերաբերող մի քանի գործ:

2. Վարչական դատարանն իրավունք ունի մեկ կամ մի քանի միացված պահանջներ առանձնացնելու առանձին վարույթներում:

Յոթերորդ 83. Վիճարկման հայցը վարույթ ընդունելու իրավական հետևանքները

1. Վիճարկման հայցի վարույթ ընդունելը կասեցնում է վիճարկվող վարչական ակտի կատարումը մինչև այդ գործով գործն ըստ եռօրյա լուծող դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելը, բացառությամբ՝

1) օրենքով նախատեսված այն դեպքերի, երբ վարչական ակտը ենթակա է անհապաղ կատարման:

2) այն դեպքերի, երբ վարչական մարմինը վարչական ակտ (ներառյալ՝ վարչական բողոքի վերաբերյալ ըստ եռօրյա որոշում) ընդունելիս գրավոր ձևով հիմնավորել է, որ անհապաղ կատարումն անհրաժեշտ է՝ ելնելով հանրային շահերից:

2. Հայցվորի միջնորդությամբ վարչական դատարանը կարող է գործի քննության ժամանակ սույն հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետով նախատեսված դեպքում ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն կասեցնել վարչական ակտի կատարումը:

3. Միջնորդության վերաբերյալ որոշումը կայացվում է 3 օրվա ընթացքում:

4. Միջնորդությունը բավարարվում է, եթե առկա է հիմնավոր կասկած, որ վարչական ակտի կատարումը հայցվորին զգալի վնաս կպատճառի կամ անհնարին կդարձնի նրա իրավունքների պաշտպանությունը:

5. Վարչական դատարանն իրավասու է վիճարկման հայցի կասեցումը պայմանավորելու որոշակի ժամկետով և կարող է ցանկացած ժամանակ փոխել կամ վերացնել իր որոշումը:

Յոթերորդ 84. Գործի քննության ժամկետը

1. Գործը դատաքննության նախապատրաստելը և բուն դատաքննությունը պետք է իրականացվեն ողջամիտ ժամկետներում, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ առանձին գործերի քննության և լուծման համար սույն օրենսգրքով սահմանված են որոշակի ժամկետներ:

2. Դատաքննությունը, որպես կանոն, պետք է ավարտվի մեկ դատական նիստով՝ առանց հետաձգումների:

ԳԼՈՒԽ 14

ԳՈՐԾԸ ԴԱՏԱՔՆՆՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏԵԼՈՒ ԿԱՐԳԸ

Յոթերորդ 85. Գործը դատաքննության նախապատրաստելու կարգը

1. Հայցադիմումը վարույթ ընդունելուց հետո գործի արդյունավետ քննությունն ապահովելու նպատակով վարչական դատարանը ձեռնամուխ է լինում գործը դատաքննության նախապատրաստելուն:

Յոթերորդ 86. Հայցադիմումի պատասխանը ներկայացնելու կարգը

1. Պատասխանողը պարտավոր է հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշումն ստանալուց հետո՝ երկշաբաթյա ժամկետում, վարչական դատարան ուղարկել հայցադիմումի պատասխանը:

2. Ելնելով գործի առանձնահատկություններից՝ վարչական դատարանը կարող է սահմանել պատասխանն ուղարկելու ավելի երկար ժամկետ կամ պատասխանողի միջնորդությամբ երկարաձգել պատասխանը ներկայացնելու ժամկետը:

3. Հայցադիմումի պատասխանը բովանդակում է՝

1) նշում այն մասին, որ պատասխանը ներկայացվում է վարչական դատարան:

- 2) հայցվորի անունը, ազգանունը (անվանումը)։
- 3) պատասխանողի անունը, ազգանունը (անվանումը), բնակության (գտնվելու) վայրը, ծանուցման հասցեն (եթե այն տարբերվում է բնակության վայրից), նրա ներկայացուցչի անունը, ազգանունը, հասցեն, եթե հայցը ներկայացվել է ընդդեմ պաշտոնատար անձի՝ նաև պաշտոնը։
- 4) պատասխանի էությունը (հակիրճ նկարագրությունը)։
- 5) հայցում ներկայացված յուրաքանչյուր պահանջն ընդունելու կամ դրա դեմ ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն առարկելու մասին պատասխանողի դիրքորոշումը։
4. Առարկելու դեպքում պատասխանողն իր դիրքորոշման մեջ պետք է անդրադարձ կատարի հետևյալ հարցերին՝
 - 1) հայցի հիմքում ընկած այն փաստերը, որոնք նա չի ընդունում։
 - 2) նշում այն մասին, թե արդյոք հայցվորի ներկայացրած փաստերը էական նշանակություն ունեն գործի լուծման համար։
 - 3) այն փաստերը, որոնք ընկած են առարկությունների հիմքում։
 - 4) պատասխանին կցվող ապացույցների ցանկը։
 5. Պատասխանում կարող են ներառվել՝
 - 1) այլ տեղեկություններ, որոնք նշանակություն ունեն գործի քննության և լուծման համար, ինչպես նաև պատասխանողի միջնորդությունները։
 - 2) պատասխանողի ֆաքսի, հեռախոսի համարը, էլեկտրոնային հասցեն։
 6. Պատասխանի հետ պատասխանողը ներկայացնում է նաև՝
 - 1) միջնորդություն՝ վկա կամ փորձագետ հրավիրելու, փորձաքննություն նշանակելու մասին։
 - 2) իր տիրապետման ներքո առկա գրավոր կամ իրեղեն ապացույցները։
 - 3) լիազորագիր կամ այլ փաստաթուղթ, որը հավաստում է պատասխանողի ներկայացուցչի լիազորությունը (եթե դատավարության մասնակիցը հանդես է գալիս ներկայացուցչի միջոցով)։
 - 4) հայցադիմումի պատասխանը և կից փաստաթղթերը հայցվորին և երրորդ անձանց ուղարկելը հավաստող ապացույցները։
 7. Պատասխանը ստորագրում է պատասխանողը կամ նրա ներկայացուցիչը։
 8. Պատասխանի չներկայացնելը վարչական դատարանը կարող է գնահատել որպես պատասխանողի կողմից հայցվորի վկայակոչած փաստերի ընդունում։
 9. Հակընդդեմ հայց ներկայացնելը անձին չի ազատում հայցադիմումի պատասխան ներկայացնելու պարտականությունից։

Յոթերորդ 87. Հակընդդեմ հայց ներկայացնելը

1. Պատասխանողը մինչև գործով դատաքննություն նշանակելը կարող է ներկայացնել հակընդդեմ հայց՝ ընդդեմ հայցվորի՝ սկզբնական հայցի հետ համատեղ քննելու համար։
2. Հայցը հակընդդեմ է, եթե՝
 - 1) հակընդդեմ հայցի պահանջն ուղղված է սկզբնական պահանջի հաշվանցմանը, կամ
 - 2) հակընդդեմ հայցի բավարարումը լրիվ կամ մասամբ բացառում է սկզբնական հայցի բավարարումը, կամ
 - 3) հակընդդեմ և սկզբնական հայցերի միջև առկա է փոխադարձ կապ, և դրանց համատեղ քննությունը կարող է ապահովել վեճի առավել արագ և ճիշտ լուծում։
3. Հակընդդեմ հայցը ներկայացվում է հայց ներկայացնելու ընդհանուր կանոններով։ Հակընդդեմ հայցը վարույթ ընդունելը, վերադարձնելը կամ հակընդդեմ հայցի վարույթ ընդունումը մերժելը կատարվում է սույն օրենսգրքի 78-80-րդ հոդվածներով սահմանված կարգով։ Հակընդդեմ հայցի վարույթ ընդունումը մերժվում է նաև, եթե այն չի համապատասխանում սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ մասերով սահմանված պահանջներին։
4. Հակընդդեմ հայց չի կարող ներկայացվել վիճարկման և պարտավորեցման հայցերով, ինչպես նաև սույն օրենսգրքի 26-րդ և 28-րդ գլուխներով նախատեսված գործերով։

Յոթերորդ 88. Հայցի հիմքը և (կամ) առարկան փոփոխելը

1. Հայցվորը հայցի հիմքը և (կամ) առարկան կարող է փոփոխել նախնական դատական նիստի ընթացքում կամ դատաքննություն նշանակելու մասին վարչական դատարանի որոշումը ստանալուց հետո՝ յոթնօրյա ժամկետում։ Հայցի հիմքը և (կամ) առարկան կարող են փոփոխվել գործը քննող վարչական դատարանի ընդդատության սահմաններում։
2. Վարչական դատարանը կարող է թույլ չտալ նման փոփոխություն, եթե այն հանգեցնում է հայցի էության փոփոխության։ Այդ դեպքում վարչական դատարանը կայացնում է որոշում։
3. Պատասխանողը հայցադիմումի հիմքի և (կամ) առարկայի փոփոխությունը ստանալուց հետո կարող է ներկայացնել նոր պատասխան դրա վերաբերյալ՝ սույն օրենսգրքի 86-րդ հոդվածով սահմանված կարգով և ժամկետներում։

Յոթերորդ 89. Գործը դատաքննության նախապատրաստելու ընթացքում կատարվող գործողությունները

1. Գործը դատաքննության նախապատրաստելիս վարչական դատարանը պատասխանողի կողմից հայցադիմումի պատասխանն ստանալուց հետո, իսկ այդպիսին չստանալու դեպքում՝ պատասխան ուղարկելու

համար նախատեսված ժամկետի ավարտից հետո, դատաքննությունն արդյունավետ իրականացնելու նպատակով կարող է հրավիրել նախնական դատական նիստ: Դատավարության մասնակիցները պատշաճ ծանուցվում են նախնական դատական նիստի վայրի և ժամանակի մասին:

2. Նախնական դատական նիստի մասին պատշաճ ծանուցված դատավարության մասնակիցների չներկայանալու դեպքում նախնական դատական նիստը կարող է անցկացվել նրանց բացակայությամբ:

3. Վարչական դատարանը նախնական դատական նիստում՝

1) պարզում է հայցի առարկան և հիմքերը.

2) անհրաժեշտության դեպքում կողմերին պարզաբանում է նրանց իրավունքները և պարտականությունները, դատավարական գործողություններ կատարելու կամ չկատարելու հետևանքները.

3) պարզում է վիճելի իրավահարաբերության բնույթը և կիրառման ենթակա իրավական ակտերի շրջանակը.

4) պարզում է դատավարության մասնակիցների և դատավարությանը մասնակցող այլ անձանց կազմը.

5) կողմերի հետ քննարկում և որոշում է ապացուցում պահանջող փաստերի շրջանակը: Ապացուցում պահանջող փաստերի շրջանակը որոշելը նախապատրաստական փուլում չի սահմանափակում վարչական դատարանի իրավունքը դատաքննության փուլում պահանջելու այլ ապացույցներ.

6) սահմանում է ապացույցներ ներկայացնելու ժամկետները, ինչպես նաև իրեղեն ապացույցների հետ հակառակ կողմին ծանոթացնելու կարգը.

7) կողմերի միջնորդությամբ, ինչպես նաև իր նախաձեռնությամբ պահանջում է անհրաժեշտ ապացույցներ, լուծում է փորձաքննություն նշանակելու, դատական նիստին փորձագետներ, վկաներ կանչելու, թարգմանիչ ներգրավելու, տեղում իրեղեն և գրավոր ապացույցներ ուսումնասիրելու, ինքնաբացարկի հարցերը.

8) լուծում է ապացույցների ապահովման կամ հակընդդեմ հայցի հարցերը, ինչպես նաև կողմերի այլ միջնորդություններ.

9) քննարկում է գործի քննությանն այլ անձանց ներգրավելու, ոչ պատշաճ կողմին փոխարինելու, մի քանի պահանջների միացման և առանձնացման հարցերը.

10) իրականացնում է գործի արդյունավետ քննությանն ուղղված այլ գործողություններ:

4. Նախնական դատական նիստն արձանագրվում է սույն օրենսգրքի 21-րդ գլխով սահմանված կարգով:

5. Ըստ անհրաժեշտության՝ վարչական դատարանը կարող է հրավիրել մեկից ավելի նախնական դատական նիստ:

Յոթերորդ 90. Գործը դատաքննության նախապատրաստելու ավարտը և դատաքննությունն նշանակելը

1. Վարչական դատարանը, համարելով գործը դատաքննությանը նախապատրաստված, որոշում է կայացնում գործը դատաքննության նշանակելու մասին:

2. Գործը դատաքննության նշանակելու մասին որոշումն ուղարկվում է դատավարության մասնակիցներին, որում նշվում է գործի դատաքննության ժամանակի և վայրի մասին:

3. Վարչական դատարանը, համարելով, որ հնարավոր է սկսել դատաքննությունը, կարող է, նախնական դատական նիստը ավարտելով, որոշում կայացնել գործի դատաքննությունը սկսելու մասին, եթե նախնական դատական նիստին ներկայացել են կողմերը (նրանց ներկայացուցիչները), և նրանց հնարավոր է իրազեկել: Նման դեպքերում վարչական դատարանը կայացնում է որոշում:

ԳԼՈՒԽ 15

ՀԱՅՑԻ ԱՊԱՅՈՎՈՒՄԸ

Յոթերորդ 91. Հայցի ապահովման հիմքերը

1. Պարտավորեցման, գործողության կատարման կամ ճանաչման հայցերի դեպքում վարչական դատարանը դատավարության մասնակցի միջնորդությամբ միջոցներ է ձեռնարկում հայցի ապահովման համար, եթե նման միջոցներ չձեռնարկելը կարող է անհնարին դարձնել կամ դժվարացնել դատական ակտի կատարումը:

2. Հայցի ապահովման միջոցներն են՝

1) հայցվորի պահանջի ժամանակավոր բավարարումը.

2) դատավարության մասնակցին որոշակի գործողություն կատարելն արգելելը.

3) պատասխանողին պատկանող գույքի (ներառյալ՝ դրամական միջոցների) վրա հայցագնի չափով արգելանք դնելը.

4) որևէ իրավիճակի ժամանակավոր պահպանումը կամ փոփոխումը:

3. Հայցի ապահովումը թույլատրվում է դատավարության յուրաքանչյուր փուլում:

4. Հայցի ապահովման մասին միջնորդությունը քննարկվում է այն ստացվելուց հետո՝ ոչ ուշ, քան երկօրյա ժամկետում, և դրա վերաբերյալ կայացվում է որոշում՝ առանձին դատական ակտի տեսքով:

5. Հանրային իրավական դրամական պահանջներով վիճարկման հայցի դեպքում վարչական մարմինը կարող է ներկայացնել պարտապանի գույքի նկատմամբ արգելանք կիրառելու վերաբերյալ միջնորդություն, եթե առկա է դրամական պարտավորությունը չկատարելու անմիջական վտանգ: Դրամական պարտավորությունը չկատարելու անմիջական վտանգի առկայության դեպքում վարչական դատարանն իրավասու է արգելանք դնելու հայցվորի գույքի վրա՝ դրամական պարտավորության չափով:

Յօդոված 92. Հայցի ապահովման մասին որոշման կատարումը

1. Հայցի ապահովման մասին վարչական դատարանի որոշումը կատարվում է անհապաղ՝ «Դատական ակտերի հարկադիր կատարման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով:

Յօդոված 93. Հայցի ապահովման միջոցի փոխարինումը, փոփոխումը կամ վերացումը

1. Վարչական դատարանը դատավարության մասնակցի միջնորդությամբ իրավունք ունի հայցի ապահովման մեկ միջոցը փոխարինելու մեկ այլ միջոցով, փոփոխելու այն կամ վերացնելու:

2. Հայցի ապահովման մեկ միջոցը մեկ այլ միջոցով փոխարինելու, այն փոփոխելու կամ վերացնելու դեպքում միջնորդություն ներկայացրած դատավարության մասնակիցը չի կարող ներկայացնել հայցի ապահովման նույն միջոցի վերաբերյալ միջնորդություն:

3. Հայցի ապահովման մեկ միջոցը մեկ այլ միջոցով փոխարինելու, այն փոփոխելու կամ վերացնելու հարցը լուծվում է միջնորդությունն ստանալուց հետո՝ տասնօրյա ժամկետում, դատական նիստում: Դատավարության մասնակիցները պատշաճ ծանուցվում են նիստի ժամանակի և վայրի մասին: Նրանց չներկայանալն արգելք չէ հարցի քննարկման համար:

4. Հարցի քննարկման արդյունքներով կայացվում է որոշում:

5. Հայցը մերժելու մասին կամ գործի վարույթը կարճելու մասին դատական ակտ կայացվելու դեպքում հայցի ապահովման միջոցները պահպանվում են մինչև դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելը, եթե դրանք մինչև այդ ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելը օրենքով նախատեսված կարգով չեն վերացվել:

6. Հայցը բավարարելու մասին վճիռ կայացվելու դեպքում հայցի ապահովման միջոցները պահպանվում են մինչև վճռի կատարումը, եթե դրանք օրենքով նախատեսված կարգով չեն վերացվել մինչև վճռի կատարումը:

ԳԼՈՒԽ 16

ԳՈՐԾԻ ՎԱՐՈՒՅԹԸ ԿԱՍԵՑՆԵԼԸ ԵՎ ԿԱՐՃԵԼԸ

Յօդոված 94. Գործի վարույթը կասեցնելու դատարանի լիազորությունները

1. Դատարանը պարտավոր է կասեցնել գործի վարույթը, եթե՝

1) անհնարին է տվյալ գործի քննությունը մինչև սահմանադրական, քաղաքացիական, քրեական կամ վարչական դատավարության կարգով քննվող այլ գործով որոշում, վճիռ կամ դատավճիռ կայացնելը:
2) առկա է անհաղթահարելի ուժ, որը խոչընդոտում է տվյալ գործով հետագա վարույթի իրականացմանը:
3) դատավարության մասնակից հանդիսացող ֆիզիկական անձի մահից հետո վիճելի իրավահարաբերությունը թույլ է տալիս իրավահաջորդություն:

4) դատավարության մասնակից հանդիսացող ֆիզիկական անձը ճանաչվել է անգործունակ կամ սահմանափակ գործունակ:

5) դատարանը «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 71-րդ հոդվածով սահմանված կարգով դիմել է սահմանադրական դատարան:

2. Դատարանն իրավունք ունի կասեցնելու գործի վարույթը, եթե՝

1) նշանակել է փորձաքննություն:

2) պատասխանող կամ երրորդ անձ հանդիսացող ֆիզիկական անձը հետախուզման մեջ է:

3) դատավարության մասնակից հանդիսացող իրավաբանական անձը վերակազմակերպվում է:

3. Դատարանը գործի վարույթը կասեցնելու մասին կայացնում է որոշում՝ այն եռօրյա ժամկետում ուղարկելով դատավարության մասնակիցներին:

Յօդոված 95. Գործի վարույթը վերսկսելը

1. Գործի վարույթը վերսկսվում է դրա կասեցումն առաջացրած հանգամանքների վերանալուց հետո:

2. Սույն օրենսգրքի 94-րդ հոդվածի 1-ին մասի 5-րդ կետով նախատեսված հիմքով կասեցված գործով վարույթը վերսկսվում է, եթե՝

1) սահմանադրական դատարանի աշխատակազմը վերադարձրել է դատարանի դիմումը, և դիմողը «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով չի բողոքարկել սահմանադրական դատարանի նախագահին, կամ բողոքարկելուց հետո սահմանադրական դատարանի նախագահը դատարանի դիմումը վերադարձնելու մասին վերջնական որոշում է կայացրել:

2) սահմանադրական դատարանը կարճել է գործի վարույթը:

3) սահմանադրական դատարանն ամբողջությամբ մերժել է գործի քննությունը, բացառությամբ այն դեպքի, երբ դիմումի առարկայի վերաբերյալ այլ դիմումի (դիմումների) հիման վրա սահմանադրական դատարանում իրականացվում է գործի դատաքննություն:

4) ուժի մեջ է մտել սահմանադրական դատարանի որոշումը՝ կիրառման ենթակա նորմատիվ իրավական ակտի դրույթի՝ Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցի վերաբերյալ:

3. Դատարանը գործի վարույթը վերսկսելու մասին կայացնում է որոշում՝ այն եռօրյա ժամկետում ուղարկելով դատավարության մասնակիցներին:

4. Գործի վարույթը կասեցնելու մասին որոշումը վերացվելու դեպքում գործի վարույթը վերսկսվում է:

Յոդված 96. Գործի վարույթը կարճելը

1. Դատարանը գործի քննության ցանկացած փուլում կարճում է գործի վարույթը, եթե՝
 - 1) վեճը ենթակա չէ որևէ դատարանում քննության:
 - 2) լրացել է հայց ներկայացնելու համար օրենքով նախատեսված ժամկետը:
 - 3) նույն անձանց միջև նույն առարկայի մասին և միևնույն հիմքերով վեճի վերաբերյալ առկա է դատարանի՝ օրինական ուժի մեջ մտած վճիռ:
 - 4) դատավարության մասնակից հանդիսացող անձի մահից հետո վիճելի իրավահարաբերությունը բացառում է իրավահաջորդությունը:
 - 5) դատավարության մասնակից հանդիսացող իրավաբանական անձը լուծարվել է:
 - 6) հայցվորը հրաժարվել է հայցից, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով սահմանված այն գործերի, որոնք քննությունը բխում է հանրության կամ պետության շահերից:
 - 7) վեճն ըստ էության սպառվել է:
 - 8) գործի վարույթը կասեցնելու մասին որոշում ընդունելուց հետո՝ մեկ տարվա ընթացքում, կասեցման հիմք հանդիսացած հանգամանքները չեն վերացել (բացառությամբ սույն օրենսգրքի 94-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով նախատեսված հիմքի), և գործի վարույթն այդ պայմաններում վերսկսելն անհնարին է:
 - 9) եթե բացահայտվել են սույն օրենսգրքի 80-րդ հոդվածով նախատեսված՝ հայցադիմումի ընդունումը մերժելու հիմքերը:
 - 10) դատարանը հաստատել է կնքված հաշտության համաձայնությունը:
2. Եթե հայցվորը ներկայացնում է դիմում հայցից հրաժարվելու վերաբերյալ, ապա դատարանը երկշաբաթյա ժամկետում հրավիրում է դատական նիստ՝ այն քննելու նպատակով: Եթե հայցվորը նիստի ժամանակ կրկնում է հայցից հրաժարվելու իր դիմումը կամ պատշաճ ծանուցված լինելու պայմաններում չի ներկայանում դատական նիստին, ապա դատարանը եռօրյա ժամկետում որոշում է կայացնում գործի վարույթը կարճելու մասին:

Յոդված 97. Գործի վարույթը կարճելու կարգը և հետևանքները

1. Գործի վարույթը կարճելու մասին դատարանը կայացնում է որոշում, որով լուծվում են նաև դատավարության մասնակիցների միջև դատական ծախսերի բաշխման հարցերը:
2. Գործի վարույթը կարճելու դեպքում նույն անձանց միջև նույն առարկայի մասին և միևնույն հիմքերով վեճի վերաբերյալ չի թույլատրվում կրկին դիմել վարչական դատարան, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ հայցվորը հայցից հրաժարվել է դատաքննության նախապատրաստական փուլում, կամ գործի վարույթը կարճվել է սույն օրենսգրքի 96-րդ հոդվածի 1-ին մասի 8-րդ կետով նախատեսված հիմքով:

ԳԼՈՒԽ 17

ԴԱՏԱՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆՈՒՄ

Յոդված 98. Դատաքննությունը վարչական դատարանում

1. Դատաքննությունը վարչական դատարանում անցկացվում է դատական նիստերի միջոցով՝ վարչական դատարանի շենքում դրա համար հատուկ նախատեսված տեղում (այսուհետ՝ դատական նիստերի դահլիճ):

Յոդված 99. Դատական նիստը նախագահելը

1. Գործը միանձնյա քննող դատավորը նախագահում է դատական նիստը:
2. Գործի կոլեգիալ քննության դեպքում դատական նիստը նախագահում է դատավորներից մեկը:
3. Դատական նիստը նախագահողը կազմակերպում և ղեկավարում է դատական նիստը՝ ապահովելով կարգը դատական նիստում, ստեղծում է պայմաններ ապացույցների լրիվ, օբյեկտիվ և բազմակողմանի հետազոտման համար, կատարում է գործի պատշաճ քննությունն ու լուծումն ապահովելուն ուղղված այլ գործողություններ:
4. Դատական նիստը նախագահողը պարզաբանում է վարչական դատարանի գործողությունները:

Յոդված 100. Կարգը դատական նիստում

1. Դատական նիստերի դահլիճ դատավորի մտնելու պահին դահլիճում ներկաները ոտքի են կանգնում, այնուհետև նիստը նախագահողի հրավերով զբաղեցնում իրենց տեղերը:
2. Դատավարության մասնակիցները և այլ անձինք դատարանին դիմում են «պատվարժան դատարան» արտահայտությամբ, դատական նիստում դատարանի և մյուս կողմի հետ հաղորդակցվում են հոտնկայս, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ նախագահողը թույլատրում է հաղորդակցվել նստած:
3. Դատական նիստն անցկացվում է այնպիսի պայմաններում, որոնք ապահովում են դահլիճում ներկաների անվտանգությունը, ինչպես նաև պատշաճ կարգուկանոնը:
4. Դատավարության մասնակիցները և դռնբաց դատական նիստին ներկաներն իրավունք ունեն կատարելու գրառումներ, սղագրություն և ձայնագրություն:

5. Դատական նիստերի դահլիճ դատավորի մտնելու պահից դահլիճում արգելվում է լուսանկարահանումը, տեսաձայնագրումը, հեռարձակումը:

6. Դատական նիստի լուսանկարահանումը, տեսաձայնագրումը, ինչպես նաև հեռարձակումը ռադիոյով, հեռուստատեսությամբ կամ համացանցով կատարվում են դատավարության մասնակցի միջնորդությամբ՝ գործը քննող դատարանի թույլտվությամբ:

Չորված 101. Դատարանի կողմից կիրառվող սանկցիաները

1. Դատարան ներկայանալուց չարամտորեն խուսափելու կամ դատավարական իրավունքներից անբարեխղճորեն օգտվելու կամ դատավարական պարտականություններն անհարգելի պատճառներով չկատարելու կամ ոչ պատշաճ կատարելու, դատավորի կարգադրությունները չկատարելու, դատական նիստի բնականոն ընթացքը խոչընդոտելու կամ նիստի կարգը խախտող այլ գործողություն կատարելու միջոցով դատարանի նկատմամբ անհարգալից վերաբերմունք դրսևորելու դեպքերում դատարանն իրավունք ունի վարչական դատավարությանը մասնակցող անձանց, ներկայացուցիչների և դատական նիստին ներկա այլ անձանց նկատմամբ կիրառելու հետևյալ սանկցիաները.

1) նախազգուշացում.

2) նիստերի դահլիճից հեռացնել.

3) դատական տուգանք.

4) պատասխանատվության ենթարկելու վերաբերյալ դիմումով համապատասխանաբար գլխավոր դատախազին կամ փաստաբանական պալատ դիմել:

2. Սանկցիան պետք է համաչափ լինի արարքի ծանրությանը և հետապնդի դատարանի գործունեության բնականոն ընթացքն ապահովելու նպատակ:

3. Վարչական դատավարությանը մասնակցող անձանց նկատմամբ նիստերի դահլիճից հեռացումը կարող է կիրառվել ոչ ավելի, քան 36 ժամով, իսկ դատական նիստին ներկա այլ անձանց նկատմամբ՝ որոշակի ժամկետով կամ մինչև դատաքննության ավարտը:

4. Վարչական դատավարությանը մասնակցող՝ նիստերի դահլիճից հեռացված անձի փաստաբանի կամ այլ ներկայացուցչի հիմնավորված միջնորդությամբ դատարանն իրավունք ունի մինչև սանկցիայի կիրառման ժամկետը լրանալը վերականգնելու հեռացված անձի մասնակցությունը դատական նիստին:

5. Նախազգուշացումը և նիստերի դահլիճից հեռացնելը կիրառվում են նույն դատական նիստում կայացվող՝ դատարանի արձանագրային որոշմամբ:

6. Նիստերի դահլիճից հեռացումը չի կարող կիրառվել տվյալ պահին ցուցմունք տվող վկայի նկատմամբ:

7. Նիստերի դահլիճից հեռացնելու մասին որոշումն անհապաղ կամովին չկատարելու դեպքում կատարվում է հարկադիր կարգով՝ Հայաստանի Հանրապետության դատական դեպարտամենտի միջոցով:

8. Դատական տուգանքը կիրառվում է վարչական դատավարությանը մասնակցող անձանց և փաստաբան չհանդիսացող ներկայացուցիչների նկատմամբ: Դատական տուգանքը կարող է կիրառվել մինչև 100.000 դրամի չափով: Դատական տուգանքի չափը որոշվում է դատարանի հայեցողությամբ, սակայն, բացի արարքի ծանրությունից, պետք է հաշվի առնվի նաև արարք կատարողի անձը: Դատական տուգանքը կիրառվում է նույն դատական նիստում կայացվող դատարանի առանձին որոշմամբ: Դատական տուգանք կիրառելու մասին որոշումը կամովին չկատարվելու դեպքում ենթակա է հարկադիր կատարման «Դատական ակտերի հարկադիր կատարման մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով:

9. Գործի քննությանը մասնակցող դատախազի և գործի քննությանը որպես կողմի ներկայացուցիչ մասնակցող փաստաբանի նկատմամբ կարող են կիրառվել սույն հոդվածի 1-ին մասի 1-ին և 4-րդ կետերով նախատեսված սանկցիաները: Գլխավոր դատախազին կամ Փաստաբանական պալատ դիմելը իրականացվում է նույն դատական նիստում կայացվող՝ դատարանի առանձին որոշմամբ: Սույն հոդվածի 1-ին մասի 4-րդ կետով նախատեսված դատական սանկցիան պարտադիր հիմք է դատախազի կամ փաստաբանի նկատմամբ կարգապահական վարույթ հարուցելու համար:

10. Դատական սանկցիա կիրառելու մասին դատարանի որոշումն օրինական ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից: Դատական տուգանք կիրառելու մասին դատարանի որոշումը կարող է բողոքարկվել հրապարակվելուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում:

11. Եթե դատարանը համարում է, որ դատավարության մասնակիցը, ներկայացուցիչը կամ դատական նիստին ներկա այլ անձ դատարանի նկատմամբ դրսևորել է անհարգալից վերաբերմունք, որն առաջացնում է քրեական պատասխանատվություն, ապա կարող է սույն հոդվածով սահմանված կարգով կարգազանց անձի նկատմամբ կիրառել դատական սանկցիա և պարտավոր է քրեական գործ հարուցելու միջնորդությամբ դիմել դատախազին:

Չորված 102. Դատական նիստի բացումը

1. Դատական նիստ սկսելու համար սահմանված ժամին դատական նիստը նախագահողը բացում է դատական նիստը, հրապարակում է դատարանի կազմը և քննության ենթակա գործը:

2. Դատական նիստի քարտուղարը դատարանին զեկուցում է դատավարության մասնակիցների և դատավարությունում այլ անձանց՝ նիստին ներկա լինելու մասին, չներկայացած անձանց պատշաճ ծանուցված լինելու, ինչպես նաև նրանց բացակայության պատճառների մասին:

3. Դատական նիստը նախագահողը պարզում է դատական նիստին ներկայացած դատավարության մասնակիցների և այլ անձանց ինքնությունը, ստուգում է ներկայացուցիչների լիազորությունները:

4. Դատական նիստը նախագահողը վկաներին մինչև նրանց հարցաքննությունը հեռացնում է դատարանի դահլիճից:

Հոդված 103. Դատաքննությունը դատավարության մասնակիցների բացակայությամբ

1. Հայցվորը, պատասխանողը կամ երրորդ անձն իրավունք ունեն վարչական դատարանին միջնորդելու գործն իրենց բացակայությամբ և ներկայացված կյուբերի հիման վրա քննելու մասին:
2. Դատական նիստի ժամանակի և վայրի մասին պատշաճ ծանուցված դատավարության մասնակիցների չներկայանալն արգելք չէ գործի քննության համար:

Հոդված 104. Դատավարության մասնակիցներին և դատավարությանը մասնակցող այլ անձանց իրենց իրավունքները և պարտականությունները պարզաբանելը

1. Դատական նիստը նախագահողը դատավարության մասնակիցներին և դատավարությանը մասնակցող այլ անձանց պարզաբանում է նրանց իրավունքները և պարտականությունները, եթե նրանք չեն հայտնում դրա անհրաժեշտության բացակայության մասին, և անցնում է գործն ըստ Էության քննելուն:
2. Դատական նիստը նախագահողը պարզում է՝ արդյոք հայցվորը պնդում է իր պահանջները, ընդունում է արդյոք պատասխանողը հայցվորի պահանջները:
3. Այնուհետև դատական նիստը նախագահողը պարզում է՝ ունեն արդյոք կողմերը միջնորդություններ մինչև դատաքննության սկիզբը:

Հոդված 105. Վկաների, փորձագետների և թարգմանիչների՝ դատական նիստին չներկայանալու հետևանքները

1. Վկաների, փորձագետների և թարգմանիչների՝ դատական նիստին չներկայանալու դեպքում վարչական դատարանը լսում է դատավարության մասնակիցների կարծիքները՝ նրանց բացակայությամբ գործը քննելու հնարավորության մասին, և կայացնում է որոշում՝ գործի դատաքննությունը շարունակելու կամ գործի դատաքննությունը հետաձգելու մասին:

Հոդված 106. Գործի դատաքննությունը հետաձգելը

1. Վարչական դատարանն իրավասու է հետաձգելու գործի դատաքննությունը, եթե՝
 - 1) համարում է, որ այն չի կարող քննվել տվյալ նիստում, մասնավորապես դատավարության մասնակիցներից որևէ մեկի, վկաների, փորձագետների, թարգմանիչների բացակայության պատճառով.
 - 2) այն թելադրված է լրացուցիչ ապացույցներ ներկայացնելու անհրաժեշտությամբ.
 - 3) ավարտվել է աշխատանքային օրը, եթե սույն օրենսգրքով գործի քննության հատուկ ժամկետներ սահմանված չեն.
 - 4) կողմերից մեկը միջնորդում է տրամադրել ողջամիտ ժամկետ՝ վեճն արտադատարանական կարգով լուծելու համար.
 - 5) հայցվորը ներկայացրել է հայցի հիմքը և (կամ) առարկան փոփոխելու վերաբերյալ միջնորդություն.
 - 6) կողմերը փոխադարձ համաձայնությամբ միջնորդում են հետաձգել գործի դատաքննությունը:
2. Գործի դատաքննությունը հետաձգելու մասին կայացվում է որոշում:
3. Դատավարության մասնակիցները պատշաճ ծանուցվում են հաջորդ դատական նիստի ժամանակի և վայրի մասին:
4. Գործի դատաքննությունը հետաձգելուց հետո այն շարունակվում է ընդհատված պահից:

Հոդված 107. Դիմումների և միջնորդությունների քննարկումը

1. Դատավարության մասնակիցների դիմումները և միջնորդությունները գործի քննության հետ կապված բոլոր հարցերով վարչական դատարանը լուծում է դատավարության մյուս մասնակիցների կարծիքները լսելուց հետո:
2. Դիմումների և միջնորդությունների քննարկումից հետո դատարանը կայացնում է որոշում:
3. Քննարկման եկթակա չէ այն դիմումը կամ միջնորդությունը, որը միայն կրկնում է նախկինում մերժված նույնաբովանդակ դիմումի կամ միջնորդության հիմնավորումները:

Հոդված 108. Պահանջներից հրաժարվելը

1. Մինչև դատաքննության ավարտը հայցվորն իրավունք ունի առանց որևէ պատճառաբանության լրիվ կամ մասնակի հրաժարվելու իր պահանջներից: Այդ դեպքում վարչական դատարանը կայացնում է որոշում գործի վարույթը կարճելու մասին այն պահանջի մասով, որից հրաժարվել է հայցվորը, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով նախատեսված այն գործերի, որոնց քննությունը բխում է հանրության կամ պետության շահերից:

Հոդված 109. Պահանջներն ընդունելը

1. Պատասխանողն իրավունք ունի ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն ընդունելու հայցվորի պահանջը: Այդ դեպքում վարչական դատարանը բավարարում է հայցն այն պահանջի մասով, որն ընդունել է պատասխանողը, բացառությամբ հետևյալ դեպքերի (պահանջի ոչ իրավաչափ ընդունում), երբ՝

- 1) պահանջի ընդունումն առերևույթ հակասում է օրենքին կամ այլ իրավական ակտերին.
- 2) պահանջի ընդունումն առերևույթ խախտում է որևէ մեկի իրավունքները և ազատությունները.
- 3) քննվում է սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով նախատեսված որևէ գործ:

2. Պահանջի ընդունման ոչ իրավաչափ լինելու մասին վարչական դատարանը կայացնում է պատճառաբանված որոշում՝ առանձին դատական ակտի տեսքով:

3. Եթե պատասխանողը մասնակիորեն է ընդունել հայցվորի պահանջը, և վարչական դատարանը համարում է, որ այն իրավաչափ է, ապա դատարանը կարող է այդ պահանջի մասով առանձնացնել առանձին վարույթ: Այդ վարույթով դատարանը դատաքննությունը հայտարարում է ավարտված և կայացնում վճիռ:

Յոթերորդ 110. Հաշտության համաձայնությունը

1. Մինչև դատաքննության ավարտը դատավարության մասնակիցները դատավարության յուրաքանչյուր փուլում կարող են կնքել հաշտության համաձայնություն, որը ձևակերպվում է գրավոր և ներկայացվում դատարանի հաստատմանը:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված դեպքում դատարանը կայացնում է վճիռ՝ գործի վարույթը հաշտության համաձայնությամբ ավարտելու մասին, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ՝

- 1) հաշտության համաձայնությունն առերևույթ հակասում է օրենքին կամ այլ իրավական ակտերի.
- 2) հաշտության համաձայնությունն առերևույթ խախտում է որևէ մեկի իրավունքները և ազատությունները.
- 3) քննվում է սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով նախատեսված որևէ գործ:

3. Դատարանը նախքան հաշտության համաձայնությունը հաստատելը դատավարության մասնակիցներին պարզաբանում է դրա դատավարական հետևանքները:

Յոթերորդ 111. Դատավարության մասնակիցների բացման խոսքերը

1. Վարչական դատարանի կողմից գործը ներկայացվելուց հետո վարչական դատարանը լսում է հայցվորի, պատասխանողի և երրորդ անձանց բացման խոսքերը, որոնցում նրանք համառոտ ներկայացնում են իրենց պահանջները, առարկությունները, դրանք հիմնավորող փաստերը և իրավական դիրքորոշումները:

2. Դատարանը կարող է ի սկզբանե սահմանել բացման խոսքի առավելագույն տևողություն:

Յոթերորդ 112. Ապացույցների հետազոտումը: Լրացուցիչ ապացույցների ընդունումը

1. Ապացույցները հետազոտվում են դատաքննության ընթացքում: Դատավարության մասնակիցն ապացույցը հրապարակում է՝ նշելով այն փաստը կամ փաստերը, որոնք ապացուցելու համար պետք է ընդունվի և հետազոտվի համապատասխան ապացույցը: Դատարանի նախաձեռնությամբ ձեռք բերված ապացույցները հրապարակում է դատարանը:

2. Ապացույցն ընդունելու և հետազոտելու դեմ առարկություններ կարող են բերվել տվյալ փաստի ապացուցման համար այդ ապացույցի վերաբերելիության կամ թույլատրելիության հիմքով:

3. Առարկության դեպքում վարչական դատարանն ապացույցն ընդունելու հարցը որոշում է անհապաղ՝ անհրաժեշտության դեպքում լսելով դատավարության մասնակիցների կարծիքն առարկության վերաբերյալ: Անհնարինության դեպքում դատարանը կարող է ավելի ուշ անդրադառնալ այդ հարցի լուծմանը:

4. Վարչական դատարանը կարող է իր նախաձեռնությամբ մերժել ապացույցի ընդունումը և հետազոտումը՝ ապացույցի վերաբերելիության կամ թույլատրելիության հիմքով՝ լսելով կողմերի կարծիքը:

Յոթերորդ 113. Դատական վիճաբանությունները

1. Ապացույցների հետազոտման ավարտից հետո դատավարության մասնակիցներն իրավունք ունեն հանդես գալու ամփոփիչ ճառերով (դատական վիճաբանություններ):

2. Սկզբում հանդես է գալիս հայցվորը, ապա՝ պատասխանողը, այնուհետև՝ երրորդ անձը:

3. Վարչական դատարանը կարող է ի սկզբանե սահմանել դատական վիճաբանությունների առավելագույն՝ դատավարության յուրաքանչյուր մասնակցի համար հավասար տևողություն:

Յոթերորդ 114. Դատաքննության ավարտը

1. Դատական վիճաբանություններից հետո դատական նիստը նախագահողը դատավարության մասնակիցներին հարցնում է, թե նրանք արդյոք չեն ցանկանում միջնորդություններ հարուցել: Նման միջնորդությունների բացակայության դեպքում դատական նիստը նախագահողն ավարտում է գործի դատաքննությունը և հայտարարում է գործն ըստ էության լուծող դատական ակտի հրապարակման վայրն ու ժամանակը:

2. Գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը կազմում և ստորագրում է (են) գործը քննած դատավորը (կոլեգիալ կազմի դատավորները): Գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը հրապարակվում է գործի քննությունն ավարտելուց հետո՝ 15 օրվա ընթացքում, եթե սույն օրենսգրքով այլ ժամկետ սահմանված չէ:

3. Վեճն ըստ Էուլթյան լուծելու դեպքում վարչական դատարանը կայացնում է վճիռ, իսկ սույն օրենսգրքով սահմանված դեպքերում՝ որոշում:

4. Վարչական դատարանը գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը կայացնում է հանուն Հայաստանի Հանրապետության:

5. Գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը պետք է լինի օրինական և հիմնավորված: Գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը հիմնավորվում է միայն դատական նիստում հետազոտված ապացույցներով:

6. Դատական նիստում հրապարակվում է գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտի եզրափակիչ մասը:

7. Հրապարակվելուց անմիջապես հետո գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը հանձնվում է դատավարության մասնակիցներին: Դատավարության մասնակիցներից որևէ մեկի ներկա չլինելու դեպքում գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտի օրինակը հրապարակման կամ դրան հաջորդող օրն ուղարկվում է նրան:

8. Եթե հայցադիմումը ներկայացրել են միաժամանակ 20-ից ավելի հայցվորներ, ապա դատարանը հայցադիմումը վարույթ ընդունելու, ինչպես նաև այդ գործի վերաբերյալ ընդունված բոլոր դատական ակտերը սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով դրանք կայացվելու օրվանից հետո՝ եռօրյա ժամկետում, ուղարկում է հայցադիմումում նշված հաջորդականությամբ առաջին հինգ հայցվորներին: Այս դեպքում դատական ակտը փակցվում է դատարանի շենքում՝ դատական ակտի կայացման օրվանից հետո՝ մեկ ամիս ժամկետով, ինչպես նաև հրապարակվում է Հայաստանի Հանրապետության դատական իշխանության ինտերնետային կայքում: Հայցադիմում ներկայացրած հայցվորներից յուրաքանչյուրին տրամադրվում է դատական ակտը՝ համապատասխան գրավոր դիմումը դատարան ներկայացնելու օրվանից հետո՝ երեք օրվա ընթացքում:

Հոդված 115. Գործի դատաքննությունը վերսկսելը

1. Վարչական դատարանը, դատաքննության ավարտից հետո անհրաժեշտ համարելով լրացուցիչ հետազոտել ապացույցները կամ շարունակել գործի համար նշանակություն ունեցող հանգամանքների պարզումը, վերսկսում է գործի քննությունը, որի մասին կայացնում է որոշում:

2. Եթե դատական վիճաբանությունների ժամանակ վարչական դատարանն անհրաժեշտ է համարում գործի համար նշանակություն ունեցող նոր հանգամանքներ պարզել կամ նոր ապացույցներ ձեռք բերել կամ հետազոտել, ապա նա որոշում է կայացնում գործի դատաքննությունն այդ մասով վերսկսելու մասին: Այդ դեպքում վերսկսված դատաքննությունն ավարտվելուց հետո նոր դատական վիճաբանությունները տեղի են ունենում գործի դատաքննությունը վերսկսելու համար հիմք հանդիսացած հանգամանքների վերաբերյալ:

ԳԼՈՒԽ 18

ԳՐԱՎՈՐ ԴԱՏԱՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հոդված 116. Գրավոր դատաքննության հիմքերը

1. Դատավարության մասնակիցների համաձայնության դեպքում դատարանը կարող է որոշում կայացնել գործը գրավոր ընթացակարգով քննելու մասին:

2. Դատաքննության գրավոր ընթացակարգն իրականացվում է դատական քննության բանավոր ընթացակարգը կարգավորող կանոններով՝ այնքանով, որքանով դրանք իրենց Էուլթյամբ կիրառելի են դատաքննության գրավոր ընթացակարգի նկատմամբ:

Հոդված 117. Գրավոր դատաքննություն կիրառելու մասին դատարանի որոշումը

1. Գրավոր դատաքննություն կիրառելու մասին վարչական դատարանը կայացնում է որոշում՝ առանձին դատական ակտի տեսքով:

2. Գրավոր դատաքննություն կիրառելու մասին որոշումը կարող է կայացվել դատավարության յուրաքանչյուր փուլում:

3. Վարչական դատարանի գրավոր դատաքննություն կիրառելու մասին որոշումը եռօրյա ժամկետում ուղարկվում է դատավարության մասնակիցներին:

Հոդված 118. Գրավոր դատաքննություն կիրառելու մասին որոշման վերացումը

1. Եթե գրավոր ընթացակարգով քննելու համար գործը նախապատրաստելիս ի հայտ են գալիս հանգամանքներ, որոնք պարզելու համար անհրաժեշտ է գործի քննությունն անցկացնել բանավոր ընթացակարգով, ապա վարչական դատարանը որոշում է կայացնում գործը բանավոր ընթացակարգով քննելու վերաբերյալ՝ այդ որոշումը եռօրյա ժամկետում ուղարկելով դատավարության մասնակիցներին:

ԳԼՈՒԽ 19

Չոդված 119. Արագացված դատաքննության հիմքերը

1. Արագացված դատաքննություն կիրառվում է այն դեպքերում, երբ՝

- 1) դիմում է ներկայացվել ընտրողների ցուցակների ճշգրտման վերաբերյալ.
- 2) հայցն ակնհայտ հիմնավոր է.
- 3) հայցն ակնհայտ անհիմն է:

Չոդված 120. Արագացված դատաքննություն կիրառելու մասին դատարանի որոշումը

1. Արագացված դատաքննություն կիրառելու մասին դատարանը կայացնում է որոշում, որի մասին եռօրյա ժամկետում ծանուցվում են դատավարության մասնակիցները:

2. Արագացված դատաքննություն կիրառելու մասին որոշում կարող է կայացվել գործի քննության յուրաքանչյուր փուլում:

Չոդված 121. Արագացված դատաքննության կարգը և ժամկետները

1. Սույն օրենսգրքի 119-րդ հոդվածով սահմանված հիմքերի առկայության դեպքում դատարանն անհապաղ անցնում է գործն ըստ էության լուծող դատական ակտ կայացնելուն:

Չոդված 122. Արագացված դատաքննություն կիրառելու մասին դատական ակտի վերացումը

1. Եթե գործն ըստ էության լուծող դատական ակտ կայացնելիս ի հայտ են գալիս հանգամանքներ, որոնք պարզելու համար անհրաժեշտ է գործի քննությունն անցկացնել բանավոր ընթացակարգով, ապա դատարանը որոշում է կայացնում գործի քննությունը վերսկսելու մասին՝ այդ որոշումը եռօրյա ժամկետում ուղարկելով դատավարության մասնակիցներին:

ԳԼՈՒԽ 20

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԴԱՏԱԿԱՆ ԱԿՏԵՐԸ

Չոդված 123. Վարչական դատարանի դատական ակտերին ներկայացվող պահանջները

1. Վարչական դատարանի՝ գործն ըստ էության լուծող և միջանկյալ դատական ակտերին ներկայացվող պահանջների, դատական ակտում առկա վրիպակների, գրասխալների և թվաբանական սխալների ուղղման, լրացուցիչ վճռի կայացման, վճռի պարզաբանման վրա տարածվում են Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի համապատասխան կանոնները, եթե սույն օրենսգրքով այլ բան նախատեսված չէ:

Չոդված 124. Գործն ըստ էության լուծող դատական ակտով լուծման ենթակա հարցերը

1. Վարչական դատարանը գործն ըստ էության լուծող դատական ակտ կայացնելիս՝

1) գնահատում է ապացույցները.

2) որոշում է, թե գործի համար նշանակություն ունեցող որ հանգամանքներն են պարզվել, և որոնք չեն պարզվել.

3) որոշում է տվյալ գործով կիրառման ենթակա օրենքները և այլ իրավական ակտերը, ինչպես նաև այն իրավական ակտերը, որոնք պետք է կիրառվեն տվյալ գործով, սակայն օրենքին հակասելու պատճառով կիրառման ենթակա չեն.

4) որոշում է հայցը լրիվ կամ մասնակի բավարարելու կամ այն մերժելու հարցը:

2. Վիճարկվող վարչական ակտի իրավաչափությունը որոշվում է այդ ակտի ընդունմանն ուղղված վարչական վարույթում ձեռք բերված ապացույցների շրջանակում և դրա ընդունման պահի դրությամբ գործող օրենքների հիման վրա, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ հետագայում ընդունվել է դատավարության մասնակից հանդիսացող ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձանց վերաբերող՝ նրանց համար ավելի բարենպաստ օրենք, և եթե դա նախատեսված է այդ օրենքով:

3. Հայցվող բարենպաստ վարչական ակտի, ինչպես նաև հայցվող գործողության կամ դրանից ձեռնպահ մնալու իրավաչափությունը որոշվում է դատական ակտի կայացման դրությամբ ձեռք բերված ապացույցների շրջանակում և դատական ակտի կայացման պահին գործող օրենքների հիման վրա:

4. Վարչական ակտի առ ոչինչ լինելը որոշվում է դրա ընդունման դրությամբ գործած օրենքների հիման վրա:

5. Որևէ իրավահարաբերության առկայությունը կամ բացակայությունը որոշվում է այն պահին գործած օրենքների հիման վրա, երբ այդ իրավահարաբերությունը ծագել էր կամ չէր ծագել, եթե օրենքով այլ բան նախատեսված չէ:

6. Այլևս իրավաբանական ուժ չունեցող միջամտող վարչական ակտի կամ կատարմամբ կամ որևէ այլ կերպ իրեն սպառաձ գործողության կամ անգործության իրավաչափությունը որոշվում է այդ ակտի գործողության ժամանակ կամ այդ գործողության կատարման կամ անգործության դրսևորման ժամանակ գործած օրենքների հիման վրա:

Հոդված 125. Գործն ըստ էության լուծող դատական ակտի տեսակները

1. Վարչական դատարանը հայցը բավարարելու դեպքում կայացնում է գործն ըստ էության լուծող դատական ակտ՝

- 1) վարչական ակտն ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն անվավեր ճանաչելու մասին.
 - 2) վարչական մարմնի կողմից հայցվող վարչական ակտն ընդունելը մերժելու վերաբերյալ որոշումն անվավեր ճանաչելու և վարչական մարմնին այդ վարչական ակտի ընդունմանը պարտավորեցնելու մասին.
 - 3) դատավարության մասնակիցներին և այլ անձանց որոշակի գործողություններ կատարելուն կամ դրանց կատարումից ձեռնպահ մնալուն պարտավորեցնելու մասին.
 - 4) իրավահարաբերությունների առկայության կամ բացակայության կամ վարչական ակտի՝ ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն առ ոչինչ լինելու մասին.
 - 5) այլևս իրավաբանական ուժ չունեցող միջամտող վարչական ակտը կամ իրեն սպառաձ գործողությունը կամ անգործությունը ոչ իրավաչափ ճանաչելու մասին.
 - 6) ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձին որոշակի իրավունքներից զրկելու կամ նրա վրա որոշակի պարտականություններ դնելու մասին.
 - 7) այն մասին, թե որ վարչական մարմնի իրավասությանն է վերապահված տվյալ հարցը:
2. Վարչական դատարանը հայցը մերժելու դեպքում վճիռ է կայացնում այդ մասին:
3. Սույն օրենսգրքի 5-րդ բաժնով նախատեսված հատուկ վարույթներով դատական ակտի այլ տեսակների դեպքում դատարանը կայացնում է համապատասխան դատական ակտը:
4. Վարչական դատարանը դատական ակտ կայացնելիս պարտավոր է լուծել նաև հետևանքների վերացման հարցը՝ սույն օրենսգրքի 71-րդ հոդվածով նախատեսված պահանջ լինելու դեպքում:
5. Այն դեպքում, երբ վարչական մարմնին իրավասու է եղել գործելու իր հայեցողությամբ, վարչական դատարանը ստուգում է նաև, թե արդյոք վարչական ակտն ընդունելը կամ այն ընդունելը մերժելը, գործողությունը կատարելը կամ անգործություն դրսևորելը եղել են իրավաչափ: Եթե վարչական մարմնին իրավասու է եղել գործելու իր հայեցողությամբ, և դատարանը հանգում է այն հետևության, որ վարչական մարմնին հայեցողական լիազորություններն իրականացրել է ոչ իրավաչափորեն, ապա վճռի եզրափակիչ մասով սահմանում է իրավասու վարչական մարմնի պարտականությունը՝ ընդունել վարչական ակտ կամ կատարել գործողություն կամ ձեռնպահ մնալ գործողություն կատարելուց՝ հիմք ընդունելով դատարանի իրավական դիրքորոշումները:
6. Կողմերի հաշտության համաձայնությունը հաստատելու դեպքում վարչական դատարանը վճիռ է կայացնում գործի վարույթը հաշտության համաձայնությամբ ավարտելու մասին, որը բովանդակում է հաշտության համաձայնության բառացի շարադրանքը:

Հոդված 126. Գործն ըստ էության լուծող դատական ակտի բովանդակությունը

1. Դատարանի վճիռը կազմված է ներածական, նկարագրական, պատճառաբանական և եզրափակիչ մասերից:
2. Վճռի ներածական մասը բովանդակում է վարչական դատարանի լրիվ անվանումը, դատարանի կազմը, գործի համարը, վճիռը կայացնելու տարին, ամիսը, ամսաթիվը, վայրը, գործին մասնակցող անձանց և նրանց ներկայացուցիչների անունը, ազգանունը, հայցի առարկան: Վճռի ներածական մասում պետք է նշվեն նաև դատավարության մասնակիցների և նրանց ներկայացուցիչների՝ անձը հաստատող փաստաթղթի տվյալները, իրավաբանական անձի դեպքում՝ հարկ վճարողի հաշվառման համարը և պետական գրանցման վկայականի համարը, նրանց հաշվառման վայրի հասցեները, իսկ ներկայացուցիչների մասնակցության դեպքում՝ նաև որպես ներկայացուցիչ հանդես գալու համար հիմք հանդիսացող փաստաթղթի տվյալները:
- Վերը նշված տեղեկությունները վճռի ներածական մասում նշվում են նաև երրորդ անձանց վերաբերյալ, եթե այդպիսիք դատարանը ստացել է գործի քննության ընթացքում:
3. Վճռի նկարագրական մասը բովանդակում է՝
- 1) նշում, թե երբ է հայցը ներկայացվել վարչական դատարան, և երբ է այն ընդունվել վարույթ.
 - 2) նշում՝ հայցի առարկայի կամ հիմքի փոփոխության մասին՝ փոփոխության դեպքում նշելով փոփոխության ամսաթիվը և էությունը.
 - 3) նշում՝ հայցադիմումի պատասխան և (կամ) հակընդդեմ հայց, հակընդդեմ հայցի պատասխան ներկայացնելու մասին.
 - 4) նշում՝ գործին երրորդ անձանց ներգրավելու մասին.
 - 5) նշում՝ առանձին ակտի ձևով ընդունված որոշումների մասին.
 - 6) նշում՝ վերադաս դատարանի կողմից գործը նոր քննության ուղարկվելու մասին: Տվյալ դեպքում շարադրվում է նաև համապատասխան դատավարական նախապատմությունը՝ նշելով վերադաս դատարանի սահմանած գործի նոր քննության ծավալը.
 - 7) նշում՝ դատավարության մասնակիցների և նրանց ներկայացուցիչների՝ դատական նիստին ներկայանալու կամ չներկայանալու մասին.

8) հայցի հակիրճ բովանդակությունը՝ յուրաքանչյուր պահանջը, յուրաքանչյուր պահանջի հիմքում դրված փաստերը՝ շարադրելով այն փաստերը, որոնց վրա հիմնվում է հայցվորը, յուրաքանչյուր պահանջի իրավական հիմքերն ու հիմնավորումները՝ վկայակոչելով օրենքների և այլ իրավական ակտերի նորմերը:

9) պատասխանողի դիրքորոշման հակիրճ բովանդակությունը՝ հայցվորի յուրաքանչյուր պահանջն ընդունելու կամ դրա դեմ ամբողջությամբ կամ մասնակի առարկելու վերաբերյալ, առարկության հիմքում դրված փաստերը՝ շարադրելով այն փաստերը, որոնց վրա հիմնվում է պատասխանողը, առարկության իրավական հիմքը՝ շարադրելով պատասխանողի փաստարկները պահանջի իրավական հիմնավորման վերաբերյալ՝ վկայակոչելով օրենքի և այլ իրավական ակտերի նորմերի վկայակոչմամբ:

10) երրորդ անձի դիրքորոշումը, որը շարադրվում է սույն մասի համապատասխանաբար 8-րդ կամ 9-րդ կետին համապատասխան:

11) հակընդդեմ հայցվորի և հակընդդեմ հայցով պատասխանողի դիրքորոշումները, որոնք շարադրվում են սույն մասի համապատասխանաբար 8-րդ և 9-րդ կետերին համապատասխան:

12) դատարանի նախաձեռնությամբ ձեռք բերված փաստերը և դրանց վերաբերյալ դատավարության մասնակիցների դիրքորոշումները:

4. Վճռի պատճառաբանական մասը բովանդակում է՝

1) գործի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող փաստերը:

2) գործի լուծման համար նշանակություն չունեցող փաստերը՝ շարադրելով դատարանի եզրահանգումները յուրաքանչյուր փաստի ապացուցված լինելու վերաբերյալ և գնահատելով տվյալ փաստի հաստատման կամ մերժման համար պիտանի՝ դատավարության մասնակիցների ներկայացրած յուրաքանչյուր ապացույցը:

3) եզրահանգում կիրառելի իրավունքի վերաբերյալ՝ միջազգային պայմանագրերի, օրենքների և այլ իրավական ակտերի այն նորմերի, սահմանադրական դատարանի, վճռաբեկ դատարանի, Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի որոշումների վկայակոչմամբ, որոնք դատարանը վերաբերելի է համարում:

4) եզրահանգում որևէ ապացույց անթույլատրելի, ոչ վերաբերելի կամ ապացուցողական ուժ չունեցող համարելու մասին՝

ա. հղում կատարելով այն իրավանորմերին, որոնց հիման վրա ապացույցը ճանաչվել է անթույլատրելի, ոչ վերաբերելի կամ ապացուցողական ուժ չունեցող,

բ. շարադրելով այն փաստերը, որոնց հիման վրա դատարանը եկել է նման եզրահանգման:

5) եզրահանգում՝ դատավարության մասնակիցների պահանջների և առարկությունների հիմնավորվածության վերաբերյալ:

6) դատարանի դիրքորոշումը՝ դատավարության մասնակիցների միջև դատական ծախսերի բաշխման վերաբերյալ:

5. Վճռի եզրափակիչ մասը բովանդակում է՝

1) յուրաքանչյուր պահանջ լրիվ կամ մասնակի բավարարելու կամ մերժելու մասին կամ գործի վարույթը կարճելու մասին դատարանի եզրակացությունը:

2) եզրահանգում՝ դատավարության մասնակիցների միջև դատական ծախսերը բաշխելու վերաբերյալ:

3) եզրահանգում՝ հայցի ապահովման միջոցները պահպանելու կամ վերացնելու մասին:

4) կատարում ենթադրող վճիռ կայացնելու դեպքում նշում՝ վճիռը կամովին չկատարվելու դեպքում այն պարտապանի հաշվին դատական ակտերի հարկադիր կատարումն ապահովող ծառայության միջոցով կատարելու մասին:

5) վճռի բողոքարկման ժամկետն ու այն վերադաս դատական ատյանը, որտեղ կարող է ներկայացվել բողոքը:

5. Վարչական դատարանի վճռի յուրաքանչյուր էջ ստորագրում և կնքում է վճիռը կայացրած դատավորը:

Հոդված 127. Վարչական դատարանի դատական ակտերի օրինական ուժի մեջ մտնելը

1. Վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտերն օրինական ուժի մեջ են մտնում հրապարակման պահից մեկ ամիս հետո, եթե այլ բան նախատեսված չէ սույն օրենսգրքով:

2. Սույն օրենսգրքի 145-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով նախատեսված, ինչպես նաև 145-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-4-րդ կետերով նախատեսված՝ բողոքարկված և չբեկանված մասով դատական ակտը անփոփոխ թողնելու դեպքերում վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտն (համապատասխան մասը) օրինական ուժի մեջ է մտնում վերաքննիչ դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելու պահից:

3. Եթե գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտերի դեմ բերված բողոքի ընդունումը մերժվել է, ապա վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտն օրինական ուժի մեջ է մտնում վերաքննիչ դատարանի դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելու պահից:

4. Եթե գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտերի դեմ բերված բողոքը վերադարձվել է սույն օրենսգրքի 136-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-3-րդ կետերով նախատեսված հիմքերով, ապա սահմանված ժամկետում բողոքում առկա սխալները չվերացնելու և սահմանված կարգով բողոքը կրկին չբերելու, ինչպես նաև վճռաբեկ բողոք չբերելու դեպքերում վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտն օրինական ուժի մեջ է մտնում բողոքը վերադարձնելու մասին վերաքննիչ դատարանի որոշման օրինական ուժի մեջ մտնելու պահից:

5. Սույն օրենսգրքի 139-րդ հոդվածին համապատասխան՝ վերաքննիչ վարույթը կարճելու մասին վերաքննիչ դատարանի որոշման կայացման պահից վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը մտնում է օրինական ուժի մեջ, եթե լրացել է այդ ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելու ժամկետը, և դատական ակտը չեն բողոքարկել այլ անձինք:

6. Վերաքննիչ դատարանի՝ գործն ըստ Եուլթյան լուծող դատական ակտերի դեմ սահմանված ժամկետում վճռաբեկ բողոք բերելիս վարչական դատարանի ակտերն օրինական ուժի մեջ չեն մտնում:

7. Եթե գործն ըստ Եուլթյան լուծող դատական ակտերի վերանայման արդյունքում վճռաբեկ դատարանը անփոփոխ է թողնում վերաքննիչ դատարանի դատական ակտը, որով ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն անփոփոխ էր թողնվել վարչական դատարանի ակտը, կամ ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բեկանելով վերաքննիչ դատարանի դատական ակտը՝ օրինական ուժ է տալիս վարչական դատարանի դատական ակտին, ապա վարչական դատարանի անփոփոխ մնացած դատական ակտը (ակտի համապատասխան մասը) օրինական ուժի մեջ է մտնում վճռաբեկ դատարանի որոշումը հրապարակելու պահից:

8. Վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Եուլթյան լուծող դատական ակտն օրինական ուժի մեջ է մտնում վերաքննիչ դատարանի կողմից բողոքի ընդունումը մերժվելու կամ բողոքը վերադարձնելու մասին որոշումն օրինական ուժի մեջ մտնելու պահից, եթե՝

1) վերաքննիչ դատարանի որոշումը վճռաբեկ դատարանը թողել է օրինական ուժի մեջ:

2) բերված բողոքը վճռաբեկ դատարանը թողել է առանց քննության կամ վերադարձրել է, և սահմանված ժամկետում բողոքում առկա սխալները չեն վերացվել կամ սահմանված կարգով բողոքը կրկին չի բերվել:

9. Վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Եուլթյան լուծող դատական ակտերը կարող են հրապարակման պահից դատարանի կողմից հայտարարվել օրինական ուժի մեջ մտած, եթե դա չանելը անխուսափելիորեն կառաջացնի ծանր հետևանքներ կողմի համար: Նման ակտերը ենթակա են բողոքարկման օրինական ուժի մեջ չմտած ակտերի համար սահմանված կարգով:

10. Վարչական դատարանի՝ բողոքարկման ոչ ենթակա միջանկյալ դատական ակտերն օրինական ուժի մեջ են մտնում կայացման պահից, եթե սույն օրենսգրքով այլ բան նախատեսված չէ:

11. Վարչական դատարանի՝ սույն օրենսգրքի 131-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված միջանկյալ դատական ակտերն օրինական ուժի մեջ են մտնում դրանք ստանալուց 5 օր հետո:

Հոդված 128. Վարչական դատարանի լրացուցիչ որոշումը

1. Եթե գործի քննության ընթացքում վարչական դատարանը պարզում է, որ պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինը թույլ է տվել ֆիզիկական և իրավաբանական անձանց իրավունքների կոպիտ կամ պարբերական խախտումներ, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության կամ օրենքի այլ էական խախտումներ, ապա վարչական դատարանը վճռի հետ միաժամանակ կայացնում է լրացուցիչ որոշում, որով պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնի համապատասխան պաշտոնատար անձի, իսկ անհրաժեշտության դեպքում վերադասի ուշադրությունն է հրավիրում դատական քննության ժամանակ ի հայտ եկած այն էական խախտումների վրա, որոնք թույլ են տրվել վարչական գործով մինչդատական վարույթի ընթացքում: Նման որոշում կարող է կայացվել նաև լիցենզավորված և արտոնագրված սուբյեկտների նկատմամբ, եթե կոնկրետ գործով առկա ապացույցները տվել են վերջիններս:

2. Վարչական դատարանի լրացուցիչ որոշումը պետք է լինի պատճառաբանված: Լրացուցիչ որոշումը կարող է հրապարակվել դատական նիստում:

3. Լրացուցիչ որոշումն ուղարկվում է խախտում թույլ տված պաշտոնատար անձի վերադասին (լիցենզավորող, արտոնագրող մարմին), իսկ դա չլինելու դեպքում՝ խախտում թույլ տված պաշտոնատար անձին, որը պարտավոր է որոշումը ստանալուց հետո՝ մեկամսյա ժամկետում, քննարկել այն:

ԳԼՈՒԽ 21

ԴԱՏԱԿԱՆ ՆԻՍՏԻ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒՄԸ

Հոդված 129. Դատական նիստի արձանագրությանը ներկայացվող պահանջները

1. Դատական նիստերն արձանագրվում են:

2. Դատական նիստի արձանագրման ձևի և բովանդակության, այն վարելու կարգի, արձանագրության վերաբերյալ դիտողություններ ներկայացնելու վրա տարածվում են Հայաստանի Հանրապետության քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի համապատասխան կանոնները:

ԳԼՈՒԽ 22

ՎԱՐՈՒՅԹԸ ՎԵՐԱՔՆՆԻՉ ԴԱՏԱՐԱՆՈՒՄ

Հոդված 130. Վերաքննիչ բողոք բերելու իրավունքը

1. Վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Եուլթյան լուծող դատական ակտերի, ինչպես նաև սույն օրենսգրքի 131-րդ հոդվածով նախատեսված միջանկյալ դատական ակտերի դեմ վերաքննիչ բողոք բերելու իրավունք ունեն՝

1) դատավարության մասնակիցները:

2) դատավարության մասնակից չդարձված անձինք, որոնց իրավունքների և պարտականությունների վերաբերյալ կայացվել է գործն ըստ Եուլթյան լուծող դատական ակտ:

2. Սույն հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետում նշված անձինք վերաքննիչ դատարանում օգտվում են երրորդ անձանց իրավունքներից և կրում են նրանց համար սահմանված պարտականությունները:

Հոդված 131. Վարչական դատարանի բողոքարկման ենթակա միջանկյալ դատական ակտերը

1. Վերաքննության կարգով բողոքարկման ենթակա են վարչական դատարանի հետևյալ միջանկյալ դատական ակտերը.
 - 1) հայցադիմումի ընդունումը մերժելու մասին.
 - 2) հայցադիմումը վերադարձնելու մասին.
 - 3) հայցի ապահովումը (հակընդդեմ ապահովումը) մերժելու, հայցի ապահովման մեկ միջոցը մեկ այլ միջոցով փոխարինելու, հայցի ապահովումը վերացնելու մասին.
 - 4) լրացուցիչ վճիռ կայացնելը մերժելու մասին.
 - 5) վրիպակները, գրասխալները կամ թվաբանական սխալներն ուղղելու կամ ուղղում կատարելը մերժելու, վճռի պարզաբանումը մերժելու մասին.
 - 6) բաց թողնված դատավարական ժամկետը վերականգնելու կամ դրա վերականգնումը մերժելու մասին.
 - 7) դատավարական ժամկետները երկարաձգելու կամ դրա երկարաձգումը մերժելու մասին.
 - 8) կողմին իրավահաջորդով փոխարինելու կամ փոխարինումը մերժելու մասին, ինչպես նաև երրորդ անձանց դատավարության մեջ ներգրավելու դիմումը մերժելու կամ դատավարության մասնակիցների կազմից երրորդ անձին հանելու մասին.
 - 9) սույն օրենսգրքի 83-րդ հոդվածով նախատեսված դատական ակտերը.
 - 10) գործի վարույթը կասեցնելու մասին, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 94-րդ հոդվածի 1-ին մասի 5-րդ կետով նախատեսված դեպքի.
 - 11) ինքնաբացարկի մասին դատական ակտերը:
2. Եթե վարչական դատարանը բաց թողնված դատավարական ժամկետը վերականգնելու հիմքով որոշում է կայացրել հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին, ապա բաց թողնված դատավարական ժամկետը վերականգնելու մասին որոշումը վերացվելու դեպքում հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշումը համարվում է վերացված, իսկ հայցադիմումի ընդունումը՝ մերժված:

Հոդված 132. Վերաքննիչ բողոք բերելու ժամկետը

1. Գործն ըստ եռվայն լուծող դատական ակտի դեմ վերաքննիչ բողոք կարող է բերվել մինչև այդ ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելու համար սահմանված ժամկետը, բացառությամբ սույն հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված հիմքով դատական ակտը բողոքարկելու դեպքերի:
2. Միջանկյալ դատական ակտի դեմ վերաքննիչ բողոք կարող է բերվել սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերում՝ մինչև այդ ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելու համար սահմանված ժամկետը:
3. Դատավարության մասնակից չդարձված այն անձինք, որոնց իրավունքների և պարտականությունների վերաբերյալ կայացվել է գործն ըստ եռվայն լուծող դատական ակտ, իրավունք ունեն վերաքննիչ բողոք բերելու այն օրվանից սկսած՝ երեք ամսվա ընթացքում, երբ իմացել են կամ կարող էին իմանալ նման դատական ակտի կայացման մասին: Այդպիսի վերաքննիչ բողոք չի կարող բերվել, եթե դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելուց հետո անցել է քսան տարի:
4. Սույն հոդվածի 1-3-րդ մասերով սահմանված ժամկետներից հետո բերված վերաքննիչ բողոքը վերաքննիչ դատարանը կարող է ընդունել վարույթ, եթե ներկայացված է համապատասխան ժամկետի բացթողումը հարգելի համարելու վերաբերյալ միջնորդություն, և դատարանն այն բավարարել է:
(26.04.16 ՍԴՈ-1268 որոշմամբ 132-րդ հոդվածի 4-րդ մասը ճանաչել Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության (2015 թվականի փոփոխություններով) 61 և 63-րդ հոդվածների 1-ին մասերի պահանջներին հակասող և անվավեր այն մասով, որով բողոք ներկայացնելու իրավունք ունեցող անձից անկախ պատճառներով բողոքի ներկայացման համար բաց թողնված ժամկետի վերականգնումը թողնվում է դատարանի հայեցողությանը և համապատասխան միջնորդության ու ապացույցների առկայության պարագայում իրավունքի ուժով (ex jure) չի ճանաչվում հարգելի:)

Հոդված 133. Վերաքննիչ բողոք բերելու կարգը

1. Վերաքննիչ բողոքը և դրան կից փաստաթղթերն ուղարկվում են վերաքննիչ դատարան: Բողոք բերողը վերաքննիչ բողոքը և դրան կից փաստաթղթերի պատճեններն ուղարկում է դատավարության մասնակիցներին, իսկ բողոքի պատճենը՝ դատական ակտը կայացրած վարչական դատարան:
2. Վարչական դատարանը բողոքի պատճենը ստանալու օրվանից ոչ ուշ, քան հաջորդ օրը, իսկ եթե դա հնարավոր չէ՝ հնարավորինս սեղմ ժամկետում, սակայն ոչ ուշ, քան բողոք բերելու ժամկետը լրանալու օրվան հաջորդող տասնօրյա ժամկետում, պարտավոր է գործն ուղարկել վերաքննիչ դատարան:

Հոդված 134. Վերաքննիչ բողոքի ձևը և բովանդակությունը

1. Վերաքննիչ բողոքը կազմվում է գրավոր, որում նշվում են՝
 - 1) վերաքննիչ դատարանի անվանումը, որին հասցեագրվում է բողոքը.
 - 2) բողոք բերող անձի և դատավարության մասնակիցների անունները (անվանումները).
 - 3) վարչական դատարանի անվանումը, որի կայացրած դատական ակտի դեմ բերվում է բողոքը, գործի համարը և դատական ակտի կայացման տարին, ամիսը, ամսաթիվը.

4) Նյութական կամ դատավարական իրավունքի Նորմի այն խախտումը, որը կարող էր ազդել գործի ելքի վրա.
5) վերաքննիչ բողոքում նշված նյութական կամ դատավարական իրավունքի Նորմերի խախտման, ինչպես նաև գործի ելքի վրա դրանց ազդեցության վերաբերյալ հիմնավորումները՝ վկայակոչելով Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի, սահմանադրական դատարանի, վճռաբեկ դատարանի այն որոշումները, որոնք վերաքննիչ բողոք բերած անձը վերաբերելի է համարում՝ մեջ բերելով դրանց հակասող մասերը և կատարելով համեմատական վերլուծություն:

6) բողոք բերող անձի պահանջը.

7) բողոքին կցվող փաստաթղթերի ցանկը:

2. Եթե վարչական դատարանում բողոք բերած անձը զրկված է եղել բողոքի առարկա հանդիսացող որևէ հարցի վերաբերյալ իր դիրքորոշումը հայտնելու հնարավորությունից, ապա վերաքննիչ բողոքում պետք է նշի նաև իր դիրքորոշումն այդ հարցի վերաբերյալ:

3. Վերաքննիչ բողոքը ստորագրում է բողոք բերող անձը կամ նրա ներկայացուցիչը:

4. Բողոքին կցվում են պետական տուրքի վճարումը հավաստող փաստաթղթերը, բողոքի պատճենները դատական ակտ կայացրած վարչական դատարանին և դատավարության մասնակիցներին ուղարկելու մասին ապացույցները, լիազորագիրը կամ այլ փաստաթուղթ, որը հավաստում է ներկայացուցչի լիազորությունը (եթե բողոք բերողը հանդես է գալիս ներկայացուցչի միջոցով): Այն դեպքերում, երբ օրենքով նախատեսված է պետական տուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետելու կամ դրա չափը նվազեցնելու հնարավորություն, ապա վերաքննիչ բողոքին կցվում է կամ բողոքում ներառվում է դրա վերաբերյալ միջնորդությունը:

Չորված 135. Վերաքննիչ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին որոշումը

1. Գործն ըստ եռվայան լուծող դատական ակտի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքը վերադարձնելու կամ ընդունումը մերժելու հիմքերի բացակայության դեպքում բողոք բերելու ժամկետը լրանալուց հետո՝ ոչ ուշ, քան մեկ ամսվա ընթացքում, վերաքննիչ դատարանը կայացնում է վերաքննիչ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին որոշում:

2. Միջանկյալ դատական ակտի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքը վերադարձնելու կամ ընդունումը մերժելու հիմքերի բացակայության դեպքում գործը ստանալուց հետո՝ ոչ ուշ, քան հինգ օրվա ընթացքում, վերաքննիչ դատարանը կայացնում է վերաքննիչ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին որոշում:

3. Բողոքը վարույթ ընդունելու մասին որոշումը կայացնելուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում, վերաքննիչ դատարանն այն ուղարկում է բողոք բերող անձին և դատավարության մասնակիցներին:

4. Գործն ըստ եռվայան լուծող դատական ակտի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին որոշումն ուղարկելու հետ միաժամանակ բողոք բերող անձը և դատավարության մասնակիցները տեղեկացվում են գործի դատաքննության ժամանակի ու վայրի մասին:

Չորված 136. Վերաքննիչ բողոքը վերադարձնելը

1. Վերաքննիչ բողոքը վերադարձվում է, եթե՝

1) չեն պահպանվել սույն օրենսգրքի 134-րդ հոդվածի պահանջները.

2) բողոքի շրջանակում առերևույթ բացառվում է դատական սխալի՝ նյութական կամ դատավարական իրավունքի Նորմերի խախտման առկայության հնարավորությունը, որը կարող էր ազդել գործի ելքի վրա.

3) վերաքննիչ բողոքը բերվել է սահմանված ժամկետը լրանալուց հետո և միջնորդություն չի պարունակում բաց թողնված ժամկետը վերականգնելու մասին.

4) մինչև վերաքննիչ դատարանի՝ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին որոշում կայացնելը բողոք բերած անձից դիմում է ստացվել այն հետ վերցնելու մասին, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 139-րդ հոդվածի 2-րդ մասով նախատեսված դեպքի:

2. Վերաքննիչ դատարանը վերաքննիչ բողոքը վերադարձնելու մասին որոշումը կայացնում է գործը ստանալու օրվանից հետո՝

1) յոթօրյա ժամկետում՝ գործն ըստ եռվայան լուծող դատական ակտի դեմ բերված բողոքով.

2) հնգօրյա ժամկետում՝ միջանկյալ դատական ակտի դեմ բերված բողոքով:

3. Վերաքննիչ բողոքը վերադարձնելու մասին որոշման մեջ նշվում են բողոքում առկա բոլոր առերևույթ սխալները:

4. Վերաքննիչ բողոքը վերադարձնելու մասին որոշում ընդունելու դեպքում բողոք բերող անձին ուղարկվում են վերաքննիչ դատարանի որոշումը և բողոքին կից ներկայացված փաստաթղթերը: Եթե բողոքը բերել են մեկից ավելի անձինք, ապա բողոքին կից փաստաթղթերը վերադարձվում են նրանց ներկայացուցչին կամ բողոք բերած անձանցից մեկին՝ մյուսներին իրազեկելով այդ մասին, եթե ծանուցման վերաբերյալ այլ կարգ բողոքում նշված չէ:

5. Սույն հոդվածի 1-ին մասի 1-3-րդ կետերով նախատեսված հիմքերով վերաքննիչ բողոքը վերադարձնելուց հետո բողոքում առկա սխալները վերացնելու և բողոքը վերադարձնելու մասին որոշումն ստանալուց հետո՝ գործն ըստ եռվայան լուծող դատական ակտի դեմ բերված բողոքով տասնհինգօրյա ժամկետում, իսկ միջանկյալ դատական ակտի դեմ բերված բողոքով եռօրյա ժամկետում կրկին բերելու դեպքում բողոքը համարվում է վերաքննիչ դատարանում ընդունված սկզբնական ներկայացման օրը: Բողոքը կրկին բերելու դեպքում սխալները վերացնելու համար Նոր ժամկետ չի տրվում:

6. Վերաքննիչ դատարանի՝ բողոքը վերադարձնելու մասին որոշումը կարող է բողոքարկվել վճռաբեկ դատարան:

7. Վճռաբեկ դատարանի կողմից որոշումը վերացվելու դեպքում բողոքը համարվում է վերաքննիչ դատարանում ընդունված՝ սկզբնական ներկայացման օրը:

Հոդված 137. Վերաքննիչ բողոքի ընդունումը մերժելը

1. Վերաքննիչ բողոքի ընդունումը մերժվում է, եթե՝
 - 1) սույն օրենսգրքի 136-րդ հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված ժամկետում անձը չի վերացրել բողոքում առկա սխալները, որոնց չվերացնելն արգելք է բողոքի քննության համար, կամ բողոքը բերել է սույն օրենսգրքի 136-րդ հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված ժամկետի խախտմամբ կամ սույն օրենսգրքի 136-րդ հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված ժամկետում ներկայացրել է պետական տուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետելու կամ դրա չափը նվազեցնելու միջնորդություն, որը մերժվել է.
 - 2) վերաքննիչ բողոքը բերվել է սահմանված ժամկետը լրանալուց հետո, և բաց թողնված ժամկետը վերականգնելու մասին միջնորդությունը մերժվել է.
 - 3) բողոքը բերել է այն անձը, որը վարչական դատարանի դատական ակտը բողոքարկելու իրավունք չունի.
 - 4) բողոքարկվել է այն դատական ակտը, որը ենթակա չէ բողոքարկման.
 - 5) բողոքարկվել է այն դատական ակտը, որն ընդդատյա չէ վերաքննիչ դատարանին:
2. Վերաքննիչ դատարանը վերաքննիչ բողոքի ընդունումը մերժելու մասին որոշումը կայացնում է գործը ստանալու օրվանից հետո՝
 - 1) յոթօրյա ժամկետում՝ գործն ըստ էության լուծող դատական ակտի դեմ բերված բողոքով.
 - 2) հնգօրյա ժամկետում՝ միջանկյալ դատական ակտի դեմ բերված բողոքով:
3. Վերաքննիչ դատարանի՝ բողոքի ընդունումը մերժելու մասին որոշումը կարող է բողոքարկվել վճռաբեկ դատարան:
 4. Որոշումը վճռաբեկ դատարանի կողմից վերացվելու դեպքում բողոքը համարվում է վերաքննիչ դատարանում ընդունված սկզբնական ներկայացման օրը:

Հոդված 138. Վերաքննիչ բողոքի պատասխանը

1. Դատավարության մասնակիցը վերաքննիչ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին վերաքննիչ դատարանի որոշումը ստանալուց հետո իրավունք ունի ներկայացնելու վերաքննիչ բողոքի պատասխան՝
 - 1) տասնհինգօրյա ժամկետում՝ գործն ըստ էության լուծող դատական ակտի դեմ բերված բողոքով.
 - 2) հնգօրյա ժամկետում՝ միջանկյալ դատական ակտի դեմ բերված բողոքով:
2. Վերաքննիչ բողոքի պատասխանն ուղարկվում է վերաքննիչ դատարան և դատավարության մասնակիցներին:
3. Վերաքննիչ բողոքի պատասխանը ներկայացվում է գրավոր: Վերաքննիչ բողոքի պատասխանում նշվում են՝
 - 1) վերաքննիչ դատարանի անվանումը, որին հասցեագրվում է պատասխանը.
 - 2) պատասխանը ներկայացրած անձի և դատավարության մասնակիցների անունները (անվանումները).
 - 3) վարչական դատարանի անվանումը, որի կայացրած դատական ակտի դեմ բերվել է վերաքննիչ բողոք, գործի համարը և վճռի կայացման տարին, ամիսը, ամսաթիվը.
 - 4) վերաքննիչ բողոքի վերաբերյալ դիրքորոշումը և դրա հիմնավորումները:
4. Ներկայացված պատասխանին կցվում են պատասխանի պատճենները դատավարության մասնակիցներին ուղարկելու ապացույցները, լիազորագիրը կամ այլ փաստաթուղթ, որը հավաստում է Ներկայացուցչի լիազորությունը (եթե պատասխանը ներկայացրած անձը հանդես է գալիս ներկայացուցչի միջոցով):
5. Վերաքննիչ բողոքի պատասխանը ստորագրում է պատասխանը ներկայացրած անձը կամ նրա ներկայացուցիչը:

Հոդված 139. Վերաքննիչ բողոքը հետ վերցնելը

1. Վերաքննիչ դատարան բողոք բերելուց հետո մինչև վերաքննիչ դատարանում գործի դատաքննության ավարտը վերաքննիչ բողոք բերած անձն իրավունք ունի ներկայացնելու դիմում բողոքը հետ վերցնելու մասին:
2. Սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով սահմանված այն գործերով, որոնց քննությունը բխում է հանրության կամ պետության շահերից, վերաքննիչ բողոք բերելուց հետո բողոք բերող անձն իրավունք չունի ներկայացնելու դիմում՝ բողոքը հետ վերցնելու մասին:
3. Եթե բողոք բերած անձը բողոքը հետ վերցնելու մասին դիմումը ներկայացրել է վերաքննիչ դատարանի կողմից բողոքը քննության ընդունվելուց հետո, ապա վերաքննիչ դատարանը կայացնում է որոշում վերաքննիչ վարույթը կարճելու մասին, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով սահմանված այն գործերի, որոնց քննությունը բխում է հանրության կամ պետության շահերից: Եթե դատական ակտը բողոքարկել են նաև այլ անձինք, ապա վարույթը կարճվում է միայն տվյալ բողոքի մասով:

Հոդված 140. Գործի քննության ժամկետը վերաքննիչ դատարանում

1. Վերաքննիչ դատարանը գործը քննում և որոշում է կայացնում ողջամիտ ժամկետում:
2. Վերաքննիչ դատարանը միջանկյալ դատական ակտերի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքները քննում և որոշում է կայացնում գործը ստանալուց հետո՝ մեկամսյա ժամկետում:

Յոդված 141. Գործի քննության կարգը վերաքննիչ դատարանում

1. Գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքները քննվում և որոշումները կայացվում են կոլեգիալ՝ 3 դատավորի կազմով, իսկ նորմատիվ իրավական ակտերի իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով բերված բողոքները՝ 5 դատավորի կազմով:
2. Վարչական դատարանի միջանկյալ դատական ակտերի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքները քննվում և որոշումները կայացվում են միանձնյա:
3. Վարչական դատարանի միջանկյալ դատական ակտերի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքները քննվում և որոշումները կայացվում են առանց դատական նիստ հրավիրելու:

Յոդված 142. Վերաքննիչ դատարանում գործի դատաքննության կարգը

1. Վերաքննիչ դատարանում գործի դատաքննությունն իրականացվում է վարչական դատարանում դատաքննության իրականացման կանոններին համապատասխան՝ սույն հոդվածի առանձնահատկությունների հաշվառմամբ:
2. Բողոք բերած անձը, ինչպես նաև դատավարության մասնակիցները պատշաճ ծանուցվում են նիստի ժամանակի և վայրի մասին: Նրանց չներկայանալն արգելք չէ գործի դատաքննության համար:
3. Դատաքննությունը վերաքննիչ դատարանում սկսվում է նախագահող դատավորի զեկուցումով: Նախագահող դատավորը շարադրում է բողոքի և բողոքի դեմ ներկայացված պատասխանի ամփոփ բովանդակությունը: Կոլեգիալ կազմի դատավորներն իրավունք ունեն հարցեր տալու նախագահող դատավորին, դատավարության մասնակիցներին, որից հետո գործի դատաքննությունը ավարտվում է, և հայտարարվում են դատական ակտը հրապարակելու վայրն ու ժամանակը:

Յոդված 143. Վերաքննիչ դատարանում գործի դատաքննությունը հետաձգելը, գործի վարույթը կասեցնելը

1. Վերաքննիչ դատարանում գործի դատաքննությունը հետաձգելը կատարվում է սույն օրենսգրքի 106-րդ հոդվածով սահմանված դեպքերում և կարգով:
2. Վերաքննիչ դատարանում գործի վարույթի կասեցման վրա տարածվում են սույն օրենսգրքի 94-րդ և 95-րդ հոդվածների կանոնները: Դատավարության մասնակիցները գործի վարույթը կասեցնելու մասին վերաքննիչ դատարանի որոշումը կարող են բողոքարկել վճռաբեկ դատարան:

Յոդված 144. Վերաքննության սահմանները վերաքննիչ դատարանում

1. Վերաքննիչ դատարանը դատական ակտը վերանայում է վերաքննիչ բողոքում ներկայացված պահանջի սահմաններում՝ ձեռնարկելով անհրաժեշտ միջոցներ բողոքն ըստ Էուլթյան քննելու համար:
2. Վերաքննիչ դատարանն ընդունում է սույն օրենսգրքով կամ վարչական դատարանի սահմանած ժամկետում դատավարության մասնակցի կողմից վարչական դատարան չներկայացված ապացույցները, բացառությամբ այն դեպքի, երբ համարում է, որ դրանք գործի լուծման համար էական նշանակություն չունեն: Եթե դատավարության մասնակիցը չի հիմնավորում, որ վարչական դատարանում գործի քննության ժամանակ ապացույցը չի ներկայացրել իր կամքից անկախ հանգամանքներով, ապա դատական ծախսերը, անկախ գործի ելքից, սույն օրենսգրքի 60-րդ հոդվածի 11-րդ մասով սահմանված չափով կրում է դատավարության այդ մասնակիցը:
3. Վերաքննիչ դատարանում բողոքի քննության ժամանակ վարչական դատարանում հաստատված փաստն ընդունվում է որպես հիմք, եթե բողոքում այդ փաստը չի վիճարկվում, կամ վերաքննիչ դատարանն անհրաժեշտ չի համարում կրկին հետազոտել այն:

Յոդված 145. Վերաքննիչ դատարանի լիազորությունները

1. Գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտի վերաքննության արդյունքում վերաքննիչ դատարանը՝
 - 1) մերժում է վերաքննիչ բողոքը՝ դատական ակտը թողնելով անփոփոխ, իսկ այն դեպքում, երբ վերաքննիչ դատարանը մերժում է վերաքննիչ բողոքը, սակայն վարչական դատարանի կայացրած՝ գործն ըստ Էուլթյան ճիշտ լուծող դատական ակտը թերի կամ սխալ է պատճառաբանված, ապա պատճառաբանում է անփոփոխ թողնված դատական ակտը:
 - 2) ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բավարարում է վերաքննիչ բողոքը՝ ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բեկանելով վարչական դատարանի դատական ակտը՝ բեկանված մասով գործն ուղարկելով վարչական դատարան՝ նոր քննության, և սահմանելով նոր քննության ծավալը, իսկ չբեկանված մասով դատական ակտը թողնելով անփոփոխ:
 - 3) ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բեկանում և փոփոխում է վարչական դատարանի ակտը՝ կայացնելով նոր դատական ակտ, եթե վարչական դատարանի հաստատած փաստական հանգամանքները հնարավորություն են տալիս կայացնելու նման ակտ, և եթե դա բխում է արդարադատության արդյունավետության շահերից, իսկ բողոքարկված և չբեկանված մասով դատական ակտը թողնում է անփոփոխ:

4) ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բեկանում է դատական ակտը և կարճում է գործի վարույթն ամբողջովին կամ դրա մի մասը, իսկ բողոքարկված և չբեկանված մասով դատական ակտը թողնում է անփոփոխ:

2. Միջանկյալ դատական ակտերի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքների քննության արդյունքում վերաքննիչ դատարանը, բավարարելով բողոքը, վերացնում է վարչական դատարանի միջանկյալ դատական ակտը կամ կայացնում է նոր դատական ակտ կամ մերժում է վերաքննիչ բողոքը՝ դատական ակտը թողնելով անփոփոխ:

Հոդված 146. Վերաքննիչ դատարանի որոշումը

1. Վերաքննիչ բողոքի քննության արդյունքում կայացված որոշումը կազմված է ներածական, նկարագրական, պատճառաբանական և եզրափակիչ մասերից:

2. Որոշման ներածական մասը բովանդակում է՝

1) վերաքննիչ դատարանի լրիվ անվանումը, գործի համարը, որոշման կայացման տարին, ամիսը, ամսաթիվը, վայրն ու վերաքննիչ դատարանի կազմը.

2) վարչական դատարանի անվանումը, դատական ակտի կայացման տարին, ամիսը, ամսաթիվը, դատավորի (դատավորների) անունը, ազգանունը.

3) դատավարության մասնակիցների և նրանց ներկայացուցիչների անունները, ազգանունները (անվանումները), վերաքննիչ բողոք բերած անձի անունը, ազգանունը (անվանումը), վերաքննիչ բողոքի դեմ պատասխան ներկայացվելու դեպքում՝ նաև պատասխանը ներկայացրած անձի անունը, ազգանունը (անվանումը):

3. Որոշման նկարագրական մասը բովանդակում է՝

1) գործի դատավարական գործընթացի նկարագրությունը, վճռի հրապարակման օրը, վարչական դատարանի վճռի եզրափակիչ մասի հակիրճ բովանդակությունը.

2) գործը վերադաս դատարանից նոր քննության ուղարկելու դեպքում՝ նաև համապատասխան դատավարական նախապատմությունը՝ նշելով վերադաս դատարանի սահմանած գործի նոր քննության ծավալը.

3) նշում՝ վարչական դատարանի՝ առանձին ակտի ձևով ընդունած որոշումների մասին.

4) նշում՝ վերաքննիչ դատարանի՝ առանձին ակտի ձևով ընդունած որոշումների մասին.

5) վերաքննիչ բողոքի հիմքերը և հիմնավորումները, վերաքննիչ բողոք բերած անձի պահանջը, վերաքննիչ բողոքի պատասխանի առկայության դեպքում՝ պատասխան ներկայացնողի դիրքորոշումը և հիմնավորումները:

4. Որոշման պատճառաբանական մասը բովանդակում է՝

1) գործով պարզված և վերաքննիչ բողոքի քննության համար էական նշանակություն ունեցող փաստերը, ներառյալ՝

ա. այն փաստերը, որոնք հաստատել է դատարանը և վերաքննիչ բողոքում չեն վիճարկվել,

բ. այն փաստերը, որոնք հաստատել է դատարանը և վերաքննիչ բողոքում վիճարկվել են, սակայն վերաքննիչ դատարանը դրանց վերաբերյալ հանգել է այն եզրակացության, որ տվյալ փաստի մասով վարչական դատարանը սխալ թույլ չի տվել՝ պատճառաբանելով նման եզրակացությունը և հղում կատարելով նման եզրակացության հիմքում ընկած ապացույցների վրա,

գ. այն փաստերը, որոնք հաստատել է վարչական դատարանը և վերաքննիչ բողոքում վիճարկվել են, և վերաքննիչ դատարանը հանգել է այն եզրակացության, որ տվյալ փաստի մասով վարչական դատարանը սխալ է թույլ տվել՝ պատճառաբանելով նման եզրակացությունը և հղում կատարելով նման եզրակացության հիմքում ընկած ապացույցներին: Նման դեպքերում վերաքննիչ դատարանը պետք է նշի, թե վարչական դատարանի հաստատած փաստի փոխարեն ինչ նոր փաստ է հաստատված համարում, կամ վարչական դատարանի հաստատած որ փաստը հաստատված չի համարվում՝ պատճառաբանելով նման եզրահանգումը և հղում կատարելով վարչական դատարանի հետազոտած համապատասխան ապացույցներին,

դ. այն փաստերը, որոնք չի հաստատել վարչական դատարանը, և այդ հանգամանքը վիճարկվել է վերաքննիչ բողոքում, և վերաքննիչ դատարանը վարչական դատարանի հետազոտած ապացույցների հիման վրա դրանք համարել է հաստատված՝ հղում կատարելով վերաքննիչ բողոք բերած անձի համապատասխան դիրքորոշմանը և առաջին ատյանի դատարանի հետազոտած այն ապացույցներին, որոնք ընկած են փաստի հաստատման հիմքում,

ե. այն փաստերը, որոնք հաստատել է վերաքննիչ դատարանը.

2) եզրահանգում՝ բողոքում առաջադրված յուրաքանչյուր պահանջի հիմնավորվածության վերաբերյալ, մասնավորապես պատասխանելով հետևյալ հարցերին.

ա. արդյո՞ք հիմնավոր է տվյալ պահանջը՝ բողոքում դրա վերաբերյալ նշված հիմնավորումների սահմաններում կամ անկախ դրանցից,

բ. եթե վերաքննիչ բողոքի հիմքում դրված պահանջը հիմնավոր չէ, ապա ի՞նչ պատճառաբանմամբ՝ հղում կատարելով միջազգային պայմանագրի, օրենքի և այլ իրավական ակտի նորմերին, սահմանադրական դատարանի, վճռաբեկ դատարանի, Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի այն որոշումներին, որոնց հիման վրա վերաքննիչ դատարանը համարում է, որ բողոքի հիմքում դրված պահանջը հիմնավոր չէ,

գ. եթե վերաքննիչ բողոքի հիմքում դրված պահանջը հիմնավոր է, ապա ի՞նչ հիմնավորմամբ՝ հղում կատարելով միջազգային պայմանագրի, օրենքի կամ այլ իրավական ակտի այն նորմերին, սահմանադրական դատարանի, վճռաբեկ դատարանի, Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի այն որոշումներին, որոնց հիման վրա վերաքննիչ դատարանը համարում է, որ բողոքի հիմքում դրված պահանջը հիմնավոր է,

դ. վերաքննիչ բողոքի հիմքում դրված պահանջի հիմնավորվածության դեպքում արդյո՞ք վերաքննիչ բողոքում նշված՝ դատարանի թույլ տված նյութական կամ դատավարական իրավունքի նորմերի խախտումը ազդել է կամ կարող էր ազդել գործի ելքի վրա՝ պատճառաբանելով համապատասխան եզրահանգումը.

3) սույն օրենսգրքի 145-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետով նախատեսված լիազորությունը կիրառելու դեպքում՝ գործի նոր քննության ծավալը կամ նշում այն մասին, որ գործը պետք է քննվի ամբողջ ծավալով:

4) եզրահանգումներ՝ գործի լուծման համար նշանակություն ունեցող փաստերի վերաբերյալ, եթե վերաքննիչ դատարանը համարել է, որ վարչական դատարանը սխալ է որոշել ապացուցման առարկան կամ սխալ է որոշել գործի լուծման համար նշանակություն ունեցող փաստերը:

5) դատավարության մասնակիցների միջև դատական ծախսերի բաշխման վերաբերյալ վերաքննիչ դատարանի դիրքորոշումը՝ վկայակոչելով համապատասխան իրավական նորմերը:

5. Որոշման եզրափակիչ մասը բովանդակում է՝

1) վերաքննիչ բողոքն ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բավարարելու կամ մերժելու կամ վերաքննիչ վարույթը կարճելու մասին դատարանի եզրակացությունը:

2) վերաքննիչ բողոքը բավարարելու դեպքում՝ համապատասխան դատավարական հետևանքը:

3) եզրակացություն՝ հայցի ապահովման միջոցները պահպանելու կամ վերացնելու վերաբերյալ:

4) եզրակացություն՝ դատավարության մասնակիցների միջև դատական ծախսերը բաշխելու վերաբերյալ:

5) կատարում ենթադրող որոշում կայացնելու դեպքում նշում՝ որոշումը կամովին չկատարվելու դեպքում որոշումը պարտապանի հաշվին դատական ակտերի հարկադիր կատարումն ապահովող ծառայության միջոցով կատարելու մասին:

6) որոշման բողոքարկման ժամկետն ու այն վերադաս դատական ատյանը, որտեղ կարող է բերվել բողոքը:

6. Վերաքննիչ դատարանի որոշումը ստորագրում և կնքում են որոշումը կայացրած դատավորները:

Յոթերորդ հոդված 147. Վերաքննիչ դատարանի լրացուցիչ որոշումը

1. Սույն օրենսգրքի 144-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված դեպքում, երբ ապացույց չներկայացրած դատավարության մասնակիցը պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինն է կամ դրա պաշտոնատար անձը, վերաքննիչ դատարանը կայացնում է լրացուցիչ որոշում՝ սույն օրենսգրքի 128-րդ հոդվածով սահմանված կարգով:

Յոթերորդ հոդված 148. Վերաքննիչ դատարանի որոշման օրինական ուժի մեջ մտնելը

1. Վերաքննիչ դատարանի՝ գործն ըստ էության լուծող որոշումներն օրինական ուժի մեջ են մտնում հրապարակման պահից մեկ ամիս հետո:

2. Վերաքննիչ դատարանի՝ գործն ըստ էության լուծող դատական ակտերի դեմ սահմանված ժամկետում վճռաբեկ բողոք բերելիս այդ ակտերն օրինական ուժի մեջ չեն մտնում:

3. Եթե գործն ըստ էության լուծող դատական ակտերի վերանայման արդյունքում վճռաբեկ դատարանն ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն անփոփոխ է թողնում վերաքննիչ դատարանի դատական ակտը, ապա վերաքննիչ դատարանի անփոփոխ թողնված դատական ակտը (ակտի համապատասխան մասը) օրինական ուժի մեջ է մտնում վճռաբեկ դատարանի որոշման հրապարակման պահից:

4. Վերաքննիչ դատարանի՝ գործն ըստ էության լուծող դատական ակտն օրինական ուժի մեջ է մտնում վճռաբեկ դատարանի որոշման կայացման պահից, եթե բերված բողոքը վճռաբեկ դատարանի կողմից թողնվել է առանց քննության կամ վերադարձվել է, և սահմանված ժամկետում բողոքում առկա սխալները չեն վերացվել, կամ սահմանված կարգով բողոքը կրկին չի բերվել:

5. Վերաքննիչ դատարանի՝ գործն ըստ էության լուծող դատական ակտերը կարող են հրապարակման պահից դատարանի կողմից հայտարարվել օրինական ուժի մեջ մտած, եթե դա չանելը անխուսափելիորեն կառաջացնի ծանր հետևանքներ կողմի համար: Նման ակտերը ենթակա են բողոքարկման օրինական ուժի մեջ չմտած ակտերի համար սահմանված կարգով:

6. Վերաքննիչ դատարանի՝ բողոքարկման ոչ ենթակա միջանկյալ ակտերն օրինական ուժի մեջ են մտնում կայացման պահից, եթե սույն օրենսգրքով այլ բան նախատեսված չէ:

7. Վերաքննիչ դատարանի՝ բողոքարկման ենթակա միջանկյալ դատական ակտերն օրինական ուժի մեջ են մտնում դրանք ստանալու պահից 5 օր հետո:

Յոթերորդ հոդված 149. Վերաքննիչ դատարանի դատական ակտերի հրապարակումը և դրանք դատավարության մասնակիցներին ուղարկելը

1. Վերաքննիչ դատարանի դատական ակտերը կայացվում կամ հրապարակվում և դատավարության մասնակիցներին են ուղարկվում վարչական դատարանի դատական ակտերի համար սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով:

Յոթերորդ հոդված 150. Դատական սխալի հիմքով դատական ակտի բեկանման հիմքերը

1. Դատական սխալի հիմքով դատական ակտի բեկանման հիմքերն են՝

1) նյութական իրավունքի նորմերի խախտումը կամ սխալ կիրառումը:

2) դատավարական իրավունքի նորմերի խախտումը կամ սխալ կիրառումը:

Յոթերորդ հոդված 151. Նյութական իրավունքի նորմերի խախտումը կամ սխալ կիրառումը

1. Նյութական իրավունքի նորմերը համարվում են խախտված կամ սխալ կիրառված, եթե դատարանը՝
 - 1) չի կիրառել այն օրենքը կամ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագիրը կամ իրավական այլ ակտ, որը պետք է կիրառել:
 - 2) կիրառել է այն օրենքը կամ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագիրը կամ իրավական այլ ակտ, որը չպետք է կիրառել:
 - 3) սխալ է մեկնաբանել օրենքը կամ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագիրը կամ իրավական այլ ակտ:
2. Նյութական իրավունքի նորմի խախտումը կամ սխալ կիրառումը վճռի բեկանման հիմք է, եթե հանգեցրել է գործի սխալ լուծման:

Հոդված 152. Դատավարական իրավունքի նորմերի խախտումը կամ սխալ կիրառումը

1. Դատավարական իրավունքի նորմերի խախտումը կամ սխալ կիրառումը դատական ակտի բեկանման հիմք է, եթե հանգեցրել է կամ կարող էր հանգեցնել գործի սխալ լուծման: Դատարանի՝ ըստ եռույցի ճիշտ դատական ակտը չի կարող բեկանվել միայն ձևական նկատառումներով:
 2. Դատական ակտը բոլոր դեպքերում ենթակա է բեկանման, եթե՝
 - 1) դատարանը գործը քննել է ոչ օրինական կազմով, ներառյալ՝ այնպիսի դատավորի կողմից, որը, Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգրքի 91-րդ հոդվածի համաձայն, պարտավոր էր ինքնաբացարկ հայտնել:
 - 2) դատարանը գործը քննել է դատավարության մասնակիցներից որևէ մեկի բացակայությամբ, որը պատշաճ չի ծանուցվել նիստի ժամանակի և վայրի մասին:
 - 3) դատական ակտը ստորագրված և կնքված չէ:
 - 4) դատական ակտը ստորագրված և կնքված չէ այն կայացրած դատավորի կամ դատավորների կողմից:
 - 5) դատական ակտը կայացրել է ոչ այն դատավորը, որը մտնում է գործը քննող դատարանի կազմի մեջ:
 - 6) գործից բացակայում է դատական նիստի կամ առանձին դատավարական գործողության կատարման արձանագրությունը:
 - 7) գործը քննվել է ընդդատության կանոնների խախտմամբ:
 - 8) դատական ակտը շոշափում է դատավարության մասնակից չդարձված անձանց իրավունքները և պարտականությունները:
 - 9) առկա են սույն օրենսգրքի 96-րդ հոդվածով սահմանված՝ գործի վարույթը կարճելու հիմքերը:

ԳԼՈՒԽ 23

ՎԱՐՈՒՅԹԸ ՎՃՈՒԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆՈՒՄ

Հոդված 153. Դատական ակտերի վերանայումը վճռաբեկության կարգով

1. Վճռաբեկ դատարանը բողոքի հիման վրա սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերում և կարգով վերանայում է վերաքննիչ դատարանի կայացրած և օրինական ուժի մեջ չմտած դատական ակտերը, իսկ սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերում՝ նաև օրինական ուժի մեջ մտած դատական ակտերը:
 2. Վճռաբեկ դատարանը վերանայում է նաև վերաքննիչ դատարանի կողմից վարչական դատարանի միջանկյալ դատական ակտերի վերանայման արդյունքում կայացված որոշումները:
 3. Սույն հոդվածի 2-րդ մասում նշված, ինչպես նաև վերաքննիչ դատարանի միջանկյալ դատական ակտերի դեմ բերված վճռաբեկ բողոքները քննվում են առանց դատական նիստ հրավիրելու:

Հոդված 154. Վճռաբեկ բողոք բերելու իրավունքը

1. Վերաքննիչ դատարանի՝ գործն ըստ եռույցի լուծող դատական ակտը վճռաբեկ դատարանում բողոքարկելու իրավունք ունեն՝
 - 1) դատավարության մասնակիցները:
 - 2) գլխավոր դատախազը կամ նրա տեղակալը՝ պետական շահերի պաշտպանության հարցերով:
 - 3) դատավարության մասնակից չդարձված անձինք, որոնց իրավունքների և պարտականությունների վերաբերյալ կայացվել է գործն ըստ եռույցի լուծող դատական ակտ:
2. Սույն հոդվածի 1-ին մասի 3-րդ կետում նշված անձինք վճռաբեկ դատարանում օգտվում են երրորդ անձի իրավունքներից և կրում նրանց համար սահմանված պարտականությունները:
3. Վերաքննիչ դատարանի միջանկյալ դատական ակտերը և վերաքննիչ դատարանում բողոքարկված՝ վարչական դատարանի միջանկյալ դատական ակտերի վերաբերյալ վերաքննիչ դատարանի որոշումները բողոքարկելու իրավունք ունեն դատավարության մասնակիցները կամ այն անձինք, որոնց իրավունքներին առնչվում է վերաքննիչ դատարանի միջանկյալ դատական ակտը:
4. Ֆիզիկական և իրավաբանական անձինք վճռաբեկ բողոք կարող են բերել միայն փաստաբանի միջոցով:
(154-րդ հոդվածի 4-րդ մասը ճանաչել Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրության 14.1-րդ հոդվածին, 18-րդ հոդվածի 1-ին մասին, 19-րդ հոդվածի 1-ին մասին հակասող և անվավեր՝ 03.03.2015ՍԴԴ-1192 որոշմամբ՝ նկատի ունենալով, որ տվյալ դրույթի կիրառումն առկա

իրավակարգավորումների պայմաններում սոցիալական անհամաչափ ծանրաբեռնվածություն և առաջացնում անձանց համար՝ կախված նրանց ֆինանսական հնարավորություններից, չապահովելով նաև անձի արդար դատաքննության, դատական պաշտպանության արդյունավետ միջոցի և դատարանի մատչելիության իրավունքների լիարժեք իրացումը:)

Հոդված 155. Վճռաբեկ բողոք բերելու սահմանափակումները

1. Վերաքննության կարգով բողոքարկման ենթակա դատական ակտը չի կարող բողոքարկվել վճռաբեկ դատարան, եթե այն նույն հիմքերով չի բողոքարկվել վերաքննիչ դատարանում, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 156-րդ հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված դեպքի:
2. Անձը կարող է վճռաբեկ բողոք բերել դատական ակտի՝ միայն իր համար անբարենպաստ մասի դեմ:

Հոդված 156. Վճռաբեկ բողոք բերելու ժամկետը

1. Գործն ըստ էության լուծող դատական ակտի դեմ վճռաբեկ բողոք կարող է բերվել մինչև այդ ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելու համար սահմանված ժամկետը, բացառությամբ սույն հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված հիմքով դատական ակտը բողոքարկելու դեպքերի:
2. Միջանկյալ դատական ակտի դեմ վճռաբեկ բողոք կարող է բերվել սույն օրենսգրքով նախատեսված դեպքերում՝ մինչև այդ ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելու համար սահմանված ժամկետը:
3. Դատավարության մասնակից չդարձված այն անձինք, որոնց իրավունքների և պարտականությունների վերաբերյալ կայացվել է վերաքննիչ դատարանի՝ գործն ըստ էության լուծող դատական ակտ, իրավունք ունեն վճռաբեկ բողոք բերելու՝ սկսած այն օրվանից՝ երեք ամսվա ընթացքում, երբ իմացել են կամ կարող էին իմանալ նման դատական ակտի կայացման մասին:
4. Սույն հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված դեպքում վճռաբեկ բողոք չի կարող բերվել, եթե դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելուց հետո անցել է քսան տարի:
5. Սույն հոդվածի 1-3-րդ մասերով սահմանված ժամկետները լրանալուց հետո բերված վճռաբեկ բողոքը վճռաբեկ դատարանը կարող է ընդունել վարույթ, եթե ներկայացված է համապատասխան ժամկետի բացթողումը հարգելի համարելու վերաբերյալ միջնորդություն, և դատարանն այն բավարարել է:

Հոդված 157. Վճռաբեկ բողոք բերելու կարգը

1. Վճռաբեկ բողոքն ուղարկվում է վճռաբեկ դատարան, իսկ բողոքի պատճենը՝ վերաքննիչ դատարան ու դատավարության մասնակիցներին:
2. Վճռաբեկ դատարան չի կարող ներկայացվել հայցի ապահովում կիրառելու, այն փոփոխելու կամ վերացնելու մասին միջնորդություն:
3. Վճռաբեկ բողոքը բերելուց հետո բողոքում արձարծվող պահանջը փոփոխվել կամ լրացվել չի կարող:
4. Վերաքննիչ դատարանը բողոքի պատճենը ստանալու օրվանից ոչ ուշ, քան հաջորդ օրը, իսկ դրա անհնարինության դեպքում՝ սեղմ ժամկետում, սակայն ոչ ուշ, քան բողոք բերելու ժամկետը լրանալուց հետո՝ տասնօրյա ժամկետում, պարտավոր է գործը ուղարկել վճռաբեկ դատարան:

Հոդված 158. Վճռաբեկ բողոքի բովանդակությունը

1. Վճռաբեկ բողոքում նշվում են՝
 - 1) վճռաբեկ դատարանի անվանումը, որին հասցեագրվում է բողոքը.
 - 2) բողոք բերող անձի անունը, ազգանունը (անվանումը), դատավարական կարգավիճակը.
 - 3) դատական ակտ կայացրած դատարանի անվանումը, գործի համարը, դատական ակտի կայացման տարին, ամիսը, ամսաթիվը, դատավարության մասնակիցների անունները, ազգանունները (անվանումները), վեճի առարկան.
 - 4) բողոք բերած անձի պահանջը՝ օրենքների, այլ իրավական ակտերի վկայակոչմամբ, և նշում այն մասին, թե նյութական կամ դատավարական իրավունքի որ նորմերն են խախտվել կամ սխալ կիրառվել, կամ որոնք են նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքների հետևանքով գործի վերանայման հիմքերը և դրանց հիմնավորումները.
 - 5) սույն օրենսգրքի 161-րդ հոդվածի 1-ին մասի այն կետի առկայության մասին հիմնավորումները, որը, ըստ բողոք բերող անձի, հիմք է վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելու համար.
 - 6) բողոքին կցվող փաստաթղթերի ցանկը:
2. Վճռաբեկ բողոքը սույն օրենսգրքի 161-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետի հիմքով ներկայացնելու դեպքում բողոք բերած անձը պետք է հիմնավորի, որ դրա վերաբերյալ վճռաբեկ դատարանի որոշումը կնպաստի օրենքի միատեսակ կիրառության ապահովմանը, մասնավորապես վճռաբեկ բողոքում հիմնավորելով, որ՝
 - 1) տարբեր գործերով ստորադաս դատարանների առնվազն երկու դատական ակտերում միևնույն նորմը կիրառվել է հակասական մեկնաբանությամբ՝ կցելով այդ դատական ակտերը և մեջբերելով դրանց հակասող մասերը, կատարելով համեմատական վերլուծություն՝ բողոքարկվող դատական ակտի և նույնանման փաստական հանգամանքներով մեկ այլ գործով ստորադաս դատարանի դատական ակտի միևնույն նորմի իրար հակասող մեկնաբանության վերաբերյալ.
 - 2) բողոքարկվող դատական ակտում որևէ նորմի մեկնաբանությունը հակասում է սահմանադրական դատարանի որոշման եզրափակիչ մասում բացահայտված՝ տվյալ նորմի սահմանադրաիրավական

բովանդակությանը՝ կցելով սահմանադրական դատարանի որոշումը և մեջբերելով ստորադաս դատարանի դատական ակտի այն մասը, որը հակասում է սահմանադրական դատարանի որոշման եզրափակիչ մասին, կատարելով համեմատական վերլուծություն՝ բողոքարկվող դատական ակտի և սահմանադրական դատարանի որոշման եզրափակիչ մասի միջև առկա հակասության վերաբերյալ.

3) բողոքարկվող դատական ակտում որևէ նորմի մեկնաբանությունը (հիմնավորումը) հակասում է Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի որոշման մեջ տվյալ նորմին տրված մեկնաբանությանը՝ կցելով այդ դատական ակտերը և մեջբերելով դրանց հակասող մասերը, կատարելով համեմատական վերլուծություն՝ բողոքարկվող դատական ակտի և որոշակի փաստական հանգամանքներ ունեցող գործով Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի դատական ակտի հակասության վերաբերյալ.

4) բողոքարկվող դատական ակտում որևէ նորմի մեկնաբանությունը հակասում է վճռաբեկ դատարանի որոշման մեջ տվյալ նորմին տրված մեկնաբանությանը՝ կցելով այդ դատական ակտերը և մեջբերելով դրանց հակասող մասերը, կատարելով համեմատական վերլուծություն՝ բողոքարկվող դատական ակտի և նույնանման փաստական հանգամանքներ ունեցող գործով վճռաբեկ դատարանի դատական ակտի միջև առկա հակասության վերաբերյալ.

5) բողոքարկվող դատական ակտի հետ կապված՝ առկա է իրավունքի զարգացման խնդիր:

3. Վճռաբեկ բողոքը սույն օրենսգրքի 161-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետի հիմքով բերելու դեպքում վճռաբեկ բողոք բերող անձը վճռաբեկ բողոքում նշում է այն նյութական կամ դատավարական նորմը, որը խախտվել է՝ հիմնավորելով, որ այդ խախտումն ազդել է գործի ելքի վրա:

4. Վճռաբեկ բողոքն ստորագրում են բողոք բերողը, գլխավոր դատախազը կամ նրա տեղակալը: Բողոքին կցվում է ներկայացուցչի՝ սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով ձևակերպված լիազորագիրը:

5. Վճռաբեկ բողոքին կցվում են նաև օրենքով սահմանված կարգով և չափով պետական տուրքի վճարումը հավաստող փաստաթուղթը և բողոքի պատճենը գործը քննող դատարան և դատավարության մասնակիցներին ուղարկելու մասին ապացույցները, վճռաբեկ բողոքի էլեկտրոնային տարբերակը (էլեկտրոնային կրիչը):

Հոդված 159. Վճռաբեկ բողոքը հետ վերցնելը

1. Վճռաբեկ դատարան բողոք բերելուց հետո՝ մինչև գործի դատաքննության ավարտը, վճռաբեկ բողոք բերած անձն իրավունք ունի դիմում ներկայացնելու բողոքը հետ վերցնելու մասին:

2. Սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով սահմանված այն գործերով, որոնց քննությունը բխում է հանրության կամ պետության շահերից, վճռաբեկ բողոք բերելուց հետո բողոք բերող անձն իրավունք չունի ներկայացնելու դիմում բողոքը հետ վերցնելու մասին:

3. Եթե բողոք բերած անձը բողոքը հետ վերցնելու դիմումը ներկայացրել է վճռաբեկ դատարանի կողմից բողոքը վարույթ ընդունելուց հետո, ապա վճռաբեկ դատարանը կայացնում է որոշում վճռաբեկ վարույթը կարճելու մասին, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով սահմանված այն գործերի, որոնց քննությունը բխում է հանրության կամ պետության շահերից: Եթե վճռաբեկ բողոք բերել են նաև այլ անձինք, ապա վարույթը կարճվում է միայն տվյալ բողոքի մասով:

Հոդված 160. Վճռաբեկ բողոքն առանց քննության թողնելը և վերադարձնելը

1. Վճռաբեկ բողոքը թողնվում է առանց քննության, եթե՝

1) վճռաբեկ բողոքը բերվել է սահմանված ժամկետը լրանալուց հետո, և բաց թողած ժամկետը վերականգնելու մասին միջնորդությունը բացակայում է կամ մերժվել է.

2) վճռաբեկ բողոքը բերել է այն անձը, որը վճռաբեկ բողոք բերելու իրավունք չունի.

3) բողոքարկվել է այն դատական ակտը, որը ելթակա չէ բողոքարկման վճռաբեկության կարգով.

4) վճռաբեկ բողոք բերած անձը մինչև վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին որոշում կայացնելը դիմում է ներկայացրել վճռաբեկ բողոքը հետ վերցնելու մասին.

5) բողոքում նշված հիմքով նույն գործով վճռաբեկ դատարանն արդեն իսկ որոշում է կայացրել:

2. Վճռաբեկ բողոքը վերադարձվում է, եթե վճռաբեկ բողոքը չի համապատասխանում սույն օրենսգրքի 158-րդ հոդվածի պահանջներին:

3. Վճռաբեկ բողոքը վերադարձնելու կամ առանց քննության թողնելու մասին վճռաբեկ դատարանը կայացնում է որոշում գործը վճռաբեկ դատարանում ստանալուց հետո՝ մեկ ամսվա ընթացքում՝ նշելով առկա թերությունները: Վճռաբեկ բողոքը կրկին բերվելու դեպքում ժամկետները հաշվարկվում են վերստին:

4. Վճռաբեկ բողոքը վերադարձնելու մասին որոշմամբ վճռաբեկ դատարանը սահմանում է մինչև մեկամսյա ժամկետ՝ սխալները շտկելու և վճռաբեկ բողոքը կրկին բերելու համար:

Հոդված 161. Վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելը

1. Վճռաբեկ բողոքն ընդունվում է քննության, եթե վճռաբեկ դատարանը հանգում է այն հետևության, որ՝

1) բողոքում բարձրացված հարցի վերաբերյալ վճռաբեկ դատարանի որոշումը կարող է էական նշանակություն ունենալ օրենքի միատեսակ կիրառության համար, կամ

2) առերևույթ թույլ է տրվել դատական սխալ, որը կարող էր ազդել գործի ելքի վրա, կամ

3) առկա է նոր կամ նոր երևան եկած հանգամանք:

2. Սույն հոդվածի իմաստով՝ բողոքում բարձրացված հարցի վերաբերյալ վճռաբեկ դատարանի որոշումը կարող է էական նշանակություն ունենալ օրենքի միատեսակ կիրառության համար, մասնավորապես, եթե՝

1) տարբեր գործերով ստորադաս դատարանների առնվազն երկու դատական ակտերում միևնույն նորմը կիրառվել է հակասական մեկնաբանությամբ.

2) բողոքարկվող դատական ակտում որևէ նորմի մեկնաբանությունը հակասում է սահմանադրական դատարանի որոշման եզրափակիչ մասում բացահայտված՝ տվյալ նորմի սահմանադրաիրավական բովանդակությանը.

3) բողոքարկվող դատական ակտում որևէ նորմի մեկնաբանությունը հակասում է Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի որոշման մեջ տվյալ նորմին տրված մեկնաբանությանը.

4) բողոքարկվող դատական ակտում որևէ նորմի մեկնաբանությունը հակասում է վճռաբեկ դատարանի որոշման մեջ տվյալ նորմին տրված մեկնաբանությանը.

5) վճռաբեկ դատարանը համարում է, որ բողոքարկվող դատական ակտի կապակցությամբ առկա է իրավունքի զարգացման խնդիր:

3. Սույն հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետի իմաստով դատական սխալ են համարվում սույն օրենսգրքի 150-րդ հոդվածով նախատեսված դեպքերը:

4. Վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին վճռաբեկ դատարանը կայացնում է որոշում՝ գործը վճռաբեկ դատարանում ստանալուց հետո՝ երեք ամսվա ընթացքում:

5. Վճռաբեկ դատարանի որոշումները ուղարկվում են բողոք բերող անձին և դատավարության մասնակիցներին:

Հոդված 162. Վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելը մերժելը

1. Վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելը մերժվում է, եթե՝

1) բացակայում են սույն օրենսգրքի 160-րդ հոդվածի 1-ին և 2-րդ մասերով նախատեսված հիմքերը, և

2) բացակայում են սույն օրենսգրքի 161-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված հիմքերը:

2. Վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելը մերժելու մասին որոշումը պետք է լինի պատճառաբանված: Վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելը մերժելու մասին որոշման մեջ վճռաբեկ դատարանը պետք է հիմնավորի վճռաբեկ բողոքում վկայակոչված վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելու՝ սույն օրենսգրքի 161-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-4-րդ կետերով նախատեսված յուրաքանչյուր հիմքի բացակայությունը:

3. Վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելը մերժելու մասին վճռաբեկ դատարանը կայացնում է որոշում՝ գործը վճռաբեկ դատարանում ստանալուց հետո՝ երեք ամսվա ընթացքում:

4. Վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելը մերժելու մասին որոշումը կայացվում է հանուն Հայաստանի Հանրապետության:

Հոդված 163. Նյութական կամ դատավարական իրավունքի նորմերի խախտումը կամ սխալ կիրառումը

1. Նյութական կամ դատավարական իրավունքի նորմերը համարվում են խախտված կամ սխալ կիրառված սույն օրենսգրքի 151-րդ և 152-րդ հոդվածներով սահմանված դեպքերում:

Հոդված 164. Վճռաբեկ բողոքի պատասխանը

1. Դատավարության մասնակիցը, ստանալով վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելու մասին վճռաբեկ դատարանի որոշումը, մինչև գործի դատաքննությունն իրավունք ունի բողոքի վերաբերյալ իր պատասխանն ուղարկելու վճռաբեկ դատարան և դատավարության մասնակիցներին:

2. Պատասխանին կցվում են պատասխանի պատճենները դատավարության մասնակիցներին ուղարկելու ապացույցները:

3. Պատասխանը ստորագրում է դատավարության մասնակիցը կամ նրա ներկայացուցիչը:

Հոդված 165. Վճռաբեկ դատարանում գործի դատաքննության ժամկետը

1. Վճռաբեկ դատարանը գործը քննում և որոշում է կայացնում ողջամիտ ժամկետում:

Հոդված 166. Վճռաբեկ դատարանում գործի քննության կարգը

1. Գործի դատաքննությունը վճռաբեկ դատարանում սկսվում է վճռաբեկ դատարանի դատավորի զեկուցումով: Չեկուցողը շարադրում է վճռաբեկ բողոքի և վճռաբեկ բողոքի դեմ ներկայացված պատասխանի բովանդակությունը: Վճռաբեկ դատարանի դատավորներն իրավունք ունեն հարցեր տալու զեկուցողին, դատավարության մասնակիցներին:

2. Բողոք բերած անձը և դատավարության մասնակիցներն իրավունք ունեն ներկա լինելու վճռաբեկ դատարանի նիստին:

3. Բացատրություններ տալու անհրաժեշտության դեպքում վճռաբեկ դատարանի նիստին կարող են կանչվել բողոք բերած անձը, ինչպես նաև դատավարության մասնակիցները, որոնք պատշաճ ծանուցվում են նիստի ժամանակի և վայրի մասին: Նրանց չներկայանալն արգելք չէ գործի դատաքննության համար:

Յոդված 167. Վճռաբեկ դատարանում գործի քննության հետաձգումը, գործի վարույթը կասեցնելը

1. Վճռաբեկ դատարանում գործի քննության հետաձգումը կատարվում է սույն օրենսգրքի 106-րդ հոդվածով սահմանված դեպքերում և կարգով:
2. Վճռաբեկ դատարանում գործի վարույթի կասեցման վրա տարածվում են սույն օրենսգրքի 94-րդ և 95-րդ հոդվածների կանոնները:

Յոդված 168. Վճռաբեկ դատարանում գործի քննության սահմանները

1. Վճռաբեկ դատարանը բողոքարկվող դատական ակտը վերանայում է վճռաբեկ բողոքում ներկայացված պահանջների սահմաններում:

Յոդված 169. Վճռաբեկ դատարանի լիազորությունները

1. Գործն ըստ էության լուծող դատական ակտերի վերանայման արդյունքում վճռաբեկ դատարանը՝
 - 1) մերժում է վճռաբեկ բողոքը՝ դատական ակտը թողնելով անփոփոխ, իսկ այն դեպքում, երբ վճռաբեկ դատարանը մերժում է վճռաբեկ բողոքը, սակայն դատարանի կայացրած՝ գործն ըստ էության ճիշտ լուծող դատական ակտը թերի կամ սխալ է պատճառաբանված, ապա վճռաբեկ դատարանը պատճառաբանում է անփոփոխ թողնված դատական ակտը.
 - 2) ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բավարարում է վճռաբեկ բողոքը՝ համապատասխանաբար ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բեկանելով դատական ակտը՝ բեկանված մասով գործն ուղարկում է համապատասխան դատարան՝ նոր քննության, և սահմանում նոր քննության ծավալը, իսկ չբեկանված մասով դատական ակտը թողնում է անփոփոխ.
 - 3) մասնակիորեն բեկանում և փոփոխում է դատական ակտը, եթե ստորադաս դատարանի հաստատած փաստական հանգամանքները հնարավորություն են տալիս կայացնելու նման ակտ, և եթե դա բխում է արդարադատության արդյունավետության շահերից, իսկ բողոքարկված և չբեկանված մասով դատական ակտը թողնում է անփոփոխ.
 - 4) ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բեկանում է դատական ակտը և կարծում է գործի վարույթն ամբողջովին կամ դրա մի մասը, իսկ բողոքարկված և չբեկանված մասով դատական ակտը թողնում է անփոփոխ.
 - 5) վերաքննիչ դատարանի կողմից դատական ակտը փոփոխվելու դեպքերում ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն բեկանում է վերաքննիչ դատարանի դատական ակտը՝ օրինական ուժ տալով վարչական դատարանի դատական ակտին, իսկ եթե այն թերի կամ սխալ է պատճառաբանված, ապա լրացուցիչ պատճառաբանում է վարչական դատարանի դատական ակտը:
2. Միջանկյալ դատական ակտերի վերանայման արդյունքում վճռաբեկ դատարանը մերժում է վճռաբեկ բողոքը՝ դատական ակտը թողնելով օրինական ուժի մեջ, կամ կայացնում է նոր դատական ակտ, որն օրինական ուժի մեջ է մտնում կայացման պահից:

Յոդված 170. Վճռաբեկ դատարանի՝ որոշում կայացնելու կարգը

1. Վճռաբեկ դատարանը գործի քննության արդյունքներով կայացնում է որոշում:
2. Որոշումը կայացվում է հանուն Հայաստանի Հանրապետության:
3. Որոշումը կայացվում է առանց բողոք բերած անձի և վճռաբեկ դատարանի նիստին բացատրություններ տալու համար կանչված անձանց ներկայության:
4. Վճռաբեկ դատարանի որոշումն ընդունվում է նիստին ներկա դատավորների ձայների մեծամասնությամբ:
5. Որոշումը կայացվում է բաց քվեարկությամբ:
6. Վճռաբեկ դատարանի որոշումն ստորագրում են այն կայացրած դատավորները:
7. Վճռաբեկ դատարանի որոշումը հրապարակվում է նիստում:

Յոդված 171. Վճռաբեկ դատարանի որոշումը

1. Վճռաբեկ դատարանի որոշման մեջ նշվում են՝
 - 1) գործի համարը և որոշումը կայացնելու տարին, ամիսը, ամսաթիվը, որոշումը կայացրած վճռաբեկ դատարանի կազմը.
 - 2) վճռաբեկ բողոք բերած անձի անունը, ազգանունը (անվանումը).
 - 3) գործը քննած վերաքննիչ վարչական դատարանի անվանումը, գործի համարը, որոշում կայացնելու տարին, ամիսը, ամսաթիվը, որոշում կայացրած դատավորի (դատավորների) անունը, ազգանունը.
 - 4) բողոքարկվող դատական ակտի էության համառոտ շարադրանքը, դատավարության մասնակիցների անունները, ազգանունները (անվանումները).
 - 5) հիմքերը, որոնցով դրվել է դատական ակտի իրավաչափությունը որոշելու հարցը.
 - 6) վճռաբեկ բողոքը վարույթ ընդունելու՝ սույն օրենսգրքի 161-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված հիմքերից որևէ մեկի առկայության հիմնավորումը.

7) օրենքները, Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերը և այլ իրավական ակտեր, որոնցով ղեկավարվել է վճռաբեկ դատարանը որոշում կայացնելիս:

8) դատական ակտը բեկանելիս այն շարժառիթները, որոնցով վճռաբեկ դատարանը չի համաձայնել այդ ակտը կայացրած դատարանի հիմնավորումներին կամ եզրահանգումներին:

9) վճռաբեկ բողոքի քննության արդյունքներով վճռաբեկ դատարանի եզրահանգումները:

2. Վճռաբեկ դատարանը, պարզելով, որ վերաքննիչ դատարանի թույլ տված իրավունքի նորմերի խախտումները չեն հանգեցնում դատական ակտի բեկանմանը, պետք է այդ մասին կոչ իր որոշման մեջ:

3. Վճռաբեկ դատարանի որոշումը պետք է լինի պատճառաբանված, ապահովի օրենքի միատեսակ կիրառումը, ճիշտ մեկնաբանությունը և նպաստի իրավունքի զարգացմանը:

Հոդված 172. Վճռաբեկ դատարանի որոշման օրինական ուժի մեջ մտնելը

1. Վճռաբեկ դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող որոշումն օրինական ուժի մեջ է մտնում դատական նիստերի դահլիճում հրապարակման պահից, վերջնական է և բողոքարկման ենթակա չէ:

2. Վճռաբեկ դատարանի՝ սույն օրենսգրքի 160-րդ հոդվածի 1-ին և 2-րդ մասերով և 162-րդ հոդվածով նախատեսված որոշումներն օրինական ուժի մեջ են մտնում կայացման պահից, վերջնական են և բողոքարկման ենթակա չեն:

Հոդված 173. Վճռաբեկ դատարանի որոշումը վճռաբեկ բողոք բերած անձին և դատավարության այլ մասնակիցների ուղարկելը

1. Վճռաբեկ դատարանի որոշումը ուղարկվում է բողոք բերած անձին, դատավարության այլ մասնակիցների և վարչական դատարան այն հրապարակելու օրվանից հետո՝ յոթնօրյա ժամկետում:

ԲԱԺԻՆ III

ԳՈՐԾԵՐԻ ՆՈՐ ԶՆՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

ԳԼՈՒԽ 24

ԳՈՐԾԵՐԻ ՆՈՐ ԶՆՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Հոդված 174. Գործի նոր վարույթ հարուցելը

1. Վերադաս դատարանի կողմից ստորադաս դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը բեկանելու և գործը նոր քննության ուղարկելու մասին դատական ակտ կայացվելու դեպքում ստորադաս դատարանը հարուցում է գործի նոր քննության վարույթ գործը ստանալուց ոչ ուշ, քան 3 օր հետո, որի մասին կայացնում է միջանկյալ դատական ակտ:

2. Միջանկյալ դատական ակտը եռօրյա ժամկետում սույն օրենսգրքի 63-րդ հոդվածով սահմանված կարգով ուղարկվում է դատավարության մասնակիցներին:

Հոդված 175. Դատարանի կազմը գործի նոր քննության ժամանակ

1. Ստորադաս դատարանում գործի քննությունն իրականացրած դատավորը չի կարող մասնակցել տվյալ գործի նոր քննությանը:

Հոդված 176. Գործի նոր քննության կարգը

1. Գործի նոր քննությունը վարչական կամ վերաքննիչ դատարանում իրականացվում է համապատասխանաբար վարչական կամ վերաքննիչ դատարանում գործերի քննության համար սույն օրենսգրքով սահմանված կանոններով:

2. Գործի նոր քննության ժամանակ չեն կարող փոխվել հայցի հիմքը, առարկան կամ հայցային պահանջների չափը, չի կարող ներկայացվել հակընդդեմ հայց:

Հոդված 177. Գործի նոր քննության սահմանները

1. Ստորադաս դատարանում գործի նոր քննությունն իրականացվում է վերադաս դատարանի որոշման հիման վրա՝ վերադաս դատարանի սահմանած ծավալով:

2. Գործի նոր քննության ժամանակ կողմերը չեն կարող ներկայացնել նոր ապացույցներ, բացառությամբ սույն հոդվածի 3-րդ մասով նախատեսված դեպքի:

3. Գործի նոր քննության ժամանակ դատարանը կարող է մատնանշել ապացուցման ենթակա նոր փաստ և պահանջել ներկայացնել դրա հետ կապված նոր ապացույցներ, ինչպես նաև լուծում է մյուս կողմի առարկությունները բեկանման հիմք հանդիսացած փաստերի վերաբերյալ:

Հոդված 178. Դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը գործի նոր քննությունից հետո

1. Գործի նոր քննությունից հետո դատարանը կայացնում է գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտ:
2. Գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտի մեջ, սույն օրենսգրքի 123-րդ հոդվածում նշված պահանջներից բացի, նշվում են՝
 - 1) գործով առաջին անգամ վճիռ կայացրած վարչական դատարանի նստավայրի կամ վերաքննիչ դատարանի անվանումը, վճիռ կայացնելու տարին, ամիսը, ամսաթիվը.
 - 2) վերաքննիչ կամ վճռաբեկ դատարանի դատական ակտի համարը, տարին, ամիսը, ամսաթիվը, այն կայացրած դատարանի կազմը, բողոք բերած անձի անունը, ազգանունը (անվանումը).
 - 3) գործն ըստ Էուլթյան լուծող բեկանված դատական ակտի և վերաքննիչ կամ վճռաբեկ դատարանի միջանկյալ դատական ակտի համառոտ բովանդակությունը:

Հոդված 179. Գործի նոր քննությունից հետո կայացված՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելը

1. Գործի նոր քննությունից հետո կայացված՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտն օրինական ուժի մեջ է մտնում վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելու համար սահմանված կարգով:

ԲԱԺԻՆ IV

ԴԱՏԱԿԱՆ ԱԿՏԵՐԻ ՎԵՐԱՆԱՅՈՒՄԸ ՆՈՐ ԵՐԵՎԱՆ ԵԿԱԾ ԵՎ ՆՈՐ ՀԱՆԳԱՍԱՆՔՆԵՐՈՎ

ԳԼՈՒԽ 25

ՆՈՐ ԵՐԵՎԱՆ ԵԿԱԾ ԵՎ ՆՈՐ ՀԱՆԳԱՍԱՆՔՆԵՐՈՎ ԴԱՏԱԿԱՆ ԱԿՏԵՐԸ ՎԵՐԱՆԱՅԵԼԸ

Հոդված 180. Օրինական ուժի մեջ մտած վճիռների և որոշումների վերանայման հիմքերը

1. Սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով օրինական ուժի մեջ մտած վճիռները և որոշումները կարող են վերանայվել նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով:

Հոդված 181. Նոր երևան եկած հանգամանքներով դատական ակտի վերանայման հիմքերը

1. Նոր երևան եկած հանգամանքները հիմք են դատական ակտի վերանայման համար, եթե՝
 - 1) այդ դատական ակտը կայացվել է դատարանի՝ օրինական ուժի մեջ մտած դատավճռով հաստատված՝ վկայի սուտ ցուցմունքների, փորձագետի ակնհայտ կեղծ եզրակացության, թարգմանչի ակնհայտ սխալ թարգմանության, կեղծ փաստաթղթերի կամ իրեղեն ապացույցների հիման վրա.
 - 2) դատարանի՝ օրինական ուժի մեջ մտած դատավճռով հաստատվել է, որ դատավարության մասնակիցը կամ նրա ներկայացուցիչը կամ դատավորը գործի քննության առնչությամբ կատարել է հանցագործություն:
(ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 181-րդ հոդվածը 26.06.2015 ՍԴՈ-1222 որոշմամբ ճանաչել ՀՀ Սահմանադրության 1-ին, 3-րդ հոդվածներին, 6-րդ հոդվածի երկրորդ մասին, 18-րդ և 19-րդ հոդվածներին հակասող և անվավեր այն առումով, որով արգելափակվում է ուժի մեջ մտած դատական ակտերի օրինականության վիճարկումը «նոր երևան եկած» իրավաչափ այլ հանգամանքների հիմքերով՝ հանգեցնելով անձի՝ դատարանի մատչելիության և արդար դատաքննության իրավունքների սահմանափակման)

Հոդված 182. Նոր հանգամանքներով դատական ակտի վերանայման հիմքերը

1. Նոր հանգամանքները հիմք են դատական ակտի վերանայման համար, եթե՝
 - 1) սահմանադրական դատարանը տվյալ գործով դատարանի կիրառած օրենքի դրույթը ճանաչել է Սահմանադրությանը հակասող և անվավեր կամ այն ճանաչելով Սահմանադրությանը համապատասխանող և միաժամանակ որոշման եզրափակիչ մասում բացահայտելով դրա սահմանադրափրավական բովանդակությունը՝ համարել է, որ այդ դրույթն իրավակիրառ պրակտիկայում կիրառվել է Սահմանադրությանը հակասող մեկնաբանությամբ.
 - 2) սույն օրենսգրքի 191-րդ հոդվածով և 199-րդ հոդվածի 7-րդ մասով նախատեսված դեպքերում վարչական դատարանը կայացրել է որոշում, որով անվավեր է ճանաչվել այն իրավական ակտը կամ դրա որևէ դրույթ, որը կիրառվել է տվյալ գործով դատական ակտ կայացնելիս.
 - 3) Հայաստանի Հանրապետության մասնակցությամբ գործող միջազգային դատարանը կայացրել է դատական ակտ, որով հաստատվել է, որ տվյալ գործով Հայաստանի Հանրապետության դատարանի կայացրած դատական

ակտով խախտվել է դատավարության մասնակցի՝ Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրով սահմանված իրավունքը:

4) Արդարադատության խորհուրդն ընդունել է որոշում, որով տվյալ դատական ակտը կայացրած դատավորը ենթարկվել է կարգապահական պատասխանատվության՝ Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգրքի 153-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 1-ին և 2-րդ կետերով նախատեսված հիմքերից որևէ մեկով:

(182-րդ հոդվածը լրաց. 21.06.14 ՀՕ-89-Լ)

Հոդված 183. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով դատական ակտը վերանայող դատարանը

1. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով վարչական դատարանի՝ օրինական ուժի մեջ մտած դատական ակտը վերանայում է վերաքննիչ դատարանը, եթե այդ դատական ակտը մինչև օրինական ուժի մեջ մտնելը չի վերանայել վերաքննիչ կամ վճռաբեկ դատարանը:

2. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով վերաքննիչ և վճռաբեկ դատարանների՝ օրինական ուժի մեջ մտած որոշումները վերանայում է վճռաբեկ դատարանը:

Հոդված 184. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով դատական ակտի վերանայման դիմում ներկայացնելու իրավունքը

1. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով դատական ակտի վերանայման դիմում ներկայացնելու իրավունք ունեն՝

1) դատավարության մասնակիցները, ինչպես նաև նրանց իրավահաջորդները, եթե վիճելի իրավահարաբերությունը թույլ է տալիս իրավահաջորդություն:

2) այն անձինք, որոնք օրենքի դրույթի սահմանադրականության հարցի վերաբերյալ սահմանադրական դատարանի որոշման ընդունման օրվա դրությամբ, «Սահմանադրական դատարանի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքին համապատասխան, ունեցել են այդ իրավունքն իրացնելու հնարավորություն կամ նույն օրենքի 32-րդ հոդվածի 3-րդ կամ 5-րդ կետերի ուժով զրկված են եղել սահմանադրական դատարանում իրենց գործի քննության հնարավորությունից:

3) այն անձինք, որոնք Հայաստանի Հանրապետության մասնակցությամբ գործող միջազգային դատարանի կողմից դատական ակտի կայացման պահին, միջազգային պայմանագրին համապատասխան, ունեցել են միջազգային դատարան դիմելու իրավունք:

Հոդված 185. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով դատական ակտի վերանայման դիմում ներկայացնելու ժամկետը

1. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով դատական ակտի վերանայման դիմումը կարող է ներկայացվել համապատասխան հիմքն ի հայտ գալուց հետո՝ 3 ամսվա ընթացքում:

2. Դատավարության մասնակից հանդիսացող ֆիզիկական անձի իրավահաջորդը նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով դատական ակտի վերանայման դիմում կարող է ներկայացնել իրավահաջորդ ճանաչվելուց հետո՝ 3 ամսվա ընթացքում, եթե սույն հոդվածի 1-ին մասով սահմանված ժամկետում իրավանախորդը չի իրացրել դիմում ներկայացնելու իր իրավունքը մահվան պատճառով:

3. Դատական ակտի վերանայման դիմում չի կարող ներկայացվել, եթե դատական ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելուց հետո անցել է քսան տարի:

Հոդված 186. Դիմումի ձևը և բովանդակությունը, դիմում ներկայացնելու կարգը

1. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով դատական ակտի վերանայման դիմումը կազմվում է գրավոր, որում նշվում են՝

1) դատարանի անվանումը, որին հասցեագրվում է դիմումը:

2) դիմումը ներկայացնող անձի և դատավարության մասնակիցների անունները, ազգանունները (անվանումները):

3) վերանայման ենթակա դատական ակտի կայացման տարին, ամիսը, ամսաթիվը և գործի համարը:

4) նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքների հետևանքով գործի վերանայման հիմքերը, ինչպես նաև գործի ելքի վրա դրանց ազդեցության վերաբերյալ հիմնավորումները:

5) դիմում ներկայացնող անձի պահանջը:

6) դիմումին կցվող փաստաթղթերի ցանկը:

2. Դիմումին կցվում են նոր երևան եկած հանգամանքը կամ նոր հանգամանքը հաստատող ապացույցը (ապացույցները), ինչպես նաև այլ լրացուցիչ ապացույցներ, որոնք նախկինում չեն ներկայացվել: Օրենքով նախատեսված դեպքերում դիմումին կցվում է նաև դրա քննության հետ կապված պետական տուրքի վճարումը հաստատող փաստաթուղթը, իսկ եթե օրենքը նախատեսում է պետական տուրքի վճարումը հետաձգելու կամ տարաժամկետելու կամ դրա չափը նվազեցնելու հնարավորություն, ապա դիմումը պետք է ներառի համապատասխան միջնորդություն:

3. Դիմումը ստորագրում է դիմումը ներկայացնող անձը կամ նրա ներկայացուցիչը:

4. Դիմումը և դրան կից փաստաթղթերն ու նյութերն ուղարկվում են համապատասխան դատարան: Դիմում ներկայացնողը դիմումը և դրան կից փաստաթղթերի պատճենները ուղարկում է դատավարության մասնակիցներին:

Հոդված 187. Դիմումը վարույթ ընդունելը

1. Դիմումը վերադարձնելու հիմքերի բացակայության դեպքում դատարանը գործն ստանալու օրվան հաջորդող տասնհինգօրյա ժամկետում կայացնում է դիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշում:
2. Դիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշումն այն կայացնելուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում, ուղարկվում է դատավարության մասնակիցներին՝ միաժամանակ տեղեկացնելով դիմումին պատասխան ներկայացնելու նրանց իրավունքի մասին:
3. Դիմումը վարույթ ընդունելու որոշումն ուղարկելու հետ միաժամանակ դատավարության մասնակիցները ծանուցագրով տեղեկացվում են դատական նիստի ժամանակի ու վայրի մասին:

Հոդված 188. Դիմումը վերադարձնելը

1. Դատարանը վերադարձնում է դիմումը, եթե՝
 - 1) չեն պահպանվել սույն օրենսգրքի 186-րդ հոդվածի պահանջները.
 - 2) գործն ընդդատյա չէ տվյալ դատարանին.
 - 3) մինչև դիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշում կայացնելը դիմում ներկայացրած անձից դիմում է ստացվել այն վերադարձնելու մասին, բացառությամբ սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով սահմանված այն գործերի, որոնց քննությունը բխում է հանրության կամ պետության շահերից.
 - 4) դիմումը ներկայացվել է սույն օրենսգրքի 185-րդ հոդվածի 1-ին մասով սահմանված ժամկետը լրանալուց հետո և միջնորդություն չի պարունակում բաց թողնված ժամկետը վերականգնելու մասին, կամ բաց թողնված ժամկետը վերականգնելու մասին միջնորդությունը մերժվել է.
 - 5) դիմումը ներկայացվել է սույն օրենսգրքի 185-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված ժամկետը լրանալուց հետո:
2. Դատարանն առանձին ակտի տեսքով որոշում է կայացնում դիմումը վերադարձնելու մասին՝ դիմումը ստանալու օրվանից հետո՝ տասնհինգօրյա ժամկետում:
3. Որոշման մեջ նշվում են դիմումում առկա բոլոր ձևական սխալները:
4. Նման որոշման դեպքում դիմում բերող անձին ուղարկվում են դատարանի որոշումը և դիմումին կից ներկայացված փաստաթղթերը: Եթե դիմումը ներկայացրել են մեկից ավելի անձինք, ապա դիմումին կից փաստաթղթերը վերադարձվում են նրանց ներկայացուցչին կամ դիմում ներկայացրած անձանցից մեկին՝ մյուսներին իրազեկելով այդ մասին, եթե ծանուցման վերաբերյալ այլ կարգ դիմումում նշված չէ:
5. Սույն հոդվածի 1-ին մասի 1-ին և 4-րդ կետերով նախատեսված հիմքերով դիմումը վերադարձնելուց հետո դիմումում առկա սխալները վերացնելու և որոշումն ստանալուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում, կրկին ներկայացնելու դեպքում դիմումը համարվում է դատարանում ընդունված սկզբնական ներկայացման օրը: Դիմումը կրկին ներկայացնելու դեպքում սխալները վերացնելու համար նոր ժամկետ չի տրվում:
6. Վերաքննիչ դատարանի՝ դիմումը վերադարձնելու մասին որոշումը կարող է բողոքարկվել վճռաբեկ դատարան՝ որոշումն ստանալուց հետո՝ տասնհինգօրյա ժամկետում:
7. Վերաքննիչ դատարանի որոշումը վճռաբեկ դատարանի կողմից վերացվելու դեպքում դիմումը համարվում է վերաքննիչ դատարանում ընդունված սկզբնական ներկայացման օրը:

Հոդված 189. Դիմումի պատասխանը

1. Դատավարության մասնակիցը դիմումը վարույթ ընդունելու մասին դատարանի որոշումն ստանալուց հետո՝ տասնօրյա ժամկետում, իրավունք ունի պատասխան ուղարկելու դատարան և դատավարության այլ մասնակիցներին:
2. Դիմումի պատասխանը ներկայացվում է գրավոր, որում նշվում են՝
 - 1) դատարանի անվանումը, որին հասցեագրվում է պատասխանը.
 - 2) պատասխանը ներկայացրած անձի անունը, ազգանունը (անվանումը).
 - 3) դիմումի վերաբերյալ դիրքորոշումը:
3. Դիմումի պատասխանն ստորագրում է պատասխանը ներկայացրած անձը կամ նրա ներկայացուցիչը: Ներկայացուցչի ստորագրած պատասխանին կցվում է նրա լիազորությունները հավաստող լիազորագիրը, եթե այն տվյալ գործով նախկինում չի ներկայացվել:

Հոդված 190. Նոր երևան եկած և նոր հանգամանքներով դատական ակտերի վերանայման կարգը

1. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով դատական ակտերը վերանայելիս սույն օրենսգրքի 183-րդ հոդվածում նշված դատարանները գործը քննում են համապատասխան դատարանում գործերի քննության համար սույն օրենսգրքով սահմանված կանոններին համապատասխան, եթե սույն գլխով այլ բան սահմանված չէ:

2. Նոր երևան եկած կամ նոր հանգամանքներով դատական ակտը վերանայելիս վճռաբեկ դատարանը նոր փաստերի հետազոտման անհրաժեշտություն առաջանալու դեպքում բեկանում է վերանայվող դատական ակտը և գործն ուղարկում ստորադաս դատարան՝ նոր քննության:

ԲԱԺԻՆ V

ՀԱՏՈՒԿ ՎԱՐՈՒՅՅՆԵՐ

ԳԼՈՒԽ 26

ՆՈՐՄԱՏԻՎ ԻՐԱՎԱԿԱՆ ԱԿՏԵՐԻ ԻՐԱՎԱԶՈՒՓՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԻՃԱՐԿԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾԵՐԻ ՎԱՐՈՒՅՅՈՒՄ

Հոդված 191. Նորմատիվ իրավական ակտերի իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերի վարույթը

1. Վարչական դատարանին ընդդատյա են պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների ու դրանց պաշտոնատար անձանց նորմատիվ իրավական ակտերի վիճարկման վերաբերյալ հետևյալ գործերը.

Հայաստանի Հանրապետության Նախագահի, Հայաստանի Հանրապետության կառավարության, Հայաստանի Հանրապետության վարչապետի նորմատիվ իրավական ակտերի, գերատեսչական նորմատիվ իրավական ակտերի, ինչպես նաև համայնքի ավագանու ու համայնքի ղեկավարի նորմատիվ իրավական ակտերի՝ դրանց համեմատ ավելի բարձր իրավաբանական ուժ ունեցող նորմատիվ իրավական ակտերին (բացի Սահմանադրությունից) համապատասխանությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը:

Հոդված 192. Վարչական դատարան դիմելու իրավունքը

1. Սույն օրենսգրքի 191-րդ հոդվածով նախատեսված գործերով վարչական դատարան կարող է դիմել յուրաքանչյուր ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձ, եթե համարում է, որ՝

1) որևէ անհատական իրավական ակտով, բացառությամբ դատական ակտի, կամ որևէ ռեալ ակտով իր նկատմամբ կիրառված նորմատիվ իրավական ակտով (դրա որևէ դրույթով) խախտվել են Սահմանադրության 2-րդ գլխով, մարդու և քաղաքացու իրավունքներին և ազատություններին վերաբերող միջազգային իրավունքի նորմերով, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով ամրագրված իր իրավունքները.

2) իրենց նկատմամբ չկիրառված նորմատիվ իրավական ակտով (դրա դրույթով) կարող են խախտվել սույն հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետում նշված իրենց իրավունքները:

2. Սույն օրենսգրքի 191-րդ հոդվածով նախատեսված գործերով վարչական դատարան կարող են դիմել նաև պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինները կամ դրանց պաշտոնատար անձինք՝ ընդդեմ վարչական մարմնի, եթե համարում են, որ այդ մարմնի նորմատիվ իրավական ակտով խախտվել են պետության կամ համայնքի այն իրավունքները, որոնց պաշտպանության լիազորությունը դրված է դիմողի վրա, եթե այդ վեճը ենթակա չէ լուծման վերադասության կարգով:

3. Սույն օրենսգրքի 191-րդ հոդվածով նախատեսված գործերով վարչական դատարան կարող է դիմել նաև Մարդու իրավունքների պաշտպանը, ինչպես նաև Երևանի ավագանու խմբակցությունը՝ Երևանի ավագանու ակտերը վիճարկելու դեպքում:

4. Սույն օրենսգրքի 191-րդ հոդվածով նախատեսված գործերով վարչական դատարան կարելի է դիմել նաև այն դեպքում, երբ նորմատիվ իրավական ակտը դիմելու պահին այլևս իրավաբանական ուժ չուներ, սակայն կիրառվել է դիմողի նկատմամբ որևէ անհատական, ներառյալ՝ դատական ակտով:

Հոդված 193. Վարչական դատարան դիմելու ժամկետները

1. Սույն օրենսգրքի 192-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով նախատեսված դեպքերում վարչական դատարան կարելի է դիմել վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտի (դրա վիճարկվող դրույթի) կիրառման վերաբերյալ անհատական իրավական ակտի ուժի մեջ մտնելու կամ դրա կիրառումը (կատարումը) ապահոված գործողության կամ անգործության օրվանից հետո՝ չորսամսյա ժամկետում, իսկ 1-ին մասի 2-րդ կետով և 2-րդ մասով նախատեսված դեպքերում՝ վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտի ուժի մեջ մտնելուց հետո՝ չորսամսյա ժամկետում:

2. Եթե վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտի (դրա վիճարկվող դրույթի) կիրառման վերաբերյալ անհատական իրավական ակտը դիմողի գնահատմամբ առ ոչինչ է, ապա սույն օրենսգրքի 1-ին մասով նախատեսված ժամկետները հաշվարկվում են այդ ակտի ընդունման մասին դիմողին օրենքով սահմանված կարգով իրազեկելու օրվանից սկսած:

3. Եթե նորմատիվ իրավական ակտի (դրա դրույթի) կիրառման վերաբերյալ անհատական իրավական ակտի ընդունման կամ ուժի մեջ մտնելու մասին անձն օրենքով սահմանված կարգով չի իրազեկվել, կամ նա չի իմացել նորմատիվ իրավական ակտի կիրառումը (կատարումը) ապահոված գործողության կամ անգործության մասին, ապա նա կարող է դիմել վարչական դատարան չորսամսյա ժամկետում այն օրվանից հետո, երբ իմացել է կամ պարտավոր էր իմանալ համապատասխանաբար անհատական իրավական ակտի ընդունման կամ ուժի մեջ մտնելու կամ գործողություն կատարելու կամ անգործություն ցուցաբերելու մասին:

4. Սույն հոդվածի 2-րդ մասում նշված դեպքում վարչական դատարան կարելի է դիմել, եթե վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտի կամ դրա վիճարկվող դրույթի ուժի մեջ մտնելու պահից չի անցել 10 տարի:

5. Սույն օրենսգրքի 192-րդ հոդվածի 2-րդ և 3-րդ մասերով նախատեսված դեպքերում վարչական դատարան կարելի է դիմել առանց ժամկետային սահմանափակման:

Հոդված 194. Դիմումին ներկայացվող պահանջները

1. Ի լրումն սույն օրենսգրքի 73-րդ հոդվածի 1-ին, 2-րդ, 4-7-րդ, 9-րդ և 10-րդ մասերով սահմանված պահանջների՝ նորմատիվ իրավական ակտերի իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով դիմումը բովանդակում է՝

1) տեղեկություններ՝ դիմողի նկատմամբ կիրառված անհատական իրավական ակտի ընդունման կամ ուժի մեջ մտնելու կամ այդ ակտի ընդունման կամ ուժի մեջ մտնելու մասին իմանալու ժամանակի կամ դրա կիրառումը (կատարումը) ապահովված գործողության կատարման կամ անգործության վերաբերյալ:

2) վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտի անվանումը և այն դրույթը (դրույթները), որի (որոնց) իրավաչափությունը վիճարկվում է:

3) ավելի բարձր իրավաբանական ուժ ունեցող նորմատիվ իրավական ակտի անվանումը (դրա դրույթը), որին, դիմողի գնահատմամբ, հակասում է վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտը:

4) հիմնավորումներ՝ վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտի՝ ավելի բարձր իրավաբանական ուժ ունեցող նորմատիվ իրավական ակտին հակասելու, ինչպես նաև դիմողի իրավունքների խախտման կամ դրանց հնարավոր խախտման վտանգի վերաբերյալ:

2. Դիմումին կցվում են սույն հոդվածի 2-րդ և 3-րդ կետերում նշված նորմատիվ իրավական ակտերի տեքստերի պատճենները:

Հոդված 195. Դիմումի ապահովումը վարչական դատարանի որոշմամբ

1. Գործը վարույթ ընդունելուց հետո վարչական դատարանը դիմողի միջնորդությամբ կամ իր նախաձեռնությամբ մինչև գործի դատաքննության ավարտը կարող է կասեցնել վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտի (դրա վիճարկվող դրույթի) գործողությունը, եթե կասեցման մասին որոշում չընդունելը կարող է հանգեցնել անդառնալի կամ ծանր հետևանքների դիմողի կամ հանրության համար:

2. Վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտի (դրա վիճարկվող դրույթի) գործողության կասեցման մասին որոշումն ուժի մեջ է մտնում հրապարակային ծանուցումների պաշտոնական ինտերնետային կայքում (www.azdarar.am) հրապարակման պահից:

Հոդված 196. Նորմատիվ իրավական ակտերի իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով վարչական դատարանի կազմը

1. Սույն գլխով նախատեսված գործերը, ինչպես նաև այդ գործերով վարչական դատարանի միջանկյալ դատական ակտերի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքները քննում և լուծում է վարչական դատարանը՝ կոլեգիալ՝ 5 դատավորի կազմով:

(196-րդ հոդվածի «ինչպես նաև այդ գործերով վարչական դատարանի միջանկյալ դատական ակտերի դեմ բերված վերաքննիչ բողոքները» դրույթը ճանաչել Զայաստանի Զանրապետության Սահմանադրության 18-րդ, 19-րդ հոդվածների և 92-րդ հոդվածի 1-ին մասի պահանջներին հակասող և անվավեր 06.10.2015 ՍԴՈ-1231 որոշմամբ)

Հոդված 197. Գործերի քննության ընթացակարգը

1. Սույն գլխով նախատեսված գործերը վարչական դատարանը քննում է գրավոր ընթացակարգով, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ տվյալ գործը վարչական դատարանի գնահատմամբ ձեռք է բերել հասարակական մեծ հնչեղություն, կամ դրա բանավոր դատաքննությունը կնպաստի գործի հանգամանքների առավել արագ բացահայտմանը:

Հոդված 198. Նորմատիվ իրավական ակտերի իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով դատական ակտ կայացնելու առանձնահատկությունները

1. Այն դեպքում, երբ վիճարկվում է որևէ նորմատիվ իրավական ակտի համապատասխանությունը դիմումում նշված ավելի բարձր իրավաբանական ուժ ունեցող նորմատիվ իրավական ակտին, ապա վարչական դատարանը դատական ակտ կայացնելիս պարզում է վիճարկվող ակտի համապատասխանությունը նաև դիմումում չնշված այլ ավելի բարձր իրավաբանական ուժ ունեցող նորմատիվ իրավական ակտերին, եթե դա վերապահված չէ սահմանադրական դատարանի իրավասությանը:

2. Պարզելով վիճարկվող ակտի անհամապատասխանությունը դիմումում չնշված ավելի բարձր իրավաբանական ուժ ունեցող նորմատիվ իրավական ակտին՝ վարչական դատարանը վիճարկվող ակտն անվավեր է ճանաչում նաև այդ հիմքով՝ անկախ հայցվորի պահանջից:

3. Սույն գլխով նախատեսված գործերով դատական ակտ կայացնելիս վարչական դատարանը պարզում է վիճարկվող ակտի (վիճարկվող դրույթի) իրավաչափությունը, մասնավորապես հաշվի առնելով՝

- 1) իրավական ակտի պահանջվող տեսակը.
 - 2) իրավական ակտն ընդունելու և գործողության մեջ դնելու՝ օրենքներով նախատեսված կարգի պահպանվածությունը.
 - 3) մարդու և քաղաքացու՝ Սահմանադրությամբ ամրագրված իրավունքների ու ազատությունների ապահովման և պաշտպանության, ազատ իրականացման անհրաժեշտությունը, դրանց սահմանափակումների թույլատրելիությունը.
 - 4) պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների և դրանց պաշտոնատար անձանց լիազորությունների թույլատրելի սահմանները:
4. Նորմատիվ իրավական ակտի վիճարկվող դրույթի իրավաչափությունը պարզելիս վարչական դատարանը պարզում է նաև այդ դրույթի հետ համակարգային առումով փոխկապակցված տվյալ նորմատիվ իրավական ակտի այլ դրույթների իրավաչափությունը և, գալով եզրահանգման դրանց անվավերության վերաբերյալ, իրավասու է նաև այդ դրույթները ճանաչելու անվավեր:
5. Եթե ոչ իրավաչափ նորմատիվ իրավական ակտն ուժը կորցրել է մինչև վարչական դատարանի կողմից այդ գործով ըստ եռույթյան դատական ակտ կայացվելը, ապա վարչական դատարանը ճանաչում է դիմելու պահին դրա ոչ իրավաչափ եղած լինելը, եթե այդ ակտը կիրառվել է դիմողի նկատմամբ: Հակառակ դեպքում գործի վարույթը կարճվում է սույն օրենսգրքի 96-րդ հոդվածի 1-ին մասի 7-րդ կետի հիմքով:

Հոդված 199. Նորմատիվ իրավական ակտերի իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով վարչական դատարանի դատական ակտերը, դրանց բնույթը և իրավական հետևանքները

1. Սույն գլխով նախատեսված գործերով վարչական դատարանը կայացնում է հետևյալ դատական ակտերից մեկը.
 - 1) վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտը կամ դրա վիճարկվող դրույթն ավելի բարձր իրավաբանական ուժ ունեցող նորմատիվ իրավական ակտին համապատասխանող ճանաչելու մասին.
 - 2) վիճարկվող նորմատիվ իրավական ակտը կամ դրա վիճարկվող դրույթն անվավեր ճանաչելու մասին.
 - 3) վիճարկվող՝ ուժը կորցրած նորմատիվ իրավական ակտը կամ դրա վիճարկվող դրույթը ոչ իրավաչափ ճանաչելու մասին:
2. Նորմատիվ իրավական ակտն անվավեր ճանաչելու մասին վարչական դատարանի դատական ակտերը պաշտոնական հրապարակման պահից Հայաստանի Հանրապետության ամբողջ տարածքում պարտադիր են բոլորի համար:
3. Անվավեր ճանաչված նորմատիվ իրավական ակտն իր իրավաբանական ուժը կորցնում է այն անվավեր ճանաչելու մասին վարչական դատարանի դատական ակտի պաշտոնական հրապարակման պահից (ex nunc), բացառությամբ սույն հոդվածի 6-րդ մասով նախատեսված դեպքի:
4. Անվավեր ճանաչված նորմատիվ իրավական ակտերի վրա հիմնված՝ վարչական դատարանի որոշման պաշտոնական հրապարակմանը նախորդող ժամանակահատվածում ընդունված և կատարված անհատական իրավական ակտերը վերանայման ենթակա չեն, սակայն վարչական դատարանի որոշման պաշտոնական հրապարակման պահից այլևս չեն կարող կիրառվել:
5. Վարչական դատարանի որոշման պաշտոնական հրապարակումից հետո չկատարված անհատական, ներառյալ՝ դատական ակտի կատարումը անհապաղ դադարեցվում է այդ ակտն ընդունելու իրավասություն ունեցող պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնի որոշմամբ՝ տվյալ մարմնի նախաձեռնությամբ կամ շահագրգիռ անձանց պահանջով:
6. Նորմատիվ իրավական ակտը վարչական դատարանի կողմից կարող է անվավեր ճանաչվել այդ ակտի ուժի մեջ մտնելու պահից, եթե նման որոշում չընդունելը կարող է ծանր հետևանքներ առաջացնել հանրության կամ պետության համար:
7. Ուժի մեջ մտնելու պահից (ex tunc) անվավեր ճանաչված նորմատիվ իրավական ակտի հիման վրա ընդունված կամ դրա բովանդակությունը վերարտադրող նորմատիվ իրավական այլ ակտերը նույնպես կորցնում են իրենց իրավաբանական ուժը՝ անվավեր ճանաչված ակտի ուժը կորցնելու հետ միաժամանակ:
8. Ուժի մեջ մտնելու պահից անվավեր ճանաչված նորմատիվ իրավական ակտի, ինչպես նաև դրա հիման վրա ընդունված կամ դրա բովանդակությունը վերարտադրող նորմատիվ իրավական ակտերի կիրառման վերաբերյալ անբողոքարկելի դարձած անհատական ակտերը, ներառյալ՝ նաև օրինական ուժի մեջ մտած դատական ակտերը, պետք է վերանայնեն դրանք ընդունած պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինները՝ շահագրգիռ անձանց պահանջով, եթե ընդունվել են անվավեր ճանաչված նորմատիվ իրավական ակտերի՝ ուժը կորցնելուն նախորդող վերջին երկու տարվա ընթացքում՝ նոր հանգամանքներով համապատասխան անհատական ակտի վերանայման համար սահմանված կանոններին համապատասխան:
9. Չկատարված անհատական իրավական ակտերի նկատմամբ կիրառվում է սույն հոդվածի 5-րդ մասի կանոնը:
10. Նորմատիվ իրավական ակտն անվավեր ճանաչելու դեպքում սույն օրենսգրքի 192-րդ հոդվածի 1-ին մասում նշված անձանց նկատմամբ կիրառված՝ անբողոքարկելի չդարձած անհատական իրավական ակտը պետք է ճանաչվի անվավեր, իսկ գործողության կամ անգործության հետևանքները պետք է վերացվեն օրենքով սահմանված կարգով:

11. Սույն հոդվածի 10-րդ մասը տարածվում է նաև սույն օրենսգրքի 192-րդ հոդվածի 1-ին մասում նշված այն անձանց վրա, որոնք վարչական դատարանի որոշումը հրապարակելու օրվա դրությամբ դեռևս պահպանել էին նույն հարցով վարչական դատարան դիմելու իրենց իրավունքը, սակայն չէին դիմել վարչական դատարան: Տվյալ դեպքում այդ անձանց վրա չեն տարածվում սույն օրենսգրքի 80-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ և 3-րդ կետերը:

12. Վարչական դատարանը կարող է հետաձգել իր կողմից անվավեր ճանաչված նորմատիվ իրավական ակտի իրավաբանական ուժը կորցնելու ժամկետը, եթե համարում է, որ վարչական դատարանի որոշման ուժի մեջ մտնելու պահին այդ ակտի ուժը կորցնելն անխուսափելիորեն կառաջացնի իրավական կարգավորման այնպիսի բացեր, որոնք կխաթարեն այդ ակտի վերացմամբ տվյալ պահին հաստատվելիք իրավական անվտանգությունը: Իրավաբանական ուժը կորցնելու ժամկետի հետաձգումը չի կարող գերազանցել 3 ամիսը:

13. Նորմատիվ իրավական ակտն անվավեր ճանաչելու մասին որոշումն օրինական ուժի մեջ մտնելու պահից վերականգնվում է այն իրավական վիճակը, որը գոյություն ուներ համապատասխանաբար վարչական դատարանի որոշման կամ այդ ակտերի ուժի մեջ մտնելուց առաջ:

Յոթերորդ 200. Վարչական դատարանի դատական ակտերի պաշտոնական հրապարակումը

1. Նորմատիվ իրավական ակտն անվավեր կամ ոչ իրավաչափ ճանաչելու մասին վարչական դատարանի դատական ակտի եզրափակիչ մասը տվյալ ակտի օրինական ուժի մեջ մտնելու օրվանից ոչ ուշ, քան 30 օր հետո պաշտոնապես հրապարակվում է այն տեղեկագրում, որում, «Իրավական ակտերի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքին համապատասխան, հրապարակվում է անվավեր ճանաչված նորմատիվ իրավական ակտի տվյալ տեսակը:

ԳԼՈՒԽ 27

ՀԱՎԱԹԻ ԱՆՑԿԱՑՄԱՆ ՄԱՍԻՆ ՀԱՄԱՅՆՔԻ ՂԵԿԱՎԱՐԻ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ԵՎ ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԻՐԱՎԱԶԱՓՈՒԹՅՈՒՆԸ ԿԻՃԱՐԿԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾԵՐԻ ՎԱՐՈՒՅԹԸ

Յոթերորդ 201. Հավաքի անցկացման մասին համայնքի ղեկավարի որոշումների և գործողությունների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը

- 1. Վարչական դատարանին ընդդատյա են հավաքի անցկացման մասին համայնքի ղեկավարի որոշումների և գործողությունների վիճարկման վերաբերյալ հետևյալ գործերը.
 - 1) հավաքը սահմանափակումներով անցկացնելու մասին համայնքի ղեկավարի որոշման իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը.
 - 2) հավաքն արգելելու մասին համայնքի ղեկավարի որոշման իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը.
 - 3) հավաքի մասին իրազեկումն ի գիտություն ընդունելու իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը:

Յոթերորդ 202. Վարչական դատարանի դիմելու իրավունքը

- 1. Հավաքը սահմանափակումներով անցկացնելու մասին կամ հավաքն արգելելու մասին համայնքի ղեկավարի որոշումները վիճարկելու պահանջով վարչական դատարան կարող է դիմել հավաքի կազմակերպիչը, եթե համարում է, որ այդ որոշումներով խախտվել է հավաքների ազատության իր իրավունքը:
 - 2. Համայնքի ղեկավարի՝ հավաքի մասին իրազեկումն ի գիտություն ընդունելը կարող են վիճարկել այն անձինք, որոնց՝ սեփականության կամ վարձակալության իրավունքով պատկանող տարածքում նախատեսվում է անցկացնել հավաքը, եթե համարում են, որ այդ որոշումներով խախտվել են կամ կարող են խախտվել իրենց իրավունքները:

Յոթերորդ 203. Հավաքի անցկացման մասին համայնքի ղեկավարի որոշումների և գործողությունների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով դատարանի կազմը

1. Հավաքի անցկացման մասին համայնքի ղեկավարի որոշումների և գործողությունների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը քննում և լուծում է վարչական դատարանը՝ կոլեգիալ՝ 3 դատավորի կազմով:

Յոթերորդ 204. Վարչական դատարանի դիմելը և հայցադիմումների քննության ժամկետները

- 1. Հավաքի անցկացման մասին համայնքի ղեկավարի որոշումների և գործողությունների դեմ կարող է հայց ներկայացվել դատարան որոշումն ուժի մեջ մտնելուց կամ հավաքի մասին իրազեկումն ի գիտություն ընդունելուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում, իսկ եթե որոշումը կայացվել է, կամ հավաքի մասին իրազեկումն ի գիտություն ընդունվել է իրազեկման մեջ նշված հավաքի օրվանից ոչ ուշ, քան 7 օր առաջ՝ 24 ժամվա ընթացքում:
 - 2. Սույն հոդվածի 1-ին մասով սահմանված ժամկետներում ներկայացված հայցադիմումներն ընդունվում են վարույթ վարչական դատարան մուտքագրվելու օրը և քննվում են 2 օրացուցային օրվա ընթացքում:

3. Եթե սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ մասերում նշված ժամկետների վերջին օրը ոչ աշխատանքային օր է, ապա հայցը ներկայացվում է դատարան, կամ դատական ակտը կայացվում է դրան հաջորդող աշխատանքային օրը:

Հոդված 205. Վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը

1. Հավաքի անցկացման մասին համայնքի ղեկավարի որոշումների կամ գործողությունների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը քննելիս վարչական դատարանը կայացնում է հետևյալ դատական ակտերից մեկը.
- 1) համայնքի ղեկավարի որոշումը թողնել ուժի մեջ.
 - 2) ամբողջությամբ կամ մասնակիորեն անվավեր ճանաչել համայնքի ղեկավարի որոշումը.
 - 3) իրազեկումն ի գիտություն ընդունելով ճանաչել ոչ իրավաչափ կամ իրավաչափ:
2. Վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը վերջնական է, վերանայման ենթակա չէ և ուժի մեջ է մտնում իրապարակման պահից:
3. Գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտն ուղարկվում է հայցվորին և համապատասխան համայնքի ղեկավարին:

ԳԼՈՒԽ 28

ԸՆՏՐԱԿԱՆ ԻՐԱՎՈՒՆՔԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾԵՐԻ ՎԱՐՈՒՅԹԸ

Հոդված 206. Ընտրական իրավունքի պաշտպանության վերաբերյալ գործերը

1. Ընտրական իրավունքի պաշտպանության վերաբերյալ գործերը Հանրապետության Նախագահի, Ազգային ժողովի, տեղական ինքնակառավարման մարմինների ընտրությունների, հանրաքվեի կազմակերպման և անցկացման ընթացքում ընտրական ու հանրաքվեի մասնակցելու իրավունքների խախտման վերաբերյալ ներկայացված հայցադիմումների հիման վրա՝ սույն գլխին համապատասխան հարուցված գործերն են (այսուհետ՝ ընտրական գործ):

Հոդված 207. Վարչական դատարան դիմելու իրավունքը

1. Ընտրական գործերով վարչական դատարան կարող են դիմել սույն օրենսգրքի 3-րդ հոդվածում նշված անձինք, ինչպես նաև Հայաստանի Հանրապետության ընտրական օրենսգրքով սահմանված դեպքերում՝ համապատասխան ընտրական հանձնաժողովը:

Հոդված 208. Ընտրական գործի ընդատությունը և վարչական դատարանի կազմը

1. Ընտրական գործերը միանձնյա քննում և լուծում է վարչական դատարանի դատավորը, բացառությամբ՝
- 1) տեղական ինքնակառավարման մարմինների ընտրությունների արդյունքներով ընդունված որոշումները վիճարկելու, թեկնածուների ու կուսակցությունների ընտրական ցուցակները (դրանցում ընդգրկված թեկնածուներին), թեկնածուներին գրանցելու, չգրանցելու, գրանցումն ուժը կորցրած կամ անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ վարչական ակտերի իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերի, որոնք ըստ Էուլթյան քննում և լուծում է վարչական դատարանը՝ կոլեգիալ՝ 5 դատավորի կազմով.
 - 2) ընտրողների ցուցակների ճշգրտման վերաբերյալ գործերի, որոնք սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով քննում են պատասխանողի գտնվելու վայրի՝ ընդհանուր իրավասության առաջին աստիճանի դատարանները:
2. Կենտրոնական ընտրական հանձնաժողովի նորմատիվ որոշումների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը քննվում և լուծվում են սույն օրենսգրքի 196-րդ հոդվածով սահմանված կազմով:

Հոդված 209. Վարչական դատարան դիմելը և հայցադիմումը քննելու ժամկետները

1. Հայցադիմումը վարչական դատարան կարող է ներկայացվել 3 օրացուցային օրվա ընթացքում այն օրվանից, երբ հայցվորն իմացել է կամ պարտավոր էր իմանալ իր ընտրական իրավունքի խախտման մասին:
2. Վարչական դատարանը պարտավոր է հայցադիմումն ստանալու օրվանից հետո՝ երկօրյա ժամկետում, վարույթ ընդունել սույն օրենսգրքով նախատեսված պահանջների պահպանմամբ ներկայացված հայցադիմումը, եթե առկա չեն սույն օրենսգրքի 79-րդ և 80-րդ հոդվածներով սահմանված հիմքերը:
3. Վարչական դատարանը պատճառաբանված որոշմամբ հայցադիմումը վերադարձնում է՝ նշելով առկա բոլոր ձևական սխալները: Հայցադիմումում առկա ձևական սխալները վերացնելու և որոշումը ստանալու օրվանից հետո՝ 24 ժամվա ընթացքում, այն վարչական դատարան կրկին ներկայացնելու դեպքում հայցադիմումը վարչական դատարանում ընդունված է համարվում սկզբնական ներկայացման օրը:
4. Ընտրական հանձնաժողովների կողմից նախընտրական քարոզչության սահմանված կարգի նկատմամբ հսկողություն իրականացվելու հետ կապված հայցադիմումներ կարող են ներկայացվել նախընտրական քարոզչությունը սկսվելու օրվանից մինչև քվեարկության հաջորդ օրը ներառյալ: Այդ հայցադիմումները քննվում են հինգ օրացուցային օրվա ընթացքում, քվեարկության օրվան նախորդող հինգից երկու օրացուցային օր առաջ ներկայացված հայցադիմումները՝ մինչև քվեարկության օրը, իսկ քվեարկության օրը, դրան նախորդող կամ

հաջորդող օրը ներկայացված հայցադիմումները՝ ոչ ուշ, քան ընտրությունների արդյունքների ամփոփման օրենքով սահմանված ժամկետը լրանալուն նախորդող օրը:

5. Ընտրողների և հանրաքվեի մասնակիցների ցուցակներում տեղ գտած՝ հայցվորի անձին չվերաբերող անճշտությունները վերացնելու, ցուցակներում լրացումներ կատարելու վերաբերյալ վեճերով հայցադիմումները կարող են ներկայացվել քվեարկության օրվանից ոչ ուշ, քան 8 օր առաջ: Այդ հայցադիմումները քննվում և լուծվում են ստանալուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում:

6. Ընտրողների և հանրաքվեի մասնակիցների ցուցակներում տեղ գտած՝ հայցվորի անձին վերաբերող անճշտությունները վերացնելու, հայցվորին ցուցակում ընդգրկելու վերաբերյալ վեճերով հայցադիմումները կարող են ներկայացվել ցանկացած ժամանակ: Այդ հայցադիմումները քննվում և լուծվում են այնպիսի ժամկետներում, որ ընտրողը հնարավորություն ունենա մասնակցելու քվեարկությանը, բայց ոչ ուշ, քան հայցադիմումը ստանալուց հետո՝ եռօրյա ժամկետում:

7. Տեղական ինքնակառավարման մարմինների ընտրությունների արդյունքներով ընդունված որոշումների վիճարկման վերաբերյալ հայցադիմումները քննվում և լուծվում են հայցադիմումները ստանալուց հետո՝ ոչ ուշ, քան 7 օրացուցային օրվա ընթացքում:

8. Թեկնածուներին, կուսակցությունների ընտրական ցուցակները գրանցելու, չգրանցելու, գրանցումն ուժ կորցրած կամ անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ հայցադիմումները վարչական դատարանը քննում և լուծում է հայցադիմումն ստանալուց հետո՝ 5 օրվա ընթացքում, բայց ոչ ուշ, քան քվեարկության նախորդ օրը:

9. Ընտրությունների և հանրաքվեների ժամանակ (ընտրությունների, հանրաքվեների նշանակման օրվանից մինչև ընտրությունների, հանրաքվեների արդյունքների ամփոփման ժամանակահատվածը) վարչական դատարանը հայցադիմումը քննում և լուծում է յոթօրյա ժամկետում, բայց ոչ ուշ, քան մինչև քվեարկության օրը, իսկ ընտրությունների միջև ընկած ժամանակահատվածում՝ տասնհինգօրյա ժամկետում:

10. Սույն հոդվածով սահմանված հատուկ ժամկետների հաշվառմամբ դատավորը նման գործեր քննելիս պետք է ձգտի գործի քննությունն իրականացնել այնպիսի ժամկետում, որ չխաթարվեն հետագա ընտրական գործընթացները:

Հոդված 210. Կենտրոնական ընտրական հանձնաժողովի նորմատիվ բնույթ ունեցող որոշումները վիճարկելու վերաբերյալ հայցադիմումների քննության ժամկետները

1. Վարչական դատարանն այդ հարցով ներկայացված հայցադիմումները քննում և լուծում է սույն օրենսգրքի 26-րդ գլխով սահմանված կարգով՝

- 1) օրացուցային 7 օրվա ընթացքում՝ ընտրությունների ժամանակ.
- 2) ընդհանուր կարգով՝ ընտրությունների միջև ընկած ժամանակահատվածում:

Հոդված 211. Թեկնածուների, կուսակցությունների ընտրական ցուցակները չգրանցելու, գրանցումն անվավեր կամ ուժը կորցրած ճանաչելու վերաբերյալ հայցադիմումների քննությունը

1. Եթե հայցադիմումը տրվել է այլ թեկնածուի կամ կուսակցության ընտրական ցուցակի, կուսակցության ընտրական ցուցակներում ընդգրկված թեկնածուների գրանցումն ուժը կորցրած կամ անվավեր ճանաչելու պահանջով, ապա տվյալ հարցի քննությանը երրորդ անձի կարգավիճակով ներգրավվում է համապատասխան թեկնածուն կամ կուսակցության ներկայացուցիչը, որի գրանցման հարցը քննարկվում է: Նրանց չմասնակցելն արգելք չէ գործի քննության համար:

2. Վարչական դատարանն իր դատական ակտով թեկնածուին կամ կուսակցության ընտրական ցուցակը, կուսակցության ընտրական ցուցակներում ընդգրկված թեկնածուին ճանաչում է գրանցված կամ համապատասխան գրանցումը ճանաչում է ուժը կորցրած կամ անվավեր:

3. Ընտրողների ցուցակների ճշգրտման վերաբերյալ գործերը քննվում են գրավոր ընթացակարգով:

Հոդված 212. Տեղական ինքնակառավարման մարմինների ընտրությունների արդյունքներով ընդունված որոշումների հետ կապված վեճերը

1. Տեղական ինքնակառավարման մարմինների ընտրությունների արդյունքներով ընդունված որոշումները կարող են բողոքարկել ընտրություններին մասնակցող թեկնածուն, կուսակցությունը:

2. Ընտրությունների արդյունքներով ընդունված որոշումների վիճարկման վերաբերյալ գործի քննությանը երրորդ անձի կարգավիճակով ներգրավվում է նաև այն անձը, որի ընտրվելը վիճարկվում է: Նրա չմասնակցելն արգելք չէ գործի քննության համար:

3. Վարչական դատարանը գործը քննելիս իրավասու է պարզելու քվեարկության իրական արդյունքները:

4. Ընտրությունների արդյունքներով ընդունված որոշումների վիճարկման վերաբերյալ վեճերով վարչական դատարանն ընդունում է հետևյալ որոշումներից որևէ մեկը.

- 1) ընտրական հանձնաժողովի որոշումը թողնել ուժի մեջ.
- 2) անվավեր ճանաչել ընտրական հանձնաժողովի որոշումը և՝
 - ա. անվավեր ճանաչել ընտրությունների արդյունքները,
 - բ. ընտրված ճանաչել համապատասխան թեկնածուին կամ կուսակցության (դաշինքի) ընտրական ցուցակում ընդգրկված համապատասխան թվով թեկնածուների,
 - գ. ընտրությունները ճանաչել չկայացած:

5. Եթե գործի քննությունից հետո վարչական դատարանը, սպառելով ապացույցներ ձեռք բերելու համար սույն օրենքով նախատեսված բոլոր միջոցները, այդուհանդերձ, հնարավորություն չի ունեցել պարզելու ընտրության իրական արդյունքները, սակայն վարչական դատարանի կողմից որպես հավաստի գնահատված ապացույցներից ակնհայտ է դարձել, որ ընտրախախտումներն ունեցել են կազմակերպված, զանգվածային, կրկնվող կամ պարբերական բնույթ, և դրանց համադրումը վկայում է դրանց միջև համակարգային այնպիսի փոխկապակցվածության մասին, որի պայմաններում խախտվում են Սահմանադրության 4-րդ հոդվածով ամրագրված ընտրական իրավունքի սկզբունքները, ապա որոշում ընդունելիս վարչական դատարանն իրավասու է այդ հիմքով անվավեր ճանաչելու ընտրությունների արդյունքները:

Հոդված 213. Վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը

1. Ընտրական իրավունքի պաշտպանության վերաբերյալ գործերով վարչական դատարանի՝ գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտերը վերջնական են, վերանայման ենթակա չեն և ուժի մեջ են մտնում հրապարակման պահից:
2. Գործն ըստ Էուլթյան լուծող դատական ակտը ուղարկվում է համապատասխան պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմիններին, ընտրական հանձնաժողովներին, ինչպես նաև դատավարության մասնակիցներին:

ԳԼՈՒԽ 29

ՊԱՏԱԿԱՆ ԿԱՐԳՈՎ ԿԱՐՉԱԿԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՎՈՒԹՅԱՆ ԵՆԹԱՐԿԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾԵՐԻ ՎԱՐՈՒՅԹԸ

Հոդված 214. Դատական կարգով վարչական պատասխանատվության ենթարկելու վերաբերյալ գործերի հարուցումը

1. Վարչական պատասխանատվության ենթարկելու վերաբերյալ գործերը հարուցվում են Հայաստանի Հանրապետության վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ օրենսգրքով նախատեսված անձանց հայցադիմումով:
2. Վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին հայցադիմումը դատարան է ներկայացվում Հայաստանի Հանրապետության վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ օրենսգրքի 37-րդ հոդվածով նախատեսված ժամկետում:

Հոդված 215. Դատական կարգով վարչական պատասխանատվության ենթարկելու վերաբերյալ հայցադիմումին ներկայացվող պահանջները

1. Անձին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնի (պաշտոնատար անձի) հայցադիմումը, ի լրումն սույն օրենսգրքի 73-րդ հոդվածով ներկայացվող պահանջների, նաև ներառում է՝
 - 1) տեղեկություններ՝ վարչական իրավախախտման մասին արձանագրությունը կազմելու համար հիմք հանդիսացած գործողությունների կատարման վայրի և ժամանակի մասին.
 - 2) վարչական իրավախախտման մասին արձանագրությունը կազմած անձի պաշտոնը, անունը, ազգանունը.
 - 3) տեղեկություններ այն անձի մասին, որի նկատմամբ կազմվել է վարչական իրավախախտման մասին արձանագրությունը.
 - 4) այն օրենքի դրույթները, որոնք վարչական պատասխանատվություն են նախատեսում վարչական իրավախախտման մասին արձանագրություն կազմելու համար հիմք հանդիսացած գործողությունների կատարման համար.
 - 5) հայցվորի պահանջը վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին:
2. Իրավասու պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմնի (պաշտոնատար անձի) հայցադիմումին կցվում են վարչական իրավախախտման մասին արձանագրությունը և արձանագրությանը կցվող փաստաթղթերը:
3. Անձին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձի հայցադիմումը, ի լրումն սույն օրենսգրքի 73-րդ հոդվածով ներկայացվող պահանջների, նաև ներառում է՝
 - 1) տեղեկություններ՝ հայցադիմումը ներկայացնելու համար հիմք հանդիսացած գործողությունների կատարման վայրի և ժամանակի մասին.
 - 2) հայցադիմումի համար հիմք հանդիսացած գործողությունների կատարման համար վարչական պատասխանատվություն նախատեսող օրենքի դրույթները.
 - 3) հայցվորի պահանջը վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին:

Հոդված 216. Դատաքննությունը վարչական պատասխանատվության ենթարկելու վերաբերյալ գործերով և վարչական դատարանի դատական ակտը

1. Վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին գործերով վարչական իրավախախտման մասին արձանագրություն կազմելու համար հիմք ծառայած հանգամանքների ապացուցման բեռը չի կարող դրվել այն

անձի վրա, որի գործողությունների վերաբերյալ կազմվել է համապատասխան արձանագրությունը:
Արձանագրությունն ինքնին ապացույց չէ:

2. Պետական կամ տեղական ինքնակառավարման մարմինը (պաշտոնատար անձը), որը կատարել է վարչական պատասխանատվության ենթարկելու վերաբերյալ ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձի հայցադիմումի համար հիմք հանդիսացած գործողություն կամ չի կատարել որևէ հայցվող գործողություն, սակայն հայցվորի պնդմամբ պարտավոր էր այն կատարել, կրում է իր որոշման, գործողության կամ անգործության համար հիմք ծառայած փաստական հանգամանքների ապացուցման բեռը:

3. Վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին գործը քննելիս վարչական դատարանը, ի թիվս Հայաստանի Հանրապետության վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ օրենսգրքի 247-րդ և 279-րդ հոդվածներում նշված հարցերի, պարզում է նաև, թե տեղի է ունեցել արդյոք վարչական իրավախախտման մասին արձանագրության մեջ նշված արարքը, և առկա է արդյոք հայցադիմումում նշված անձի՝ դա կատարելու փաստը, նախատեսված է արդյոք օրենքով վարչական պատասխանատվություն տվյալ արարքը կատարելու համար:

4. Սույն օրենսգրքի 214-րդ հոդվածով նախատեսված գործերով վարչական դատարանը որոշում է կայացնում անձին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու կամ հայցադիմումը մերժելու մասին:

ԳԼՈՒԽ 29.1
(գլուխը լրաց. 17.12.14 ՀՕ-250-Ն)

ԱՆԲՈՂՈՔԱՐԿԵԼԻ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԱԿՏԻ ՀԻՄԱՆ ՎՐԱ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԻՐԱՎԱԿԱՆ ԴՐԱՄԱԿԱՆ ՊԱՀԱՆՋՆԵՐՈՎ ԳՈՒՄԱՐԻ ԲՈՆԱԳԱՆՁՄԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾԵՐԻ ՎԱՐՈՒՅԹԸ

Հոդված 216.1. Անբողոքարկելի վարչական ակտերի հիման վրա հանրային իրավական դրամական պահանջներով գումարի բռնագանձման վերաբերյալ գործերը

1. Անբողոքարկելի վարչական ակտերի հիման վրա հանրային իրավական դրամական պահանջներով գումարի բռնագանձման վերաբերյալ գործերը (այսուհետ՝ բռնագանձման վերաբերյալ գործեր) հարուցվում են «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 88-րդ հոդվածի 1.1-ին մասով նախատեսված հիմքերով՝ այդ ակտն ընդունած վարչական մարմնի հայցադիմումի հիման վրա:

2. Բռնագանձման վերաբերյալ գործերով հայցադիմումը վարչական դատարան կարող է ներկայացվել՝

1) եռամսյա ժամկետում՝ վարչական ակտն անբողոքարկելի դառնալու պահից.

2) երկամսյա ժամկետում՝ հարկադիր կատարողի կողմից հանրային իրավական դրամական պահանջով կատարողական վարույթն ավարտվելու պահից:

3. Բռնագանձման վերաբերյալ գործերով հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին վարչական դատարանի որոշմամբ վերանում է տվյալ վարչական ակտի անբողոքարկելի լինելը:

(216.1-ին հոդվածը լրաց. 17.12.14 ՀՕ-250-Ն)

Հոդված 216.2. Բռնագանձման վերաբերյալ գործերով հայցադիմումին ներկայացվող պահանջները

1. Բռնագանձման վերաբերյալ գործերով հայցադիմումը, ի լրումն սույն օրենսգրքի 73-րդ հոդվածով ներկայացվող պահանջների, նաև ներառում է տեղեկություններ՝

1) վարչական ակտն ուժի մեջ մտնելու և անբողոքարկելի դառնալու մասին.

2) հանրային իրավական դրամական պահանջներով նախատեսվող գումարն արտադատական կարգով բռնագանձելու՝ օրենքով սահմանված որևէ սահմանափակման առկայության մասին:

2. Բռնագանձման վերաբերյալ գործերով հայցադիմումը ներկայացվում է սույն օրենսգրքի 74-րդ հոդվածին համապատասխան: Հայցադիմումին կցվում է նաև բռնագանձման պահանջով վարչական դատարան դիմելու համար հիմք հանդիսացած վարչական ակտը:

(216.2-րդ հոդվածը լրաց. 17.12.14 ՀՕ-250-Ն)

Հոդված 216.3. Բռնագանձման վերաբերյալ գործերով հայցադիմումը վերադարձնելը

1. Բռնագանձման վերաբերյալ գործերով հայցադիմումը, ի լրումն սույն օրենսգրքի 79-րդ հոդվածով սահմանված հիմքերի, վերադարձվում է նաև սույն օրենսգրքի 216.1-ին հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված հիմքերի բացակայության դեպքում:

(216.3-րդ հոդվածը լրաց. 17.12.14 ՀՕ-250-Ն)

Հոդված 216.4. Ապացուցման բեռը

1. Բռնագանձման վերաբերյալ գործերի քննության ընթացքում վարչական ակտի ընդունման համար հիմք հանդիսացած փաստական հանգամանքների ապացուցման բեռը կրում է համապատասխան վարչական ակտն ընդունած վարչական մարմինը:

(216.4-րդ հոդվածը լրաց. 17.12.14 ՀՕ-250-Ն)

Հոդված 216.5. Գործն ըստ էության լուծող դատական ակտերը

1. Սույն օրենսգրքի 216.1-ին հոդվածով նախատեսված գործերով վարչական դատարանը կայացնում է հետևյալ դատական ակտերից մեկը.

- 1) հայցադիմումն ամբողջությամբ բավարարելու մասին՝ ամբողջությամբ բռնագանձելով հանրային իրավական դրամական պահանջով նախատեսված գումարը.
 - 2) հայցադիմումը մասնակիորեն բավարարելու մասին՝ վարչական ակտը ճանաչելով մասնակիորեն անվավեր կամ առ ոչինչ՝ մասնակիորեն բռնագանձելով հանրային իրավական դրամական պահանջով նախատեսված գումարը.
 - 3) հայցադիմումն ամբողջությամբ մերժելու մասին՝ վարչական ակտը ճանաչելով ամբողջությամբ անվավեր կամ առ ոչինչ:
- (216.5-րդ հոդվածը լրաց. 17.12.14 ՅՕ-250-Ն)**

ԳԼՈՒԽ 29.2
(գլուխը լրաց. 18.05.15 ՅՕ-66-Ն)

ԱՆՁՆԱԿԱՆ ՏՎՅԱԼՆԵՐԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾԵՐԻ ՎԱՐՈՒՅԹԸ

Հոդված 216.5. Անձնական տվյալների պաշտպանության վերաբերյալ գործերը

1. Վարչական դատարանին ընդդատյա են անձնական տվյալների պաշտպանության վերաբերյալ հետևյալ գործերը.

- 1) անձնական տվյալների պաշտպանության լիազոր մարմնի գործողությունը կամ անգործությունը կամ որոշման իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը.
 - 2) անձնական տվյալներ մշակող կամ անձնական տվյալներ մշակելու նկատմամբ հսկողությունն իրականացնող վարչական մարմնի գործողությունը կամ անգործությունը կամ որոշման իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը:
2. Սույն հոդվածի 1-ին մասի վրա տարածվում են սույն օրենսգրքով նախատեսված վիճարկման կամ պարտավորեցման կամ գործողության կատարման կամ ճանաչման հայցի կանոնները:
- (216.5-րդ հոդվածը լրաց. 18.05.15 ՅՕ-66-Ն)**

ԳԼՈՒԽ 30

ԼԻՑԵՆԶԻԱՅԻ ՀԵՏ ԿԱՊՎԱԾ ԼԻԱԶՈՐ ՄԱՐՄՆԻ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ԻՐԱՎԱՉԱՓՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԻՃԱՐԿԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾԵՐԻ ՎԱՐՈՒՅԹԸ

Հոդված 217. Լիցենզիայի հետ կապված լիազոր մարմնի որոշումների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը

- 1. Վարչական դատարանին ընդդատյա են լիցենզիայի հետ կապված լիազոր մարմնի որոշումների վիճարկման վերաբերյալ հետևյալ գործերը.
 - 1) լիցենզիա ստանալու, լիցենզիայի գործողության ժամկետը երկարաձգելու կամ լիցենզիայի վերաձևակերպման վերաբերյալ հայտը մերժելու մասին լիազոր մարմնի որոշման իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը.
 - 2) լիցենզիայի կամ լիցենզիայի ներդիրի պատճենի տրամադրման վերաբերյալ հայտը մերժելու մասին լիազոր մարմնի որոշման իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը.
 - 3) գործունեության իրականացման վայրի փոփոխման կամ այլ վայրում ևս լիցենզավորման ենթակա նույն գործողությամբ զբաղվելու վերաբերյալ հայտի մերժման մասին լիազոր մարմնի որոշման իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը.
 - 4) լիցենզիայի գործողությունը կասեցնելու կամ այդ որոշումը չվերացնելու մասին լիազոր մարմնի որոշման իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը.
 - 5) լիցենզիայի գործողությունը դադարեցնելու մասին լիազոր մարմնի որոշման իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը.
 - 6) որակավորման ստուգման արդյունքների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը:

Հոդված 218. Լիցենզիայի հետ կապված լիազոր մարմնի որոշումների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով դատարանի կազմը

1. Լիցենզիայի հետ կապված լիազոր մարմնի որոշումների իրավաչափությունը վիճարկելու գործերը քննում և լուծում է վարչական դատարանը՝ միանձնյա:

Հոդված 219. Վարչական դատարան դիմելը և հայցադիմումների քննության ժամկետները

1. Լիցենզիայի հետ կապված լիազոր մարմնի որոշումների իրավաչափության դեմ հայցը կարող է ներկայացվել դատարան որոշումը ստանալուց հետո՝ տասնհինգօրյա ժամկետում:

2. Վարչական դատարանը հայցադիմումը ստանալուն հաջորդող երկամսյա ժամկետում սույն օրենսգրքով սահմանված կարգով պարտավոր է քննել և կայացնել գործն ըստ էության լուծող դատական ակտ:

ԳԼՈՒԽ 31

ՆՈՏԱՐԻ ԳՈՐԾՈՂՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԻՐԱՎԱՀԱՓՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾԵՐԻ ՎԱՐՈՒՅԹԸ

Հոդված 220. Նոտարի գործողությունների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը

1. Վարչական դատարանին ընդդատյա են՝
 - 1) նոտարական գործողության կամ նոտարական գործողության կատարումը մերժելու իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը:
 - 2) նոտարական գործողության կամ նոտարական գործողության կատարումը մերժելու արդյունքում պատճառված վնասը հատուցելու վերաբերյալ գործերը:
2. Նոտարական գործողության իրավաչափությունը կարող է վիճարկվել երեք ամսվա ընթացքում այն օրվանից հետո, երբ անձը իմացել կամ կարող էր իմանալ վիճարկվող նոտարական գործողության կատարման մասին:
3. Նոտարական գործողության կատարման մերժումը կարող է վիճարկվել երեք ամսվա ընթացքում այն օրվանից հետո, երբ նոտարը կայացրել է նոտարական գործողության մերժման մասին որոշում, իսկ նման որոշում չկայացնելու դեպքում՝ այդ որոշման կայացման համար օրենքով նախատեսված ժամկետն ավարտվելու օրվանից հետո:
4. Անձը նոտարական գործողության կամ նոտարական գործողության կատարումը մերժելու արդյունքում պատճառված վնասը հատուցելու վերաբերյալ պահանջ կարող է ներկայացնել նոտարական գործողության կամ նոտարական գործողության կատարման մերժման իրավաչափությունը վիճարկելու պահանջի հետ միաժամանակ կամ երեք տարվա ընթացքում այն օրվանից հետո, երբ սույն օրենսգրքի 221-րդ հոդվածի 1-ին կամ 2-րդ մասի համաձայն կայացված գործն ըստ էության լուծող դատական ակտը մտել է օրինական ուժի մեջ:

Հոդված 221. Դատարանի՝ գործն ըստ էության լուծող դատական ակտը

1. Նոտարական գործողության իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով ներկայացված հայցը բավարարելու դեպքում դատարանը գործն ըստ էության լուծող դատական ակտ է կայացնում նոտարական գործողությունը ոչ իրավաչափ ճանաչելու և դրա հետևանքները վերացնելու վերաբերյալ, իսկ նման պահանջի և համապատասխան հիմքերի առկայության դեպքում նաև պարտավորեցնում է նոտարին կատարելու հայցվող գործողությունը:
2. Նոտարական գործողության կատարումը մերժելու իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերով հայցը բավարարելու դեպքում դատարանը պարտավորեցնում է նոտարին կատարելու հայցվող գործողությունը:
3. Նոտարական գործողության կամ նոտարական գործողության կատարումը մերժելու արդյունքում պատճառված վնասը հատուցելու վերաբերյալ գործերով հայցը բավարարելու դեպքում դատարանը վճիռ է կայացնում նոտարական գործողության հետևանքով հայցվորին պատճառված վնասը հատուցելու մասին:
4. Նոտարական գործողության հետևանքով ծագող քաղաքացիական իրավահարաբերություններից բխող բոլոր գործերը, ներառյալ՝ վավերացված գործարքների կողմերի միջև առաջացած վեճերը, ընդդատյա են ընդհանուր իրավասության առաջին ատյանի դատարանին, եթե դրանք, սույն գլխի համաձայն, քննության ենթակա պահանջներից ածանցվող պահանջներ չեն:

Հոդված 222. Նոտարական գործողություն կատարելու իրավասություն ունեցող պաշտոնատար անձանց գործողությունների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ գործերը

1. Նոտարական գործողություն կատարելու իրավասություն ունեցող պաշտոնատար անձանց գործողությունների իրավաչափությունը վիճարկելու վերաբերյալ հայցերը քննվում են սույն գլխով սահմանված կարգով:

Գ Լ ՈՒ Խ 31.1

ԴԱՏԱՎՈՐՆԵՐԻ ԳՆԱՀԱՏՄԱՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ՎԻՃԱՐԿՄԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾԵՐԻ ՎԱՐՈՒՅԹԸ (գյուխը լրաց. 21.06.14 ՅՕ-89-Ն)

Հոդված 222.1. Դատավորների գնահատման հանձնաժողովի որոշումների վիճարկման վերաբերյալ գործերը

1. Վարչական դատարան կարող են դիմել դատավորները՝ Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգրքի 96.3-րդ հոդվածով նախատեսված դեպքերում՝ դատավորների գնահատման հանձնաժողովի գնահատման արդյունքների վերաբերյալ որոշումները վիճարկելու պահանջով:

2. Սույն գլխով նախատեսված գործերով դատավորը կարող է դիմել վարչական դատարան դատավորների գնահատման հանձնաժողովի որոշումը ստանալուց հետո՝ մեկամսյա ժամկետում:

3. Սույն գլխով նախատեսված գործերը վարչական դատարանը քննում է կոլեգիալ՝ 5 դատավորի կազմով:

4. Սույն գլխով նախատեսված գործերի վրա տարածվում են վիճարկման հայցին վերաբերող կանոնները՝ այնքանով, որքանով դրանք կիրառելի են սույն գլխով նախատեսված գործերի քննության վրա:

(222.1-ին հոդվածը լրաց. 21.06.14 ՉՕ-89-Ն)

ԲԱԺԻՆ 6

ԱՆՑՈՒՄԱՅԻՆ ԵՎ ԵԶՐԱՓԱԿԻՉ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

ԳԼՈՒԽ 32

ԱՆՑՈՒՄԱՅԻՆ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

Հոդված 223. Անցումային դրույթներ

1. Սույն օրենսգրքի ուժի մեջ մտնելուց հետո վճարման կարգադրություններ արձակելու պահանջով հայցադիմումներ վարչական դատարան չեն կարող ներկայացվել: Մինչև սույն օրենսգրքի ուժի մեջ մտնելը վարչական դատարանի գրասենյակ ստացված, ինչպես նաև սույն օրենսգրքի ուժի մեջ մտնելուց առաջ փոստով առաքված, սակայն սույն օրենսգրքի ուժի մեջ մտնելուց հետո վարչական դատարանում ստացված կամ ներկայացված վճարման կարգադրություններ արձակելու վերաբերյալ հայցադիմումները քննում է վարչական դատարանը՝ Հայաստանի Հանրապետության 2007 թվականի նոյեմբերի 28-ի վարչական դատավարության օրենսգրքի 27-րդ գլխով սահմանված կարգով:

2. Մինչև փաստաթղթերի հատուկ առաքման սակագները փոստային կապի ազգային օպերատորի կողմից հաստատվելը սույն օրենսգրքի իմաստով պատշաճ ծանուցում է համարվում առաքանին ուղարկելը պատվիրված նամակով՝ հանձնման մասին ծանուցմամբ կամ հաղորդագրության ձևակերպումն ապահովող կապի այլ միջոցների օգտագործմամբ կամ հանձնումը ստացականով:

3. Մինչև սույն օրենսգրքի ուժի մեջ մտնելը վարչական դատարան ներկայացված, սակայն վարչական դատարանի կողմից դեռևս վարույթ չընդունված՝ վարչական ակտի հիման վրա ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձից բռնագանձում իրականացնելու վերաբերյալ հայցադիմումները վերադարձվում են վարչական մարմին:

4. Մինչև սույն օրենսգրքի ուժի մեջ մտնելը կայացված միջանկյալ դատական ակտերի դեմ վերաքննիչ կամ վճարեկ բողոք կարող է բերվել միջանկյալ դատական ակտը ստանալուց հետո՝ տասնհինգօրյա ժամկետում:

ԳԼՈՒԽ 33

ԵԶՐԱՓԱԿԻՉ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

Հոդված 224. Սույն օրենսգրքի ուժի մեջ մտնելը

1. Սույն օրենսգրքի ուժի մեջ է մտնում պաշտոնական հրապարակման օրվան հաջորդող տասներորդ օրը:

2. Սույն օրենսգրքի ուժի մեջ մտնելու պահից ուժը կորցրած ճանաչելի Հայաստանի Հանրապետության 2007 թվականի նոյեմբերի 28-ի վարչական դատավարության օրենսգրքը:

Հայաստանի Հանրապետության Նախագահ

Ս. Սարգսյան

2013 թ. դեկտեմբերի 28
Երևան
ՉՕ-139-Ն